

ÚTERÝ 23. ZÁŘÍ 2008

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN PÖTTERING

Předseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9.05)

2. Předložení dokumentů: viz zápis

3. Otázky k ústnímu zodpovězení (předložení): viz zápis

4. Boj proti terorismu – Ochrana osobních údajů (rozprava)

Předseda. – Dalším bodem je společná rozprava o:

– zprávě (A6-0323/2008) paní Lefrançoisové jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci o návrhu rámcového rozhodnutí Rady, kterým se mění rámcové rozhodnutí 2002/475/JHA o boji proti terorismu (KOM(2007)0650 – C6-0466/2007 – 2007/0236(CNS)) a

– zprávě (A6-0322/2008) paní Roureové jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci o návrhu rámcového rozhodnutí Rady o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech (obnovená konzultace) (16069/2007 – C6-0010/2008 – 2005/0202(CNS)).

Roselyne Lefrançois, zpravodajka. – (FR) Pane předsedo, nejprve bych ráda poděkovala všem svým kolegům poslancům, kteří se mnou spolupracovali na tomto dokumentu, protože naše spolupráce byla celou dobu skutečně vynikající. Text, o němž budeme dnes hlasovat, je obzvláště citlivý, protože hovory o boji proti terorismu se týkají záležitostí nebezpečných pro práva evropských občanů, ať se jedná o nebezpečí pocházející od samotných teroristů, nebo ze svobodu ohrožujícího potenciálu opatření zaváděných v zájmu boje s tímto problémem.

Některé vlády mají v posledních letech sklony zveličovat rozsah teroristické hrozby, aby odůvodnily přijímání bezpečnostních politik, ať již domácích, nebo mezinárodních. Hrozba je to však reálná a Evropská unie se musí co možná nejrozhodněji ujmout snahy předejít jí a bojovat s ní. Závisí na tom bezpečnost jejich 500 milionů obyvatel a obrana základních hodnot a zásad, na nichž je založena. Od útoku z 11. září 2001 bylo samo území EU několikrát cílem teroristických útoků, které, jak všichni víme, měly závažné důsledky: v březnu 2004 v Madridu a v červenci 2005 v Londýně. Všichni jste jistě slyšeli o vlně útoků, které se odehrály teprve včera v Kantabrii.

Stále sofistikovanější a rozmanitější nástroje a metody, které používají teroristé, tento úkol značně znesnadňují. Rozvoj informačních a komunikačních technologií, zejména internetu, usnadňuje organizaci teroristických sítí a šíření propagandy nebo dokonce instruktážních příruček online. V současnosti existuje kolem 5 000 webových stránek tohoto druhu. Z toho důvodu si Evropská komise zcela oprávněně přeje upravit právní předpisy Společenství, aby se pokusila předejít nejen samotným teroristickým útokům, ale také jejich přípravám.

Aby toho dosáhla, inspirovala se Úmluvou Rady Evropy o předcházení terorismu. Problém je, že se rozhodla převzít pouze represivní stránky a ignoruje přitom pravidla týkající se ochrany základních svobod, která podle Rady Evropy tvoří nezbytnou protiváhu. Mé znepokojení se týká zejména konceptu „veřejného podněcování“ a nebezpečí, které znamená pro svobodu projevu, protože následkem takovéto kriminalizace budou věci, které lidé říkají nebo píší a které údajně nabádají k teroristickému činu, nebo by k němu jen mohly nabádat, trestné.

Na jednání u kulatého stolu pořádaném v dubnu ve spolupráci s vnitrostátními parlamenty jsme zjistili, že nejsme jediní, kdo vyjadřuje své výhrady k některým rysům textu Komise. Několik vnitrostátních parlamentů vyjádřilo pochyby o uplatňování tohoto rámcového rozhodnutí a o rozsahu konceptu „veřejného podněcování“. Rada Evropy také zdůraznila nebezpečí vynechání ochranných doložek. A konečně, v rámci

rozmanitých studií, vyjádřili své výhrady nezávislí odborníci, a to zejména ohledně definice „veřejného podněcování“ a ohledně úrovně právní jistoty textu. Na popud několika státních delegací, které se obzvláště zajímaly o ochranu základních práv, samotná Rada přidala k textu rámcového rozhodnutí několik ochranných doložek. U jednoho nebo dvou konkrétních bodů ovšem také navrhla zpřísnění rámcového rozhodnutí a v každém případě odhalila potřebu jeho dalšího zdokonalování, aby byla dosažena uspokojivá úroveň právní jistoty a ochrany svobod.

S našimi kolegy poslanci z Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci jsme se proto snažili o nalezení rovnováhy mezi těmito zjevně protikladnými, ale v podstatě neoddělitelnými cíly, jmenovitě mezi bojem proti terorismu a ochranou základních práv a svobod. Abychom toho mohli dosáhnout, museli jsme rozhodovat velmi obezřetně, tím spíše, že někdy je v praxi obtížné rozhodnout, kde končí svoboda projevu a začíná porušování lidských práv. Vzpomeňte si na rozhořčení, které před dvěma roky způsobily dánské karikatury, nebo na nedávné spory, které vyvolal krátký film o islámu holandského poslance Parlamentu Geerta Wilderse.

Jsem proto přesvědčena, že kompromis, kterého jsme dosáhli, je dobrý. Udělali jsme následující hlavní změny: zaprvé, nahrazení termínu „podněcování“ výrazem „nabádání“, který je přesnější a v právním jazyce se používá častěji; zadruhé, přísnější definice „veřejného podněcování“, která jasněji popisuje chování, které má být kriminalizováno, čímž předchází zneužívání, které by vedlo k omezování svobody projevu; zatřetí, začlenění mnohých podmínek vztahujících se k ochraně lidských práv a základních svobod a zejména svobody projevu a svobody tisku; začtvrté, připomenutí potřeby zajištění, aby přijatá opatření byla úměrná zamýšleným cílům, což je v demokratické, nediskriminační společnosti nezbytné.

To jsou hlavní body tohoto dokumentu. Těší mě, že toto téma bylo označeno za prioritu pro dnešní plenární zasedání, a těším se na bohatou a živou rozpravu.

Martine Roure, zpravodajka. – (FR) Pane předsedo, úřadující předsedo Rady, komisaři, dámy a pánové, velmi mě těší, že dnes pořádáme společnou rozpravu o zprávě mé kolegyně paní Lefrançoisové o boji proti terorismu a o mé zprávě o ochraně osobních údajů vypracované v rámci policejní a justiční spolupráce. Měli bychom mít na paměti, že boj proti terorismu nemůže být skutečně účinný, pokud nezajistíme posílení základních práv každého občana. Musíme k boji proti teroristickým hnutím, která ohrožují naše demokratické společnosti, používat své základní hodnoty dodržování základních práv.

Dle mého názoru byl návrh Komise o boji proti terorismu nevyvážený, protože pouze posiloval bezpečnost, přičemž opomíjel mnoho opatření na ochranu základních svobod. V tomto ohledu znovu gratuluji paní Lefrançoisové a jejím kolegům, že text vyvážili a zajistili, aby ochraňoval respekt k lidským právům a svobodám.

Teroristické sítě, jak víme, stále více využívají k podněcování a náboru nové informační technologie včetně internetu. Dohled nad těmito činnostmi na internetu vyžaduje shromáždění velkého množství osobních údajů, ale shromažďování musí probíhat se zaručením vysoké úrovně ochrany těchto osobních údajů.

Ráda bych připomněla Radě závazky, které učinila při přijímání směrnice o uchovávání údajů. V té době jsme vyjádřili přání, aby bylo možné použít cenné informace pro boj proti terorismu. Výměnou je Komise povinna dostat svému závazku a přijmout rámcové rozhodnutí o ochraně osobních údajů, které poskytuje vysokou úroveň ochrany.

Vřele děkuji svým kolegům z Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a každému, kdo se mnou spolupracoval, zejména stínovým zpravodajům, protože změny, které navrhujeme v mé zprávě, byly výborem jednohlasně přijaty. Tyto změny jsou důkazem, že se nesmíme s harmonizací s nejnižším společným jmenovatelem. Domníváme se, že rozsah působnosti rámcového rozhodnutí by měl být tak široký, aby nebyl omezen pouze na údaje, které si vyměňují členské státy. Musí se vztahovat také k údajům zpracovávaným na vnitrostátní úrovni, což by umožnilo posílit spolupráci mezi různými policejními a justičními úřady členských států a přitom zajistilo odpovídající úroveň ochrany údajů v celé Evropské unii. Je třeba zabezpečit zásady omezení účelu a proporcionality prostřednictvím určení a omezení případů, kdy mohou být údaje dále zpracovány. Musíte si uvědomit, jak je to nezbytné! Údaje se nesmí používat k jinému účelu, než pro který jsou shromažďovány. Nechceme zakazovat veškeré převody údajů do třetích zemí, protože tyto převody mohou být nezbytné jako součást boje proti terorismu. Nicméně při každém převodu musí být provedeno zhodnocení, zda příslušná třetí země poskytuje potřebnou úroveň ochrany osobních údajů, a vyzdvihla bych skutečnost, že toto zhodnocení musí provést nezávislý úřad.

Žádáme Radu, aby do rámcového rozhodnutí začlenila podmínky týkající se vnitrostátních úřadů, které mají přístup k údajům shromážděným soukromými stranami v souladu – pokud vám mohu znovu připomenout – se závazky učiněné po přijetí směrnice o uchovávání údajů britským předsednictvím.

A konečně, musí být ze zásady zakázáno využívání citlivých údajů, jako jsou údaje vztahující se k politickým názorům, náboženskému vyznání, zdravotnímu stavu nebo pohlavnímu životu, na rozdíl od toho, co navrhuje současné rámcové rozhodnutí. Všimnete se, že touto opravou Evropský parlament návrh Rady, který zpracovávání těchto údajů za určitých okolností povoluje, převrací. Naopak, Parlament chce zpracovávání těchto údajů zakázat a stanovit výjimky. Postup byl zcela otočen, což je pro nás důležité. Přijetím tohoto postoje chce Evropský parlament cítit lidskou důstojnost a my se domníváme, že Rada by s námi měla v této důležité záležitosti souhlasit.

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedo, komisaři, předsedo Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, pane Deprezi, zpravodajky, dámy a pánové, toto je den pro Francouze a je to také můj den: rád bych vás požádal, abyste laskavě omluvili nečekanou nepřítomnost Rachidy Datiové, ale je pro mě ctí znovu se podílet na činnosti vašeho Parlamentu, zvláště na citlivých tématech, o nichž zde právě byla řeč. Zejména bych rád vyjádřil, že předsednictví Rady je vděčno paní Roureové a paní Lefrançoisové za osobní nasazení, které předvedly, a za zájem, který prokazují v otázkách boje proti terorismu a ochrany osobních údajů.

Těmito dvěma texty Parlament postihl současný vývoj a každodenní život evropské společnosti. Je třeba, abychom ochraňovali naše občany před teroristickými hrozbami, a zároveň je třeba, abychom ochránili jejich soukromé a soukromí. To je politická odpovědnost v nejvznešenějším smyslu slova. Rád bych reagoval na některá tvrzení týkající se dvou právě představených zpráv.

Především, s ohledem na návrh rámcového rozhodnutí o boji proti terorismu, boj proti terorismu je výzva pro Evropskou unii, která vyžaduje spojení veškerých našich snah. Pan de Kerchove, protiteroristický koordinátor EU, s nímž jsem se setkal před několika týdny, také řekl tomuto Parlamentu, že obzvláště znepokojivá je například činnost Al-Kajdy. V roce 2007 na evropské půdě došlo k 583 teroristickým útokům. Rámcové rozhodnutí, jímž se dnes zabýváte, je proto hlavním legislativním krokem směrem k boji proti rozšiřování teroristických postupů.

Je například nepřijatelné, aby bylo možné naprosto beztrestně na webové stránce vysvětlovat, jak podomácku vyrobit bombu. V současnosti existuje téměř 5 000 webových stránek, které v tomto ohledu přispívají k radikalizaci mladých lidí, a slovinskému předsednictví, jak víte, se dne 18. dubna, na schůzce Rady ve složení pro spravedlnost a vnitřní věci, podařilo zajistit dohodu o těchto výzvách.

Oceňuji zprávu paní Lefrançoisové, která podpořila cíl Rady začlenit do rámcového rozhodnutí ze dne 13. června 2002 trestné činy uvedené v Úmluvě Rady Evropy. Její návrhy jsou značně propojeny se pozměňovacími návrhy, které učinila Rada během vyjednávání, a jak víte, debaty o tomto textu v rámci Rady byly velmi živé. Jsme zjevně uprostřed rozpravy typické pro všechny demokratické společnosti, které se snaží účinně bojovat proti terorismu a přitom respektovat základní pravidla právního řádu a základní zásady, jako je svoboda projevu, které řídí veškerý demokratický život.

Rád bych vás upozornil na dva body. Zaprvé, toto rámcové rozhodnutí má za cíl stanovit tři druhy trestných činů, k nimž může dojít před samotným spácháním útoku: veřejné podněcování k terorismu – a zdůrazňuji slovo „veřejné“, kterým se vylučuje regulace soukromých výměn korespondence – výcvik k terorismu a konečně nábor teroristů. Tím by pro Evropskou unii vznikly trestné činy, s nimiž se členské státy již obeznámily prostřednictvím Úmluvy Rady Evropy o předcházení terorismu, která byla dokončena v roce 2005.

Definice těchto trestných činů byly slovo od slova opsány do rámcového rozhodnutí, s několika drobnými změnami v zájmu souladu s koncepty „teroristického trestného činu“ a „teroristické skupiny“, které v evropském právu existují od roku 2002; proto, paní Lefrançoisová, existuje termín „veřejné podněcování“ místo „nabádání“, který navrhuje. Přijetí textu na evropské úrovni usnadní kontrolu jeho provádění v členských státech a jeho rychlé uplatnění po celém území EU.

Druhý bod úvahy je, že Rada věnovala zvláštní pozornost dodržování základních práv. Tento zájem byl vyjádřen na setkání u kulatého stolu, které pořádal Parlament dne 7. dubna letošního roku. Rada si byla dobře vědoma debat, které se odehrály v Parlamentu, a pečlivě se držela postoje, který přijala Rada Evropy. K původnímu návrhu byly přidány ochranné doložky – zejména dvě, které se týkaly na jedné straně svobody

tisku a svobody projevu a na straně druhé přiměřenosti kriminalizace trestných činů definovaných vnitrostátním právem.

Je třeba také poukázat na to, že Rada nepodpořila návrhy, jejichž cílem bylo zavést pravidla pro soudní příslušnost mimo rámec výsostného území státu, která paní zpravodajka stejně neschvaluje. Radu tedy během vyjednávání motivoval zájem o rovnováhu, čímž vznikl text, který ve velké míře odpovídá vašim zájmům.

Nyní se dostávám k rámcovému rozhodnutí o ochraně osobních dat, které představila paní Roureová – je pravda, že existuje velmi nízká, nebo dokonce žádná regulace takzvaných „nezávislých“ materiálů, zejména pokud jde o veřejnou bezpečnost, jak jste, paní Roureová, poukázala. Nicméně právě v této oblasti je obzvláště důležité řídit a regulovat výměny údajů s cílem ochránit veřejné svobody. Máte pravdu: musíme jednat rychle a účinně a respektovat přitom práva těch, jejichž údaje se vyměňují, uchovávají a ukládají.

Ministři spravedlnosti dospěli dne 8. listopadu 2007 k dohodě o návrhu rámcového rozhodnutí. Jak jste sama upozornila, někteří z vás zde v Parlamentu byste rádi šli ještě dál. Předsednictví si toho je vědomo, ale rámcové rozhodnutí, které Rada v závěru diskuse, jež trvala více než dva roky, jednomyslně odsouhlasila, je prvním krokem, který poskytuje minimální normy pro osobní údaje v rámci zločinné spolupráce v době, kdy neexistovala žádná společná pravidla v rámci třetího pilíře. Je to kompromis; tak je vybudována Evropa, zejména v této oblasti. Je to kompromis, ale to neznamená, že jde o druhořadé rozhodnutí. Spíše je to v současné době nejlepší možný výsledek, protože zaplňuje mezeru a otevírá cestu pro další rozvoj.

Je to první krok směrem k regulaci výměny údajů z právních důvodů v rámci Evropské unie, jejíž uplatnění může být mnohem účinněji řízeno v rámci Rady Evropy. Převedením a uplatnění tohoto rámcového rozhodnutí by mohlo být předloženo k zhodnocení Radě ve složení pro spravedlnost a domácí věci, jako tomu bylo například v případě evropského zatýkácího příkazu.

Nakonec, až bude vyvinut náš institucionální rámec – což se, jak všichni doufáme, stane – bude, pane místopředsedo, možné, aby Komise zahájila řízení pro nesplnění povinnosti. Častou otázkou v Evropě je, zda je pro nás lepší mít minimální množství norem, které může být později zvýšeno, nebo bychom měli zůstat na statu quo, což v současné době znamená extrémně rozdílné normy ochrany údajů, nedostatek řádných kontrol evropských institucí a dvoustranná vyjednávání o výměně údajů s třetími zeměmi, která neposkytují našim občanům dostatečné záruky a mohou probíhat bez našeho souhlasu. To je případ dvoustranných dohod se Spojenými státy.

Osobně se domnívám, že je lepší postupovat dopředu než setrvávat ve statu quo. Podle našeho názoru je rámcové rozhodnutí nezbytným prvním krokem. Navíc práce, kterou vykonala předchozí předsednictví, nám v podstatě umožnila nalézt body rovnováhy, které také odpovídají vašim zájmům. Zmíním se o některých z nich, paní Roureová.

První je, že budoucí rámcové rozhodnutí se bude vztahovat pouze k údajům vyměňovaným mezi členskými státy, jak jste upozornila, ale, členské státy také musí přislíbit, že přizpůsobí své úrovně ochrany. Doložka, na kterou byste se měli podívat, je článek 27, podpořený bodem 8, rámcového rozhodnutí, která vyzývá Komisi, aby po pěti letech rozšířila rámec textu, a mohla by se týkat vnitrostátních údajů. Jako předsednictví Rady k tomu nemáme žádné výhrady.

Druhým bodem je, že veškeré výměny údajů podléhají zásadě úměrnosti, což znamená, že je možné případ od případu kontrolovat, za jakým účelem se údaje přenášejí a zda objem vyměňovaných dat není větší, než je nezbytně nutné.

Třetím bodem je, že přenos údajů do třetích zemí podléhá důležitým podmínkám a bezpečnostním opatřením, aby byla zajištěna odpovídající úroveň ochrany. Dobře víte, že toto opatření neprošlo u některých našich zahraničních partnerů, jejichž jména jsem zmínil, bez povšimnutí. Článek 14 je hradba, která spolehlivě zamezí přenosu osobních údajů, které jsme předali do jiného členského státu, do třetích zemí. Také nám poskytuje záruku stejné úrovně ochrany údajů v tomto jiném členském státě.

Konečně začtvrté, členské státy se zavázaly podat Komisi zprávu o svých vnitrostátních opatřeních, jež Komise zhodnotí a předloží Parlamentu a Radě návrhy na úpravy tohoto prvního rámce. Tudíž budete plně zapojeni pokračování tohoto rámcového rozhodnutí.

Pane předsedo, paní zpravodajky, dámy a pánové, předsednictví si je dobře vědomo vaší oddanosti dodržování základních práv v rámci Evropské unie a já bych rád zdůraznil, že budoucí skupina, v níž se sešlo šest ministrů spravedlnosti z Německa, Portugalska, Slovinska, Francie, České republiky a Švédska, označila posilování

ochrany údajů za prioritu pro Evropskou unii v následujících letech. Je to zájem, který sdílejí všechny členské státy, a během neformální schůzky Rady dne 25. července jej všichni ministři spravedlnosti podpořili.

To je vše, pane předsedo, co jsem chtěl Parlamentu říci.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedo, samozřejmě vítám úřadujícího předsedu pana Jouyeta a také obě paní zpravodajky, které odvedly znamenitou práci. Paní Lefrançoisová vytvořila zprávu o návrhu na změnu v rámcovém rozhodnutí o boji proti terorismu a paní Roureová podala zprávu o rámcovém rozhodnutí o ochraně osobních údajů. Samozřejmě také děkuji předsednictví Rady. Připomínky pana Jouyeta by měly prokázat zájem předsednictví na těsnějším sblížení různých stanovisek.

Pokusím se být stručný, pane předsedo, protože nás dnes ráno čeká před Parlamentem velmi zajímavá rozprava. Nejprve promluvím o návrhu na rámcové rozhodnutí o boji proti terorismu. Jak správně řekl pan úřadující předseda, moderní informační a komunikační technologie hrají v šíření teroristické hrozby důležitou roli. Teroristé využívají internet, který je levný, rychlý, snadno dostupný a dosáhne téměř do všech koutů světa.

Výhody internetu, které oceňují zákonů dbalí občané, jsou bohužel také zneužívány pro zločinné účely. Teroristé internet používají k šíření propagandy pro účely mobilizace a náboru také k šíření instrukcí a příruček pro výcvik teroristů nebo plánování úroků. Předcházení této hrozbě je jednoznačnou politickou prioritou. Evropská unie musí bojovat proti modernímu terorismu a jeho novým metodám se stejným nasazením, jaké projevuje v boji proti tradičnímu terorismu.

Návrh, který připravila Komise, aktualizuje rámcové rozhodnutí o boji proti terorismu a propojuje jej s Úmluvou Rady Evropy o předcházení terorismu tím, že do konceptu terorismu začleňuje veřejné podněcování ke spáchání teroristických trestných činů a nábor a výcvik k terorismu.

Komisi těší pozitivní reakce, které se dostalo zprávě paní Lefrançoisové, která podtrhuje přidanou hodnotu návrhu. Nicméně, paní Lefrançoisová, také jste vyjádřila ohledně návrhu obavy a navrhuje několik změn.

Pokusím se stručně reagovat. Zprvu, vaše zpráva zpochybňuje používání výrazu „veřejného podněcování“ a jasně říká, že se vám jako mnohem přesnější jeví pojem „veřejné nabádání“. Je ovšem skutečností, že návrh Komise je založen na Úmluvě Rady Evropy a ze dvou důvodů se věrně drží jejích definic trestných činů.

Zprvu jsme chtěli zohlednit bezpříkladnou odbornost Rady Evropy v oblasti lidských práv a práci, kterou Rada vykonala při vypracovávání textu úmluvy, o níž diskutujeme. Úmluva je také založena na judikatuře Evropského soudu pro lidská práva, pokud jde o svobodu projevu.

Zadruhé Komise chtěla členským státům usnadnit provádění upraveného rámcového rozhodnutí i Úmluvy Rady Evropy. Nebylo by jejich uplatňování po změně terminologie o něco komplikovanější? To je otázka, kterou bych vám rád položil.

Pokud jde o druhou výhradu vznesenou ve zprávě, Komise podporuje myšlenku začlenění ochranných doložek o lidských právech, které se shodují s doložkami v článku 12 Úmluvy Rady Evropy o předcházení terorismu, do opravného textu. Ve skutečnosti, pane Jouyete, společné stanovisko Rady ze dne 18. dubna 2008 již obsahuje zvláštní ochranné doložky shodující se s doložkami v článku 12.

Nyní přejdu ke snaze vyloučit jakoukoli povinnost kriminalizovat pokus o spáchání trestného činu. V tomto bodě se shodneme. Návrh Komise již zajišťoval vyloučení této povinnosti a stejně tak společný postoj Rady ze dne 18. dubna 2008.

Rád bych také řekl, že pokud jde o pravidla příslušnosti uplatnitelná na nové trestné činy, do značné míry – ačkoli ne naprosto – souhlasíme s úpravami navrhovanými ve zprávě. Komise proto může uznat zrušení dalších pravidel příslušnosti, která začlenila do svého návrhu.

Komise ovšem nesdílí stanovisko uvedené ve zprávě ohledně existujících pravidel příslušnosti v současném rámcovém rozhodnutí, protože to by znamenalo stanovení omezení v souvislosti s novými trestnými činy. Oprava, kterou navrhuje zpráva, odstraňuje povinnost členského státu stíhat nové trestné činy, když jsou spáchány mimo území tohoto státu, ale jménem jeho institucí nebo obyvatelstva nebo proti evropské instituci, která má ústředí v daném členském státě. Obáváme se, že odstranění této povinnosti daného členského státu stíhat omezí účinnost návrhu Komise, protože nové trestné činy jsou velmi často mezinárodní, zejména jsou-li spáchány prostřednictvím internetu.

Komise však doufá, že vývoj tohoto dokumentu především umožní, aby v blízké budoucnosti vstoupilo v platnost upravené rámcové rozhodnutí. Aktualizování našich právních předpisů skutečně stojí za všechnu naši snahu a já děkuji jak Parlamentu, tak předsednictví, že se ze všech sil snaží tohoto výsledku dosáhnout. Tento nový nástroj skutečně potřebujeme.

Nyní se dostávám ke zprávě paní Roureové, která se ve své velmi silné obhajobě zastala přání Parlamentu mít smysluplné rámcové rozhodnutí, které otevírá cestu pro další rozvoj. Rámcové rozhodnutí musí podporovat policejní a justiční spolupráci v trestných záležitostech tím, že jí dodá účinnosti pomocí právní legitimacy a dodržováním základních práv, zejména práva na respekt k soukromí a práva na ochranu osobních údajů. Společná pravidla pro zpracování a ochranu osobních údajů, vyvinutá s cílem předcházet a bojovat proti zločinu, mohou pomoci těmto dvou cílů dosáhnout.

Pane Jouyete, nepřekvapí vás zjištění, že Komisi zklamal poměrně omezený rozsah rámcového rozhodnutí. Měli jsme v úmyslu zajít dále, ale vím, že současné předsednictví ve velké míře sdílí tento názor. Text rámcového rozhodnutí nyní postihuje pouze příhraniční výměny osobních údajů, a proto jsme chtěli zajít dál. Zpracovávání osobních údajů těmito úřady na vnitrostátní úrovni dosud není na evropské úrovni zharmonizováno. Tyto činnosti budou nadále na vnitrostátní úrovni pokryty vnitrostátními právními předpisy pro ochranu údajů. Je pravda, paní Roureová, že všechny členské státy přistoupily na Úmluvu Rady Evropy č. 108 o ochraně údajů. Nicméně, já patřím mezi ty, kdo se domnívají, že bychom měli zajít dál.

Dodatečné hodnocení uplatňování rámcového rozhodnutí, k němuž odkazoval pan Jouyet, je samozřejmě jedním ze způsobů přezkoumávání uplatnění pravidel v rámcovém rozhodnutí a také kontroly, zda jsou respektovány zásady omezení účelu a proporcionality, které správně zmiňujete a které jsou pro tuto oblast zásadní. Je pravda, že revize, ustanovení o hodnocení, by jistě, na základě posudku vypracovaného členskými státy, umožnila rozšířit rozsah ochrany údajů.

Jisté je, a na to nemusím naléhat, protože předsednictví se o tom právě zmínilo, že text bude významný nejen pro Evropany, ale také při našich vyjednáváních s třetími zeměmi. Budeme v mnohem pevnější pozici, zejména při vyjednáváních se Spojenými státy – které mám stále na zřeteli –, pokud budeme moci uplatnit nárok na opatření pro ochranu údajů, které skutečně odpovídá potřebám a očekáváním našich občanů. Proto doufám, že Rada bude v tomto dokumentu pokračovat a že se nám podaří dosáhnout dohody. Toto je první krok, pane Jouyete, ale tento krok musí být dostatečně významný. To je mé přání.

V každém případě, pane předsedo, budu potěšen, pokud nám tyto dva návrhy a dvě zprávy – které jsou pro Komisi velmi zajímavé a velmi cenné – umožní dosáhnout dohody, za což bych byl skutečně rád.

Luis de Grandes Pascual, *navrhovatel stanoviska Výboru pro právní záležitosti*. – (ES) Pane předsedo, pane Jouyete, komisaři, dámy a pánové, hovořím ze své pozice navrhovatele stanoviska Výboru pro právní záležitosti ke zprávě Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci.

Rád bych poděkoval Výboru pro právní záležitosti za podporu, kterou mi poskytl, a paní zpravodajce Lefrançoisové a chtěl bych říci, že při vypracovávání tohoto úkolu byla přístupná pochopení a dialogu v zájmu hledání konsensu, který je v této záležitosti naprosto nezbytný.

Dámy a pánové, mohlo by se zdát, že tento návrh na rámcové rozhodnutí není nezbytný. Rada Evropy se již touto záležitostí zabývala ve své Úmluvě o předcházení terorismu, v níž rozlišuje tři druhy trestných činů, které Komise zahrnula do svého návrhu: veřejné podněcování ke spáchání teroristických trestných činů, nábor k terorismu a výcvik k terorismu.

Je ovšem také pravda, že přidává hodnotu, protože obsahuje lepší definici terorismu, a je úplnější, protože zahrnuje důležitý seznam trestů.

Rád bych naprosto upřímně řekl, že tento krok Komise je nezbytný a že je to nesmírně cenný příspěvek.

Není třeba obávat se o základní práva a není zde žádný rozpor se svobodou projevu. Dámy a pánové, teroristická skupina ve Španělsku není na seznamu teroristických skupin Evropské unie kvůli tomu, co říká, ale spíše pro své praktiky, protože k dosažení svých cílů využívá vydírání, únosy, násilí, teror a smrt. Proto je na seznamu; ne pro to, co říká, ale kvůli tomu, co dělá.

Ve španělském parlamentu jsou skupiny pro nezávislost, které promlouvají naprosto legitimně, obhajují nezávislost a samozřejmě za to nejsou nikterak stíhány.

Nejde o zavádění trestů za přesvědčení; jde o spolupráci v používání moderních technologií a v účinném boji proti terorismu.

Dovolte mi, abych vám připomněl, že včera byl ve Španělsku teroristickou skupinou ETA, zbabělým způsobem – nastražením bomby do auta, zavražděn čestný člověk, člen ozbrojených sil, důstojník jménem Juan Luis Conde.

Je třeba, aby Evropská unie promluvila na toto téma jednohlasně, neústupně a kvalifikovaně. Je třeba, abychom dokázali zavést druhy trestných činů, které nejsou nepřesné, protože pokud soudy objeví nesrovnalosti, vždy převáží presumpce nevinu, a my tuto příležitost nesmíme propást.

ETA a veškeré teroristické skupiny na světě by měly vědět, že Evropská unie k nim promlouvá jednohlasně, měly by přijít o veškeré naděje, měly by si být jisty, že na ně dopadne demokratická váha Unie a že se nevzdáme, dokud nebudou zcela vyloučeny z životů našich zemí.

Panayiotis Demetriou, jménem skupiny PPE-DE. – (EL) Pane předsedo, komisaři, úřadující předsedo Rady, dnes máme před sebou dvě velmi důležité zprávy. Jsou výjimečné pro svůj vyvážený přístup a také tím, že jsou výsledkem širší spolupráce v obecně schvalovaných záležitostech boje proti terorismu a ochrany lidských práv a samozřejmě ochrany osobních údajů.

Terorismus je pohroma naší doby. Je velmi rozvětvený, nelidský, barbarský a odolný. Proto proti němu potřebujeme bojovat všemi zákonnými prostředky, přičemž musíme mít stále na paměti, že nesmí být porušována lidská práva. Přesně toho dosahuje zpráva paní Lefrançoisové.

Bylo řečeno, že návrh na boj proti terorismu je založen na Úmluvě Rady Evropy. Rozhodli jsme se ovšem změnit definici „veřejného podněcování“, aby byla lépe právnicky srozumitelná ve všech zemích. Hovoříme o „veřejném nabádání“, které mnohem lépe vystihuje ducha Úmluvy a cíl, jehož chceme dosáhnout.

Náš zájem byl při debatách o této zprávě soustředěn na otázku lidských práv. Vedli jsme rozsáhlé diskuse, dohodli se na formulaci a začlenili podmínky, které zajistí vyváženost, o níž jsem hovořil.

Cokoli navíc pravděpodobně pokazí tuto rovnováhu a jakýkoli pokus dále definovat terorismus může znamenat problém: nalézt definici nebyl pro Evropu snadný úkol. Byl jsem v Radě Evropy tři roky. Snažili jsme se přijít na definici terorismu a neuspěli jsme. Nyní, když jsme k definici došli, není třeba ji zpochybňovat.

V každém případě o otázce lidských práv hovoří odstavec 10 úvodní části návrhu; obsáhle a podrobně se zabývá specifickými právy, která jsou chráněna: právo sdružování a odborových svazů a všechna související práva. Není proto třeba vyvíjet v tomto směru další snahy.

Na závěr mi dovolte, abych dodal, že vše je v dobrých rukách. Nicméně je zde jiná oblast, na kterou bychom se měli zaměřit: měli bychom obrátit pozornost na společnosti, které přizívají terorismus. Měli bychom hovořit s odpovědnými lidmi, s umírněnými skupinami, aby bylo možné zrušit morální podporu, které se teroristům dostává v těchto společnostech. Tímto směrem bychom měli nasměrovat své snahy, myšlení, programy a kampaně.

(Potlesk)

Claudio Fava, jménem skupiny PSE. – (IT) Pane předsedo, pane Jouyete, pane Barrote, dámy a pánové, jsem přesvědčen, že po sedmi letech bojování proti terorismu jsme již zkušeně ve vyjmenovávání nebezpečí terorismu, jeho účinků a ničivých dopadů. Také jsem přesvědčen, že jedním z nejdramatičtějších dopadů je ztráta rovnováhy – ztráta schopnosti vyváženě reagovat na hrozbu terorismu.

Tato rovnováha je nezbytná pro vyšetření nikoliv povrchních, ale vnitřních příčin, které podněcují toto násilí, a je nutná k zavedení preventivních a trestných politik, aniž bychom opustili základní zásady naší právní kultury. Je to cenná, ale obtížně dosažitelná rovnováha, protože musí být převedena do předpisů, které nenechávají žádný prostor pro volnou interpretaci. Proto oceňuji iniciativu Komise zrevidovat rámcové rozhodnutí z roku 2002, za podmínky, že bude věnována pozornost těm velmi aktuálním doporučením uvedeným ve dvou zprávách, o nichž dnes diskutujeme.

Prvním doporučením je, pane Jouyete a pane Barrote, že se musíme vyhnout kultuře podezírání, protože zakládání naší společnosti na podezírání a vymyšlení integračních a imigračních politik vytvořených na zásadě vzájemné nedůvěry by bylo darem terorismu, neboť cílem terorismu je předešlým rozdělovat.

Proto když hovoříme o teroristických trestných činech, a konceptu podněcování – který se nám jeví být obecný i subjektivní – dáváme přednost právně vhodnějšímu a konkrétnějšímu konceptu veřejného nabádání. Domnívám se, že je to méně matoucí a méně subjektivní princip, a není to terminologická otázka, pane Barrote, je to zásadní otázka: podněcování je vhodné pro zneužívání, pro výstřelky, také vzbuzuje přílišnou

pozornost ke společensky citlivým tématům, což by často způsobovalo přehnané a zmatené reakce. To vše nás přivádí k druhému nebezpečí, kterého se musíme vyvarovat: vykládání boje proti rasismu jako odůvodnění pro přepracování, snížení a pozměnění vymezení základních práv.

Od těchto dvou zpráv očekáváme jasný a jednoznačný signál ohledně tohoto tématu: toto je výzva, s níž se my jako zákonodárci máme vypořádat: sloučit boj proti terorismu a činnostem, které pro něj připravují půdu, s respektováním Listiny základních práv a zejména svobody projevu a svobody sdružování, bez nichž by se naše kultury vrátily do barbarských dob. Pane Barrote, musíme si říci pravdu: hrozí nebezpečí, že změníme boj proti terorismu v konflikt mezi kulturami nebo náboženstvími, že budeme hovořit rasistickým jazykem; to je skutečné nebezpečí, jak se ukázalo v nedávných dnech na schůzce v Kolíně nad Rýnem při bezohledném příspěvku poslance tohoto Parlamentu, pana Borghezia. Proto by tento Parlament měl říci důrazně a právě zde: fašistická nesnášenlivost nemá nic společného s válkou proti terorismu!

Tento postoj zastávají i dvě cenné zprávy, o nichž zde diskutujeme: boj proti terorismu, předcházení hrozivému násilí terorismu, ale zároveň zajištění správné rovnováhy mezi potřebou bezpečnosti pro naše občany a jejich svobodami a základními právy. V této věci, pane předsedo, pane Jouyete a pane Barrote, vyzýváme Radu a Komisi k ostražitosti a slibujeme, že tento Parlament udělá, co bude v jeho silách, pro spolupráci s vámi.

Alexander Alvaro, jménem skupiny ALDE. – (DE) Pane předsedo, úřadující předsedo Rady, místopředsedo Komise, paní Lefrançoisová a paní Roureová vykonaly svými zprávami velký kus práce a bylo mi potěšením s nimi na nich spolupracovat. Dosáhli jsme mnohého a také jsme mnohé změnili. Mrzí mě, že zpráva paní Roureové uvízla v Radě, přestože jsme ji zrevidovali. V tomto ohledu mám pocit, že to, o čem hovořil pan Jouyet, zde poněkud chybí, konkrétně to, že se chopíme tématu a prohlásíme ho za prioritní. To jsme také opakovaně slyšeli, naposledy od německého předsednictví Rady. Bohužel, dosud to nebylo převedeno do praxe. Parlament nemohou dlouhodobě uspokojit pouhé sliby.

Co se týče zprávy paní Lefrançoisové: v této zprávě je nepochybně něco pozoruhodného, čím se dosud nikdo z vás nezabýval. To naznačuje, že zde máme jeden ze vzácných případů, kdy harmonizujeme trestní právo hmotné – zjevně mimo oblast životního prostředí. Něco takového Evropská unie dosud nedělala. V občanském právu jsme to již viděli v přeshraničních záležitostech. Ovšem harmonizace trestního práva hmotného zachází mnohem hlouběji, než jsme zde zašli. Proto snad Komise chápe, proč vedeme tak intenzivní debatu o veřejném podněcování nebo nabádání. „Nabádání“ je normální právní termín v každém členském státě. Členské státy Rady Evropy se usnesly na výrazu „podněcování“ jako na kompromisu. To zahrnuje i země jako Rusko.

Nedomnívám se, že musíme debatovat o tom, zda máme v této věci společný právní základ. Také jsem v debatách s paní Lefrançoisovou vysvětloval, že z pohledu mého členského státu mám problém s termínem „nabádání“, jak je zde také použito, protože skutečnost, že nabádání může být potrestáno, aniž by byl spáchán promyšlený nezákonný zločin, je našemu systému cizí. Pokud doložka počítá s podněcováním nebo nabádáním, oba tyto termíny se v nejhorším rovnají podvodu. Obojí vykazuje promyšlenost ze strany pachatele. Závisí zcela na vnímání třetích stran, zda to, co někdo říká, může být závažné nabádání ke spáchání teroristického trestného činu, či nikoli. Nyní by mě zajímalo, kde uděláte hranici mezi teroristou a rozzlobeným občanem u stolu v hostinci, kterého udal soused.

V tomto ohledu musíme také zmínit existující právní systémy. Vím, že ten je ve Španělsku v některých ohledech jiný, ale to je proto, aby mohl bojovat proti domácímu terorismu. Věřte mi, jsem vděčný, že jsem příliš mladý na to, abych zažil zlé časy RAF v Německu, ale tenkrát se také diskutovalo o vhodných zákonech. Země samozřejmě musí ve výjimečných situacích jednat výjimečně, ale v posledních sedmi letech jsme také viděli, že mnohá rozhodnutí přijatá v počátku, v návalu aktivity, musí nyní být odvolávána. V tomto ohledu jsem také rád, že se v této zprávě soustředíme na lidi a základní práva napříč politickým spektrem.

Pokud jde o zprávu paní Roureové, je mnohem zásadnější, že Rada podniká kroky. Nesmíme se nechat ošálit ohledně Lisabonské smlouvy. Všichni chceme, aby do voleb v roce 2009 vešla v platnost, ale také víme, že chtít nestačí. Nyní se musíme pokusit vnést tuto zprávu do těchto debat – zejména pokud jde o hovory, které v současnosti vede Komise se Spojenými státy o dohodě o ochraně údajů mezi EU a USA. Vlastně debaty a zpráva nesmí existovat nezávisle na sobě. Proto bych byl rád, kdybychom se nejen chopili politické vůle, ale také učinili politické rozhodnutí, abychom umožnili, aby rámcové rozhodnutí nakonec vstoupilo v platnost.

Komise a Rada se neuvěřitelně aktivně snaží podniknout kroky v oblasti hospodářské ochrany osobních údajů. Když vidíme, co se děje ve Spojeném království, Německu a v ostatních členských státech, kde případy zrád nebo krádeží osobních údajů spravují veřejné orgány, potřebujeme stejně naléhavě podniknout kroky

i zde. Nakonec zde jde více než jindy o práva občanů, protože ti nemohou zabránit, aby se jejich vláda takto chovala. Co se týče podniků, občan si stále může v případě pochybností vybrat jiný.

Brian Crowley, jménem skupiny UEN. – Pane předsedo, rád bych poděkoval úřadujícímu předsedovi a místopředsedovi Komise a také zpravodajkám za zprávy, které pokládám za velmi důležité.

Když debatujeme o otázkách týkajících se terorismu a ochrany údajů – někdy když se podíváte na podstatu diskusí v Parlamentu – zdá se, že zde dochází ke konfliktu mezi těmi, kteří chtějí více ochraňovat práva a svobody jednotlivců, a těmi, kteří chtějí více ochraňovat obecnou populaci před nebezpečím a hrozbou násilí nebo i nabádáním k násilí, jak již uvedli někteří moji kolegové. Z toho důvodu, když s ohledem na tyto návrhy pokročíme, měli bychom si být jisti, že právní předpisy, které navrhuje, které opravujeme v rámci tohoto Parlamentu, mají pevný právní základ, takže když vstoupí v platnost, nebudou zpochybnitelné a nebude jim co vytknout. Jednou z potíží, kterým čelíme, je, že kvůli rámcovému rozhodnutí, kvůli právnímu základu – nebo nedostatečnému právnímu základu – s ohledem na některé aspekty tohoto rámcového rozhodnutí bychom mohli být snadno obviněni z pokrytectví, protože působíme, jako bychom jednali, aniž bychom přijali jakákoli rázná opatření.

Ohlédnete-li se do historie spolupráce v justičních a policejních záležitostech, které jsme zde v Parlamentu iniciovali, 90 % z nich bylo založeno na vzájemné důvěře mezi různými úřady na úrovni členských států. To je jediný účinný způsob, jak nalézt mechanismus k pokročení, protože, i když můžete předložit dohody nebo rozhodnutí, dokud úřady každého členského státu nejsou ochotny vzájemně spolupracovat a vyměňovat si informace, nemůže nastat žádná smysluplná spolupráce nebo pokrok.

Musíme být velmi obezřetní v otázce ochrany údajů a osobních údajů, které se shromažďují, protože mnozí z nás vědí, že v našich členských státech je bezpočet agentur, a to jak na vnitrostátní, tak na lokální úrovni, které uchovávají údaje o každé osobě. Největší zděšení v současné době ve Spojeném království vzbuzuje otázka krádeže totožnosti a také velké obavy, protože se ztrácejí počítače, které obsahují informace ze státních agentur – ať se jedná o sociální pomoc, obranu nebo policejní agentury –, osobní údaje, které byste jako jedinci nikomu neposkytli. Přesto se zdá, že tyto údaje nejsou nijak chráněny.

Proto musíme být na této úrovni – na evropské úrovni – opatrní, abychom vytvořili evropské rámcové rozhodnutí, které umožní spolupráci mezi členskými státy, ale které jednotlivým členským státům neukládá tyto kontroly. Říkám to proto, že existují lepší způsoby ochrany pro jednotlivce proti neoprávněnému využití, zneužití nebo ztrátě jejich údajů vnitrostátními orgány, než by byly v tomto rámcovém rozhodnutí, a pokud prosadíme, aby se toto rámcové rozhodnutí uplatňovalo i na vnitrostátní údaje podryjeme práva, která již existují. Protože děláme pokroky s novým plánem na evropské úrovni, vzniká zde volný prostor pro trochu pružnější reakci na nesnáze, kterým čelíme v oblasti ochrany údajů. Nicméně aby bylo jisté, že tento právní předpis bude účinný, nejen že musí být jasný a jednoznačný, pokud jde o roli, kterou má plnit, ale je také třeba, aby lidé věřili, že je ochrání a nezneužije.

Kathalijne Maria Buitenweg, jménem skupiny Verts/ALE. – (NL) Pane předsedo, jsem přesvědčena, že Rada si upřímně přeje zvýšit bezpečnost občanů a také že jí záleží na občanských právech. Možná jste nadšeně uvítal zprávy, o nichž debatujeme, ale pokud jste je četl pečlivě, všiml jste si, že závěr, k němuž jsme dospěli, se naprosto liší od vašeho. Ve skutečnosti se domníváme, že návrhy, které jste přijali, jsou jednoduše nevhodné a hrozí, že budou zasahovat do občanských práv.

Čím to je, že hodnotíme věci rozdílně? Předně, parlamenty se tradičně soustředí na občanská práva více než vlády, což představuje problém, když přijde na rozhodování. Ale hlavně Parlament se chce dívat na vliv těchto rozhodnutí na společnost dlouhodobě. Když se podíváme na vztah mezi vládou a občany z historického hlediska, vidíme, že vláda má výhradní právo použití síly a občané mají základní práva, která vláda nemůže porušovat, pokud to není nezbytné, účinné a přiměřené. Ovšem pokud občané vidí, že vláda příliš často jedná zbytečně a neoprávněně, jejich důvěra ve vládu, a tudíž i spolupráce s ní, se vytratí, a pak budeme mít skutečně závažný dlouhodobý bezpečnostní problém. Důvěra se těžko získává, ale snadno ztrácí.

Podle mého názoru návrh na ochranu údajů nenabízí zamýšlenou ochranu a Rada se rozšiřováním rámcového rozhodnutí pouští na tenký led.

Začnu zprávou paní zpravodajky Roureové, které bych ráda vřele poděkovala za všechny roky, kdy se snažila tuto zprávu protlačit Parlamentem. Ráda bych zejména položila několik otázek Rad. Návrh se vztahuje k policejní a justiční spolupráci v Evropě; to znamená ke službám zabývajícím se bezpečností. Nicméně – a zde mi možná pan úřadující předseda bude odporovat – chápu, že nyní je stanoven, že Rada není těmito

návrhy vázána, pokud jsou v sázce základní národní bezpečnostní zájmy. O jakých zájmech je zde řeč a můžete udat příklad záležitosti, která by vás přiměla jednoduše vyhodit toto rámcové rozhodnutí do koše?

Další bod, o němž už se sama paní Roureová zmínila, je záležitost citlivých údajů. U některých údajů pochopím, proč je Rada vyžaduje; ale může mi vysvětlit, při jaké příležitosti by mohla mít užitek z informace, zda byl někdo členem odborové organizace? Ráda bych od vás slyšela příklad, kdy může být užitečné vědět, zda byl někdo členem Federace odborových svazů (FNV) v Nizozemsku. Má to snad poukázat na zpupné chování? Za jakých okolností může tohle, proboha, mít význam? Sexuální životy lidí? Pokud mluvíme o aktivní pedofilii, tak prosím: to je zločin a samozřejmě může být zaznamenán. K čemu ale vlastně potřebujete další informace?

Co se týče předávání údajů třetím zemím, stále si vybavuji vtipnou situaci během německého předsednictví, kdy zástupce Rady prohlásil, že někdy je skutečně nezbytné velice rychle předat údaje Íránu. Celá sněmovna nevěřila svým uším; to jistě nemohl myslet vážně – předávat údaje do Íránu! Proto se nyní ptám, jestli ten člen Rady zaručí, že citlivé údaje nebudou za žádných okolností předány Íránu. Můžete mi také dát číslo článku, na němž tuto záruku postavíte?

Přestože považuji úroveň ochrany za nedostatečnou, vítám ten cíl: lepší spolupráce mezi policejními a justičními službami na evropské úrovni (ví se, že ta selhává i na vnitrostátní úrovni). Jedno z klíčových slov vztahujících se ke zlepšování spolupráce je „důvěra“ – v tomto případě je to také záležitost důvěry. Viním Radu z toho, že nedokáže dostatečně zapracovat na zvýšení důvěry, a tudíž také posílení spolupráce. Nakonec, důvěra musí být na něčem založena, například na řádné ochraně údajů nebo práv podezřelých, která je vhodná pro náš právní řád – ale vám se nedaří plnit sliby. Na procesních právech podezřelých pracujete po celé mé volební období a stále žádný výsledek. Navíc ani tam, kde byste mohli skutečně pomoci s vylepšením spolupráce, se vám to nedaří. Místo toho představíte nekompletní rámcové rozhodnutí o boji proti terorismu.

Paní LeFrançoisová o tom vypracovala trefnou zprávu, za kterou bych jí také ráda poděkovala. Má otázka zůstává: jaký problém se zde vlastně Rada snaží vyřešit? Nabádání k násilí je zakázáno ve všech členských státech a tak by to mělo být – ale nyní je kriminalizováno i podněcování. Co zahrnuje „podněcování“? Když někdo napíše, že Spojené státy jsou ničemná země, osa zla, s níž je třeba bojovat? Pokud tato osoba napíše také: „Kdo není s námi, je proti nám,“ je to podněcování? Když západní muž záměrně natočí antiislámský film s cílem urazit lidi, podněcuje útok? A podněcují nyní já?

Nejasné právní předpisy jsou špatné předpisy. Máte mou podporu pro kriminalizaci nabádání k násilí na evropské úrovni, ale ne tímto způsobem. Když člověk porovná všechny jazykové verze, není ani jasné, jestli se zrovna projednává „podněcování“, nebo „nabádání“. Žena může být oblečena provokativně, ale to neznamená, že nabádá ke znásilnění. V tomto smyslu je znepokojující článek 1 odst. 1, který stanoví, že osoba může být usvědčena z teroristických trestných činů bez ohledu na to, zda tyto činy přímo zastává, či nikoli. Pokud jde o mou skupinu, toto je skutečně příliš.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN MAURO

Místopředseda

Sylvia-Yvonne Kaufmann, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Pane předsedajícím, úřadujícím předsedo, místopředsedo Komise, vzhledem k tomu, že mám k dispozici jen málo času, ráda bych diskutovala pouze o zprávě paní Roureové. Hovoříme-li o zpracovávání osobních údajů v rámci policejní a justiční spolupráce v kriminálních věcech, ráda bych velmi jasně řekla, že jsem toho názoru, že potřebujeme jednotné evropské předpisy.

V nedávných letech bylo zahájeno několik projektů týkajících se zpracovávání těchto údajů, zejména Schengenský informační systém druhé generace a Vízový informační systém (VIS). Tyto údaje jsou však také významné ve vztahu k návrhu na vyměňování údajů z rejstříku trestů mezi členskými státy, a dokonce k zavedení evropského systému jmenné evidence osob. Vysoká úroveň ochrany údajů je v zájmu každého občana a podle mého názoru může být zajištěna jedině prostřednictvím jednotných předpisů na úrovni EU.

Úřadující předseda řekl, že současné rozhodnutí Rady bylo tím nejlepším řešením, jakého bylo možné dosáhnout. Musím vám říci, pane úřadujícím předsedo, že jsem novým návrhem Rady zklamaná, protože nebyly zohledněny hlavní požadavky Parlamentu, a já se domnívám, že zajišťuje úroveň ochrany údajů, která je v některých ohledech nižší než úroveň ochrany v Úmluvě Rady Evropy č. 108. Mimochodem, návrh kritizují všechny strany napříč politickým spektrem a já si myslím, že tento jednoznačný signál by měl být pro Radu podnětem k zamyslení.

Zejména bychom měli zajistit, aby rámcové rozhodnutí bylo uplatňováno také ve vnitrostátním zpracovávání dat; jinak bude smysl celého návrhu zpochybněn.

Také bych ráda zdůraznila, co řekla paní zpravodajka Roureová, tedy že obzvláště citlivé kategorie údajů – to znamená údaje vztahující se k etnickému původu osoby, politickým názorům nebo náboženskému přesvědčení – by se neměly zpracovávat. Pokud povolíme vůbec nějaké výjimky, je nezbytné předem dostat například souhlas příslušného justičního orgánu; tato kategorie údajů by prostě neměla být zpracovávána automaticky.

Rada již dlouho slibuje Parlamentu, že toto rámcové rozhodnutí přijme. Domnívám se, že je nejvyšší čas, aby Rada svůj slib konečně splnila, a samozřejmě s rámcovým rozhodnutím, které je hodno papíru, na němž je vytištěno.

Podporuji všechny změny, které navrhuje Parlament v této zprávě, protože se domnívám, že potřebujeme nejvyšší možnou úroveň bezpečnosti údajů, a tu stávající rámcové rozhodnutí Rady nezajišťuje.

Gerard Batten, *jménem skupiny IND/DEM*. – Pane předsedající, tato rozhodnutí Rady jsou součástí postupu harmonizace našich justičních a právních systémů se společným systémem EU. Již kterýkoli občan EU může být vydán z jedné země EU do jiné pomocí evropského zatýkacího rozkazu s minimálními zárukami. I když vnitrostátní právní systém nebo vnitrostátní vláda vědí, že se děje hrubá křivda, nemohou jí zabránit.

Podle nových pravidel pro rozsudky vynesené v nepřítomnosti můžeme nyní být souzeni a odsouzeni v jiném státě EU, aniž bychom věděli, že k tomu došlo, a poté být vydáni a uvězněni. Může nám být udělena pokuta a náš majetek může být zabaven, opět aniž by tomu naše vnitrostátní právní systémy nebo vlády mohly zabránit nebo nás ochránit.

Podle Lisabonské smlouvy má být zřízen post státního zástupce s rozsáhlými pravomocemi k vyšetřování a soudnímu stíhání lidí obviněných z trestných činů proti zájmům Unie – s pomocí Europolu, jehož úředníci mají imunitu před stíháním za cokoli, co spáchají nebo řeknou během své služby. A samozřejmě máme vlastní polovojenský policejní sbor Evropské unie, který se buduje ve Vicenze a který bude mít pravomoc překračovat hranice v zájmu potlačení veřejných nepokojů v členských státech EU.

To vše se dělá jménem ochrany před terorismem; ale ve skutečnosti se odehrává nekonečná mise Evropské unie za posílením a upevněním své moci a nadvlády nad každou oblastí našich vnitrostátních životů. Terorismus je samozřejmě skutečná hrozba, jejímž největším zdrojem v dnešním světě je ideologie fundamentalistického, dogmatického a extrémistického islámu. Ale proti terorismu by měly bojovat vnitrostátní vlády ve vzájemné spolupráci a neměl by být používán jako odůvodnění pro posilování pravomoci Evropské unie.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Pane předsedající, z různých míst je často slyšet, že boj proti terorismu ohrožuje naše svobody – ale to je falešná dichotomie. Svoboda projevu, svoboda tisku a právo na soukromí jsou samozřejmě základními rysy naší západní společnosti, ale jak řekla má předřečnice, právě tyto otevřené společnosti jsou v současné době ohrožovány islamistickým extremismem, který podněcuje teroristické činy proti těmto hodnotám. Opatření z této zprávy jsou jedním krokem – ale pouze jedním – správným směrem. Státy jsou nejen povinny ochránit své občany před terorismem, ale také musí být schopny přijmout veškerá opatření k ochraně veřejného pořádku.

Rád bych zde uvedl jednu poznámku na okraj, protože mnozí řečníci v dnešní se debatě okrajově zmínili o Itálii. Italská vláda má naprosté právo bojovat proti nezákonné imigraci a zločinu způsobu, jaké uzná za vhodné, pokud je to odůvodněno objektivními, legitimními okolnostmi. Navíc ostudné slyšení minulý týden v Římě, v němž několik extrémně levicových poslanců této sněmovny obvinilo italské *carabinieri* z týrání romských dětí, bylo urážkou italských občanů a nebylo pro tuto sněmovnu vhodné. Doufám proto, že se předseda Evropského parlamentu omluví italské vládě jménem nás všech.

Jean-Pierre Jouyet, *úřadující předseda Rady*. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, chtěl jsem nyní promluvit, protože se bohužel musím účastnit interinstitucionálního dialogu. Omlouvám se za to Parlamentu i zpravodajkám. Jen jsem chtěl reagovat na vůdce stran tím, že řeknu zaprvé, ohledně zprávy paní Lefrançoisové a následujících proslavů zejména o rozdílu mezi „nabádáním“ a „podněcováním“, že text Rady opisuje článek 5 Úmluvy Rady Evropy, abychom zabránili rozdílu v uplatňování. Domníváme se, že bychom měli důvěřovat soudcům, že budou tuto kriminalizaci uplatňovat rozumně a – jak správně řekl pan de Grandes Pascual – budou věnovat náležitou pozornost kontextu, zejména pokud jde o španělský terorismus.

Konečně bych rád poznamenal, že text Rady do značné míry počítá na jedné straně s doložkou o svobodě projevu v článku 2 a na straně druhé s doložkou o přiměřenosti v článku 14.

Co se týče zprávy paní Roureové, rád bych řekl, že také souhlasím s paní Buitenwegovou a panem Alvarem: je skutečně pokrok mít nařízení v rámci třetího pilíře, které poskytuje právo na opravný prostředek. Také jsem slyšel všechny vaše požadavky týkající se rozsahu, zejména požadavek paní Kaufmannové. Francie byla stejného názoru jako Komise, ale musíme být realisti. Mohli bychom jednomyslně přijmout jiný text. Rádi bychom zašli dál – to také řekl pan komisař Barrot –, ale jediné, pokud by byl rozšířen rozsah, což by bylo skutečně dobré; nevěřím, že bychom udělali takový pokrok v krátkém časovém úseku.

Je třeba dosáhnout kompromisu, zajistit rovnováhu. Souhlasím s paní Roureovou, že to není zcela dostačující, ale je to pokrok a my jej musíme takto přijmout. Vyzývám Komisi, místopředsedu – a já vím, že to udělá – aby co nejlépe využili toto ustanovení o hodnocení a podmínky pro shromažďování údajů, které doporučují, abychom mysleli také na dokumenty podléhající svrchovanosti států. Zmiňovala jste se o začlenění určitých údajů, které se objevují v tomto rozhodnutí. Osobně bych také byl rád, kdyby bylo začlenění údajů o vyznání a sexuálním životě přehodnoceno nebo alespoň lépe formulováno, než je nyní.

Abych odpověděl panu Dillenovi ohledně Romů: jak pan Dillen ví, vrcholná schůzka o Romech ze dne 16. září ukázala zájem francouzského předsednictví a Komise na romské otázce. Byl tam pan místopředseda a zvažovali jsme minulé opatření, k nimž se členské státy mohou zavázat v budoucnosti, aby podpořily integraci Romů do našich společností; je to otázka, kterou má v hojné míře ve svém sociálním programu také pan komisař Špidla.

To je vše, co jsem chtěl říci v reakci na projevy pronesené jako součást této velmi vzrušující rozpravy.

Manfred Weber (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, místopředsedo Komise, úřadující předseda Rady, nejprve chci vyslovit chválu francouzskému předsednictví Radě za skutečnost, že společně debatujeme o těchto tématech, protože ilustrují vyváženost problému: na jedné straně překonání velké výzvy – terorismu a na straně druhé ochrana údajů. Je škoda, že úřadující předseda nemůže být přítomen po celou dobu. To by bylo pro tuto rozpravu velmi přínosné.

Zaprvé, pokud jde o ochranu údajů, slyšeli jsme zde již mnoho předsednictev mluvit o velkém a významném pokroku. Za skupinu Evropské lidové strany (Křesťanští demokraté) a Evropských demokratů bych rád podotkl, že paní zpravodajka Roureová má v této záležitosti plnou podporu Parlamentu, protože je třeba, abychom pokročili.

Obzvláště významné jsou pro nás tři body. Rád bych zvláště zdůraznil, že musíme nadále vyzdvihovat, že podporujeme výměnu údajů. Z Schengenského informačního systému víme, že výměnou údajů je možné vysledovat mnoho zločinců a že výměna údajů zajišťuje úspěšnost a také zaručuje bezpečnost. Jsou zde ale další důležité aspekty: podle mého názoru je důležité zejména právo přístupu pro občany – posilování práv občanů – a rozsah, o němž se již opakovaně diskutovalo. Pan místopředseda Barrot upozornil, že podle něj je důležité mít tato rozhodnutí jako podporu, zejména během jednání se Spojenými státy. Rád bych ovšem dodal, že pokud Spojené státy namítnou, že se tento právní rámec vztahuje bohužel pouze k evropským záležitostem, a nikoli na vnitroeurovské úrovni v souvislosti se situací v členských státech, bude mít protiargument, protože my se ani neodvážíme tento právní rámec plně zavést v Evropské unii.

Pokud jde o boj proti terorismu, domnívám se, že je škoda, že navzdory tomu, že Rada zde stále zahajuje nové snahy, v praktickém provádění mnoha provozních opatření jsme se nikam nedostali. Všichni si vzpomínáme, že trvalo déle než rok jmenovat nového protiteroristického koordinátora, pana de Kerchove, že jsme jednali rychle v otázce uchovávání údajů, ale bohužel docházelo ke zpoždění při provádění, a že v rámci Europolu stále nemáme pro tento sektor pracovní skupinu, specializovaný útvar. Musíme v tomto ohledu pracovat a bojovat s větším nasazením a měli bychom dosahovat operačního pokroku, a ne se jen dohadovat o formulacích.

Pokud jde o islamistický terorismus, největším problémem jsou konvertité – lidé, kteří vyrostli v naší společnosti, dospěli a poté konvertovali k islámské víře. Musíme se ptát sami sebe, co se děje špatně v našich společnostech a co je špatného v islamistickém prostředí, že se tito lidé radikalizují. O tom musíme uvažovat.

V Evropě také dokážeme žít v bezpečí, protože máme odhodlané policejní síly, kterým chci tímto poděkovat.

Bárbara Dührkop Dührkop (PSE). – (ES) Předně bych ráda blahopřála zpravodajkám za jejich skvělé zprávy, ale vyjádřím se hlavně ke zprávě paní Lefrançoisové.

Krok za krokem, vždy prostřednictvím právních předpisů, terorismus stále více obkličujeme. Rámcové rozhodnutí z roku 2002 nám umožnilo stanovit společnou definici a právní rámec pro teroristické trestné činy.

Změny navrhované dnes obsahují tři nové trestné činy, před nimiž se máme chránit, jako reakci na staré a nové teroristické hrozby a jejich rostoucí využívání informačních technologií včetně kyberterorismu. Existuje dlouhá řada teroristických činů, od vštěpování a pěstování fanatismu v dítěti až po vraždu.

Tato navrhovaná úprava se omezuje na veřejné podněcování ke spáchání teroristických trestných činů a na nábor a výcvik teroristů, což se nyní vztahuje k tradičním i moderním metodám šíření teroru.

Přitom ovšem nerozlišujeme různé metody, ale je třeba, abychom byli nesmírně obezřetní při stanovování hranice mezi tím, co je nepřijatelné a mělo by být potrestáno, a svobodou projevu jako základním právem.

V případě veřejného podněcování je tato hranice méně jasná. Proto má-li být něco popsáno jako trestný čin, musí být splněny základní předpoklady záměru a zjevného ohrožení. Všechno ostatní je svoboda projevu, kterou chrání samotné rámcové rozhodnutí, článek 6 Smlouvy o EU, Listina základních práv a Úmluva Rady Evropy.

V případě Úmluvy je nedostatkem to, že ji mnohé členské státy dosud neratifikovaly, což příliš nepomáhá boji proti terorismu či ochraně svobod.

Ani původní rámcové rozhodnutí, ani současná opravená verze nejsou náhradou za Úmluvu; její ratifikace by spíše posílila evropské právní předpisy tím, že by jim dodala přidanou hodnotu a ucelenější právní rámec.

Stejně jako v Průmské smlouvě a mnohých dalších textech evropské právní předpisy nerozlišují mezi různými druhy teroristů; je stejně uplatnitelná v rámci Unie jako v oblasti mezinárodního terorismu.

V loňském roce Europol zaznamenal celkem 583 teroristických činů, o 24 % více než v předešlém roce, z nich 517 spáchaly separatistické skupiny působící ve Španělsku a Francii. Bylo zatčeno 201 lidí podezřelých z islamistických teroristických činů.

Ráda bych blahopřála policejním silám za jejich chvályhodnou práci a jejich snahu učinit přítrž terorismu a zadržovat teroristy.

Pane předsedající, má země bohužel opět plní přední stránky novin. Máme dlouhou a nešťastnou tradici terorismu. Víme, že v demokracii není pro teroristy místo, ale není tam ani pro ty, kteří podporují, ukrývají a pomáhají teroristům. Proto se domnívám, že existuje jiný právní koncept, který by doplnil naše právní předpisy: kriminalizace projevů zostuzujících nebo ponižujících oběti terorismu nebo jejich rodiny. Bylo by dobré mít to na paměti při navrhování dalších změn.

Zakončím, pane předsedající, politováním, že nejsme schopni uplatnit protokol 10 Lisabonské smlouvy, který by urychlil zařítí tak významných a naléhavých záležitostí do myšlení občanů.

Sophia in 't Veld (ALDE). - Pane předsedající, začnu stížností, ráda bych požádala předsednictví této sněmovny, aby napsalo francouzskému předsednictví a naznačilo, že je pro nás nepřijatelné, že francouzské předsednictví není přítomno celému průběhu takto důležité rozpravy.

– (NL) Pane předsedající, terorismus nebyl vynalezen 11. září 2001; existoval vždy. Navíc, jak právě poznamenala má předřečnice, *zpráva Europolu o stavu a vývoji terorismu v EU* tvrdí, že velkou většinu útoků nespáchají islamističtí extrémisté, ale separatisté, síly extrémní pravice a extrémní levice.

Co se ale od roku 2001 změnilo, je to, že vlády po celém světě se snaží bojovat proti terorismu omezováním občanských práv a svobod. Naprosto souhlasím se spoluprací v boji proti zločincům a plně souhlasím se slovy pana Webera, ale opatření, jako je shromažďování osobních údajů, se velmi často přijímají z důvodů, které nemají vůbec nic společného s terorismem. Například údaje ze systému jmenné evidence osob se využívají ke kontrole imigrace nebo k boji proti „běžnému“ zločinu. V podstatě je to docela legitimní, ale nazýváme v tom případě věci pravými jmény.

Okázalá prohlášení Rady ohledně občanských svobod a soukromí vyznívají trochu prázdně, když Rada ani není přítomna zde a zejména není připravena provádět doporučení Evropského parlamentu stanovená ve zprávě paní Roueové. Možná by tedy Rada měla přestat ronit krokodýlí slzy nad irským „ne“.

A konečně mám dvě konkrétní otázky. Ráda bych požádala Komisi – vzhledem k tomu, že Rada zde není – o nějaké informace o Kontaktní skupině na vysoké úrovni. Po dvou letech vyjednávání za zavřenými dveřmi

a bez mandátu nyní americký ministr vnitřní bezpečnosti Michael Chertoff naléhá na komisaře Barrota, aby v prosinci podepsal dohodu. Ráda bych věděla, jestli komisař Barrot řekne naším jménem „ne“.

Má druhá otázka je následující. Probíhají vyjednávání jménem EU o systému, který umožní celním orgánům – v Evropě a bez jakéhokoli vysvětlení nebo omezení – vyhledávat a zabavovat na hranicích laptopy. Ráda bych věděla, jak se v tomto ohledu vyvíjí situace.

Předsedající. – Domnívám se, že je důležité informovat vás, že francouzské předsednictví se omluvilo s náležitým předstihem před začátkem rozpravy a informovalo nás, že paní Datiová se nebude moci zúčastnit rozpravy, protože byla zdržena z nevyhnutelných důvodů, a že pan Jouyet, který ji nahradil, nebude moci zůstat.

Vaše výhrada je přesto významná a my ji předáme, ale musím zdůraznit, že francouzské předsednictví se omluvilo s předstihem.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Pane předsedající, terorismus patří k největším hrozbám moderní doby. Útoky z 11. září nás na to důrazně upozornily. Terorismus je založen jak na psychologickém, tak sociálním a mediálním efektu. Tak vznikl problém, který vyplynul z nekonečného seznamu otázek o tom, jak odvrátit hrozby tohoto druhu, které nabraly globálního rozměru. Šíření strachu a teroru a útoky na občanskou společnost – to je tvář terorismu.

EU musí svým obyvatelům poskytnout vysokou míru bezpečnosti. Zvláštní pozornost je třeba věnovat tomu, jak teroristé využívají informační a komunikační technologie, zejména internet, který pomáhá šířit propagandistická vysílání a školicí manuály. Tomu skutečně musíme čelit. Boj proti terorismu se musí stát pro EU prioritou, zejména boj proti jeho nejhroživější formě, islamistickému terorismu, jehož cílem je absolutní zničení západní civilizace. Co můžeme dělat? Volba je snadná: buď zničíme terorismus, nebo terorismus přinese světu apokalypsu.

Angelika Beer (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, můžeme vést tuto rozpravu o základních principech – musíme ji vést –, ale nemůžeme pominout jeden nástroj. Mluvím o tom, čemu se říká seznam teroristických organizací. Od rozsudku Evropského soudního dvora ze dne 3. září víme, že právní posouzení je naprosto jasné. Systém seznamů teroristických organizací EU i OSN porušuje základní práva občanů, a proto musí být změněn.

K čemu došlo? Tento seznam teroristických organizací EU působí v naprosto šedé zóně bez jakékoli parlamentní kontroly. Je velmi zvláštní, když jako Parlament slyšíme, že schůzka Rady ve složení pro zemědělství a rybolov dne 15. července – kde se sešli politikové specializující se na zemědělství, lesnictví a rozvoj venkova – přijala nový seznam teroristických organizací EU bez rozpravy a aniž by účastníci věděli, co obsahuje. Víme, že komplikace zahraniční politiky končí v naprosto šedé zóně, protože mezinárodní právo je zde zašlapáváno do země. To chceme změnit a já vás žádám o podporu v této činnosti. Děkuji mnohokrát.

Giusto Catania (GUE/NGL). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, také jsem zklamán, že francouzský ministr odešel, protože se mohl například dozvědět, že informace, které nám dodal, jsou nesprávné. Ve skutečnosti paní Dührkopová má pravdu, když říká, že velká většina teroristických útoků provedených v Evropské unii má nezávislý základ a nemá nic společného s Al-kajdou, na rozdíl od tvrzení pana Jouyeta.

V tom případě bychom mohli odstranit to zavádějící rovnítko, které je nám často předkládáno, mezi islámem a terorismem. To je častá tendence a bohužel má v tomto Parlamentu své zastánce. Mám na mysli postoj, který zaujal pan Borghezio v nedávné demonstraci v Kolíně nad Rýnem, protože pokud by toto rámcové rozhodnutí bylo platné, nepochybně by byl obviněn z podněcování k terorismu. Já bych aktivity pana Borghezio označil jako podněcování a jménem Skupiny konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice bych rád vznesl formální požadavek, aby předseda Parlamentu předal panu Borgheziovi oficiální upozornění.

Domnívám se, že strategie přijatá v nedávných letech pro boj proti terorismu je neúspěšná a příliš podřízená zájmům USA ve válce v Iráku a v Afghánistánu, v sestavování seznamu teroristických organizací a v omezeních uvalených na právní řád. Existuje příliš mnoho příkladů nevhodného zacházení s osobními údaji a já se domnívám, že musíme všichni spolupracovat – a nyní už se dostávám k závěru – v zájmu zajištění, že nebudou omezovány svobody jednotlivců, rozšíření demokratických oblastí a zajištění, že nebudeme, ve jménu bezpečnosti a boje proti terorismu, napomáhat k dosažení cílů samotných teroristických organizací.

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Pane předsedající, paní Lefrançoisová navrhuje důležité změny v zájmu ochrany důvěrnosti, svobody projevu a právní jistoty. Jako trestné by mělo být posuzováno nabádání ke spáchání teroristických trestných činů, nikoli podněcování. Ochrana soukromí se musí vztahovat také k e-mailům a ostatní elektronické korespondenci a zdůrazňovány jsou základní zásady našich právních předpisů, přiměřenost, nezbytnost a nediskriminace.

Výborně. Ale, je zde totiž velké „ale“: co se stalo se subsidiaritou? S jakým druhem terorismu se budeme vypořádávat na úrovni EU? Ve Španělsku byl minulý víkend spáchán strašný teroristický zločin a my vyjadřujeme španělskému lidu soustrast, ale tento zločin není záležitostí EU. Nebyl jí ani terorismus, k němuž docházelo po celá desetiletí v Severním Irsku. Je zjevné, že strach z terorismu je záměrně využíván k posílení pozic EU v oblasti justičních a policejních záležitostí na úkor členských států. Subsidiarita je vhodné téma politických projevů, ale v právních předpisech se neobjevuje.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Dámy a pánové, tento víkend se stal obětí bombového útoku v Pákistánu velvyslanec České republiky, jejíž občany zde zastupuji. Včera byli v Afghánistánu při raketovém útoku zraněni tři čeští vojáci. Terorismus se tak v těchto dnech bezprostředně dotkl i občanů mé vlasti. Není pochyb o tom, že jde o jeden z nejzákeřnějších a nejvíce nebezpečných jevů civilizace a že nesmíme tomuto zbabělému a podlému zlu ustupovat, ale musíme s ním bojovat. Přesto se boj proti terorismu nesmí stát všezahrnujícím zaklínadlem, pod které se vejde cokoli. Přes veškeré krvavé důsledky terorismu nelze každodenní podezíravé ustrašené bezpečí postavit nad svobodu. Proto odmítám návrh Evropské komise, aby se samo podněcování ke spáchání teroristického činu stalo trestným činem. Návrh chce trestat slovní a písemné projevy a jednoznačně tak ohrožuje svobodu slova a základní lidská práva. To je pro mě jako pro demokratickou političku nepřijatelné.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Pane předsedající, místopředsedo Komise, dámy a pánové, začnu s zprávou paní Roureové, kterou znovu podporuji ve snaze dosáhnout politické dohody ohledně návrhu na rámcové rozhodnutí o ochraně osobních dat v rámci třetího pilíře, který není založen na nejnižším společném jmenovateli, minimální úrovni ochrany údajů a závažných nedostacích. Rád bych znovu potvrdil svůj postoj, který jsem zde již několikrát objasnil: je nezbytné a naléhavé, aby byl přijat právní nástroj, který zaručuje ochranu údajů v rámci třetího pilíře a zajišťuje úroveň ochrany osobních údajů, která je alespoň shodná s úrovní zaručenou v rámci prvního pilíře směrnice 95/46/ES.

Velmi se mi líbily výroky pana místopředsedy Barrota. Má pochopení pro zájmy Parlamentu, ale mrzí mě, že prázdné křeslo Rady je živoucí příklad politické hluchoty, která se projevuje za každého předsednictví. Nejsem ohledně reakce Rady vůbec optimistický.

Co se týče zprávy paní Lefrançoisové: v roce 2002 jsme přijali rámcové rozhodnutí, v němž jsme sladili definici „terorismu“ a příslušné tresty. Někteří řečníci se již zmínili o internetu, nových informačních technologiích a o výhodách, které přinášejí, ale také o tom, jak internet mohou využívat zločinci. Jak již bylo řečeno, existuje kolem 5 000 stránek teroristické propagandy, které jsou nástroji radikalizace a náboru a také slouží jako zdroj informací o teroristických prostředcích a metodách. Proto je třeba upravit směrnici z roku 2002, abychom vytvořili nezbytné nástroje k potlačení této formy cyberterorismu. Podporuji návrhy paní Lefrançoisové, které spojují naléhavost tohoto boje s nezbytným respektem k svobodě slova a sdružování.

A konečně, pane předsedající, je velmi důležité, aby členské státy ratifikovaly Úmluvu Rady Evropy o předcházení terorismu z roku 2005, aby zajistily souběžné provádění obou nástrojů spolu s ucelenějším a úplnějším právním režimem.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Pane předsedající, za poslední roky debata o terorismu v Evropské komisi a Radě téměř neustále pramenila ze samozřejmého přijímání ochrany našich základních práv. Téměř stejně nevyhnutelné důsledky jsou zvrácené legislativní návrhy, které právě tato práva poškozují.

Typickým příkladem je návrh, který probíráme dnes, bojovat s terorismem na internetu. Ten se zakládá na poznání, že někteří teroristé používají internet k podněcování terorismu a že je musíme zastavit.

Ovšem návrh končí následujícím extrémním opatřením: v zájmu boje proti terorismu bychom měli uvěznit každého obyvatele, který napíše cokoli, co by mohla policie vyložit jako úmysl *napomáhat* terorismu – nejen k němu „nabádat“, když dovolíte. Kromě toho každý, kdo přímo či nepřímo podporuje teroristické činy, je vinen. Jinými slovy každý, kdo si dovolí vyjádřit, ústně či písemně, politický názor, který může být vyložen jako podporující terorismus, riskuje zatčení. Na jiném místě návrh stanoví, že lidé mohou být soudně stíháni i v případě, že nemají v úmyslu *napomáhat* terorismu písemně, pouze na základě toho, že podle policie tak jejich slova působí. Jinými slovy jedna ze základních zásad trestního řízení je zcela převrácena.

Naštěstí je zde zpráva paní Lefrançoisové, která tomuto šílenému rámcovému rozhodnutí vrací samozřejmě hodnoty demokratické společnosti. Chrání svobodu tisku a obsah našich e-mailů před preventivní špionáží úřadů; a jednoznačně prohlašuje, že jakákoli kriminalizace „nesmí mít omezující nebo zamezující vliv... na projevy radikálních, polemických nebo kontroverzních názorů ve veřejné diskusi o citlivých politických otázkách včetně terorismu“. Doufám, že Rada přijme tyto změny, které hovoří samy za sebe.

Nikdo v této sněmovně nepodceňuje potřebu boje proti terorismu, ale pokud boj proti němu dá vzniknout opatřením, která nakonec utlumí naši demokracii, pak je Evropský parlament správně povinen je nepodpořit.

Důvodem je, že – a opět, jedna z těchto evidentních pravd, kterým hrozí, že nebudou v dnešní Evropě brány jako samozřejmé – je absurdní tvrdit, že bojujeme proti terorismu, abychom „ochránili naši demokracii“, a přitom navrhnout opatření, která odporují základním zásadám demokracie. Morální převaha demokracie spočívá ve skutečnosti, že existuje mnoho způsobů, jak reagovat a jak ji chránit, ale mezi ty rozhodně nepatří preventivní monitorování myšlenek a slov občanů, natož preventivní umlčování nebo kriminalizace sebevyjadřování těch, kteří nesouhlasí s tím, co většina považuje za samozřejmé.

Vyzývám vás k podpoře zpráv paní Lefrançoisové a Roureové. Radě v její nepřítomnosti vzkazuji, buďte pozorní.

Sarah Ludford (ALDE). - Pane předsedající, ve způsobu, jakým ES v současné době postupuje v justičních a domácích věcech, jsou zásadní chyby, zejména nedostatek plně transparentního a demokratického zákonodárství při neplatnosti Lisabonské smlouvy (také lituji, že pan Jouyet svým odchodem, ať po omluvě či nikoli, ukázal lhostejnost k našim názorům) a také nedostatek vyváženosti a respektu k základním právům. Obojí se bohužel plně projevuje zde ve dvou opatřeních, o nichž diskutujeme.

Kriminalizací „veřejného podněcování k páchání terorismu“ – neurčitý pojem – riskujeme odrazující účinek na svobodu projevu, přičemž trestný čin nabádání, který již máme, je naprosto odpovídající.

Další opatření poskytuje pouze slabou ochranu osobních dat vyměňovaných údajně za účelem uplatňování zákona, ale s velkými mezerami. Mohu sněmovnu informovat, že ve Spojeném království se směrnice o uchovávání údajů – tento stěžejní úspěch britského předsednictví před třemi lety – využívá k poskytování přístupu k osobním kontaktním údajům agenturám, které se nevěnují uplatňování zákona. Místní rady ji využívají ke kontrole, zda rodiče lhali o tom, že žijí ve spádové oblasti oblíbené školy – což může být nemravné, ale nejedná se o závažný zločin.

Je ostudné, jak ministři vnitra dali prostor eurofobikům, jako jsou Strana nezávislosti Spojeného království nebo britští konzervativci, aby kritizovali celou snahu EU v oblasti přeshraničního zločinu. Víme, že velká většina evropské veřejnosti, včetně Spojeného království, podporuje snahu EU chytat zločince a teroristy, například pomocí evropského zatýkacího rozkazu. Nicméně Strana nezávislosti Spojeného království a konzervativci, kteří tvrdí, že právo a pořádek je pro ně prioritou, nadšeně mávají na rozloučenou každému zločinci, který unikne přes kanál La Manche. Neměli bychom jim umožnit dostat se pryč s jejich propagandou, zejména proto, že ministři vnitra se ze všech sil snaží podkopat podporu veřejnosti policejní spolupráci svým úzkoprsým přístupem, který věnuje nedostatečnou pozornost občanským svobodám, ať jde o ochranu před narušením soukromí nebo o práva obžalovaných.

Vlády EU, vedeny vládou Spojeného království, hloupě svým selháním nechaly panu Battenovi a jemu podobným volnou ruku v otázce uznání rozhodnutí v nepřítomnosti, v zájmu posílení práv na obhajobu. Tomu říkám ďábelské spojení mezi eurofobiky a bezpáteří labouristickou vládou!

Konečně se chci zeptat, kde jsou v celém tomto případě ministrové spravedlnosti. Musí se vypořádat se zmatkem ministrů vnitra a začít budovat skutečný evropský prostor svobody, bezpečí a spravedlnosti. Potřebujeme, aby Lisabonská smlouva vnesla do tohoto projektu transparentnost a demokracii, a to rychle, ještě před evropskými volbami.

Konrad Szymański (UEN). – (PL) Když poslouchám tuto debatu, mám občas pocit, že zapomínáme, že rámcové rozhodnutí je zaměřeno na demokratické státy, na členské státy EU s demokracií stojící na pevných základech. Proto neexistuje žádný závažný důvod, žádná naléhavá potřeba omezovat účinek rámcového rozhodnutí zaváděním konceptů, jako je „nabádání“ nebo „skutečná teroristická hrozba“. Toto je kultura podezírání, o které hovořil pan Fava, podezírání vůči státům. Kdo by měl hodnotit, jak skutečnou se hrozba stala? Musí v ulicích některého evropského města téct krev, abychom si byli stoprocentně jisti, že hrozba spojená s výcvikem, nabádáním nebo podněcováním se stala skutečnou?

Tyto a jiné ochranné doložky mohou být vykládány se špatným úmyslem, například na úrovni soudů. Mohou být nakonec chápány jako výraz ideologie, špatné pochopení lidských práv, které by v tomto případě podkopalo účinnost boje proti terorismu. Vyzývám členské státy, aby ukázaly více důvěry, aby neomezovaly rámcové rozhodnutí a pokračovaly v sbližování rámcového rozhodnutí s protiteroristickou úmluvou, kterou vypracovala skupina zemí Rady Evropy.

Adamos Adamou (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedající, teroristický čin odsoudí všichni poslanci přítomní v této sněmovně. To by nás však nemělo vést ke znesnadnění ochrany naší skutečné bezpečnosti. Ve skutečnosti nás rozhodnutí EU vymýtit tento odporný zločin rozděluje a hluboce znejišťují.

Přijímání stále více reakcionářských opatření potvrzuje, že jsme s celým tímto podnikem právem od začátku nesouhlasili a že nyní jsme právem znepokojeni ohledně řádné ochrany svobod našich občanů. Reformní návrhy představovaly požadavek na ještě větší investice do opatření a politik, které mohou uvrhnout nevinné lidi na lavici obžalovaných a zapříčinit jejich odsouzení. Pouze na základě podezření převracejí základní právní princip presumpce nevin.

Jak může veřejné nabádání nebo podněcování být zločinem, když nemá žádné důsledky nebo nevede k žádnému činu? Jak přehnaná může být definice podněcování? Kdy může být považováno za veřejné? Kdy je to skutečně nebezpečné a tudíž trestné?

Deklaratorní povaha některých nařízení o ochraně svobody projevu nestačí: provádění návrhu určuje logika jeho definic. Ty odporují článku 10 Evropské úmluvy o lidských právech a mohou vést ke kriminalizaci demonstrací, projevů atd.

Podle našeho názoru EU znovu provádí volbu založenou na politickém prospěchu místo na snaze ochránit skutečné svobody občanů. Snaží se rozptýlit naše pochybnosti deklarativními doložkami, které nemohou zaručit ochranu těch, které někteří chtějí vnímat jako potenciální teroristy.

Georgios Georgiou (IND/DEM). – (EL) Kolik smutku, kolik utrpení, kolik bolesti, kolik nenávisti přináší terorismus! Naštěstí jsme naučeni schovat se, ochránit se a nenávidět, protože taková jsou naše základní práva a takto byla zredukována. Ale nikdo nás nenaučil základní povinnost: nepodněcovat terorismus. Terorismus není neřest; může to být trestný čin spáchaný na protest, jiný jako odplata, a je to nepochybně otřesný zločin: ale není to neřest. Neviděl jsem teroristy, kteří jsou zvrhlí a kteří zemřou se svými oběťmi. Terorismus je podněcován. Vzhledem k tomu, že je podněcován těmi, kteří jej podněcují a využívají, terorismus zabíjí.

My zde v Parlamentu musíme chránit Evropany, ale musíme také chránit ty, kdo jsou zabíjeni v Islamabadu, v Šarm as Šajchu a naposledy v Alžírsku. Nyní je povinností Parlamentu ochránit ty, kteří jsou nevinní.

(Předsedající řečníka přerušil)

Ashley Mote (NI). - Pane předsedající, před dvěma týdny předseda Muslimské rady Velké Británie pořádal v této budově schůzku, na níž kategoricky odmítl vzájemnost mezi vírami a vyžadoval, aby původní obyvatelstvo mělo povinnost vítat přistěhovalce a aby tito přistěhovalci měli právo pobývat odděleně. Vůbec se nezmínil o vyřazení islamistických fundamentalistů ze svého společenství, přestože ví – musí vědět –, že muslimové, a jediné muslimové, vědí, jak najít a zastavit vlastní fanatiky.

Nebyli to skotští hráči ragby, kdo vyhodil do povětří vlaky metra v Londýně, ani velšští farmáři, ani angličtí hráči kriketu. Byla to skupina muslimských mladíků s vymytými mozky, kteří hledají 72 panen v ráji a věří, že mají od Boha právo vraždit nevěřící. My bojujeme proti terorismu. Bojujeme proti válce náboženství a je na čase, abychom si tento rozdíl přiznali.

Urszula Gacek (PPE-DE). - Pane předsedající, mnoho kolegů předneslo moudré poznámky o tom, jak nalézt rovnováhu mezi předcházením teroristickým činům a ochranou našich občanských svobod, zejména s ohledem na uchovávání a shromažďování údajů.

Ráda bych vznesla otázku, jaké údaje se o našich občanech shromažďují a jak se uchovávají a hodnotí. Dovolte mi uvést jeden příklad shromažďování údajů, které pravděpodobně postihuje většinu kolegů z tohoto půlkruhu. Často cestujeme letecky a jsme zákazníky v letištních obchodech a při každém nákupu musíme předložit palubní lístek. Zatímco u parfémů, alkoholu a tabáku je to zdůvodněno různými daňovými sazbami, uvažovali jste někdy nad tím, proč je třeba palubní lístek při koupi novin?

Kdo potřebuje vědět, jestli si kupujete pravicové *Daily Telegraph*, nebo levicové *Libération*? Pokud tyto údaje neslouží žádnému účelu, proč by je někdo shromažďoval?

Zadruhé, je třeba zvýšit ochranu uchovávání a přístupu k údajům. Jak můžeme přesvědčit naše občany, že oběti, které mají podstoupit s ohledem na jejich osobní svobody, se od nich vyžadují oprávněně, když vládní agentury v členských státech zakládají obrovské databáze jako v případě Spojeného království, nebo je dokonce zveřejňují na internetu jako v případě daňových záznamů v Itálii?

Jen tyto příklady ukazují, proč by Komise a Rada měly naslouchat Výboru pro občanské svobody, spravedlnost, který požaduje, mimo jiné, že zpracování údajů odhalujících politické názory by mělo být zakázáno a že rámcové rozhodnutí by se mělo vztahovat také ke zpracování vnitrostátních údajů.

Jedině s těmito dodatečnými zárukami, které navrhuje Parlament, občané shromažďování údajů přijmou. Bez nich budeme mít evropskou kupku sena plnou informací s několika stébly poletujícími ve větru a bez naděje nalézt příslušnou jehlu, tu jehlu, která je klíčovou informací, jež zabrání teroristickému zvěrstvu.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (PSE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, není pochyby, že musíme pokračovat v boji proti terorismu s velkým odhodláním. Proto obzvláště vítám skutečnost, že pokračujeme ve vývoji nezbytných nástrojů a přizpůsobujeme je poznatkům, které jsme shromáždili. Jedna věc ale musí být jasná: tento boj můžeme vyhrát jediné na základě právního řádu. Vzdáme-li se zákonů a mravů, pak terorismus jediné posílíme, nikoli oslabíme. Kroky Bushovy administrativy to zcela jasně prokázaly. Evropa se zde může inspirovat.

Bezpečnost a svoboda široké veřejnosti jsou však vždy spojeny se svobodou jedince. Podívejte se například na baskický region. Lidé zde žijí ve strachu a hrůze, protože jen chůze po ulici nebo návštěva špatného baru může mít smrtelné následky. Je naším úkolem chránit naše občany před takovými hrozbami. K tomu je nutné příležitostně omezení jiných osobních svobod. Je však třeba, aby naši občané mohli důvěřovat, že tato omezení jsou také přiměřená a že jejich údaje nejsou zpravodajskými službami rozesílány po světě. Zkrátka: naši občané by se neměli jednoho dne probudit a zjistit, že Orwellovy vize již nejsou utopií. A právě o to tady jde: zaručení bezpečnosti života bez ničení soukromí.

V tuto chvíli bych rád poděkoval svým kolegyním, které nám předložily dvě vynikající zprávy. Obě daly jasně najevo, že žádáme Radu o větší snahu o ochranu základních práv, že chceme, aby bylo věnováno více péče a dopřána lepší ochrana při zpracovávání osobních údajů. Plně podpoříme všechna smysluplná a přiměřená opatření Rady pro boj proti terorismu.

Skupina socialistů v Evropském parlamentu bude vždy dohlížet na to, aby se občané mohli cítit bezpečně, jak na ulici, tak při významných událostech nebo ve svých domovech. Svoboda je příliš cenný dar na to, abychom ji nechali zničit, ať již tou či onou stranou. To víme velice dobře z vlastní bolestné historie Evropy.

Jean-Marie Cavada (ALDE). – (FR) Pane předsedající, mnohé již bylo řečeno, takže nebudu toto téma příliš prodlužovat. Jen bych rád upozornil na nový stav věcí: terorismus do naší společnosti vnesl něco, co dříve neexistovalo. Terorismus umožnil vládám a naučil státy nedůvěřovat nikoli vnějšímu vetřelci, ale všem svým občanům, a v tom spočívá potíže vládnutí.

Není složitější úkol než zajištění bezpečnosti a dodržování práv. Z tohoto úhlu pohledu bych rád řekl, že zprávy paní Lefrançoisové a Roureové poskytují nesmírně vyváženou syntézu pokroku potřebného k zajištění ochrany občanů a ochrany jejich svobody.

Rozhodování mezi těmito dvěma nutnostmi je něco, co vlády neumějí. Není to součástí jejich tradice a ony se to krok za krokem učí; pro Evropský parlament a tuto sněmovnu je jisté ctí stvrzovat vyváženost hledání pokroku v těchto dvou oblastech: bezpečnost občanů a zabezpečení jejich svobody.

Za těchto okolností se mi zdá, že rámcové rozhodnutí po úpravě dvěma zprávami paní Roureové a paní Lefrançoisové je výsledkem několikaleté práce, a je tudíž velmi cenné. To je ovšem pouze jeden krok z dlouhé cesty. Vlády se musí naučit, jak usilovat o vyváženost mezi vládnutím občanům a ochraňováním jejich životů. V tomto ohledu jim můžeme významně pomoci při nutném rozhodování, kterého podle mého názoru nejsou schopny samy nebo nejsou rozhodnutí schopny uplatnit v mezích svých státních hranic.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Pane předsedající, teroristické útoky jako nedávný útok v Islámábádu jasně ukazují, že terorismus je skutečně děsivou realitou. Proto musíme vítat každý návrh na účinný boj proti terorismu, jinými slovy uspokojivě zajistit bezpečnost národům Evropy.

Na jedné straně zpráva, o níž zde diskutujeme, vystupuje proti těmto cílům tím, že se pokouší vypořádat s fenoménem terorismu z hlediska nabádání k němu, přičemž na druhé straně odkazuje k zamítnuté Lisabonské smlouvě. Cíle stanovené ve zprávě a její odůvodnění se vzájemně vylučují. Nemůžeme účinně bojovat proti terorismu, aniž bychom zredukovali nebo omezili některá práva občanů. To je bohužel cena, kterou musíme zaplatit.

Evropská unie dosud nepodnikla žádné kroky ke koordinaci mezinárodních opatření a simuluje boj proti terorismu ve virtuální sféře. Ohledně iniciativy skupiny socialistů v Evropském parlamentu byl založen „Výbor pro záležitosti CIA“, který v ničem neuspěl a pouze podrýval boj proti terorismu. Musíme si uchovat naději, že se tentokrát, pod záminkou ochrany základních práv, nebudeme hnát podobným směrem.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedající, návrh Rady a Komise, s nímž zpráva obecně souhlasí, je nesmírně zpátečnický útok i na ty nejzákladnější občanská demokratická práva a svobody. Jeho cílem je posílit institucionální rámec nátlaku, aby mohl být využit k potlačení snah lidí.

Zavedením nové terminologie „násilné radikalizace“ vrcholící v „extrémních ideologiích“ návrh svévolně kriminalizuje každou formu projevu, názoru, postoje a ideologickou představu, čímž zpochybňuje vykořisťovatelský kapitalistický systém.

Zároveň pozměňovací návrh k evropskému zákonu o terorismu přidává tři nové zločiny, z nichž všechny se vztahují k internetu. Podle tohoto středověkého institucionálního rámce mohou represivní mechanismy zakázat a potrestat šíření myšlenek pod záminkou, že rozšiřují nebo nabádají k teroristickým činům. Zároveň, podle též filozofie, formy snahy a boje, které zpochybňují politiku EU a snaží se ji zvrátit, se považují za teroristické činy.

Lidé musí reagovat neposlušností a vzpurností a nepřijímat tyto zpátečnické zákony.

Sylwester Chruszcz (NI). – (PL) Pane předsedající, dnes hovoříme o podobě rámcového rozhodnutí z hlediska ochrany osobních údajů zpracovávaných jako součást policejní a justiční spolupráce v případech trestných činů. To je velmi důležitá záležitost, která vyžaduje hlubokou analýzu. Nicméně hned v úvodu zprávy je odkaz na Lisabonskou smlouvu a změny, které přinese její vstup v platnost. Rád bych vám připomněl, že po irském referendu tato smlouva zanikla, a není správné takto se snažit věci vylepšit. Parlamentní změny navrhované ve zprávě povedou k ještě výraznější harmonizaci, než navrhuje Komise. Můj názor je, že bychom měli nechat na členských státech, aby přišly s podrobnějšími definicemi na vnitrostátní úrovni, a nevysvětlovaly všechno v Bruselu, a totéž platí i pro ochranu osobních údajů.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE). – (EL) Pane předsedající, dovolu, abych začal blahopřáním dvěma kolegyním poslankyním, které vypracovaly zprávy, o nichž dnes diskutujeme. Boj proti terorismu je nepochybně společným a zřejmým cílem nás všech. Nicméně naše právní uspořádání vyžaduje, aby byla chráněna práva jednotlivce a osobní údaje.

A tak pokud jde o zasahování Rady do práv jednotlivce, jsem zcela proti. Dovolte mi však upozornit na jinou skutečnost. Spousta úniků osobních údajů v několika členských státech mě přesvědčila, že ochrana těchto údajů je neúčinná.

Musím vám připomínat případy ve Spojeném království, které donutily dokonce premiéra Gordona Browna omluvit se občanům? Měl bych vám připomenout, že ve Spojeném království podstupuje polovina obyvatelstva riziko padělání nebo bankovního podvodu? Je třeba vám připomínat, že i v Německu se již vyskytly případy, které nutí vládu přijímat přísná opatření? Jsem si jist, že i v dalších zemích se vyskytnou podobné případy, o nichž nevím.

Proto, s ohledem na tyto události, velmi váhám, zda přistoupit na přenos osobních údajů z jedné země do druhé. Bojím se, že tímto postupem dosáhneme jedině toho, o co se snaží teroristé: snížení důvěry, kterou by občané měli mít ve stát. Toho se musíme vyvarovat.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN COCILOVO

Místopředseda

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Pane předsedající, právo nedefinuje terorismus, ale my přesto víme, na čem je tento fenomén založen. Tisíce Evropanů na vlastní kůži poznaly zvěrstva spáchaná teroristy. Chtěli bychom mít společnost, která netrpí duševní nákazou, jakou je teror. Proto se musíme vyzbrojit. Musíme se vyzbrojit proti tomuto fenoménu, ale musíme to udělat moudře a účinně. Musíme bojovat proti terorismu,

ale ne podle odvetného, ač biblického, principu „oko za oko, zub za zub“. Jsme demokratická společnost a do norem EU jsme vepsali hodnoty, ve které hluboce věříme – těmi jsou základní práva, úcta k lidské důstojnosti a ochrana soukromí, která zahrnuje i osobní údaje. Proto děkuji zpravodajkám za jejich práci.

Vítám návrh na změny v závěrech Komise, ale zároveň bych rád vyzval k účinným a harmonizovaným krokům, které poskytují všem, zejména našim dětem a mladým lidem, ochranu proti teroristické propagandě a agitaci. Tito jedinci, kteří jsou nejsnáze ovlivnitelní, protože jsou mladí, otevření a důvěřiví, musí být chráněni před nebezpečnými texty, které se šíří prostřednictvím internetu a ostatních médií, často pod vlajkou svobody projevu.

Nabádání je dobré slovo pro popsání takové činnosti, ale nestačí jej napsat do rámcového rozhodnutí. Potřebujeme vybudovat mechanismy, potřebujeme vytvořit účinný evropský systém a dobré postupy, které umožní postihovat to, co dnes označujeme jako trestný čin. Bez těchto nástrojů nedosáhneme požadovaných úspěchů.

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE). – (PL) Rozprava o tom, jak naložit s terorismem, začíná být stále naléhavější, obzvláště ve světle nedávných tragických událostí v Pákistánu a Španělsku. Evropská unie, která si dala za úkol zajistit svým občanům vysokou úroveň bezpečnosti a spravedlnosti, v současné době čelí novým výzvám a hrozbám kvůli rozvoji informačních a komunikačních technologií včetně internetu. Objevení nových metod používaných teroristy, jako je vytváření tisíců webových stránek využívaných k teroristické propagandě, vyžaduje ráznou reakci ze strany Evropské unie.

Podporuji postoj paní zpravodajky Lefrançoisové, že rozhodující je zavést vhodný právní rámec pro cyberterorismus a zároveň ochranu základních svobod a práv občanů EU, jak je zaručuje Listina základních práv. Kromě toho je podle mého názoru nezbytné, aby všechny členské státy ratifikovaly Úmluvu Rady Evropy o předcházení terorismu.

Mario Borghesio (UEN). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, Evropský parlament brání svobodu projevu po celé Evropě – včetně Kolína nad Rýnem, neboť i ten je součástí Evropy – pro každého, kdo chce promluvit proti fundamentalismu a islamistického totalismu, jehož ideologickým základem není islám, ale fundamentalistický islám terorismu.

Takže dost cenzury – braňme toto právo!

Sem tam se objevují pokusy o tajné dohody a ochranu práva na svobodu poskytnutím příležitosti komukoli, kdo si přeje hovořit v mešitách ve prospěch terorismu; pokud obsahují pár slov proti rasismu a xenofobii, nemůžeme je již cenzurovat a nemůžeme jim zabránit v šíření propagandy. Bylo nám zabráněno hovořit, a proto se teď sám umlčím!

Předsedající. – Děkuji vám, pane Borghesio; domnívám se, či spíše vyvozují z vašeho rozhodnutí se umlčet, že jsme došli k závěru vaší řeči.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, zprávy se jako obvykle pokoušejí skloubit ochranu údajů s předcházením terorismu. Všichni bychom samozřejmě rádi zintenzivnili boj a vyhráli válku proti terorismu, ale upřímně řečeno, obávám se, protože máme tyto dva cíle, že to, o čem zde diskutujeme, skončí – jako všechny kompromisy – oslabením záběru iniciativ. Policejní spolupráce a ochrana práv jednotlivce jsou často v rozporu, ale v tomto případě se daří nalézt rozumnou rovnováhu.

Jisté je však to, že občané EU jsou vyčerpaní neustálými, neruku-li až trýznivými omezeními svého soukromí, a stejně jisté je to, že to vůbec nepřispívá k jejich ochraně před teroristy. Ve skutečnosti, bez ohledu na globální kontroly komunikace a pohybu osob, teroristé nadále získávají konvertity a rozsívají smrt. Bohužel, naše snahy nedosáhnou tak daleko jako zločinná ruka islamistického radikalismu, takže bychom možná měli zaujmout k boji s ním jiný postoj.

Herbert Reul (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, domnívám se, že předchozí řečník špatně pochopil souvislosti. V Kolíně nad Rýnem nešlo o zakázání proslovů proti fundamentalismu nebo proslovů demokratů, ale o bezprostřední hrozbu pro občany. Jednalo se o pravicové extremisty a jejich chování na veřejnosti ohrožovalo veřejnou bezpečnost. To je něco naprosto rozdílného a nelze to zaměňovat, ani pro efekt zde v Parlamentu – to je pro mě naprosto nepřijatelné.

Zadruhé, skutečnost, že jsme se zde v Parlamentu dohodli na přijetí opatření proti terorismu, je rozumná, správná a naléhavě nezbytná. Vzhledem k tomu, že tyto záležitosti se vždy obtížně vyvažují s ochranou údajů, každé takové rozhodnutí je pro každého jedince zde v Parlamentu nesmírně těžké. Nicméně je

samozřejmě pravda, že když vidíme, co se stalo v hotelu Marriott v Islámabádu nebo co se nyní znovu děje ve Španělsku, kdy neustále čelíme tomuto druhu násilí – a všichni víme, že tito vrahové plánují své činy prostřednictvím moderních informačních kanálů a poté je s použitím moderních informačních a komunikačních technologií zpracovávají –, nic jiného nám ani nezbývá. Komise správně navrhl, abychom se snažili nalézt v této oblasti celoevropskou shodu.

Je to náročné vyvažování a bude i nadále. Ovšem naší prvořadou povinností je ochraňovat lidské životy. Surově řečeno, k čemu je ochrana údajů, když lidé pak zemřou? Proto je správné, že dáváme pozor na moderní informační technologie v souvislosti s nábojem, financováním a prováděním útoků a s glorifikací útoků a že uzavíráme dohody o tom, jak proti nim bojovat v celé Evropě, a také k evropským úmluvám a dohodám doplňujeme vnitrostátní předpisy z této oblasti. To je naše důležitá povinnost. Je třeba jednat. Je nakonec také pro Evropu kladná reklama, že jsme v pozici, abychom řešili tak důležité otázky, ačkoli jednotlivá rozhodnutí nejsou v žádném případě jednoduchá.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Pane předsedající, nejprve bych rád využil příležitosti a vřele popřál zpravodajkám, paní Lefrançoisové a paní Roureové, protože ve svých zprávách dosáhly, podle mého názoru, něčeho obzvláště významného. Vždy, když přijde na terorismus, musíme být obezřetní, abychom zákony, které schvalujeme, nesloužili cílům teroristů, zejména chceme-li tyto nástroje vnést do naší společnosti, která je založena na rovnosti, svobodě a právním řádu, protože to by patrně znamenalo, že dosáhli svého cíle, a to nikdo z nás nechce.

Proto je pro mě nesmírně důležité, že se významně omezí přenos údajů, že citlivé údaje se mohou předávat dále pouze ve velmi omezených, výjimečných případech a že na přenos údajů do třetích zemí mohou být uvalena přísná omezení.

Kromě toho jsem toho názoru, že slovo „podněcování“ je špatné. Není vhodné pro náš ústavní systém a termín „nabádání“ by byl nepochybně lepší. Stejně tak je důležité zajistit svobodu tisku, svobodu projevu, soukromí korespondence a důvěrnost telekomunikací.

Nyní mohu jen žádat, aby se toto všechno realizovalo. Kdybychom měli Lisabonskou smlouvu, nemusel bych o to žádat, protože bychom využívali postup spolurozhodování. Nicméně je dobré vidět, že se tím odhalili ti poslanci vpravo vzadu, kteří Lisabonskou smlouvu zatratili. Chtějí méně občanských práv, chtějí menší ochranu údajů, chtějí méně svobody a chtějí slabší Parlament. Jsem si jist, že voliči to tentokrát uznají.

Toomas Savi (ALDE). – Pane předsedající, já samozřejmě zprávy podporuji, ale debatování o boji Evropské unie proti terorismu se mi v této chvíli jeví jako zvláštní, protože předsednictví tento boj výrazně podrývá tím, že umístilo mudžáhidy íránského lidu na černou listinu teroristických organizací EU proti rozhodnutí Evropského soudního dvora, Evropského soudu prvního stupně a Proscribed Organisations Appeal Commission of the United Kingdom (odvolací komise týkající se zakázaných organizací Spojeného království).

Ukázalo se, že předchozí rozhodnutí dát Mudžáhidy íránského lidu na černou listinu bylo údajně výsledkem pochybného diplomatického obchodu podníceného banálními národními zájmy.

Evropská unie se nemůže nadále odchylovat od právního řádu, a proto vyzývám své kolegy, aby se připojili k nově vzniklému Evropskému výboru pro spravedlnost pod vedením místopředsedy Aleja Vidal-Quadrase, který žádá neprodlené odstranění mudžáhidů íránského lidu z černé listiny.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – Pane předsedající, naše otevřené demokratické společnosti jsou naší předností, ale právě jejich otevřenost může být zneužita a stát se slabostí. O této stránce zde dnes debatujeme. Bezpečnost samozřejmě není jen jakýsi technický proces. Bezpečnost a svoboda se doplňují a naší nejsilnější obranou je spojená, soudržná společnost ve všech našich národech založených na společných demokratických hodnotách a vzájemné důvěře.

Nicméně v posledních letech jsou naše instituce a tradiční hodnoty napadány zevnitř i zvenčí. Zároveň jsme zažili růst subkultur v rámci našich společností, které pohrdají našimi liberálními hodnotami a záměrně se snaží založit alternativní politické a právní struktury, někdy s použitím násilí, a skrývají se za naše složité a velkorysé právní systémy a náš liberální postoj k lidským právům.

EU v těchto věcech často příliš nepomáhá. Bohužel vnímá každou krizi jako příležitost k rozšíření svých pravomocí a zřídka se ptá, zda kroky přijaté v jedné oblasti neuškodí v jiné. Za spornou pokládám například politiku otevřených hranic, laxní přístup k azylům a imigraci a pokusy zanést Listinu základních práv do sbírky právních předpisů.

Ačkoli jsem si jistý, že si všichni přejeme nalézt vhodné způsoby boje proti hrozbě terorismu, není mi vůbec jasné, proč EU považuje za nezbytné tímto rámcovým rozhodnutím zdvojit opatření, které již bylo přijato v Radě Evropy.

Všechny členské státy EU jsou, spolu s 19 dalšími státy, členy tohoto orgánu a pravděpodobně již mají vydané své právní předpisy. Existuje ovšem v kompetenci Rady Evropy oblast, které by prospělo přezkoumání, a mám na mysli Evropskou úmluvu o lidských právech (ECHR). Tato úmluva byla vypracována za velmi odlišných okolností, před více než 50 lety. Její právní výklad často představuje překážku vypovězení teroristů z našich zemí. Chceme-li udělat něco užitečného, možná bychom se měli dohodnout, že by bylo dobré zrevidovat ECHR.

Marianne Mikko (PSE). - (ET) Dámy a pánové, osobní údaje jsou citlivé informace, s nimiž je třeba zacházet nesmírně obezřetně. V ochraně dat nesmějí být žádné trhliny; musí fungovat správně. A právě to je cíl pozměňovacích návrhů, které předkládá paní zpravodajka k návrhu na rámcové rozhodnutí Rady o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních záležitostech. Také blahopřeji paní zpravodajce za práci, kterou odvedla.

Rámcové rozhodnutí bude mít značný dopad na jedno ze základních práv občanů Evropské unie: právo na soukromí. Vzhledem k tomu, že Evropský parlament vždy vehementně podporoval silné, ochranné rámcové rozhodnutí, které by zajistilo nejvyšší možnou úroveň ochrany údajů, měla by Rada pozměňovací návrhy Parlamentu vzít v úvahu. Výměna osobních údajů by měla být regulována standardním kodexem postupů, který je snadno srozumitelný; jeho úkolem musí být poskytnout spolehlivou ochranu, která zabezpečuje dodržování základních lidských práv.

Prvořadá důležitost musí být přiznána způsobu, jakým budou údaje využívány. Zpracovávání osobních údajů, které odhalují rasový nebo etnický původ osoby, politické názory, náboženské nebo filozofické přesvědčení, členství v profesních subjektech, zdravotní stav nebo sexualitu, musí být regulováno stejně přísně jako lékárnictví. Nesmí být omezeno pouze doložkou, která stanoví, že je povoleno v nezbytných případech a že musí být zajištěno dostatečné zabezpečení – to je příliš obecné, výjimky musí být vyjmenovány. Přístup k osobním údajům a jejich odhalení se musí odehrávat v rámci zákona, musí být zajištěna plná bezpečnost. Proto potřebujeme jednoznačné, konkrétní, ochraňující rámcové rozhodnutí a kontrolní systém. Naše úloha je ochránit základní práva našich občanů a zároveň odrazovat terorismus. Dělejme obojí s nejvyšší možnou péčí.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Pane předsedající, dovoluji, abych poděkoval zpravodajkám za skvělou práci, která významně vylepšila návrhy Komise. Dříve pro mě bylo podpoření zpráv zabývajících se terorismem problematické, přestože terorismus vnímám jako jednu z nejdůležitějších zkoušek spolehlivosti Unie a její schopnosti soudržnosti a sdílené odpovědnosti. Při vší úctě ke kolegům poslancům z členských států, které jsou postiženy šílenstvím terorismu, musím říci, že naše povinnost zajistit, aby demokracie nikdy nebyla bráněna nedemokratickými prostředky, je prvořadá. Právní řád se musí prosazovat spolu s respektem k soukromí občanů.

Nepřesné formulace Komise o kriminalizaci veřejného podněcování, spolu s dalšími návrhy na rozšíření platnosti na projevy ospravedlňující terorismus, jsou tak široké a otevřené k interpretaci, že přinášejí riziko znevážení účelu předpisu, kterým je dosažení společné úrovně ochrany v celé Unii. Boj proti terorismu musí být veden na společném základě, ale s úctou k různým právním tradicím a normám Unie a zejména s úctou k demokratickým tradicím a hodnotám.

Jas Gawronski (PPE-DE). – (IT) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, dnes ráno jsem zde hovořil o válce proti terorismu a řekl jsem, že je těžké vést válku proti něčemu, co není konkrétní jednotka, nemá žádnou armádu a nemá území, ale je to prostě taktický systém.

Tuto zvláštní válku nikdo nevyhrál a nepochybně bude těžké ji vyhrát, ale několik pozitivních výsledků zde je, jako například pouhá skutečnost, že Spojené státy od 11. září neutrpěly žádné další útoky. Tyto úspěchy však něco stály a já sdílím obavy paní Lefrançoisové, která se domnívá, že dělicí čára mezi svobodou projevu a porušováním zákonů je někdy poněkud nejasná a uvědomuje si nebezpečí, že snahy o posílení bezpečnosti evropských občanů v praxi přinesou omezení práv a svobod těchto občanů.

Je velmi obtížné nalézt rovnováhu mezi těmito dvěma požadavky, částečně proto, že jsme na neznámém území: terorismus je příliš nový fenomén na to, abychom se mohli spolehnout na precedentsní případy nebo se poučit z předchozích zkušeností. Není pochyb, že ve jménu války proti terorismu byly provedeny nezákonné kroky, zejména zemí, která udělala pro boj proti terorismu nejvíce, také v našich zájmech –

konkrétně Spojenými státy. Důvodem je to, že za to, že bude terorismus pod kontrolou, je třeba zaplatit určitou cenu, a tou je omezení občanských svobod.

Na druhou stranu, kdo nic nedělá, nic nezkaží. Proto pokud v Evropské unii chceme zajistit bezpečnější budoucnost, musíme udělat více; musíme vylepšit koordinaci jednání členských států a iniciativ podnikaných tajnými službami, a zejména nesmíme nechat Spojené státy, aby nesly břímě odpovědnosti samy. Pokud to uděláme, snad se nám podaří zajistit, aby naše zásady převládly stejně jako naše myšlenky o té nejasné hranici mezi bezpečností občanů a porušováním lidských práv.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). - (RO) Spolupráce mezi institucemi EU musí v boji proti terorismu dokonale fungovat, zejména proto, že tento fenomén sílí. Terorismus se stal hlavním nepřítelem stability a světového míru. Když si vzpomeneme na události z 11. září nebo z Madridu a Londýna před několika lety, vidíme dokonalý obraz hrůzy, strachu a utrpení.

Abychom ochránili bezpečnost občanů, je třeba, abychom přijali naléhavá opatření v oblasti boje proti terorismu, v těsné spolupráci s místními a regionálními úřady. Žádná část rámcového rozhodnutí nesmí být vytvořena jako snížení nebo omezení základních práv a svobod, jako je svoboda projevu, sdružování nebo shromažďování. Projev radikálních, polemických nebo kontroverzních názorů týkajících se citlivých politických témat, včetně terorismu, nespadá do oblasti rámcového rozhodnutí. Dokud udržíme rovnováhu mezi respektováním svobod a ochranou bezpečnosti občanů, měla by být vítána jakákoli iniciativa.

Mihael Brejc (PPE-DE). - (SL) Dvě zprávy o rámcovém rozhodnutí tvoří dva další kousky skládačky dlouhé řady předpisů, směrnic a dalších dokumentů vztahujících se k boji proti terorismu. Podporuji obě zprávy, protože se domnívám, že potřebujeme obě rámcová rozhodnutí, a protože byla dosažena rozumná rovnováha mezi opatřeními k zajištění bezpečnosti a svobody jednotlivce. Domnívám se, že v budoucnu bude třeba, aby Komise a Rada věnovaly větší pozornost následujícím tématům.

Zprv, rychlý rozvoj protiteroristických zákonů a zajištění jejich větší transparentnosti. V tomto ohledu máme také zbytečné a nepraktické zákony nebo nařízení v nich obsažená, která by měla být přehodnocena nebo po zhodnocení zrušena.

Zadruhé, uplatnitelnost zákonů, a tudíž i účinný boj proti terorismu nezávisí pouze spolehlivých právních předpisech, ale také na účinné spolupráci mezi členskými státy a jejich policejními a bezpečnostními službami. Zde jsme dosud nedosáhli potřebné úrovně spolupráce.

Je třeba prozkoumat a porovnat kontrolní mechanismy dostupné Evropské unii a členskými státy. Musíme věnovat zvláštní pozornost případům ztráty nebo nesprávného použití databází a také by měla mezi členskými státy probíhat výměna informací o této věci.

A konečně je třeba, abychom se více snažili zvýšit veřejné povědomí, aby lidé snáze porozuměli, proč jsou která opatření nezbytná.

Gratuluji k oběma zprávám.

Iliana Malinova Iotova (PSE). - (BG) Je politováníhodné, že poslední vývoj v Pákistánu je dalším zřejmým důkazem o aktuálnosti dnešní debaty. Tato debata musí poskytnout jasnou a jednoznačnou odpověď na dvě zásadní otázky: předně, zda jsme navrhovaným dokumentem skutečně udělali dost pro pomoc boji proti zločinu, a dále zda jsme přitom respektovali lidská práva a zajistili dostatečnou ochranu osobních údajů našich obyvatel. Za svou dlouhou historii tento dokument zažil mnoho polemik a prošel mnohými změnami a já bych chtěla projevit zvláštní uznání zpravodajkám za skvělou práci, kterou odvedly, aby nakonec dosáhly konsensuálního a vyváženého textu.

Zvláštní pozornost bychom měli věnovat změnám navrhovaným ve zprávě paní Roureové, které vyžadují sběr osobních údajů ze zákonných důvodů a dodržování Úmluvy č. 108 stejně jako povinné informování subjektu údajů o účelech, pro které jsou údaje o něm zpracovávány. Nicméně některá nařízení, která navrhuje Rada, jsou znepokojivá. Plně podporuji návrh paní Roureové vypustit článek 1 odstavce 1 návrhu Rady, který prakticky osvobozuje případy národní bezpečnosti od účinku dotčeného rámcového rozhodnutí. Jsem přesvědčena, že pokud toto nařízení nebude vypuštěno, legislativní rozhodnutí, o němž budeme za několik hodin hlasovat, umožní obcházení zákona, a dokonce jeho zneužívání, protože „národní bezpečnost“ je příliš obecný pojem a může být vykládán různě. Například nedávno se v Bulharsku objevil případ pokusu o neoprávněné získání údajů z Národního fondu zdravotního pojištění a tento pokus byl zmařen pouze neprodleným zásahem ze strany správy fondu.

Kontrolní funkce, pravomoci vnitrostátních kontrolních orgánů a Evropského inspektora ochrany údajů musí být posíleny. Bohužel, analýza ukazuje, že tyto orgány jsou často využívány pouze pro dodržování konkrétních nařízení zákona a ve skutečnosti nevykonávají udělování sankcí nebo vyšetřování. Členským státům Evropské unie musí být doporučeno posílit tyto funkce kontrolních orgánů.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, rád bych se nejprve vyjádřil ke druhé zprávě, konkrétně k rámcovému rozhodnutí o boji proti terorismu. Víme, že opatření pro boj proti terorismu jsou, vzhledem ke skutečnosti, že v Evropské unii existuje více než 300 iniciativ Al-kajdy a více než 500 dostupných webových stránek, které obsahují dokonce instrukce, jak vyrábět bomby, potřebná. To je zjevné a já se domnívám, že je nezbytné snažit se o udržení rovnováhy; to znamená ochraňovat základní svobody, ale na druhou stranu také přijmout všechna možná opatření k předjetí vražedných teroristických činů.

Rád bych zde zdůraznil jedno hledisko. Domnívám se, že Evropský parlament by udělal zásadní chybu, kdyby měl upravit koncepty a nahradit „veřejné podněcování ke spáchání teroristického trestného činu“ pojmem „nabádání“. A to z jednoduchého důvodu, že důkaz o nabádání nelze nalézt, dokud nezemřou lidé – ale to je příliš pozdě. To by nikdo nepochopil ani nepřijal. Pokud ale bude do tohoto právního aktu začleněno veřejné podněcování, bude možnost zasáhnout, pokud dojde k podněcování k obecné neposlušnosti nebo k podněcování k činu, který je trestný ve vztahu k teroristické činnosti.

To znamená, že bude příležitost zachránit životy předtím, než dojde ke spáchání teroristického činu. Proto bych litoval, pokud by se Parlament vydal špatnou cestou a změnil tyto koncepty – také proto, že Rada Evropy ustanovila, že by měl existovat koncept veřejného podněcování. Pokud jsem dobře porozuměl, Rada a Komise zastávají stejný názor, který bychom měli podpořit – a tímto na vás všechny apeluji – a ponechat termín „veřejné podněcování“, protože umožňuje zachránit životy dříve, než dojde k teroristickým činům.

Andrzej Jan Szejna (PSE). – (PL) Pane předsedající, rád bych nejprve poděkoval paní Roureové za vypracování zprávy o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestných záležitostech.

Není pochyb, že brzké přijetí rámcového rozhodnutí o osobních údajích ve třetím pilíři pomůže chránit osobní údaje, soukromý život a základní práva všech občanů členských států. Tato záležitost je pro nás socialisty prioritou. A to nejen proto, že současná právní řešení v této oblasti jsou nedostatečná; je tomu tak především proto, že je to velmi důležitá věc pro každého, kdo žije v EU.

Podle mého názoru předchozí právní akt vypracovaný Radou měl příliš mnoho trhlin. Zaručoval jen minimální a rozhodně ne dostatečnou ochranu. Z toho důvodu plně podporuji paní zpravodajkou navrhované změny návrhu Rady, s nímž jsme nebyli spokojeni, zejména změny týkající se ochrany údajů souvisejících s DNA, zdravotním stavem nebo sexuální orientací občanů. Veškeré údaje vztahující se k osobním a citlivým oblastem života, jako je rasový a etnický původ nebo informace ohledně náboženského přesvědčení nebo pohledu na svět si žádají zvláštní ochranu a jejich zpracovávání by mělo být přípustné pouze ve výjimečných situacích, které jsou v zákoně přesně definovány, a se soudním souhlasem.

Je také nesmírně významné, že si paní zpravodajka dala práci s regulováním problému ochrany údajů po jejich dalším zpracování, když jsou předány třetím zemím nebo soukromým subjektům, protože právě v těchto fázích nejčastěji dochází k jejich zneužití.

Potřebujeme přesné rámcové rozhodnutí, které ochrání údaje alespoň do té míry, jaká je zaručena v prvním pilíři směrnici z roku 1995 a Úmluvou č. 108.

Charles Tannock (PPE-DE). – Pane předsedající, někdy se obávám, že skutečnost, že tato sněmovna tak často vede rozpravy o terorismu, odráží znepokojivý nedostatek konsensu ohledně naší reakce na něj. Je jisté, že teroristická zvěrstva páchaná po desetiletí po celém světě, včetně nedávného bombového útoku Islamaabádu, by nás měla přesvědčit o své skutečné, zlé povaze a o potřebě postavit se rázně a jednoznačně proti existenciální hrozbě, kterou představují pro západní demokracii a způsob života.

Proto vítám, že země EU spolupracují na definici a ukládání těžkých trestů pro ty, kdo podněcují terorismus. Vzpomínám si na demonstrace v Londýně, které probíhaly současně s vydáním dánských karikatur zobrazujících proroka Mohameda. My v Evropě jsme samozřejmě hrdí na svá práva svobody projevu a vyjadřování a protestanti s plakáty žádajícími popravu těch, kteří napadají islám, zjevně překročili hranici mezi svobodou projevu a nenávistným projevem podněcujícím násilí.

Ve Spojeném království jsme v nedávné době diskutovali o vyšetřovací vazbě bez obvinění pro podezření z účasti na terorismu. Osobně se domnívám, že je třeba, abychom poskytli policejním a bezpečnostním službám zdroje, které potřebují k ochraně našich občanů, samozřejmě na základě pevných právních záruk.

Právě to nepochybně, podle průzkumů veřejného mínění, většina lidí z mé země a zbytku Evropy chce. Kromě toho, pokud jde o uchovávání údajů, často mě ohromuje, jak tato sněmovna zaujímá spíše absolutistický než vyvážený postoj k občanským svobodám. Pokud jsou zavedena jasná ochranná pravidla ohledně toho, jak se mají sdílet informace, potřebujeme podpořit naše donucovací orgány.

Konečně, EU by měla umístit Hizballáh na seznam zakázaných teroristických organizací. To, že se tak dosud nestalo přes existenci jasných důkazů, ukazuje zjevný nedostatek odhodlání EU, který nahrává těm, kteří chtějí zničit náš způsob života a demokracii.

Proinsias De Rossa (PSE). - Pane předsedající, výměna informací mezi policejními silami našich členských států je nezbytná pro boj proti hrozbám terorismu a jistě zabráňuje krveprolití. Na ostrově Irsko již tyto výměny údajů zabránily mnoha krveprolitím.

Irsko a Spojené království s tím dlouho váhaly kvůli vžitě nedůvěře. Následky byly děsivé. Nebude proto překvapením, že podporuji výměnu informací. Nicméně mě znepokojuje, stejně jako mé kolegy, že revidované návrhy Rady nepřinášejí dostatečnou ochranu osobních údajů, jak nastínila zpráva paní Martine Roureové. Nad organizacemi pohrdajícími demokracií a lidskými právy, jako jsou ETA a IRA a další, nezmíníme podrážkám vlastních demokratických norem.

Proto vyzývám Komisi a Radu, aby braly vážně obavy nás, přímo volených politiků. Je nezbytné, aby pokrok Evropské unie nebyl blokován a abychom nepůsobili dojmem, že EU může jednat mimo rámec zákonů členských států. Doufal jsem, že budeme tyto věci moci řešit podle nových lisabonských postupů spolurozhodování. To bohužel nyní není možné, ale musíme pokračovat ve snahách o posílení zákonnosti tohoto Parlamentu a Evropské unie. To se nám nepodaří, budeme-li podrážkat osobní práva.

Gay Mitchell (PPE-DE). - Pane předsedající, tuto zprávu vítám. Úvodem chci říci, že velice podporuji boj proti terorismu a celý svůj politický život jsem se stavěl proti terorismu IRA a loajalistů v Irsku.

Musíme však zajistit dostatečné kontroly a vyváženost, abychom ochránili občany před terorem ze strany státu nebo před zneužitím údajů státem, Unií nebo novináři, organizacemi, jednotlivci nebo agenturami, které se údají zabývají, těmi, kteří odcizí nebo se jinak dostanou k informacím, které jsou soukromé a důvěrné.

Lék nesmí být horší než nemoc. Přechovávání a likvidace takových údajů je rozhodující součástí této ochrany. Jakýkoli pokus o zahanbení jednotlivců nebo jakákoli forma pokusu o vydírání – ať již politická, finanční nebo jiná – by měla být konkrétním zločinem a být ostře odsouzena všemi správně smýšlejícími lidmi.

Likvidace těchto údajů je často přenechávána soukromému sektoru pro zničení po uplynutí určité doby. Pokud jde o mě, nejsem přesvědčen, že soukromý sektor – nebo v tomto případě veřejný sektor – má dostatečné záruky pro ničení údajů, které již nejsou potřebné v boji proti terorismu. Domnívám se, že ti, kdo neochránějí soukromé informace a umožní jejich zneužití a mylný výklad, ať se jedná o lidi z veřejného nebo soukromého sektoru, by měli být co nejdůrazněji potrestáni a nabádám Komisi, aby to vzala v úvahu. Náš úkol jako poslanců je zajistit, aby demokracie přežila. Proto musíme zajistit, abychom měli veškeré nástroje, které potřebujeme k boji proti terorismu, což však neznamená, že se nemusíme zabývat pověstí, důvěrností nebo soukromím našich občanů, a já vyzývám Komisi, aby toto vzala v úvahu.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Dámy a pánové, terorismus představuje jednu z nejvážnějších hrozeb pro demokracii, hospodářský a společenský rozvoj v Evropě i ve světě. Moderní informační a komunikační technologie hrají bohužel důležitou roli při šíření hrozby terorismu. Levný, rychlý, snadno přístupný a globálně dosažitelný internet je často zneužíván teroristy k šíření teroristických informací a k náboru nových členů a sympatizantů. Vítám proto novelu rámcového rozhodnutí Rady o boji proti terorismu, mimo jiné i z důvodu, že zahrnuje trestné činy podněcování ke spáchání trestných činů, nábor pro terorismus a výcvik pro terorismus. Vítám tuto novelu rovněž z důvodu, že jsem přesvědčen, že na mezinárodní hrozbu terorismu je nutno hledat mezinárodní odpověď. Žádná členská země Evropské unie si s tímto problémem neporadí sama. Zapotřebí je koordinované úsilí všech členských států. V demokracii, v demokratické Unii evropských států, je však nutno vést boj proti terorismu v rámci demokratického právního státu s ohledem na lidská a občanská práva. Podporuji proto doplňující návrhy obou našich zpravodajek na posílení právě těchto prvků. A na závěr bych chtěl vyzvat všechny aktéry, Radu, Komisi i Parlament, k urychlenému přijetí kompromisního návrhu.

Dumitru Oprea (PPE-DE). - (RO) Ve třetím tisíciletí je krása globální vesnice ohrožována terorismem. Vzhledem k tomu, že jednotlivé země mohou kvůli zásadě subsidiarity kontrolovat pouze 10–15 % kyberprostoru, domníváme se, že je třeba poprvé zaujmout globální postoj a že reakce na globální terorismus by měla mít nový koncept – „Globální péče o globální vesnici“. Tímto postojem a pomocí strategie na ochranu globálního kyberprostoru Evropská unie potvrdí svůj zájem o světovou bezpečnost i o svou vlastní bezpečnost.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). - Pane předsedající, navzdory svým hroživým důsledkům je mezinárodní terorismus bohužel stále kontroverzním tématem. Chceme ochranu, ale nesouhlasíme s její cenou a zehráme na úřady, když navrhuji ochranná opatření. Odsuzujeme teroristické útoky, ale protestujeme proti omezením plného uplatňování našich práv, a to navzdory skutečnosti, že velmi dobře vím, že pachatelé útoků zneužívají náš demokratický systém.

V ideálním případě by každé omezení našich práv mělo být vyváжено odpovídajícím posílením naší bezpečnosti vůči teroristickým útokům. Zároveň máme sklon bránit se legislativní jednotností proti terorismu, přestože víme, že důsledky jsou podobně zhoubné. Navíc pokud bude trest mírnější, četnost útoků se může zvýšit.

Proto bychom se možná v zájmu účinné ochrany proti terorismu měli rozhodnout a nejprve sladit tato protichůdná stanoviska.

Marios Matsakis (ALDE). - Pane předsedající, stěží mine den bez nějakého teroristického činu. Terorismus je prudká infekce v těle naší společnosti. Stejně jako každá jiná infekce, pokud není léčena, bude se šířit, až pacienta ochromí, ba dokonce zabije.

Je třeba provést drastická opatření. Některá z nich jsou kontroverzní a nepochybně poněkud omezí osobní svobody, ale zamysleme-li se nad tím, jsou nezbytná. V ideálním světě je ochrana osobních údajů prvořadá, ve světě nemocném terorismem je bohužel nutné dělat ústupky. Výjimečné okolnosti vyžadují výjimečná opatření.

Domnívám se, že v tomto duchu musíme nahlížet rozhodnutí týkající se boje proti terorismu. Pokud se musíme rozhodnout mezi drobnými kompromisy v oblasti osobních svobod a mnohem účinnějším způsobem boje proti terorismu, podle mého názoru bychom měli zvolit druhou možnost. Na závěr položím otázku: Pokud propagování některých surových zločinů, jako je pedofilie, na internetu je zločin – a je jím právem –, proč jím nemůže být propagování terorismu?

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, jménem důchodců a strany důchodců, která mě sem do Evropského parlamentu vyslala, bych rád vyjádřil náš názor na způsob boje proti terorismu: finanční zdroje Evropského parlamentu a Evropy by měly ve větším měřítku putovat na ulehčení utrpení lidí, od nichž se teroristům dostává největší podpory. Tyto zdroje musí být kontrolovány, aby byly využívány ve prospěch těchto lidí, a ne na nezákonné zájmy některých zkorumpovaných vůdců. Proto se domnívám, že by měly být využity pro „Marshallův plán“, který navrhl italský premiér Silvio Berlusconi na pomoc palestinskému lidu.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Zmínila bych se o zprávě paní Roureové. Právo na ochranu osobních údajů je základním právem. Občané, jejichž údaje jsou zpracovávány, mají práva, která se musí respektovat jak na vnitrostátní úrovni, tak na úrovni EU. Existuje mnoho nařízení a směrnic EU, které vyžadují výměnu informací týkajících se trestných činů spáchaných evropskými obyvateli v jiném členském státě než ve státě jejich bydliště. Takovými případy jsou nařízení o přístupu k záležitostem silniční nákladní dopravy nebo směrnice usnadňující přeshraniční vymáhání v oblasti silniční bezpečnosti. Všechna tato evropská nařízení vyžadují zřízení informačních systémů, které dokáží přenášet oznámení a informace mezi členskými státy.

Všechny odpovídající systémy IT musí zahrnovat veřejnou složku a také zajistit složku obsahující údaje o trestných činech spáchaných v členských státech; druhá jmenovaná složka by měla být přístupná pouze příslušným institucím a pouze v souladu s nařízeními o ochraně osobních údajů.

Jim Allister (NI). - Pane předsedající, poté, co jsme v nedávných dnech viděli další kruté teroristické činy v Pákistánu, Španělsku, Jeruzalémě a v mé zemi několik teroristických pokusů obnovené IRA, nikoho z nás nemůže ta odporná teroristická pohroma nechat klidným. Bylo by však naivní myslet si, že existuje nějaký celoevropský všelék. Ano, potřebujeme účinné vydávání stíhaných osob a ano, potřebujeme účinnou spolupráci,

ale právní předpisy natolik harmonizované, že budou zredukovány na nejmenšího společného jmenovatele, by byly spíše na překážku.

Předně jsou to záležitosti pro rozhodování na vnitrostátní úrovni. Například Spojené království se pokouší ustanovit 42denní vazbu, což je podle mého názoru více, než je nutné, ale právo učinit toto rozhodnutí má Londýn, nikoli Brusel.

Podle postupů v těchto návrzích bychom brzy tuto možnost rozhodování z členských států sňali. To je možná v souladu s rozpínavým plánem EU, ale neporazí to terorismus.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). - (RO) Jako zástupce rumunských občanů se domnívám, že je nesmírně důležité, aby se Evropský parlament podílel na rozhodování ohledně ochrany osobních údajů shromažďovaných v souvislosti s vymáháním zákona. Měli bychom vzít v úvahu, že právo evropských občanů na ochranu údajů je základní; ale zároveň instituce zapojené do boje proti terorismu musí mít k těmto informacím přístup.

Tato zpráva má obzvláště důležitou úlohu při vytváření právního rámce stanovícího kvalitu, definici a charakteristiku osobních údajů a jejich předávání třetím zemím nebo jednotlivcům. Chválím doporučení stanovící, že údaje by se neměly přechovávat déle, než je nezbytné, a členské státy jsou vyzývány k zavedení procesních a technických opatření pro prosazení těchto omezení.

Antonio Masip Hidalgo (PSE). - (ES) Pane předsedající, rád bych blahopřál svým kolegyním, paní Lefrançoisové a paní Roureové za jejich zprávy, ale také využívám této příležitosti, abych oznámil, že francouzská policie právě zatkla významného teroristu, a proto gratuluji francouzské vládě a francouzské policii. Domnívám se, že by politické orgány ve všech zemích měly spolupracovat s naší policií, našimi soudci a našimi vládami.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. - (FR) Pane předsedající, rád bych nejprve blahopřál Evropskému parlamentu jako celku k vysoké úrovni této rozpravy. Evropský parlament v souladu se zákonem čeká na ratifikaci Lisabonské smlouvy, ale dnes ráno prokázal vyspělost tím, že vytvořil velkou většinu při podpoře vašich dvou zpráv – zprávy paní Lefrançoisové a zprávy paní Roureové. Tyto dvě zprávy se snaží nalézt rovnováhu mezi společnou ochranou proti terorismu, kterou musíme zajistit pro naše občany, a individuální ochranou našich svobod. Domnívám se, že správná řešení musíme hledat právě v této dvojí vyváženosti.

Pane předsedající, shrnu velmi stručně tuto debatu. Nejprve se vrátím ke zprávě paní Lefrançoisové o boji proti terorismu. Rád bych řekl, že ačkoli svoboda projevu, včetně práva kritizovat, je jedním ze základních pilířů, na nichž je Evropská unie postavena, nabádání k rasové nenávisti nemůže být považováno za přijatelné pod záminkou svobody projevu. Rasistický projev je zneužití svobody projevu a nesmí být tolerován.

Dále bych vám rád připomněl, že návrh Komise byl vypracován na základě hloubkového posouzení dopadů. Proběhlo mnoho konzultací a návrh Komise je samozřejmě založen na Úmluvě Rady Evropy pro předcházení terorismu a my jsme se snažili držet se vyvážených definic trestných činů v Úmluvě.

Pokud paní Lefrançoisová a mnozí poslanci EP, kteří zde podporovali termín „nabádání“, dovolí, rád bych zde pár minut obhajoval výraz „podněcování“. Výhodou termínu „podněcování“ je, že je nový. Proto jej Rada Evropy použila; skutečnost, že je nový, znamená, že může mít v Evropské unii společnou a přesnou definici. Podněcování není pojetí otevřené výkladu. Domnívám se, že může být řádně definován prostřednictvím judikatury. Správné je, že se chceme vyhnout jakémukoli teroristickému útoku, k němuž dojde, zatímco budeme trestat ty, kdo k takovému útoku, zejména slovně, vyzývali, přestože k žádnému nedošlo, a zde právě tkví problém. Nicméně řešení nechám na moudrosti dialogu mezi Radou a Parlamentem.

Také bych rád řekl, že článek 1 odst. 2 současného textu rámcového rozhodnutí obsahuje ochrannou doložku o lidských právech, která se zabývá – myslím, že paní Lefrançoisová souhlasí – celým rámcovým rozhodnutím.

A konečně, pane předsedající, bych rád zdůraznil hodnotu umístění tohoto opatření pro boj proti terorismu do jednotného institucionálního rámce Evropské unie. Vložením tohoto textu do evropského práva jsme získali záruku jeho účinnosti. Poskytne nám pro určité činy jednotný právní rámec ohledně povahy a úrovně trestných sankcí a jurisdikčních pravidel. Následkem toho bude možné uplatnit mechanismy spolupráce Evropské unie, o nichž se zmiňuje rámcové rozhodnutí z roku 2002.

Stručně řečeno, pane předsedající, znovu děkuji paní zpravodajce a Parlamentu za všechnu práci, kterou odvedli za poslední dva roky v této důležité záležitosti, a odvažuji se doufat, že bude rychle přijato rozhodnutí s ohledem na odvedenou práci a na potřebu – jak mnozí z vás zdůraznili – účinného boje proti terorismu.

Nyní se dostávám ke druhému textu, který je od prvního neoddělitelný, a domnívám se, že Parlament měl dobrý nápad spojit je dohromady a vyžadovat ochranu údajů a ochranu osobní svobody zároveň. Samozřejmě

děkuji paní Roureové, která tak energicky hájí tuto vyváženost a ochranu údajů. Bylo nepochybně důležité, aby tento text přišel současně s textem o boji proti terorismu, aby síly práva i pořádku v brzké budoucnosti dostaly přesná pravidla pro ochranu údajů. Jak jsem již řekl, a nechci přehánět, Komise stejně jako Parlament zjevně chtěla v ochraně údajů udělat více. Pan ministr Jouyet se zmínil, že francouzské předsednictví muselo zvážit, zda může být dosaženo kompromisu, přestože chtělo totéž. Mohu jen říci, že Komise se pokusí ustanovení o hodnocení a „vzhledem k bodu 6a“ dobře využít. Proto nasloucháme Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a pokusíme se přihlídnout k vašemu přání zhodnotit velikost jeho rozsahu. V každém případě právě to může Komise udělat a i já osobně se o to budu snažit. Víím, že Evropský parlament by chtěl, aby k revizi došlo brzy. Jen doufám, že Rada bude souhlasit s revizí v časovém horizontu, který umožní, aby toto evropské opatření bylo zavedeno velmi brzy.

To je vše, co jsem chtěl říci, pane předsedající. Také bych rád každému řečníkovi objasnil, že jsem ocenil vysokou úroveň rozpravy na tak důležité téma – téma, v němž Evropa musí jít příkladem – a to jak zajištěním účinné společné ochrany proti teroristickým hrozbám, tak samozřejmě i tím, že budeme nadále věnovat velkou pozornost ochraně svobod jednotlivce a osobní autonomie. Myslím, že Parlament znovu jasně demonstroval svou vyspělost a svou schopnost o této otázce v budoucnu spolurozhodovat.

Roselyne Lefrançois, zpravodajka. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, nejprve bych ráda poděkovala svým kolegům poslancům, kteří dnes ráno hovořili, za vysokou úroveň jejich projevů. Jejich závratný počet jasně ukazuje hladinu zájmu o tuto problematiku. Nebudu se vracet ke všem podrobnostem různých projevů, ale ráda bych se zmínila o třech nebo čtyřech z nich.

Pan Fava jasně ukázal, o jak náročné téma se jedná. Je třeba, abychom se vyvarovali kultuře podezíravosti a nedůvěry, ale zároveň musíme myslet na souvislosti a zaručit jak bezpečnost občanů, tak ochranu svobod.

Pan de Grandes Pascual srozumitelně vysvětlil přidanou hodnotu definice terorismu, když řekl, že definice, kterou jsme používali, byla důležitější a také trval na seznamu trestných činů. Vzhledem k tomu, že se jedná o spolupráci v boji proti terorismu, je třeba vyslat neústupné poselství a přitom ochraňovat svobody jednotlivce.

Pane Demetriou, vy jste zmínil, jakou pohromu terorismus představuje a že proti ní musíme bojovat. Použil jste však termín „veřejné nabádání“ a tvrdil jste, že je to koncept, kterému budou všechny členské státy lépe rozumět. Tuto obavu sdílí i paní Ludfordová. Ta se také domnívá, že tento pojem je vhodnější vzhledem k tomu, že je třeba ochraňovat základní svobody.

Zpráva je samozřejmě výsledkem dlouhého a složitého vyjednávání. Jsem však přesvědčena, že s výsledkem můžeme být spokojeni, zejména z pohledu rovnováhy mezi bojem proti terorismu a respektem k základním svobodám.

Zpráva mé kolegyně paní Roureové spadá do té druhé kategorie, protože ochrana osobních údajů je jednou z jejích klíčových součástí. Lituji jen jedné věci a víím, že jí lituje i mnoho lidí v Parlamentu, zejména kolegové poslanci ve Skupině Zelených/Evropské svobodné aliance. Je to skutečnost, že provádění textu s tak velkým dopadem na svobody evropských občanů nepodléhá plné jurisdikční kontrole Soudního dvora.

Aby se tak stalo, bylo by nutné přijmout rámcové rozhodnutí v rámci režimu Lisabonské smlouvy. I předtím, než irské referendum řeklo „ne“ a zpochybnilo vstup nové smlouvy v platnost 1. ledna 2009, Rada zjevně chtěla postupovat co nejrychleji, aby zabránila přechodu na systém spolurozhodování. Ve Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci jsme se však snažili odvézt co nejsvědomitější a nejpodrobnější práci a udržet přitom tempo, které udávala Rada.

Při hlasování ve výboru 15. července byl můj návrh zprávy přijat 35 hlasy ku 4 a jeden hlas se zdržel a já doufám, že v plénu také získá většinu.

Martine Roure, zpravodajka. – (FR) Pane předsedající, ráda bych nejprve poděkovala svým kolegům poslancům, protože tato rozprava ukázala, že Evropský parlament je jednotný ve skutečně složitém tématu, a my jsme zástupci Evropského parlamentu, my jsme zástupci lidí. Je dobré na to upozornit.

Dnes oslovuji zejména francouzské předsednictví. Žádáme Radu, aby plnila závazky, které před dlouhou dobou přijalo několik po sobě následujících předsednictví. Je naprosto nezbytné přijmout toto rámcové rozhodnutí rychle a vzít v úvahu pozměňovací návrhy Evropského parlamentu. Rada musí držet slovo. Musíme v každém případě pracovat v atmosféře důvěry. To je nezbytné. Doufám, že se toto poselství dostane k paní Datiové, která se bohužel této přednostní rozpravy neúčastní, čímž jsme velmi zklamáni.

Také bych zvláště ráda poděkovala panu komisaři Barrotovi za jeho podporu, která je pro nás velmi cenná.

Předsedající. – Společná rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat dnes ve 12 hodin.

Písemná prohlášení (článek 142)

Titus Corlăţean (PSE), písemně. – (RO) Zavedení právního rámce pro ochranu osobních údajů v rámci třetího pilíře bylo společným středem zájmu pro všechny předsedy EU v posledních letech. Nicméně rámcové rozhodnutí přijaté v roce 2006 bylo jakýmsi kompromisem stanovícím nejmenší společný jmenovatel v ochraně osobních údajů. Proto můžeme jediné uvítat novou diskusi EP o rozšíření rozsahu rámcového rozhodnutí a o analýze jeho dopadu na základní práva. Hlavním cílem změn by mělo být zajištění stejné úrovně ochrany údajů jako pro první pilíř; z tohoto pohledu lituji, že počáteční návrh Komise byl Radou upraven. Stejně politováníhodná je skutečnost, že nařízení týkající se pracovní skupiny vnitrostátních úřadů ochrany údajů bylo Radou odstraněno, což je překážka v postupu vytváření účinného systému ochrany osobních údajů.

Petru Filip (PPE-DE), písemně. – (RO) Účinná ochrana osobních údajů je stále přirozeným požadavkem moderní demokracie. Pokud tato ochrana za určitých okolností vyžaduje úpravu databází společenství v zájmu předcházení korelace některých osobních nebo faktických informací s identifikovatelnými osobami, měli bychom si být vědomi, že správa tohoto globálního systému pro uchovávání a zpracovávání informací vyžaduje nejmodernější bezpečnostní systém. Protože skutečná bezpečnost nemůže být zajištěna pouze schválením série společných zásad, domnívám se, že potřebujeme pragmatickou analýzu rizik, které přináší spolupráce mezi donucovacími orgány a soudnictvím zemí s různými úrovněmi odborné způsobilosti v oboru.

V zájmu srozumitelnosti bych rád znovu upozornil, že nové členské státy potřebují rychlé předání odborných znalostí v oboru, abychom předešli jakémukoli ovlivnění globálního bezpečnostního systému.

Dumitru Oprea (PPE-DE), písemně. – (RO) Vzhledem k rozmachu terorismu a skutečnosti, že začal využívat kyberprostor, k možnosti rychlejší manipulace masami a k omezeným možnostem dostatečně rychlé identifikace teroristů se domnívám, že takové rozhodnutí je vítáno v celkovém kontextu ochrany občanských práv a svobod každého občana a vytváření vhodného rámce pro rychlou identifikaci a zastavení zločinu, zejména zločinů proti bezpečnosti osob, zemí a vnitrostátní infrastruktury.

Vítám rozhodnutí zvážit cíle stanovené v rámcovém rozhodnutí jako hlavní evropské zájmy, zejména pokud jde o společná nařízení o ochraně osobních údajů, které umožní členským státům uplatnit stejná pravidla a zásady. Navíc se domnívám, že je třeba doporučení ohledně klasifikace informací odkazem na mezinárodní klasifikace, aby se eliminovaly veškeré rozdíly mezi členskými státy a ostatními státy v uplatňování bezpečnostních opatření.

V úvahu by měly být brány dvě základní strategie v zajišťování ochrany údajů a bezpečnostních systémů: „Co není výslovně zakázáno, je povoleno“ a „Co není výslovně povoleno, je zakázáno“.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN), písemně. – (PL) Otázka zvýšené hrozby teroristických činů pro Evropu je jednou z nejdůležitějších výzev, kterým čelí bezpečnost na našem kontinentu. Jsme dnes ohrožováni politickým terorem kontrolovaným státy, které tvrdí, že s námi spolupracují, a skupinami zločinného charakteru, ale zdá se, že největší hrozbu pro nás představuje islamistický fundamentalismus.

Překvapuje mě nedostatek obav ze strany těch, kteří vládou Evropě. Naše naprostá otevřenost neomezenému množství nově příchozích z islámských zemí, kterou upřednostňují socialisté a liberálové, přinese občanům Společenství v budoucnosti vlnu tragédií. Neomezená islamizace Evropy není na programu!

Poskytujeme pomoc chudým zemím, ale nedělejme z našeho kontinentu místo, kde se testují hranice lidské tolerance. Nově příchozí v současné době vyžadují stále větší práva a tradiční obyvatelé Evropy musí s tím vším souhlasit spolu s ničením tradic, které zde byly po mnohá staletí. To je nebezpečné. Jedním příkladem, k čemu to může vést, je Severní Irsko a skupiny válčící tam mezi sebou jsou pouze lidé, kteří praktikují různé křesťanské víry.

Marian Zlotea (PPE-DE), písemně. – Útoky 11. září 2001 naprosto změnily svět. Teroristické útoky z toho dne nejen změnily způsob, jak Američané vnímají a chápou svět, ale také nabídly demokratickým společnostem po celém světě nový pohled na tento moderní svět, v němž teroristické hrozby útoků, jako

byly ty, které zpustošily Madrid (březen 2004) a Londýn (červenec 2005), představují četný a skličující problém.

V současnosti teroristé používají moderní prostředky komunikace, jako je internet, k výcviku, náboru a plánování útoků. Používání této technologie představuje pro Unii specifickou hrozbu a měli bychom spolupracovat na boji proti terorismu s využitím všech prostředků, které máme k dispozici.

Nicméně aby mohla naše demokratická společnost účinně čelit těmto hrozbám, musí být boj proti terorismu doprovázen posílením našich základních práv a svobod. Pro zažehnání hrozby terorismu je nezbytné zavést v EU společná opatření a podle nich my měly být upraveny stávající právní předpisy.

Moderní terorismus má nový způsob fungování, ale EU s ním musí bojovat se stejnou silou a odhodláním, jaké prokázala v boji proti tradičnímu terorismu.

Gerard Batten (IND/DEM). - Pane předsedající, budu stručný. Hovořím v rámci článku 145, abych vyvrátil připomínky a komentáře, které o mě pronesla paní Sarah Ludfordová ve svém projevu v rámci této rozpravy.

Řekla mnoho věcí, ale zejména to, že jsem „eurofobik“ a že pokud jde o extradici bych „nadšeně mával na rozloučenou každému zločinci, který unikne přes kanál La Manche“.

Rád bych ji fakticky opravil. Nejsem eurofobik. Miluji evropský kontinent, jeho historii, kulturu, jeho úspěchy stejně jako všichni ostatní, ale jsem EUfobik. Nesnáším Evropskou unii, která je antidemokratická a nedemokratická. Co se týče evropského zatýkacího rozkazu a procesů v nepřítomnosti, chci, aby anglický a skotský soud mohl zvážit zřejmé důkazy proti podezřelým před udělením extradice a aby měl pravomoc jí předejít. Musí mít možnost usoudit, že je zde vhodný případ k řešení a že proběhne spravedlivý proces.

Dělám to v zájmu ochrany zájmů britských občanů, jak dokládá případ Andrewa Symeoua, 19letého Londýňana, který čelí extradici do Řecka 30. září pro obvinění ze zabití. Důkaz proti němu je extrémně podezřelý a není možné brát jej v úvahu nebo skutečnost, že svědkové byli údajně mučeni za účelem vynucení svědectví.

Chápu citlivost paní Sarah v této otázce, protože její strana, liberální demokraté, zjevně podporovala špatného koně a ona se obává – zcela oprávněně – důsledků ve volbách v roce 2009.

Předsedající. – Před přerušением zasedání bych rád uklidnil bezpečnostní služby, protože se rozšířily zprávy, že do sněmovny vešel jedinec se zakrytou tvář. To byl jen pan Borghezio, který se umlčel na protest, takže sněmovna není z hlediska bezpečnosti vystavena žádnému nebezpečí. Jen jsem chtěl uklidnit bezpečnostní služby.

(Zasedání bylo přerušeno ve 12 hodin až do začátku hlasování a znovu zahájeno ve 12.05)

PŘESEDÁJÍCÍ: Diana WALLIS

Místopředsedkyně

5. Hlasování

Předsedající. – Dalším bodem je hlasování.

(Výsledky a ostatní podrobnosti o hlasování: viz zápis.)

5.1. Statistika Společenství týkající se zahraničního obchodu se třetími zeměmi a zrušení nařízení Rady (A6-0267/2008, Helmuth Markov) (hlasování)

5.2. Ochrana druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi (A6-0314/2008, Miroslav Ouzký) (hlasování)

5.3. Statistické vykazování silniční přepravy zboží, pokud jde o prováděcí pravomoci svěřené Komisi (A6-0258/2008, Georg Jarzembowski) (hlasování)

5.4. Evropský rok tvořivosti a inovace (2009) (A6-0319/2008, Katerina Batzeli) (hlasování)

5.5. Změna nařízení Rady (Euratom, ESUO, EHS) č. 549/69, kterým se stanoví kategorie úředníků a ostatních zaměstnanců Evropských společenství, na které se vztahují ustanovení článku 12, čl. 13 druhého pododstavce a článku 14 Protokolu o výsadách a imunitách Společenství (A6-0339/2008, Agustín Díaz de Mera García Consuegra) (hlasování)

5.6. Návrh opravného rozpočtu č. 6/2008 – výkonné agentury (A6-0353/2008, Kyösti Virrankoski) (hlasování)

5.7. Kroky v návaznosti na konferenci v Monterrey z roku 2002 o financování rozvoje (A6-0310/2008, Thijs Berman) (hlasování)

5.8. Hodnotící zpráva o vnitřním trhu (A6-0272/2008, Charlotte Cederschiöld) (hlasování)

5.9. Zlepšování kvality vzdělávání učitelů (A6-0304/2008, Maria Badia i Cutchet) (hlasování)

5.10. Boloňský proces a mobilita studentů (A6-0302/2008, Doris Pack) (hlasování)

5.11. Přizpůsobení právních aktů novému rozhodnutí o komitologii (legislativní iniciativa) (A6-0345/2008, József Szájer) (hlasování)

5.12. Zajišťovací fondy a soukromé kapitálové fondy (A6-0338/2008, Poul Nyrup Rasmussen) (hlasování)

- Před hlasováním:

Jonathan Evans (PPE-DE). - Paní předsedající, hlásím se v souladu s pravidly 9, 93 a 94, která se zabývají transparentností, a prohlašuji, že mám zájem na tématech, o nichž se bude hlasovat, takže se tohoto hlasování nezúčastním. Svůj zájem jsem ohlásil také, když jsme tuto záležitost projednávali ve výboru, a neúčastnil jsem se debaty ani hlasování.

5.13. Transparentnost institucionálních investorů (A6-0296/2008, Klaus-Heiner Lehne) (hlasování)

5.14. Změna nařízení (ES) č. 999/2001, pokud jde o prováděcí pravomoci svěřené Komisi (A6-0279/2008, Gyula Hegyi) (hlasování)

5.15. Statistika odpadů (A6-0282/2008, Johannes Blokland) (hlasování)

5.16. Přizpůsobení určitých aktů regulativnímu postupu s kontrolou, nařízení „omnibus“, druhá část (A6-0100/2008, József Szájer) (hlasování)

5.17. Využívání a prodej přírodních minerálních vod (přepracované znění) (A6-0298/2008, József Szájer) (hlasování)

5.18. Barviva určená pro léčivé přípravky (přepracované znění) (A6-0280/2008, József Szájer) (hlasování)

5.19. Potraviny určené pro zvláštní výživu (přepracované znění) (A6-0295/2008, József Szájer) (hlasování)

5.20. Technické prohlídky motorových vozidel a jejich přípojných vozidel (přepracované znění) (A6-0299/2008, József Szájer) (hlasování)

5.21. Extrakční rozpouštědla používaná při výrobě potravin a jejich přísad (přepracované znění) (A6-0284/2008, József Szájer) (hlasování)

5.22. Boj proti terorismu (A6-0323/2008, Roselyne Lefrançois) (hlasování)

5.23. Ochrana osobních údajů (A6-0322/2008, Martine Roure) (hlasování)

5.24. Zpráva o jednáních Petičního výboru v roce 2007 (A6-0336/2008, David Hammerstein) (hlasování)

- Ohledně článku 31:

David Hammerstein, zpravodaj. – (ES) Abychom brali úvahu nedávná právní rozhodnutí, předkládám tento ústní pozměňovací návrh, který přečtu v angličtině:

zpravodaj. – „celní úřady nadále zabavují, pouze jako výjimečné opatření, automobily řeckých státních příslušníků,“ já dodávám „dočasně“ a přidávám poslední větu: „bere na vědomí rozsudek Evropského soudního dvora C-156/04 (7. 6. 2007), který považuje za uspokojivou většinu vysvětlení poskytnutých v tomto případě řeckými úřady; vítá provádění nového právního předpisu posledně jmenovaným za účelem odstranění nedostatků zdůrazněných ve výše zmíněném výnosu;“.

Předsedající. – Nevidím žádné námitky vůči tomuto ústnímu pozměňovacímu návrhu.

- Po hlasování:

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - Paní předsedající, vzhledem k nedostatku času pro hlasování mohu přednést jen krátkou, ale oprávněnou poznámku. Jménem všech, kdo mohou číst výsledky na monitoru, a také to dělají, bych rád vyjádřil svůj vděk za to, jak efektivně to děláte. Doufám, že ostatní předsedající – včetně pana Pötteringa, který pracuje velmi efektivně – budou váš příklad následovat.

Předsedající. – Děkuji vám. Děláme, co se dá!

5.25. Situace a perspektivy zemědělství v horských oblastech (A6-0327/2008, Michl Ebner) (hlasování)

6. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

- Zpráva: Katerina Batzeli (A6-0319/2008)

David Sumberg (PPE-DE). - Paní předsedající, v souvislosti s touto zprávou bych chtěl zmínit město Liverpool, které se nachází v mém volebním obvodu. Těžilo z toho, že bylo městem kultury, a v této roli si vedlo výborně, přičemž jeho obyvatelé na tuto skutečnost reagovali perfektně. Ačkoliv jsou v této zprávě mnohé cíle Evropského roku hodné chvály, musíme vzít v úvahu dopad na rozpočet, který je s tím spojen.

Nadměrná byrokracie a důraz na státem vedené úsilí o podporu toho, čemu se říká „tvořivost a inovace“, nejsou tím, co bychom měli vítat. Existovaly by mnohem lepší způsoby využití peněz daňových poplatníků, pokud bychom zrušili tyto propagační činnosti a zaměřili se na to, aby si lidé mohli opravdu vybrat.

– **Zpráva: Thijs Berman (A6-0310/2008)**

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Paní předsedající, máme se divit tomu, že některé členské státy vyjadřují únavu z poskytování pomoci – abych doslova citoval z této zprávy? Myslím, že ne. Stále více států a jiných dárců má již dost toho, aby nadále pumpovali prostředky do všech možných zkorumpovaných režimů, které si opravdu nedělají starosti s řádnou správou věcí veřejných nebo prosperitou vlastních občanů.

Přibližně před rokem jsme se z důvěryhodného zdroje, agentury Oxfam, dozvěděli, že války v Africe stály již zhruba tolik stovek milionů eur jako rozvojová pomoc, kterou tento kontinent obdržel v několika posledních letech. Je nejvyšší čas, aby Afrika především významným způsobem pokročila v oblasti demokracie, řádné správy věcí veřejných a boje proti korupci. Pouze pak můžeme hovořit o cílené rozvojové pomoci. Pokud budeme jako dogma pouze obhajovat zvyšování rozvojové pomoci bez jakýchkoliv podmínek a uvádět všechna možná čísla, bude to naprosto nezodpovědné, a proto jsem hlasoval proti této zprávě.

– **Zpráva: Maria Badia i Cutchet (A6-0304/2008)**

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Paní předsedající, je to klišé, ale mladí lidé jsou naše budoucnost, a já jsem první, kdo by přiznal, že kvalita našich vyučujících a vzdělávání učitelů jsou nesmírně důležité. Otázkou samozřejmě je, zda to má být Evropský parlament, kdo o tom má poučovat členské státy. Je to Parlament, kdo se má vyjadřovat ke složení pedagogického sboru na všech úrovních vzdělávání v členských státech? Musí vzdělávání v členských státech nutně odpovídat „multikulturní společnosti“ – víme, co je tím míněno – a musí vzdělávání v členských státech zohledňovat otázku rovných příležitostí mužů a žen, ať je tím myšleno cokoliv?

Musí být toto všechno povinné při vzdělávání učitelů, protože to přikazuje Evropa? Pokud jde o mě, Parlament si může myslet, co chce, ale v této oblasti nemá žádné pravomoci. Vzdělávání spadá do pravomoci členských států a podle mého názoru by to tak mělo zůstat. Říká se tomu subsidiarita a tu je třeba respektovat.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Paní předsedající, chtěla bych se v několika slovech vyjádřit k této zprávě, kterou vypracovala paní Badiaová i Cutchetová, o zlepšování kvality vzdělávání učitelů, kterou považují za vynikající.

Je pravda, že vzdělávání učitelů z velké části spadá do pravomoci vlád jednotlivých států, a tak by to mělo být. Ale vzhledem k tomu, že naším společným cílem je podpora schopností, znalostí a inovací v celé Evropské unii a rozvoj Evropského hospodářského prostoru, potřebujeme určitá společná pravidla.

Proto potřebujeme širší formy spolupráce při výměně osvědčených postupů v oblasti vzdělávání učitelů, neboť v současné době, jak všichni víme, existují v členských státech rozdíly mezi úrovní vzdělávání učitelů, které jsou prostě podle průzkumu OECD v rámci PISA příliš velké. Tuto propast je třeba zmenšit a my potřebujeme mechanismus, otevřený koordinační systém na úrovni Evropské unie, aby se všem dětem a mladým lidem dostalo přiměřeného základního vzdělání.

V tomto ohledu je tato zpráva vynikající. Chtěla bych vyzvat všechny, kdo dosud nečetli vynikající zprávu paní Badiaové i Cutchetové, aby tak učinili. Děkuji.

– **Zpráva: Doris Pack (A6-0302/2008)**

Miroslav Míkolášik (PPE-DE). – (SK) Nejdříve bych chtěl poděkovat zpravodajce za zprávu o Boloňském procesu a jeho dopadu na mobilitu studentů. Zavedení harmonizace třístupňového systému vysokoškolského vzdělávání v zemích Evropské unie, zajištění kvality a především uznávání kvalifikací je základním cílem této mezivládní iniciativy.

Při dnešním hlasování jsem jednoznačně podpořil zprávu Doris Packové, ve které zpravodajka klade důraz na partnerský přístup a spolupráci při tvorbě a provádění Boloňského procesu. Tato iniciativa je příkladem dynamické spolupráce, a to nejen mezi zeměmi EU. Souhlasím také s názorem, že vzájemné uznávání kvalifikací by mělo být dále zjednodušováno a Boloňský proces by měl být na úrovni jednotlivých členských států jednotný. Podpora mobility studentů je základním předpokladem pro vytvoření Evropského prostoru vysokoškolského vzdělávání.

– Zpráva: Poul Nyrup Rasmussen (A6-0338/2008)

Kurt Joachim Lauk (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, Rasmussenova zpráva se nazývá „zajišťovací fondy a soukromé kapitálové fondy“. Podíváme-li se blíže na obsah této zprávy, nemá ve skutečnosti již nic společného se zajišťovacími fondy a soukromými kapitálovými fondy, ale zcela správně se zabývá finančními institucemi a finančními hráči obecně. To je důležité. Navrhli jsme seznam bodů pro regulaci finančních trhů a zabránění chaosu na těchto trzích. Těší mě, že pan Rasmussen při jednáních s námi z velké části přijal náš postoj.

Daniel Hannan (NI). – Paní předsedající, Evropská unie je, pokud hledáme problém, řešením. Ať zní otázka jakkoliv, odpovědí je vždy větší regulace, a tak se tyto nedávné události na finančních trzích, jak se dalo předpokládat, staly ospravedlněním pro další bruselská pravidla.

Připomíná mi to situaci, která nastala po útocích z 11. září 2001, kdy byla řada návrhů na harmonizaci v oblasti justice a vnitra, které zde již existovaly před tím, označena za protiteroristická opatření a v horečné atmosféře, která po těchto strašlivých útocích následovala, nikdo nestál o to, aby byl přistižen, jak hlasuje proti.

Podobně se nyní označuje řada právních předpisů, které nejsou pro řešení problému ve skutečnosti potřeba, za opatření pro finanční stabilitu, a pouze odvážný poslanec Evropského parlamentu by se odvážil riskovat, že bude vnímán jako kamarád spekulantů, jak jsme to viděli dnes při hlasování.

Musím říct, že podíváme-li se na základní příčiny nedávných finančních problémů, zdá se mi, že právě „příliš mnoho regulace“ je problémem a nikoliv řešením. Úrokové míry byly udržovány po příliš dlouhou dobu příliš nízko a to byl v Evropě, Spojených státech a Japonsku problém. Bylo-li problémem příliš mnoho regulace, je těžké pochopit, jak můžeme tento problém vyřešit další regulací na úrovni Bruselu.

– Zpráva: Klaus-Heiner Lehne (A6-0296/2008)

David Sumberg (PPE-DE). – Paní předsedající, pokud jde o zprávu pana Lehneho, v zásadě bych jen opakoval připomínky svého dobrého přítele a kolegy, pana Hannana, protože zpráva pana Lehneho je jen dalším pokusem stanovit pro trhy právní předpisy a regulovat je. Neměli bychom se zde ukvapovat.

Ukvapovat bychom se neměli ani v případě zavádění regulace a předpisů, pokud jde o trhy v Evropě, obecně. Trhy jsou ve své podstatě různé. Různé jsou trhy v Evropě, různé jsou trhy v různých zemích, a proto bychom neměli usilovat o jednotnou regulaci zahrnující všechny trhy.

To, co si musí Evropa a Evropská unie pamatovat v první řadě a vždy, je, že žijeme v globálním prostředí. Evropa a její jednotlivé národy soutěží se světem, a pokud si postavíme bariéry, poškodíme naše zájmy a zájmy lidí, které reprezentujeme.

– Zpráva: Roselyne Lefrançois (A6-0323/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, mluvím zde také jménem delegace rakouské strany lidové. Hlasovali jsme pro tuto zprávu jednoduše proto, že musíme udělat vše, co je možné, abychom včas bojovali proti terorismu.

Rád bych však upozornil na jednu věc, proti které bychom se rozhodně postavili, neboť jsem toho názoru, že Parlament udělal chybu. Neměli bychom si plést trestný čin „veřejné výzvy ke spáchání teroristického trestného činu“ s trestným činem „podnícení ke spáchání teroristického trestného činu“, a to z prostého důvodu, neboť podnícení nelze prokázat, dokud se čin skutečně nestal, tedy dokud lidé skutečně nezemřeli. Podporujeme možnost včasného zásahu i v případě, že teroristický čin ještě nebyl spáchán – tedy předem – aby tak bylo možné zachránit životy.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Paní předsedající, já samozřejmě podporuji účinný boj s terorismem, a toto téma – boj proti terorismu – považuji za téma, které vyžaduje velmi intenzivní přeshraniční spolupráci v Evropě.

Z tohoto důvodu v tomto případě málo souhlasím – lze říct, že nesouhlasím – s hlasy euroskeptiků. Zdá se mi, že v této oblasti příliš hrají na notu národní suverenity.

Nyní bychom měli mít odvahu mluvit ještě jasněji – například i v této zprávě. V Evropě vychází terorismus od extrémní levice nebo z islámu. Z těchto zdrojů vychází i podněcování k terorismu a platí to přinejmenším pro některé mešity, které nejsou nikomu odpovědné a které nyní v Evropě rostou jako houby po dešti. Zde

je jádro problému Evropy 21. století. Islám se neslučuje s našimi západními hodnotami a svobodami a já se bojím, že budeme jednou hořce litovat naší politiky otevřených dveří a otevřených hranic.

David Sumberg (PPE-DE). - Paní předsedající, toto je závažná věc. Je to pravděpodobně jeden z nejzávažnějších problémů, kterým dnes na Západě čelíme – hrozba mezinárodního terorismu. Pravděpodobně se trochu odchyluji od své strany v tom, že se domnívám, že pokud máme platit cenou občanských svobod, abychom chránili skutečnou svobodu našich občanů – a to jejich zdraví, bezpečnost a blaho – pak tuto cenu musíme zaplatit.

V mé zemi byla během druhé světové války přijata opatření, která nebyla v souladu s občanskými svobodami proto, aby bylo obyvatelstvo chráněno před vnějšími hrozbami. Lidé to akceptovali. V Evropě a civilizovaném světě dnes čelíme hrozbě, kterou představují ti, kteří nejsou civilizovaní a kteří nepovažují lidský život za posvátný a za něco, co je třeba chránit. Proto, pokud potřebujeme zákony, které jim zabrání v jejich podlých činech, měli bychom je přijmout a přijmout je rychle.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Po útocích na Světové obchodní centrum v roce 2001 si celý svět uvědomil, jak velkou hrozbou jsou organizovaná teroristická hnutí. Díky přístupu k moderním technologiím mají tyto skupiny v rukách dříve nedostupné komunikační prostředky, které z nich spolu s černými trhy se zbraněmi dnes činí nepřítel číslo jedna demokratického světa. Navzdory přijatým přísným opatřením se Evropské unii nepodařilo ochránit se před takovými událostmi. Uznávám, že je třeba jednat, abychom občanům Evropské unie zajistili bezpečnost. Chtěl bych říci, že nejlépe je možné bojovat proti organizovaným teroristickým skupinám pomocí nadnárodní spolupráce mezi orgány zodpovědnými za bezpečnost. Společná zahraniční a bezpečnostní politika pro ni vytvořila dobrý základ a její rozvíjení je v zájmu nás všech.

Philip Claeys (NI). – (NL) Paní předsedající, hlasoval jsem pro zprávu paní Lefrançoisové. Není samozřejmě dokonalá, ale alespoň se věnuje problému islamistů, kteří vyzývají k násilí a vyzývají muslimy k džihádu. Všichni víme, že je zde nesčetné množství mešit, které jsou semeništěm fundamentalismu, kde jsou mladí lidé nájímáni teroristickými organizacemi a kde jsou věřící denně vyzýváni ke svaté válce proti evropským hodnotám.

Je nejvyšší čas, abychom dali povel k přijetí opatření také proti těm, kteří teroristům napomáhají.

– Zpráva: Martine Roure (A6-0322/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, hlasoval jsem pro tuto zprávu prostě proto, že musíme přijmout veškerá opatření k tomu, abychom zajistili účinnou koordinaci přeshraniční policejní a justiční spolupráce. K tomu potřebujeme nejen výměnu údajů, ale musíme také zajistit, aby v této oblasti platily v Evropě jednotné normy.

Co mě znepokojilo – a proti čemu jsme chtěl hlasovat – ale nedošlo k oddělenému hlasování – byl pozměňovací návrh 10. Paní Roureová zde nechtěla, aby tímto rámcovým rozhodnutím, nebyly dotčeny podstatné zájmy národní bezpečnosti. Naopak, já bych přirozeně také chtěl, aby tímto rámcovým rozhodnutím nebyly dotčeny podstatné zájmy národní bezpečnosti, které se týkají vnitřní bezpečnosti země a které přirozeně umožňují jednat nezávisle. To považuji pro jednotlivé členské státy za naprosto zásadní.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Paní předsedající, tato sněmovna právě velkou většinou rozhodla poté, co tak učinil výbor, že při zpracování osobních údajů nemohou být za žádných okolností zpracovávány údaje o rasovém nebo etnickém původu a řada dalších údajů.

Dle mého názoru byl původní článek 7 návrhu Rady uvážlivý a vyvážený, ale Parlament, jehož politická korektnost je legendární, jej samozřejmě pozměnil. Parlament tím udělal chybu. Nejen pro boj s trestnou činností, ale také pro řádnou správu věcí veřejných jsou zapotřebí některé základní údaje a v tomto ohledu to mohou být údaje o etnickém nebo národním původu. To nemá nic společného s rasismem nebo diskriminací.

Nikdy mě nepřestane udivovat, jak se ti poslanci Evropského parlamentu, kteří stalinistickým způsobem volají po zákazu veřejného vystupování pro pravicové extremisty nebo po trestu odnětí svobody pro ně či pro to, aby byli zbaveni poslanecké imunity, třesou strachy a jak vás označí, i když se jedná o běžné zpracovávání údajů v boji proti terorismu.

– Zpráva: David Hammerstein (A6-0336/2008)

Victor Boştinaru (PSE). - Paní předsedající, dnešní hlasování bylo pro občany bojující za svá práva, za svá evropská práva, významným okamžikem. Vlády jednotlivých států často zapomínají na své občany a odmítají jejich oprávněné požadavky. Evropští občané mohou peticemi volat své vlády k odpovědnosti. Konečně se jim dostalo spravedlnosti, kterou si zaslouží. Ale není to jen významný okamžik pro lidi v Evropě: je to zásadní okamžik i pro Evropský parlament.

Evropský parlament dnes svým hlasováním ve prospěch Hammersteinovy zprávy ukázal, že je připraven chránit a hájit evropské občany. Evropský parlament má dnes příležitost získat alespoň část důvěry, kterou v něj někteří lidé v Evropě ztratili. Mnoho našich spoluobčanů muselo tvrdě pracovat, aby se dostali do EU, ale členství neznamená jen povinnosti – přináší s sebou i práva. Jsme zde, abychom ukázali svou připravenost vybudovat Evropu, kterou od nás naši občané očekávají.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Paní předsedající, Skupina Zelených/Evropské svobodné aliance využila hlasování o Hammersteinově zprávě, aby do něj tajně propašovala otázku sídla Evropského parlamentu, i když to ve skutečnosti se zprávou jako takovou nesouvisí.

Rád bych vysvětlil, proč jsem hlasoval pro tento pozměňovací návrh předložený Zelenými, protože souhlasím s tím, že tento cestovní cirkus, kterým Evropský parlament je, již tak dost plýtvá penězi našich daňových poplatníků i bez každoměsíčního migrování z Bruselu do Štrasburku. Proto i já podporuji – a vyjádřil jsem to svým hlasováním – jedno sídlo a jedno pracoviště v Evropě. Aby to bylo jasné, chtěl bych dodat, že pokud jde o mě, přivítal bych otevřenou diskusi a jediné sídlo nemusí být nutně v Bruselu. Přítomnost evropských orgánů v tomto městě a tomto regionu s sebou konec konců přináší sociální, politické a lidské náklady, o kterých musíme diskutovat a které nesmíme podceňovat.

– Zpráva: Michl Ebner (A6-0327/2008)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Hory jsou významnou oblastí biologické rozmanitosti, útočištěm pro mnohá zvířata a místem, kde rostou jedinečné rostlinné druhy. Často se jim také říká vodárenské věže, neboť zde pramení řeky. Jejich krajinu a prostředí obdivují turisté z celého světa. Život těch, kteří zde žijí a pracují v zemědělství na zdejší půdě, však vůbec není jednoduchý.

Ve většině horských oblastí Evropské unie jsme svědky procesu vylidňování, poklesu aktivity lidí, kteří zde žijí, a ukončování zemědělské produkce. To platí zejména pro zapomenuté venkovské oblasti, které jsou méně přitažlivé pro turisty. Problémem je značná vzdálenost od měst, tvrdé klimatické podmínky, ztížená komunikace, vyšší náklady na produkci a nedostatečný přístup ke službám všech druhů, včetně škol a zdravotní péče. Rozdíly mezi horskými oblastmi a nížinami jsou zcela zjevné.

Naléhavě proto potřebujeme zvláštní podporu pro zemědělce v horských oblastech, kteří nejenom pěstují plodiny, které jsou přínosem pro životní prostředí, produkují zdravé potraviny a udržují kulturu a tradice. Tyto oblasti by měly být více podporovány ze společné zemědělské politiky zrovna tak, jako lidé, kteří v nich žijí a bojují s problémy.

– Zprávy: Poul Nyrup Rasmussen (A6-0338/2008), Klaus-Heiner Lehne (A6-0296/2008)

Peter Skinner (PSE). - Paní předsedající, není slepějších než těch, kteří nevidí. Všiml jsem si, že pánové Hannan a Sumberg bohužel již opustili tento sál, ale každý, kdo si myslí, že zde není finanční krize, by si měl přečíst noviny nebo se podívat na televizi. Popíralibychom pravdu, pokud bychom věřili, že zprávy pana Rasmussena a Lehneho nejsou ničím jiným než pokusem o sdělení, že potřebujeme jednat a že je třeba přijmout předpisy kolektivně; popírali bychom tím existenci globálního hospodářství. Upřímně řečeno, někteří lidé uleví svému svědomí, budou-li sedět doma, ale to lidem nepomůže splatit hypotéku, udržet si domov, ani udržet lidi ve službách a v průmyslu. Pouze prostřednictvím Evropské unie a regulace, což nám opravdu jde, s tím budeme moci něco udělat.

Je pravda, že trhy neočekávají, že se budeme chovat citlivě, ale na druhou stranu ani neočekávají reflexní reakci. Ale skutečností je, že pokud neuděláme nic, pokud ustrneme a nic neřekneme, pak budeme obviněni ze zbabělosti tváří v tvář zmatku a krizi.

– Zpráva: Roselyne Lefrançois (A6-0323/2008)

Avril Doyle (PPE-DE). - Paní předsedající, plně podporuji cíl zprávy paní Lefrançoisové, ale v této souvislosti bych chtěla podat vysvětlení – zprávu jsem podpořila, ale nemohu o ní hovořit, - a naléhavě požádat komisaře

Tajaniho, aby urychlil uzavření dvoustranných dohod týkajících se bezpečnosti na letištích s letištními orgány třetích zemí, které byly pozastaveny v důsledku teroristických incidentů, a to zejména zejména dvoustranných dohod týkajících se bezcelních nákupů tekutin. Možná se jedná s ohledem na hlavní problém, kterému globálně čelíme, o nevýznamnou otázku, ale v Evropě si musíme získat srdce i mysl našich občanů pro to, co děláme. Toto léto byli lidé při návštěvě svých příbuzných v zahraničí nebo příbuzní z Austrálie a USA či jiných míst při návštěvě Irska, Spojeného království, Německa a Francie konfrontováni opět s tím, že jim byly při přestupu na hlavních evropských letištích odebrány tekutiny koupené bezcelně, o kterých se domnívali, že byly řádně koupeny. Je to maličkost – ti z nás, kteří cestují každý týden, si nechají líbit ten nesmysl, že jim jsou odebrány rtěnky, a já jsem si jistá, že to obrovsky pomůže v boji proti terorismu. Nechci bagatelizovat velmi závažný problém, ale požaduji, aby bylo do tohoto problému vneseno trochu rozumné, racionální a bilaterální spolupráce, aby naši občané – naši voliči – pochopili, co a proč děláme.

– Zpráva: David Hammerstein (A6-0336/2008)

Avril Doyle (PPE-DE). – Paní předsedající, pokud jde o Hammersteinovu zprávu, hlasovala jsem v souladu s linií skupiny PPE-DE, a proto jsme hlasovala proti návrhu Zelených, který se týkal dvou sídel Parlamentu. Ráda bych vysvětlila, proč jsem tak učinila. Není to proto, že souhlasím s těmito cestami do Štrasburku každý měsíc a někdy dokonce dvakrát do měsíce. Chápu, proč jsme z historického hlediska v situaci, v jaké jsme. Chápu, že 12 cest do Štrasburku ročně je zakotveno ve Smlouvě, která je závazná, proto musíme jednat klidně a racionálně. Ti z nás, kteří mají vážné obavy, obtíže při práci a jsou nuceni převážet všechny naše spisy, spisy našeho personálu, personálu výborů, personálu Parlamentu, personálu skupin na čtyři dny 12x v roce do Štrasburku, věří, že tyto enormní výdaje nejsou opodstatněné.

Je to krásná budova a myslím si, že až vyřešíme všechny problémy, můžeme pro tuto budovu najít jiné odpovídající využití. Štrasburk a Francie si nezaslouží nic menšího než významnou instituci, která bude mít sídlo v této budově. Ale pokud se od nás očekává, že máme pracovat účinně, pokud jde o lidské zdroje a náklady, nemůžeme obhajovat tyto poutě do Štrasburku, proto jsem svým hlasováním podpořila ty, kteří chtějí pro plenární zasedání jedno sídlo, ale prosím o racionální a nikoliv polarizovanou politickou diskusi.

Písemná vysvětlení hlasování

– Zpráva: Helmut Markov (A6-0267/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro zprávu Výboru pro mezinárodní obchod vypracovanou mým německým kolegou, panem Markovem, o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o statistice Společenství týkající se zahraničního obchodu se třetími zeměmi a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1172/95.

Vítám rozhodnutí Komise přijímat jasnější, jednodušší a transparentnější právní předpisy, přizpůsobit systém statistiky obchodu mimo Společenství změnám, které budou zavedeny do postupů týkajících se celního prohlášení, zvýšit význam, přesnost, včasnost a srovnatelnost statistik zahraničního obchodu a zřídit systém pro hodnocení kvality, podporovat propojení statistik obchodu s podnikovými statistikami, reagovat na potřeby uživatelů sestavováním dodatečných statistik obchodu s pomocí informací, které jsou k dispozici v celních prohlášeních a v souladu s Kodexem evropské statistiky kontrolovat přednostní přístup k citlivým údajům o zahraničním obchodě. Podporuji pozměňovací návrhy, jejichž cílem je používat postup komitologie s kontrolou.

Rovana Plumb (PSE), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro tuto zprávu, neboť návrh nařízení představuje právní rámec pro zlepšení kvality a transparentnosti systému EXTRASTAT (statistika zahraničního obchodu mezi členskými státy a třetími zeměmi) tím, že zavádí jednotné celní prohlášení v celním řízení, aby tak došlo ke zjednodušení postupů při podávání zpráv. Účinné uplatňování tohoto nařízení umožní ve větší míře srovnávat statistiky o zahraničním obchodě a posílit kontrolu přístupu k důvěrným informacím o citlivých otázkách zahraničního obchodu.

– Zpráva: Katerina Batzeli (A6-0319/2008)

John Attard-Montalto (PSE), písemně. – Často jsme si kladli otázku, zda má cenu věnovat celý rok určitému tématu. Účelem je, aby toto téma bylo viditelné. Tímto způsobem se přitahuje pozornost k určitému tématu. To nemůže škodit.

Tato myšlenka se stala tak populární, že musíme být při výběru tématu velmi uvážliví. Často je to otázka priorit.

Tvořivost a inovace jsou ideálním tématem, protože se dotýkají samotné podstaty toho, čím Evropa je a jakou cestou se má vydat.

Tvořivost a inovace nelze hodnotit ve vakuu. Musí být hodnoceny podle toho, co mohou přinést. Úplně nejdůležitější jsou v oblasti výroby. Význam tvořivosti a inovací je však třeba hodnotit i s ohledem na služby.

Pouze díky tvořivým a inovativním myšlenkám může Evropa zůstat konkurenceschopná. Některá odvětví v EU mohou přežít pouze díky tomu, že budou o krok napřed. Do určité míry Evropa uznala, že je třeba značně investovat do výzkumu a vývoje, což odpovídá současné myšlence tvořivosti a inovací.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro zprávu své řecké kolegyně paní Batzeliové, kterou se schvaluje návrh rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o Evropském roku tvořivosti a inovace (2009).

Podporuji řadu pozměňovacích návrhů, jejichž základním cílem je vysvětlení cílů návrhu a jejich zestručnění. Pokud jde o financování, souhlasím s vypuštěním všech odkazů na program celoživotního učení, aby bylo možné použít tam, kde to bude vhodné, i další programy a politiky v jiných oblastech, například v kultuře, komunikacích, podnikatelské sféře, soudržnosti, rozvoji venkova, výzkumu, vývoji a informační společnosti.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu paní Batzeliové o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o Evropském roku tvořivosti a inovace (2009), protože si myslím, že tvořivost a inovace jsou pro konkurenceschopnost Evropy v globalizovaném světě zásadní.

Tvořivost je klíčová pro inovaci jak z hospodářského, tak sociálního hlediska. Evropský rok tvořivosti a inovace podnítl politickou diskusi, upozornil veřejnost na význam tvořivosti a inovace a bude šířit informace o osvědčených metodách v Unii. Věřím, že je také třeba, aby měl Parlament v této oblasti spolurozhodovací pravomoc, která mu umožní, aby zde posílil svůj vliv.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Dříve jsme kritizovali různé kampaně - Evropské roky - věnující se různým tématům, například mezikulturnímu dialogu či tvořivosti a inovaci. Tyto „evropské roky“ jsou financovány z rozpočtu Evropské unie, tedy daňovými poplatníky, ale ve skutečnosti mají jen nepatrný dopad.

Existuje-li poptávka po „evropských rocích“, měly by být financovány soukromými sponzory a nikoliv daňovými poplatníky. Proto jsme se rozhodli hlasovat proti předložené zprávě, i když obsahovala pouze detailní pozměňovací návrhy k návrhu Komise.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), písemně. – (ES) Hlasoval jsem pro, protože se Komise zavázala k inovacím ve všech oblastech. Během roku tvořivosti a inovace by se měly inovace rozšířit do všech organizací a institucí jak veřejných, tak soukromých, ziskových či neziskových, a do všech oblastí života; zejména by měly být podporovány sociální inovace a inovace na podporu udržitelného životního prostředí. Měli bychom vzít v úvahu také nestátní orgány, které hrají v této oblasti klíčovou úlohu. Dále je třeba podporovat pojetí otevřených inovací. Inovace, které jsou založeny na vnitřních schopnostech, do sebe včleňují všechny možné zdroje – uživatele, dodavatele, síť apod. – ty inovace, které se jdou dál než jen do oblasti výrobků a technologií, zahrnují nehmotné a rozmanité aspekty vytváření hodnot. Potřebujeme rozšířit kulturu spolupráce, práce ve skupinách a používání nástrojů a metod zaměřených na rozvíjení dynamických schopností těchto skupin, což umožní těmto skupinám vyvíjet se a vyvíjet špičkový výzkum s viditelnými výsledky, pokud jde o konkurenceschopnost a vytváření hodnot pro společnost.

Jörg Leichtfried (PSE), písemně. – (DE) Hlasoval jsem pro zprávu paní Batzeliové o Evropském roku tvořivosti a inovace (2009).

Považuji informační a propagační kampaně, události a iniciativy na evropské, celostátní a místní úrovni na podporu tvořivosti a inovací za nesmírně důležité. Tvořivost je také významným faktorem při rozvíjení osobních a sociálních dovedností. Tento rok mají být podporovány evropská tvořivost a schopnost inovací, abychom byli schopni čelit problémům, které s sebou přináší globalizace.

Tato zpráva podtrhuje význam tvořivosti a inovací. Vnímám tento rok jejich podpory jako velkou příležitost pro šíření informací o tvořivých postupech a různých praktikách.

David Martin (PSE), písemně. – Podporuji zprávu Kateriny Batzeliové o prohlášení roku 2009 Evropským rokem tvořivosti a inovace. Tato zpráva nejen, že tuto iniciativu blíže vymezuje, ale také správně poukazuje na nebezpečí, aby se evropské roky nestaly propagačním cvičením.

Andreas Mölzer (NI), *písemně*. – (DE) V oblastech, ve kterých se lidé musí vypořádat s těžkými základními podmínkami, musí tito lidé jednat tvořivě a inovativně, aby vůbec přežili. Lidé v Evropě se proto mohou podívat zpět do historie na významné vynálezy. Firmy plné specialistů jsou v celém světě kvůli svému bohatství myšlenek žádány.

Evropa je však také považována za kulturní pevnost a zvláštní pozornost je třeba v této souvislosti věnovat Evropskému roku tvořivosti a inovace (2009). Kromě litevského Vilniusu se na svou roli Evropského města kultury 2009 připravuje Linz. Projekty tvořivosti a inovace, pokud se do nich zapojí vedlejší regiony, přinesou nesmírné kulturní zážitky.

Je třeba přivítat, pokud má město tento prestižní titul a celé městské obvody září obnovenou krásou a začínají práce na nových budovách a projektech – pokud v tomto procesu nezapomeneme na udržitelnost. V Evropské unii je třeba klást důraz na to, aby bylo zajištěno, že prostředky nebudou použity na jednorázovou akci a vybudované struktury nezmizí ihned poté, co rok skončí. Projekt hlavního města kultury bude úspěšný a inovativní pouze tehdy, pokud bude kultura v daném městě stále přítomna. Tomuto konkrétnímu aspektu se měla zpráva věnovat více, proto jsem se zdržel hlasování.

– Zpráva: Augustín Díaz de Mera García Consuegra (A6-0339/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), *písemně*. – Hlasoval jsem pro zprávu svého španělského kolegy, pana Díaze de Mera Garcíi Consuegry, kterou se schvaluje návrh nařízení Rady, kterým se mění nařízení (Euratom, ESUO, EHS) č. 549/69, kterým se stanoví kategorie úředníků a ostatních zaměstnanců Evropských společenství, na které se vztahují ustanovení článku 12, čl. 13 druhého pododstavce a článku 14 Protokolu o výsadách a imunitách Společenství. Rozhodnutí Rady, kterým se zřizuje Evropský policejní úřad (Europol), které stanoví, že Europol bude financován z rozpočtu Společenství, nabude účinnosti také 1. ledna 2010 nebo dnem, kdy nabude účinnosti návrh, kterým se mění nařízení Rady (Euratom, ESUO, EHS) č. 549/69, pokud toto datum nastane později.

Abychom zajistili, že rozhodnutí o Europolu nabude účinnosti dnem 1. ledna 2010, bylo třeba včas změnit nařízení Rady (Euratom, ESUO, EHS) č. 549/69, kterým se stanoví, že se právní imunita nevztahuje na zaměstnance Europolu, kteří se účastní společných vyšetřovacích týmů zřízených z podnětu alespoň dvou členských států.

Gerard Batten (IND/DEM), *písemně*. – Tento pozměňovací návrh omezuje nestíhatelnost úředníků Europolu, ale pouze tehdy, pokud se účastní společných vyšetřovacích týmů. Má to vypadat, že imunita úředníků Europolu bude, až budou po roce 2010 rozšířeny pravomoci Europolu, omezena, avšak imunita jeho úředníků bude mnohem širší. Nemyslím si, že by úředníci Europolu měli být jakkoliv nestíhatelní, a proto jsme hlasoval proti tomuto pozměňovacímu návrhu.

David Martin (PSE), *písemně*. – Zpráva Augustína Díaze de Mera Garcíi Consuegry o postavení personálu, pokud jde o jeho výsady a imunity, má vysvětlit stávající linie v této oblasti. Hlasoval jsem proto pro tuto zprávu.

– Zpráva: Kyösti Virrankoski (A6-0353/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), *písemně*. – (FR) Hlasoval jsem pro zprávu svého finského kolegy pana Virrankoskiho, která navrhuje schválit návrh č. 6/2008, kterým se mění rozpočet Evropské unie pro rozpočtový rok 2008, který zahrnuje následující body: posílení rámcových programů pro konkurenceschopnost a inovaci - podnikání a inovace zvýšením prostředků na závazky o 3,9 milionu EUR; zvýšení prostředků na závazky o 2,24 milionů EUR, které se mají mimo jiné vztahovat na pronájem budovy „Arc“ pro Eurojust a s tím související náklady; úpravu mnoha položek tří výkonných agentur; vytvoření nezbytných rozpočtových struktur pro provádění plánu společného podniku pro palivové články a vodík, což je pátý společný podnik, který má být zřízen podle Sedmého rámcového programu, a vyčlenění 30 milionů EUR na prostředky na závazky a 1,9 milionů EUR na prostředky na platby. Plně souhlasím se stanoviskem zpravodaje, že podle čl. 179 odst. 3 finančního nařízení by měl být Evropský parlament jakožto jeden z rozpočtových orgánů informován o projektu budovy Europolu, neboť tato skutečnost má na rozpočet značný dopad.

– Zpráva: Thijs Berman (A6-310/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), *písemně*. – (FR) Hlasoval jsem pro zprávu z vlastního podnětu vypracovanou mým nizozemským kolegou, poslancem Bermanem, o opatřeních následujících po konferenci o financování

rozvoje v Monterrey v roce 2002. Neustále musíme potvrzovat závazek Parlamentu usilovat o vymýcení chudoby, udržitelný rozvoj a dosažení rozvojových cílů tisíciletí, neboť to je jediný způsob, jakým lze dosáhnout sociální spravedlnosti a zlepšení kvality života pro miliardu lidí na celém světě, kteří žijí v extrémní chudobě. Evropská unie je největší mezinárodní dárc v oblasti rozvoje a poskytuje téměř 60 % oficiální rozvojové pomoci na světě. Podporuji návrh otevřít přístup malým podnikatelům k mikroúvěrům, zejména zemědělcům, neboť to bude znamenat zvýšení produkce potravin a udržitelné řešení potravinové krize. Vítám také návrh vyzvat Evropskou investiční banku, aby zřídila fond na podporu mikroúvěrů a rizikových zajišťovacích fondů, který odpoví na potřeby místních producentů potravin v nejchudších rozvojových zemích, ale tento návrh má smysl pouze pod mandátem Komise.

Marie-Arlette Carlotti (PSE), písemně. – (FR) V roce 2001 přijala EU velký závazek: věnovat v roce 2015 na rozvoj 7 % svého příjmu.

V roce 2007 se Evropa k tomuto závazku obrátila zády a drasticky polevila ve svém kolektivním úsilí.

To dělá 1,7 miliardy EUR, které nejchudší lidé na této planetě nedostanou.

1,7 miliardy EUR, která by mohla být použita na zdravotní péči pro tisíce dětí, neboť 11 milionů lidí umírá každý rok, neboť se jim nedostane zdravotní péče.

1,7 miliardy EUR, která by mohla být použita na to, aby mělo přibližně 114 milionů dětí přístup k základnímu vzdělání.

Základní odpovědností Evropské unie je, aby pokud jde o mezinárodní solidaritu, dodržela své slovo.

Evropská unie však musí pro zlepšení situace těch nejchudších zabezpečit účinnost své pomoci.

Konference v Monterrey v roce 2002 připravila plán, zejména, pokud jde o ukončení „vázané pomoci“, urychlení oddlužení a zavedení inovovaných finančních plánů, například „Tobinova daň“.

I po šesti letech má před sebou Evropská unie dlouhou cestu. Konference v Dohá by za několik týdnů měla umožnit pohnout se vpřed. Polovina lidstva na to spoléhá ...

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Zpráva OSN o rozvojových cílech tisíciletí na rok 2008 uvádí, že mezinárodní společenství musí být stále připraveno převzít značnou zodpovědnost za řešení problémů, kterým lidstvo čelí. Extrémní chudoba a hlad, dětská úmrtnost, špatný zdravotní stav matek, HIV/AIDS, malárie a jiné choroby a nedostatek základního vzdělání dostupného všem jsou pouze některými z problémů, které si zaslouží pozornost a uznání všech zemí na světě.

Tato zpráva, která odráží postoj Junilistanu, uvádí, že tyto výzvy v mnoha případech vyžadují mezinárodní koordinaci. Junilistan však má za to, že spolupráci tohoto typu je třeba usměrňovat prostřednictvím organizací s větší mezinárodní legitimitou a dlouhodobými zkušenostmi, například OSN, nikoliv EU. Junilistan také nesouhlasí s pasážemi uvedenými ve zprávě, které nestoudně obhajují přímou kontrolu dvoustranných plánů pomoci jednotlivých členských států. Podpora musí zůstat věcí jednotlivých států. Z tohoto důvodu hlasoval Junilistan proti této zprávě.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Kromě mých otázek a připomínek k obsahu zprávy (včetně toho, co neobsahuje) a odsouzení obsahu oficiální rozvojové pomoci je třeba také poukázat na tyto části zprávy:

- „... bere na vědomí alarmující pokles pomoci EU z 47,7 miliard EUR v roce 2006 (...) na 46,1 miliard v roce 2007 ...“;

- „podotýká, že EU poskytne v období let 2005 – 2010 o 75 miliard EUR méně, než bylo přislíbeno, pokud bude pokračovat současný trend“;

- „vyjadřuje vážné obavy, že většina členských států (18 z 27, zejména Lotyšsko, Itálie, Portugalsko, Řecko a Česká republika) nebyla schopna v letech 2006 a 2007 zvýšit svou úroveň oficiální rozvojové pomoci a že došlo k dramatickému snížení o více než 10 % v řadě zemí, například v Belgii, Francii a Spojeném království; ...“;

- „podotýká, že pokles úrovně podpory v roce 2007 je přičítán v některých případech umělému zvýšení podpory v roce 2006 prostřednictvím odpustění dluhů; ...“;

- „má za to, že rozdíl mezi častými závazky ke zvýšení podpory a značně nižšími částkami, které jsou skutečně rozděleny, je naprosto nepřijatelný ...“;

Hovoří to samo za sebe ...

Filip Kaczmarek (PPE-DE), písemně. – (PL) Hlasoval jsem pro tuto zprávu. Financování rozvojové pomoci není jednoduché. Není jednoduché vysvětlit evropským daňovým poplatníkům, proč jsou jejich peníze vynakládány tak daleko od jejich země „původu“. Na druhou stranu je zde velká poptávka po zdrojích pomoci, která vyplývá jak z touhy uskutečnit rozvojové cíle tisíciletí, tak ze slibů, které jsme v minulosti dali.

Postoj některých států se v EU stává opravdu problémem. Některé členské státy, například Francie a Velká Británie, snížily svou oficiální rozvojovou pomoc. Není moc těžké si představit, jak to velmi odrazuje země, které jsou méně bohaté než tyto, které s rozvojovou pomocí teprve začínají.

Potřebujeme také pořádně prozkoumat, jak se vypracovávají statistiky o pomoci. Každá země by chtěla přidělit co nejvíce výdajů na rozvojovou pomoc. To vede v konečném důsledku ke směšným situacím. V mé zemi, Polsku, byla minulý týden zveřejněna zpráva o pomoci za rok 2007. Z ní vyplývá, že největším příjemcem polské pomoci je Čína. To není tím, že by byla Čína nejhudší zemí světa ani tím, že by byla Čína pro Polsko prioritní zemí, pokud jde o rozvojovou pomoc. Čína se stala největším příjemcem polské rozvojové pomoci prostě proto, že obchodní vývozy do této země byly zahrnuty do rozvojové pomoci.

David Martin (PSE), písemně. – Pokud jde o účinnost, transparentnost a flexibilitu způsobu, jakým byla rozvojová pomoc financována před konferencí v Dohá o financování a rozvoji, která se konala minulý rok v listopadu, potřebujeme společný evropský postoj. Zpráva Thijse Bermana se trochu tomuto cíli přibližuje. Souhlasím s tím, že reforma je pro zajištění většího zastoupení rozvojových zemí u MMF a Světové banky potřebná. A dále souhlasím s výzvou zpravodaje, aby členské státy odpovídajícím způsobem připravily časový harmonogram pro dosažení cíle, kterým je 0,7 % evropského HDP, které půjde v roce 2015 na rozvojovou pomoc. Hlasoval jsem proto pro tuto zprávu.

Jan Mulder (ALDE), písemně. – (NL) Členové Lidové strany pro svobodu a demokracii (VVD) v Evropském parlamentu hlasovali pro Bermanovu zprávu a jedním z důvodů bylo, že obsahuje užitečné připomínky k možné roli Evropské investiční banky v rozvojových zemích. Členové Lidové strany pro svobodu a demokracii (VVD) se však distancují od cíle 0,7 % rozvojové spolupráce stanoveného v této zprávě. To, co je důležité, není množství, ale kvalita rozvojové spolupráce.

Toomas Savi (ALDE), písemně. – Bouře na globálním finančním trhu dostala vlády členských států pod obrovský tlak. Například estonská vláda sváděla po několik měsíců boj o vyrovnaný rozpočet na rok 2009.

Ačkoliv jsem podpořil zprávu Thijse Bermana, mám vážné pochybnosti o dosažení úrovně oficiální rozvojové pomoci v několika příštích letech. Vzhledem k tomu, že ohledně rozvojové pomoci nemá Evropská unie k dispozici žádný příkaz či donucovací opatření, bylo by naivní očekávat od členských států, že značně zvýší své příspěvky, když zažívají finanční nejistotu.

– Zpráva: Charlotte Cederschiöld (A6-0272/2008)

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), písemně. – (PL) Evropský vnitřní trh je jedním z nejvýznamnějších úspěchů procesu evropské integrace. Pouze dobře fungující vnitřní trh může být zárukou konkurenčních podmínek podnikatelské činnosti a napomoci rozvoji evropského hospodářství. Hodnotící zpráva o vnitřním trhu je nástrojem, který umožňuje sledovat pokrok v zavádění, přejímání a správnému uplatňování směrnic týkajících se vnitřního trhu.

Analýza údajů obsažených v hodnotící zprávě o vnitřním trhu poskytuje některé výjimečně zajímavé informace o činnosti členských států při zavádění právních předpisů EU. Je to typicky politický nástroj, který by však neměl být brán na lehkou váhu, ale měl by sloužit jako nástroj pro povzbuzení odpovědných jednotlivců k rychlejšímu a řádnému přejímání. To se týká zejména nových členských států, kde je deficit ohledně přejímání právních předpisů často větší než cíle stanovené hlavami států a předsedy vlád. Hodnotící zprávu o vnitřním trhu bychom měli také častěji využívat v diskusích o stavu vnitřního trhu. Je proto zásadní, abychom přišli s přístupnější formou hodnotící zprávy, kterou by mohli využívat i občané zájemající se o otázky vnitřního trhu.

Zpravodajka upozornila na skutečnost, že některé směrnice, například směrnice o službách, jsou důležitější pro účinné fungování vnitřního trhu než jiné. Toto stanovisko zpravodajky sdílím, a proto si myslím, že by si Evropská komise měla všimnout ukazatelů, které lépe odrážejí význam směrnic pro podniky a občany.

Marian Zlotea (PPE-DE), písemně. – (RO) Tím, že jsme hlasoval pro tuto zprávu o hodnotící zprávě o vnitřním trhu, jsem vyjádřil podporu včasného a přesného provádění směrnic týkajících se vnitřního trhu do vnitrostátního práva, protože tyto směrnice jsou základním předpokladem pro účinné fungování vnitřního trhu, podporu konkurenceschopnosti a také pro sociální a hospodářskou soudržnost v Evropské unii. Tyto dvě hodnotící zprávy – pro vnitřní trh a pro spotřebitelský trh – společně přispívají k zlepšení vnitřního trhu, který je přínosem pro spotřebitele.

Hodnotící zpráva by měla podpořit včasné a přesné provádění směrnic, ale zároveň by se měla stát i nástrojem pro ty, kteří rozhodují, pro identifikaci bariér a oblastí, které vyžadují nové podněty. Doufám, že výsledek dnešního hlasování povede k posílení sítě SOLVIT a že členské státy podpoří služby této sítě ve prospěch spotřebitelů. Členské státy musí také zajistit, aby měla střediska sítě SOLVIT k dispozici dostatek vhodného personálu, aby tak bylo možné zkrátit dobu, která je třeba k vyřízení stížnosti.

– Zpráva: Maria Badia i Cutchet (A6-0304/2008)

John Attard-Montalto (PSE), písemně. – Prioritou všech ministerstev školství musí být nábor nejlepších kandidátů do učitelského povolání. Toto povolání musí být dostatečně atraktivní. Učitelé musí být odměňováni tak, jak to odpovídá významu jejich povolání pro společnost.

Investice do vzdělání nejsou nikdy vynaloženy zbytečně. Více je třeba vynakládat na odbornou přípravu učitelů. Tato profese je musí naplňovat a musí být vnímána jako dobré povolání.

Podpora vzdělávání učitelů z programu celoživotního učení je zásadní. Svěží vítr sem přinášejí programy výměny učitelů mezi školami v různých zemích.

Místo učitele je ve třídě. Byrokracie projevující se ve formě větší administrativy a papírování vede k tomu, že učitelé tráví s žáky méně času.

Dalším problémem je násilí na školách. Agresivita žáků a jejich rodičů roste. Je třeba vynaložit veškeré úsilí k zastavení násilí a agrese ve školách.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro tuto zprávu z vlastního podnětu vypracovanou mou španělskou kolegyní, paní Badiaovou i Cutchetovou o zlepšení kvality vzdělávání učitelů a zcela podporuji závěr, že „vyšší kvalita vzdělávání učitelů vede k významnému zlepšení výsledků dosahovaných studenty“. Plně souhlasím s tím, že zajištění rozsáhlejšího a kvalitnějšího vzdělávání učitelů společně s uplatňováním politiky usilující o to, aby byli pro povolání učitele získáni nejlepší kandidáti, by mělo být klíčovou prioritou pro všechna ministerstva školství. Naléhavě potřebujeme podpořit mobilitu a výuku cizích jazyků. Měli bychom však také podporovat výuku mateřského jazyka, neboť to umožní žákům osvojit si znalosti snadněji. Pokud jde o pořádání výměn mezi školami (žáků i učitelů), bude užitečná veškerá spolupráce založená na stávajícím programu Erasmus pro studenty bez ohledu na úroveň studia.

Koenraad Dillen (NI), písemně. – (NL) Jako bývalý učitel ve škole v Antverpách, která byla známa problémy s multikulturním prostředím, nemohu než přivítat obavy paní zpravodajky o kvalitu vzdělávání učitelů v Evropské unii.

Jsou to však jednotlivé členské státy a nikoliv Evropská unie, kdo se má starat o kvalitu vzdělávání učitelů. Existuje-li jedna oblast, kde musí být uplatněna zásada subsidiarity a respektovány rozdílné kultury, je to jistě vzdělávání. Vzdělávání nesmí být multikulturní, jak se uvádí v této zprávě, pouze musí být kvalitní. Například podle mých zkušeností z Flander, kde jsem často viděl multikulturní školy – školy s vysokým podílem dětí přistěhovalců –, jsou tyto školy méně kvalitní. Ideologické klapky na očích to nemůžou napravit.

Hlasoval jsem proto z celého svého přesvědčení proti této zprávě.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu paní Badiaové i Cutchetové o zlepšení kvality vzdělávání učitelů, protože věřím, že zlepšení jejich vzdělávání v Evropské unii je klíčem k podpoře vysoce kvalitního vzdělání a odborné přípravy, což na oplátku přispívá v souladu s cíli Lisabonské strategie k vytváření pracovních míst a podpoře konkurenceschopnosti Evropy a jejího růstu.

Pokud jde o násilí na školách, chtěla bych zdůraznit, že je třeba se více zabývat doporučením zpravodajky, abychom vytvořili nástroje a postupy pro řešení tohoto jevu, například spolupráci mezi učiteli a rodiči.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Rozhodli jsme se hlasovat při závěrečném hlasování proti této zprávě. Je to nesmírně důležitá otázka – tak důležitá, že za ni musí nadále politicky odpovídat členské státy a jejich příslušné orgány.

Členské státy musí mít výlučnou zodpovědnost za organizaci vzdělávání a obsah odborné přípravy. Toto je dalším pokusem Výboru pro kulturu a vzdělávání Evropského parlamentu plést se do věcí, které v současné době nespádají do pravomoci Unie, ale u kterých někteří chtějí, aby pro dobro nás všech, do jejich pravomocí spadaly.

Tato zpráva z vlastního podnětu je plýtváním penězi daňových poplatníků a Evropský parlament s tím zde nic nezmůže.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Zpráva paní Badiaové si zaslouží z velké části pochvalu. Kvalita vzdělávání učitelů přímo a významným způsobem ovlivňuje vzdělávání našich dětí a celoevropskou spolupráci pro zajištění vysokého standardu vzdělávání učitelů je třeba podpořit. Domnívám se však, že rozhodování o obsahu osnov a řízení škol by mělo v rámci kulturního a politického kontextu spadat do pravomoci členských států. Na některých místech má zpráva paní Badiaové tendenci předepisovat něco na úrovni EU, a proto jsem se nakonec zdržel hlasování.

David Martin (PSE), písemně. – Zpráva paní Marie Badiaové i Cutchetové má moji podporu. Abychom zachovali vysokou kvalitu jednotlivých vzdělávacích systémů, potřebujeme učitele s dobrým vzděláním. Vzdělávání učitelů musí jít ruku v ruce s požadavky moderních tříd a já věřím, že tato zpráva tuto skutečnost bere v potaz.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), písemně. – Zpráva paní Badiaové i Cutchetové o zlepšování kvality vzdělávání učitelů se dotýká některých významných otázek.

Tato zpráva správně poukazuje na potřebu dostatečného odměňování učitelů a na potřebu vhodného vzdělávání a pomůcek.

V konečném důsledku je však věcí vlád jednotlivých států, které financují vzdělávací systémy, starat se o vzdělávání našich dětí. Ještě dnes jsou děti v Irsku vyučovány v prefabrikovaných, a nikoliv v pořádných a bezpečných budovách. Počet žáků na učitele je stále vysoký na to, aby umožnil našim dětem to nejlepší vzdělání. Tyto problémy je třeba řešit v Irsku v první řadě prostřednictvím krátkodobých i dlouhodobých investic.

Zita Pleštinová (PPE-DE), písemně. – (SK) V souvislosti s vývojem informačních a komunikačních technologií se v současnosti zvyšují nároky na profesi učitelů, protože oblast vzdělávání je stále komplexnější a různorodější.

Hlasovala jsem pro zprávu zpravodajky Badiaové i Cutchetové, která se zabývá sdělením Komise nazvaným „Zlepšování kvality vzdělávání učitelů“. Sdělení hodnotí aktuální situaci v oblasti vzdělávání a odborné přípravy učitelů v Evropské unii. Zpráva se zamýšlí nad možnými opatřeními členských států EU.

V rámci Unie existuje více než 27 různých systémů odborné přípravy učitelů, avšak problémy, kterým učitelé čelí, jsou v zásadě ve všech členských státech stejné.

Od učitelů se vyžaduje kvalitní příprava, která má přímý vliv nejen na úroveň znalostí žáků, ale též na formování jejich osobnosti, a to především během prvních let jejich školní docházky. Učitelé jsou zároveň vystaveni obrovské psychické zátěži, která jim bere sílu na to, aby se dále vzdělávali.

V minulosti byla profese učitele respektovaná a ceněná. V dnešní době není povolání učitele atraktivní. Učitelům, z nichž většinu tvoří ženy, se nedostává odpovídajícího společenského uznání, postavení a hlavně ohodnocení. Například v mé zemi, na Slovensku, je plat učitelů hluboko pod průměrnou mzdou v národním hospodářství.

Věřím, že zpráva upoutá pozornost členských států, které zajistí, že bude povolání učitele adekvátně oceněno.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), písemně. – (PL) Dnes hlasujeme o dvou zprávách, které se, jak se zdá, doplňují: zprávě paní Packové o Boloňském procesu a zprávě paní Badiaové i Cutchetové o zlepšení kvality vzdělávání učitelů.

Cílem těchto dvou iniciativ je zlepšit konkurenceschopnost evropského vzdělávání a tím zvýšit možnosti a konkurenceschopnost celé Evropské unie.

Kladení důrazu na vzdělávání je výborný způsob, jak jít dál, ale jeho zanedbávání je snadné. V mnoha zemích se setkáváme s hříchy v systémech vzdělávání učitelů. Chybí pobídky a motivace nejlepších absolventů rozhodnout se pro povolání učitele (zejména v případě základního a středoškolského vzdělávání) je velmi nízká, učitelé jsou špatně placeni a chybí investice do jejich rozvoje. Vztah mezi kvalitou vzdělávání učitelů a kvalitou vzdělávání a následně úrovní znalostí žáků je zřejmý. Přehlížení této oblasti proto může mít katastrofální důsledky, a to nejen kulturní ale i hospodářské.

Doporučení obsažená v této zprávě se zdají správná, přičemž těmito doporučeními jsou: zaměstnání nejlepších uchazečů, zlepšení postavení učitele, uznání a odměňování, investice do odborné přípravy ve všech stádiích, výměna osvědčených postupů mezi 27 vzdělávacími systémy v Evropské unii a posílení pravomocí škol.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), písemně. – (PL) Vysoká úroveň vyučování je základním prvkem kvalitního vzdělávání, které by mělo být základním prvkem pro dlouhodobou konkurenceschopnost Evropy a její schopnost vytvářet pracovní místa.

Z analýzy Komise vyplývá, že:

- zácvik na pracovišti je povinný pouze v 11 členských státech (Rakousku, Belgii, Německu, Estonsku, Finsku, Maďarsku, Litvě, Lotyšsku, Rumunsku, Maltě a Spojeném království),
- tam, kde existuje zácvik na pracovišti, trvá obvykle méně než 20 hodin ročně a nikdy nepřekračuje pět dní ročně,
- pouze polovina evropských států nabízí novým učitelům nějakou formu systematické pomoci během prvních let jejich zaměstnání (například uvedení do profese, výcvik, pedagogickou péči).

Mají-li být žáci řádně připraveni pro život v EU, mělo by být povinné, aby učitelé používali nejnovější metody vzdělávání. Zlepšení kvality vzdělávání učitelů může zajistit, že bude mít Evropská unie vysoce kvalifikované pracovníky, které potřebuje, aby mohla čelit problémům 21. století.

– Zpráva: Doris Pack (A6-0302/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro zprávu z vlastního podnětu své dobré německé kolegyně, paní Packové o Boloňském procesu a mobilitě studentů. Sdílím názor své kolegyně, že zvýšení mobility studentů a kvalita různých systémů vzdělávání by měly být po roce 2010 prioritou Boloňského procesu, jehož cílem je zřízení Evropského prostoru vysokoškolského vzdělávání. Na podporu mobility studentů je třeba přijmout celou řadu opatření, neboť otázka mobility zdaleka přesahuje sféru vysokoškolského vzdělávání a dotýká se i sociální sféry, financí a přistěhovalecké a vízové politiky. Studentům ze znevýhodněných společenských skupin se musí dostat zvláštní pomoci například nabídkou levného a slušného ubytování. Je třeba umožnit studentům získání slev na ubytování, kulturu a dopravu, proto podporuji zavedení jednotného evropského průkazu studenta.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), písemně. – Cílem Boloňského procesu, který byl zahájen v červnu roku 1999 v Boloni, je vytvořit do roku 2010 Evropský prostor vysokoškolského vzdělávání. Hlavním cílem tohoto procesu jsou reforma systému vysokoškolského vzdělávání a odstranění bariér mobility studentů a učitelů.

Hlasoval jsem pro tuto zprávu, neboť souhlasím s tím, že naše vysoké školy potřebují inovativní a metodickou reformu osnov, která by lépe podporovala mobilitu studentů a přesun kvalifikací. Také podporuji doporučení zpravodaje, abychom získali spolehlivé statistiky o mobilitě studentů a jejich sociálně-ekonomickém profilu.

Carlos Coelho (PPE-DE), písemně. – (PT) Desáté výročí podpisu Boloňského prohlášení příští rok je signálem pro přezkoumání cílů Boloňského procesu.

Nové stanovení cílů bude vyžadovat přezkoumání, jak členské státy Boloňský proces prováděly. Budeme muset přezkoumat, zda politika, kterou jsme uskutečňovali ve jméno Boloňského procesu, skutečně vedla k žádoucí konsolidaci Evropského prostoru vysokoškolského vzdělávání, který bude v celosvětovém měřítku konkurenceschopný.

Podporuji tuto iniciativu – je to hmatatelný příspěvek k identifikaci problémů a výzev, které vyvstaly za deset let provádění procesu, na jedné straně, a otázek, které zůstávají, na straně druhé. To je případ mobility studentů, která je základním kamenem bohatšího a konkurenceschopnějšího vzdělávání a základním příspěvkem k pojetí evropského občanství.

Je důležité, abychom vyzvali členské státy, aby vyhodnotily dopad tohoto procesu na zajištění přiměřené kvalifikace a přípravy mladých lidí. Jak podotýká paní zpravodajka, nesmíme ztrácet ze zřetele cíle tohoto procesu a to, že v centru všech otázek týkajících se vzdělávání jsou studenti.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu paní Packové o Boloňském procesu a mobilitě studentů, neboť věřím, že vysoce kvalitní, účinné a inovativní evropské vysokoškolské vzdělávání, ke kterému má každý evropský občan přístup, je pro to, aby byla Evropská unie nadále tvář v tvář globalizaci konkurenceschopná a úspěšná, zásadní.

Uvědomíme-li si to, věřím, že opatření na podporu vzájemnosti, pokud jde o výměnu studentů, pokračující odborné přípravy učitelů v rozličných oblastech studia a rozvoje prostředků pro financování mobility studentů jsou pro dosažení cílů Boloňského procesu zásadní.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Ačkoliv zpravodajka uvádí, že má starost zejména o mobilitu studentů v Evropské unii a má za to, že členské státy by měly být podporovány v úsilí o modernizaci a inovaci reforem vysokoškolských systémů, je skutečností, že se celá tato zpráva zabývá touto otázkou pouze v souvislosti s Boloňským procesem, přičemž k tomu, abychom čelili problémům globalizace, je absolutně nezbytné, aby se tento proces prohloubil. Nesouhlasíme s touto analýzou, proto jsme se hlasování zdrželi.

Souhlasíme však s tím, že je čas na reflexi a diskusi o Boloňském procesu, zejména na to, abychom zjistili, jak se vzdělávací systémy změnily a jaký měly tyto změny a tento vývoj dopad na vysokoškolské vzdělávání v jednotlivých členských státech.

Všichni evropští občané musí mít možnost přístupu k vysokoškolskému vzdělání bez ohledu na státní příslušnost nebo zemi či místo narození. Mobilita navíc může působit nesmírně pozitivně, nejen pokud jde o jednotlivce, ale i pokud jde o vysokoškolské instituce a společnost jako celek. Navíc nesmíme zapomínat na sociální rozměr, jako tomu bylo dosud.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Tato zpráva z vlastního podnětu Výboru pro kulturu a vzdělávání Evropského parlamentu překračuje jako obvykle pravomoc tohoto výboru při předkládání nových myšlenek, jak by se měla Evropská unie více zapojit do oblasti vzdělávání. Toto je oblast, která spadá do pravomoci členských států a my si myslíme, že by to tak mělo zůstat.

Tato zpráva mimo jiné navrhuje zavedení jednotného průkazu studenta v Evropské unii. Těžko můžeme věřit, že by tyto návrhy samy o sobě zvýšily mobilitu studentů: spíše zvýší byrokracii spojenou se studiem. Zpravodajka ve vysvětlujícím prohlášení také uvádí, že potřebujeme právní rámec pro studenty na úrovni EU.

Tyto návrhy se snaží obejít úpravu dohodnutou v Evropské unii, pokud jde o politickou zodpovědnost za různé oblasti. Hlasovali jsme proto proti této zprávě.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), písemně. – (PT) Desáté výročí podpisu Boloňského prohlášení příští rok je signálem pro přezkoumání cílů Boloňského procesu.

Přezkoumání těchto cílů bude vyžadovat zamyšlení nad tím, jak členské státy Boloňský proces prováděly. Musíme přezkoumat, zda politiky sledované v rámci Boloňského procesu skutečně vedly k žádoucí konsolidaci Evropského prostoru vysokoškolského vzdělávání, který může v celosvětovém měřítku celit problémům konkurenceschopnosti.

Podporuji tuto iniciativu – je to hmatatelný příspěvek k identifikaci problémů a výzev, které vyvstaly za deset let provádění procesu, na jedné straně, a otázek, které zůstávají, na straně druhé. To je případ mobility studentů, která je základním kamenem bohatšího a konkurenceschopnějšího vzdělávání a základním příspěvkem k pojetí evropského občanství.

Je důležité, abychom vyzvali členské státy k tomu, aby vyhodnotily dopad tohoto procesu na zajištění přiměřené kvalifikace a přípravy mladých lidí. Jak podotýká paní zpravodajka, nesmíme ztrácet ze zřetele cíle tohoto procesu a to, že v centru všech otázek týkajících se vzdělávání jsou studenti.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), písemně. – (PL) Cílem Boloňského procesu je zřídit do konce roku 2010 Evropský prostor vysokoškolského vzdělávání. Jeho cílem je mimo jiné pomoci studentům vybrat si správně z pestré nabídky vzdělávacích kurzů. Zavedení třístupňového systému, zajištění kvality vzdělání a uznávání kvalifikací a doby studia jsou pro fungování tohoto prostoru zcela zásadní.

Atraktivita Evropského prostoru vysokoškolského vzdělávání bude jistě tím větší, čím lepší a rovnoměrněji rozložená bude kvalita vzdělávání v jednotlivých členských státech. Je proto nezbytné podpořit členské státy v jejich úsilí o modernizaci a reformu jejich systému vysokoškolského vzdělávání. Všichni evropští občané musí mít možnost přístupu k vysokoškolskému vzdělání bez ohledu na státní příslušnost nebo zemi či místo narození.

Zvýšení mobility studentů je jedním z očekávaných přínosů Boloňského procesu. Mobilita má pozitivní dopad nejen na jednotlivce, ale i na vysokoškolské instituce. Výměna názorů, různorodost a čerpání ze zkušeností jiných jsou všechno složky akademických zkušeností. Neměli bychom ani zapomínat na sociální rozměr: mobilita znamená získávání cenných a bohatých zkušeností v oblasti vědy, kultury a sociální rozmanitosti.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE), písemně. – (RO) Ačkoliv jsem hlasovala pro tuto zprávu, chtěla bych poukázat na dvě otázky, které musí Komise náležitě zanalyzovat a upravit.

Za prvé se potřebujeme podívat na geografické rozložení stipendií udělovaných dle programu celoživotního učení. Většina vysokých škol, které těží z výměny studentů, se nachází ve starých členských státech, počet studentů v nových členských státech je zároveň mnohem nižší. Komise by měla urychleně zasáhnout, například udělením akreditace většímu počtu vysokých škol, které by se mohly účastnit programů akademické výměny, a tak by se zvýšila atraktivita nových členských států jako cíle studentů z celé Evropy. Komise musí také zajistit, aby možnost získat evropské stipendium mělo poměrné množství studentů z každého členského státu.

Za druhé, věřím, že článek 11 zprávy by se měl vztahovat na všechny členské státy bez ohledu na to, co je doporučováno. Toto období akademické mobility, ať už se bude jednat o semestr nebo celý rok, může značně přispět jak k získání znalostí, tak k osobnímu rozvoji mladých Evropanů. Musím však dodat, že přijetí tohoto ustanovení by měla doprovázet odpovídající finanční podpora členskými státy.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), písemně. – (ES) Různá odvětví, která se staví k Boloňskému procesu kriticky, se domnívají, že změna povede k tomu, že se vysokoškolské vzdělání stane elitním. Tato zpráva volá po zvláštní pomoci studentům ze znevýhodněných sociálních skupin například tím, že jim bude nabídnuto levné a slušné ubytování a bude zohledněno, že často po příjezdu potřebují zvláštní podporu. Ačkoliv jsem předložil pozměňovací návrh, aby se podpora vztahovala na všechny výdaje, jinými slovy, aby se podpora neomezovala na ubytování, myslím, že je tato zpráva založena na myšlence vzdělání pro všechny.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), písemně. – (PL) Při hlasování o zprávě paní Packové o Boloňském procesu a mobilitě studentů jsem tuto zprávu podpořil. Je to dobrá zpráva napsaná v obchodním stylu. V Evropské unii jsme svědky nepřiměřených výdajů na vědecký výzkum a akademické vzdělávání. Boloňská myšlenka, která je již devět let stará, (a v současné době spojuje 46 zemí) by měla v roce 2010 vést ke vzniku Evropského prostoru vysokoškolského vzdělávání.

Základní zásady tohoto procesu lze rozdělit do tří prioritních oblastí činnosti. Těmi jsou: třístupňový vzdělávací cyklus (zahrnující bakalářské, magisterské a doktorandské cykly), poskytnutí vysoce kvalitního vzdělávání a uznávání kvalifikací a doby vysokoškolského studia. Dále jsou potřeba rozmanitá a soudržná opatření přijatá všemi členskými státy týkající se vysokých škol.

Systémy hodnocení ve formě bodů evropského systému kreditů pro odborné vzdělávání a odbornou přípravu by měly být jasné, srozumitelné a jednotné. To nám umožní získat potenciál pro flexibilní a mobilní vzdělávání mladých lidí v různých akademických střediscích a zcela nezbytnou výměnu profesionálního personálu. Ačkoliv vysokoškolské vzdělávání nespadá do pravomoci Evropské unie, musíme usilovat o užší spolupráci a koordinaci, ale zároveň musíme zachovat nezávislost členských států v této oblasti. Musíme mít také na paměti, že občané musí mít stejnou příležitost k co nejvyšší úrovni vzdělání, což si vyžádá jak organizační změny ve vzdělávacích systémech, tak nezbytné finance.

David Martin (PSE), písemně. – Zpráva Doris Packové o Boloňském procesu a mobilitě studentů je konstruktivním příspěvkem k rozpravě o mobilitě studentů. Možnost studentů pohybovat se volně po celé Evropské unii bez hranic musí zůstat základním kamenem Boloňského procesu. Studenti ze všech společenských vrstev by měli mít příležitost využívat bohatství kulturních a intelektuálních příležitostí, které jim Evropská unie nabízí. Hlasoval jsem proto pro doporučení uvedená v této zprávě.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Cíl, kterým je usnadnit studentům vybrat si jako součást Boloňského procesu ze široké nabídky vysoce kvalitních kurzů, je samozřejmě třeba přivítat. Evropská unie také klade patřičný důraz na mobilitu studentů a nadále chce zlepšit vzájemné uznávání odborné přípravy.

Skutečnost, že ne vše probíhá v tomto ohledu hladce, je mimo jakoukoliv pochybnost. Jsou zde nejen závažné problémy s uznáváním, ale některé kurzy převedené na bakalářské a magisterské programy jsou údajně tak specializované, že změna místa studia – ať již doma nebo v zahraničí – již není možná, což je v rozporu s tímto cílem Evropské oblasti vysokoškolského vzdělávání a zvýšené mobility. Kritici si také myslí, že správa evropského systému kreditů pro odborné vzdělávání a odbornou přípravu probíhá v jednotlivých zemích tak odlišně, že jeho úspěchy lze jen těžko srovnávat. V tomto ohledu bude přínosem záměr upravit prozatím tuto otázku, proto jsem hlasoval pro tuto zprávu..

Dumitru Oprea (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro zprávu o Boloňském procesu a mobilitě studentů z několika důvodů: Boloňský proces byl jedním z nejrevolučnějších prvků na světovém trhu vzdělávání a odborné přípravy. Sám trh práce nebyl na takovou změnu připraven. Stále plně nepřijal třístupňový systém vzdělávání (bakalářské, magisterské, doktorandské) ve struktuře 3-2-3; na druhou stranu podniky často přijímaly studenty s nedostatečným vzděláním, dokud neexistoval tento systém.

Dalším pokrokem byla mobilita studentů evropských škol a společný systém hodnocení, který byl umožněn evropským systémem kreditů pro odborné vzdělávání a odbornou přípravu. Tendence nejvýznamnějších vysokých škol převést studenty do několika zeměpisných oblastí, zejména tam, kde mají starší pobočky, prokázala, že tento mechanismus byl úspěšný.

Dalším revolučním návrhem je, že evropský systém kreditů pro odborné vzdělávání a přípravu má převést, uznat a shromáždit výsledky vzdělání dosaženého formálně i neformálně jednotlivcem, aby získal kvalifikaci bez ohledu na dobu, po kterou tyto vědomosti a znalosti získával. Je to celosvětový trend.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), písemně. – (PL) Paní Packové je třeba poděkovat za její příspěvek k rozvoji Boloňského procesu a za tvořivé zamyšlení, jakým tato iniciativa, která umožňuje studentům v Evropě vybrat si vlastní cestu vzdělávání a životní dráhy, aniž by byli omezeni státními hranicemi, je. Tato iniciativa, která zvyšuje konkurenceschopnost evropského systému vzdělávání, obohacuje národy kulturně i vědecky.

Otázka obsahu vzdělávání a zlepšení jeho kvality je jednoznačně v rukou členských států. Zde před námi leží ještě mnoho práce. Mobilita a její zvyšování na evropské úrovni, která je základním motivem zprávy paní Packové, se projevuje v Polsku například tak, že dochází k odlivu kvalifikované pracovní síly, kterou často nelze nahradit. Souhlasím s myšlenkou zprávy, která říká, že nejdůležitější je, aby mobilitu studentů doprovázel systém pobídek a podpor, aby mladí lidé mohli využít příležitost studovat, kde chtějí.

Velmi důležitá je jedna věc: aby se plně vzdělaní lidé vrátili do své země původu a využili tak svůj potenciál tam. Pro nové členské státy to je jistě problém, ale myslím, že krokem tímto směrem je obezřetné pokračování Boloňského procesu.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Sjednocená Evropa není jen jednotná měna, volný pohyb osob a společný trh se zbožím a službami, Je to také nebo spíše především intelektuální, kulturní a sociální rozměr Evropy.

Mezivládní iniciativa nazvaná Boloňský proces, který začal právě před deseti lety, se zaměřuje především na to, aby studentům usnadnil vybrat si co nejkvalitnější kurz. Jedním z nejdůležitějších prvků myšlenky zřízení Evropského prostoru vysokoškolského vzdělávání je zvýšit mobilitu studentů a kvalitu vzdělávání, neboť to je to, co vytváří příležitost pro osobní, sociální a vědecký rozvoj.

Myslím, že v úsilí o zlepšení kvality a atraktivity vzdělávání je důležité, aby byla opatření přijímána jak na evropské úrovni (Evropský parlament považuje mobilitu za prioritní otázku), tak na vnitrostátní úrovni.

Musíme mít na paměti, že vysokoškolské vzdělávání v Evropské unii nespadá mezi pravomoci Komise. Obsah a organizace studia zůstává věcí jednotlivých členských států, a proto je jejich úloha stejně jako úloha samotných vysokých škol obrovská. Měly by klást důraz na potřebu vytvářet evropské osnovy pro doktorandské studium a usilovat o poskytnutí zvláštní pomoci studentům ze společenských vrstev, které jsou v nepříznivé situaci.

Dalším důležitým aspektem je dialog a vzájemná výměna zkušeností mezi podniky a vysokými školami, aby tak mohly vysokoškolské instituce posílit spolupráci se soukromým sektorem a prozkoumaly tak nové a účinné mechanismy pro spolufinancování mobility studentů.

– Zpráva: József Szájer (A6-0345/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro zprávu z vlastního podnětu vypracovanou mým maďarským kolegou, panem Szájerem, která obsahuje doporučení Evropské komisi o přizpůsobení právních aktů novému rozhodnutí o postupu projednávání ve výborech. Abychom měli kvalitní předpisy, stává se čím dál tím více nezbytné, aby byly Komisi svěřeny nikoliv zásadní a spíše technické aspekty právních předpisů a jejich úprava, která bere v úvahu technický pokrok a hospodářské změny. Toto přenesení pravomocí však musí umožnit to, aby měl zákonodárce institucionální prostředky pro kontrolu výkonu těchto pravomocí. Je třeba poznamenat, že současné přizpůsobování *acquis* postupu komitologie dosud neskončilo, neboť stále existují právní nástroje poskytující prováděcí opatření, na které by se měl nový regulační postup s kontrolou vztahovat. Abychom zajistili, že každý postup komitologie mezi třemi orgány bude fungovat uspokojivě, podporuji – a dle mého názoru je to pro evropskou demokracii zásadní – poskytnutí dalších prostředků v Evropském parlamentu na všechny postupy komitologie při přípravě na eventualitu, že Lisabonská smlouva vstoupí v platnost i na všechny postupy komitologie během současného přechodného období.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), písemně. – (ES) Souhlasím se zprávou v tom, že z důvodu kvality právních předpisů je stále nezbytnější přenést na Komisi aspekty, které nejsou zásadní, ale jsou technické povahy, i možnost rychlé úpravy, abychom vzali v úvahu technický pokrok a hospodářské změny. Toto přenesení pravomocí však musí umožnit to, aby měl zákonodárce institucionální prostředky pro kontrolu výkonu těchto pravomocí. Parlament by měl být strážcem této kontroly, což dosud nebylo navzdory mnohaletým diskusím zcela vyřešeno. Stále ještě existují parlamentní výbory, kterým chybí informace při rozhodování podle postupu komitologie. Parlament proto musí zůstat velmi obezřetný.

– Zpráva: Poul Nyrup Rasmussen (A6-0338/2008)

Johannes Blokland (IND/DEM), písemně. – (NL) Je nezbytné, abychom dále zkoumali, jak lze zlepšit v Evropské unii strukturu dohledu. Zpráva pana Rasmussena však obsahuje doporučení Evropské komisi, která se týkají zajišťovacích fondů.

Z procesních důvodů nepodporuji pozměňovací návrhy předložené k bodům odůvodnění Skupinou Zelených/Evropské svobodné aliance. Body odůvodnění neslouží k vypracování stanoviska k současné situaci na finančních trzích.

Hlasoval jsem dnes ráno proti pozměňovacím návrhům 6 až 10 (včetně) ne proto, že bych byl proti evropskému dohledu nad finančními trhy, ale proto, že tato zpráva není vhodná pro tuto iniciativu.

Byl bych pro to, aby Výbor pro hospodářské a měnové záležitosti jednal o dohledu nad finančními trhy a možnosti jeho posílení na evropské úrovni. Pokud bude v této oblasti předložena dobrá zpráva, je velmi pravděpodobné, že ještě budu moci podpořit tuto iniciativu Zelených.

Szabolcs Fazakas (PSE), písemně. – (HU) Finanční krize, která začala minulý rok v Americe a která byla vyvolána neregulovanými, spekulativními finančními procesy, navzdory očekáváním, že bude ustupovat, nyní otrásá celým světem, včetně Evropy.

Současná krize vyžaduje, aby ti, kteří v Evropě rozhodují, změnili dlouhodobé vzory ve dvou oblastech, aby v budoucnu nejen snížili riziko vzniku finanční krize, ale také podpořili stabilní hospodářský růst.

Vývoj v Americe ukázal, že sám trh není schopen vyrovnat se s touto či podobnou krizí. Je proto třeba, abychom co nejdříve vytvořili na evropské úrovni dozorčí orgán, což minulý rok navrhovali Maďari a poté se tímto návrhem začalo zabývat francouzské předsednictví, což by mimo jiné pomohlo stanovit podmínky pro riskantní a spekulativní transakce v bankovním a finančním sektoru. To by bylo předpokladem pro to, aby Evropa postupně převzala od Ameriky její úlohu ve světě financí.

Aby evropské hospodářství, které bylo také zasaženo současnou krizí, znovu začalo co nejdříve růst, potřebujeme dostat do popředí zájmu financování hospodářství a nikoliv riskantní a spekulativní transakce v bankovním a finančním sektoru. Základním předpokladem ovšem je, že Evropská centrální banka se nebude jako dosud zaměřovat pouze na odrážení inflace, ale skutečně podpoří pomocí preferenčních úrokových sazeb obnovu hospodářství.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Hlasovali jsme proti této zprávě, neboť bez ohledu na podivná symbolická gesta a kritiku, pokud jde o finanční krizi, neobsahuje žádná konkrétní opatření pro účinný boj s rostoucí financizací hospodářství a neregulovanými spekulacemi, ani opatření proti šíření finančních nástrojů a produktů pro zajištění ještě větších spekulativních zisků, ani nerozhoduje o ukončení daňových rájů či bankovního tajemství.

Jak jsme uvedli během rozpravy, budou to vždy tížit lidé, kteří ponесou následky: pracovníci, kteří ztratí zaměstnání, a lidé, kteří musí platit vyšší úroky i zde v Evropské unii, zejména v zemích se slabým hospodářstvím, což je případ Portugalska, kde činí zadluženost přibližně 120 % HDP, přičemž dluh domácností činí přibližně 130 % dosahovaných příjmů.

Zdůrazňujeme proto jako prioritu podporu vytváření zaručených pracovních míst, produkce, vyřešení chudoby, zvýšení kupní síly pracovníků a důchodců, kvalitní veřejné služby a úvěry s nízkými úrokovými sazbami pro mikropodniky a malé a střední podniky.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Zajišťovací fondy a soukromé kapitálové fondy jsou vysoce rizikové investice. K obnovení důvěry investorů, veřejnosti a v neposlední řadě také orgánů dohledu se musí na tyto transakce vztahovat transparentní a uspokojivé právní předpisy.

Junilistan vítá mnoho připomínek a návrhů obsažených ve zprávě.

Navzdory tomu jsme se rozhodli hlasovat proti zprávě jako celku. A to proto, že zpráva dává přednost opatřením na úrovni Evropské unie, ačkoli by mělo být každému v této situaci zřejmé, že možná rizika spojená s těmito prostředky, jakými jsou zajišťovací fondy a soukromé kapitálové fondy, by měla být především hledána na globální úrovni.

Jens Holm a Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), písemně. – Je škoda, že zpráva pana Rasmussena o zajišťovacích fondech a soukromých kapitálových fondech byla po kompromisních jednáních tří největších skupin Parlamentu smetena ze stolu. Je také škoda, že při hlasování v plénu nebyly přijaty pozměňovací návrhy předložené Zelenými a Skupinou konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice, které byly převzaty přímo z Rasmussenovy zprávy. Například jeden z odstavců, který byl ve srovnání s původním návrhem oslaben, zdůrazňoval potřebu zvýšit vůči veřejnosti, investorům a orgánům dohledu nutnou úroveň transparentnosti, včetně zřízení nového orgánu dohledu v Evropské unii v budoucnosti. Navzdory této skutečnosti jsme se rozhodli tuto zprávu při závěrečném hlasování podpořit. A to z toho důvodu, že naléhavě a nutně potřebujeme odpovědět na škodlivé finanční spekulace a nestabilitu na trzích. Z tohoto hlediska lze zprávu vnímat jako krok správným směrem.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Rasmussenova zpráva přichází právě včas, v týdnu, který následuje po finančním zmatku, ve kterém nejstarší skotskou banku obětovali, slovy skotského premiéra, „hochštapleři a spekulanti“. Regulační orgány Spojeného království hluboce zklamali skotský finanční sektor, a proto podporuji přísnější regulaci trhu. Hlasoval jsem pro zprávu, která obsahuje řadu doporučení, která si zaslouží pozornost, a já se těším na den, kdy budou nezávislé skotské regulační orgány spolupracovat v této oblasti s partnery z EU.

Ona Juknevičienė (ALDE), písemně. – Jak globální, tak místní finanční trhy rozvíjejí komplexní finanční nástroje, a ztěžují tak finančním institucím přijímání vhodných regulačních opatření a dohled nad systémy. Následkem toho existují možnosti pro opatření, která nejsou transparentní a pro spekulace účastníků finančního trhu, což vede k jejich narušování. V tomto ohledu podporuji pozměňovací návrh 2 předložený Skupinou Zelených, který vyzývá k podstatnému posílení evropského regulačního a systematického rámce pro zachování finanční stability.

Kartika Tamara Liotard a Erik Meijer (GUE/NGL), písemně. – Je škoda, že zpráva pana Rasmussena o zajišťovacích fondech a soukromých kapitálových fondech byla po kompromisních jednáních tří největších skupin Parlamentu smetena ze stolu. Je také škoda, že při hlasování v plénu nebyly přijaty pozměňovací návrhy předložené Zelenými a Skupinou konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice, které byly převzaty přímo z Rasmussenovy zprávy. Navzdory této skutečnosti jsme se rozhodli tuto zprávu při závěrečném hlasování podpořit. A to z toho důvodu, že naléhavě a nutně potřebujeme odpovědět na škodlivé finanční spekulace a nestabilitu na trzích. Z tohoto hlediska lze zprávu vnímat jako krok správným směrem.

Astrid Lulling (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro těžce dosažený kompromis vyjednaný třemi politickými skupinami tohoto Parlamentu a těší mě, že obsah zprávy je komplexní a vyvážený. Zpravodaj

se pokusil přenést břemeno finanční krize na zajišťovací fondy a soukromé kapitálové fondy, ale tyto produkty nejsou ani příčinou ani katalyzátorem současné krize a já gratuluji panu zpravodaji k tomu, že to uznal a vyslovil.

Naše doporučení Komisi jsou myšlena tak, aby se vztahovala na všechny dotčené činitele a účastníky finančního trhu a aby vyplnila mezery ve stávajících předpisech, abychom mohli tyto praktiky, které přispěly ke kolapsu trhu nemovitostí ve Spojených státech a následně ke globální finanční krizi, řešit a bojovat proti nim.

Hlavními příčinami finanční krize, ve které se v současnosti nacházíme, jsou špatná správa rizik, nedostatek transparentnosti některých investičních produktů a střet zájmů v případě některých ratingových agentur, což jsou problémy, kterými se zabýváme.

David Martin (PSE), písemně. – Vážení kolegové, současná finanční krize má mnoho obětí, z nichž jednou je HBOS, kterou minulý týden převzala Lloyds TSB. Pohled na tak významné oběti není destabilizující jen pro světové hospodářství ale i pro ty, kteří těmto společnostem svěřují své peníze a svou budoucnost. To, co se svět dozvěděl v posledních několika týdnech je to, že náš přístup k regulaci trhů je zastaralý. K regulaci globálního finančního systému jsou zapotřebí globální opatření.

Evropská unie a Evropský parlament musí hrát při řešení příčin zásadní úlohu a musí jednat zodpovědně a hlasovat pro zprávu pana Rasmussena. Při podporování zajišťovacích fondů a soukromých kapitálových fondů, aby byly obezřetnější a transparentnější ve svých transakcích, pomůže Evropská unie vytvořit pevný rámec, který napomůže k obnovení tolik žádoucí stability finančního sektoru.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), písemně. – Je škoda, že zpráva pana Rasmussena o zajišťovacích fondech a soukromých kapitálových fondech byla po kompromisních jednáních tří největších skupin Parlamentu smetena ze stolu. Je také škoda, že při hlasování v plénu nebyly přijaty pozměňovací návrhy předložené Zelenými a Skupinou konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice, které byly převzaty přímo z Rasmussenovy zprávy. Navzdory této skutečnosti jsme se rozhodli tuto zprávu při závěrečném hlasování podpořit. A to z toho důvodu, že naléhavě a nutně potřebujeme odpovědět na škodlivé finanční spekulace a nestabilitu na trzích. Z tohoto hlediska lze zprávu vnímat jako krok správným směrem.

Pro prosazení těchto myšlenek je třeba silnější ruky. Tajnůstkářství mnoha zajišťovacích fondů je nepřijatelné, neboť tak, jak je systém nyní nastaven, nejsou fondy pro veřejnost transparentní. Je proto těžké zhodnotit povahu zajišťovacích fondů a jejich schopnost přispět k udržitelné sociální soudržnosti a hospodářské stabilitě, kterou nelze zajistit.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Obavy vyjádřené v této zprávě doplněné uznáním důležitosti dotyčných finančních produktů mě vedly k tomu, abych s touto zprávou jako celkem souhlasil. Uvědomíme-li si, že procházíme obdobím turbulencí na finančních trzích, je třeba jednat tvrdě, ale také v klidu a se znalostí skutečností. Hospodářský úspěch Evropy, Spojených států a rychle rostoucích ekonomik v minulých desetiletích přinesla hlavně činnost finančních trhů. Pokud jde o potřebu korekcí, je třeba řešit kořeny krize, ale nesmíme zapomínat na přínos systému. Takto musí Evropská komise rozumět tomuto volání po opatřeních ze strany Evropského parlamentu.

Olle Schmidt (ALDE), písemně. – (SV) Úloha Evropského parlamentu ve struktuře Evropské unie spočívá v tom, že je hlasem lidí. Tento hlas je posílen zejména činností Petičního výboru, který se zabývá otázkami vzešlými z iniciativ občanů. Dobrým příkladem je kampaň za jedno sídlo – přesun sídla Evropského parlamentu ze Štrasburku do Bruselu – o které se díky úsilí tohoto výboru formálně diskutuje.

Některá doporučení členskými státy jsou jistě dost extrémní a některé návrhy jsou nedomyšlené. Práce Petičního výboru je však v činnosti Evropské unie jménem občanů zásadní, což pro mě bylo hlavním důvodem pro podporu této zprávy.

Bart Staes (Verts/ALE), písemně. – (NL) Finanční trh se otřásá v základech. Obyčejní američtí daňoví poplatníci platí cenu záchranného plánu (700 miliard amerických dolarů), zatímco ti, kteří tyto problémy způsobili, z toho vyjdou bez trestu. Rasmussenova zpráva dala Evropskému parlamentu nástroj pro zlepšení kontroly v některých oblastech finančního sektoru: v případě zajišťovacích fondů a soukromých kapitálových fondů. Současná krize nám dává příležitost vyzvat Evropskou komisi k zavedení přísnějších předpisů. Skupina Zelených/Evropské svobodné aliance proto předložila k této zprávě různé pozměňovací návrhy, ale protože byly Parlamentem odmítnuty, hlasovali jsme proti této zprávě. Chceme, aby existovala evropská instituce, která by dohlížela na finanční sektor, aby existovaly předpisy pro registraci zajišťovacích fondů a dohled

nad nimi, aby existovala omezení pro soukromé investiční společnosti. V týdnu, kdy je kapitalistický systém na pokraji propasti, propásl Evropský parlament svou příležitost. My Zelení dáváme na vědomí, že budeme nadále usilovat o omezení volného trhu, jehož jediným cílem jsou spekulace, které, jak se zdá, jsou nejrychlejším způsobem zisku pro malé skupinky lidí. To je ze sociálního a hospodářského hlediska nezodpovědné.

– **Zpráva: Klaus-Heiner Lehne (A6-0296/2008)**

Ona Juknevičienė (ALDE), písemně. – (LT) Vždy jsem byla pro liberalizaci trhu, neboť ta je dle mého názoru základním předpokladem pro konkurenci mezi účastníky trhu, která je vždy pro spotřebitele přínosem, neboť jim umožňuje vybrat si a nakupovat zboží za nejnižší možné ceny.

Avšak při hlasování o transparentnosti institucionálních investorů jsem podpořila zpravidaje, pana Lehneho, který žádá, aby Komise navrhla určité normy, které by zabránily investorům „okrádat“ společnosti (v případě částečného prodeje společností) a zneužívat svou finanční moc, aby se společnosti dostaly v budoucnosti do problémů, což není v zájmu ani společností samých ani jejich zaměstnanců, věřitelů a obchodních partnerů.

Dle mého názoru by měla Evropská komise přezkoumat opatření členských států určená na zabránění částečného prodeje obchodních společností.

David Martin (PSE), písemně. – Obecně podporuji přístup zprávy pana Klause-Heinera Lehneho o transparentnosti institucionálních investorů. Nedávné události na finančních trzích ukázaly, že je třeba pro zlepšení regulace trhů jednat globálně. Předpokladem pro dobře fungující trhy je respektování transparentnosti a tato zpráva je krokem správným směrem. Hlasoval jsem pro toto doporučení.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Současná akutní krize kapitalismu ve stylu kasina zatěžuje americké daňové poplatníky a celé světové hospodářství kvůli spekulativním hrám některých společností. Potřebujeme radikální změnu regulačního právního rámce upravujícího kontroly a audit. Komise musí jednat okamžitě a navrhnout komplexní rámec pro společný model transparentnosti. Politika menší regulace krutě selhala.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Transparentnost by měla být vůdčí zásadou pro fungování trhů, zejména finančních. Neměla by však být jediným hlediskem pro případ, že by se tato zásada stala pravidlem, to by vedlo jen ke zaměnění žádoucího cíle (zdravé a účinné finanční trhy) s navrhovanými prostředky pro jeho dosažení (dostatečně regulované a kontrolované trhy). V souvislosti se současnou politikou a hospodářskou rozpravou o finančních trzích je důležité, aby si Komise toto doporučení takto vyložila a zavázala se k ochraně kvality evropských finančních trhů. Nezapomínejme, že naše společnost má největší užitek z hladkého a v zásadě svobodného fungování těchto trhů.

Olle Schmidt (ALDE), písemně. – (SV) Transparentnost je pro obnovení důvěry ve finanční trhy zásadní. Uplynulé měsíce ukázaly, jaké problémy se mohou vyskytnout na komplexních a rychle se vyvíjejících trzích, pokud nemáme zároveň možnost porozumět pokročilým produktům. Určitě existovaly problémy v případě trhu s mimoburzovními produkty, ale transparentní musí být také ostatní oblasti finančního trhu. Vzhledem k tomu, že se jedná o složitý problém, jsem se rozhodl zdržet se hlasování, neboť pozměňovací návrhy, které by zprávu dostatečně rozšířily, nebyly přijaty.

– **Zpráva: Gyula Hegyi (A6-0279/2008)**

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro zprávu svého maďarského kolegy, pana Hegyie, o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 999/2001, pokud jde o prováděcí pravomoci svěřené Komisi, o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií. Podporuji předložené pozměňovací návrhy, jejichž cílem je zavést pro přijímání některých opatření týkajících se produktů živočišného původu odvozených od materiálu z přežvýkavců nebo tento materiál obsahujících regulativní postup s kontrolou. Totéž platí pro hodnocení, zda úroveň ochrany odpovídá, pokud jde o opatření uplatňovaná členským státem v případě zjištění přítomnosti přenosné spongiformní encefalopatie, nařízení (ES) č. 999/2001.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Hlasovali jsme pro tuto zprávu, neboť přenosná spongiformní encefalopatie, běžně označovaná jako nemoc šílených krav, je vážnou hrozbou pro naše zdraví.

Jak víme, tato smrtelná infekční nemoc se šíří bílkovinou, která se nachází v infikovaném mase a která způsobuje degeneraci lidského mozku. Díky přísným evropským předpisům se podařilo tuto epidemii omezit.

Zpravodaj v této zprávě staví na práci předchozího zpravodaje tím, že požaduje, aby se regulativní postup s kontrolou vztahoval i na další oblasti.

Souhlasíme proto s tím, aby byl návrh Komise pozměněn tak, aby zajistil, že nebude sníženo množství kontrol. Musíme být velmi opatrní, abychom zajistili, že regulační opatření s kontrolou nezpomalí provádění opatření pro boj s touto činností. Pokud členským státům povolujeme odchylky, musíme se také vyvarovat vytváření mezer v právních předpisech. V tom je zpráva důležitá. Doufáme, že to má Evropská komise na mysli. Po známých skandálech s touto nemocí veřejnost v členských státech tuto transparentnost potřebuje a zaslouží si ji.

David Martin (PSE), písemně. – Zpráva pana Gyuly Hegyiho o změně nařízení (ES) č. 999/2001, pokud jde o prováděcí pravomoci svěřené Komisi, usiluje o navržení změny úpravy přenosné spongiformní encefalopatie – smrtelné nemoci šířené nakaženým masem. Aktualizace regulačního postupu v této otázce, která vyžaduje větší zapojení Evropského parlamentu, je pozitivní krok. Zprávu jsem proto podpořil.

– Zpráva: Johannes Blokland (A6-0282/2008)

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Evropská unie se každý rok musí vypořádat s dvěma miliardami odpadu, z nichž 40 milionů tun představuje nebezpečný odpad. Množství odpadních produktů z domácností pravděpodobně představuje spolu s průmyslovým odpadem největší část odpadu, i když průmyslový odpad je samozřejmě nesrovnatelně nebezpečnější. To všechno ukazují statistiky, což je důvod, proč si Evropská unie stanovila za cíl snížit do roku 2010 množství odpadu o 20 %.

V každém případě musíme doufat, že se zemědělci v odvětví odpadu ze zemědělství, například, když budou chtít získat statistické údaje, nebudou setkávat s byrokracií. Vzhledem k tomu, že jsem v této zprávě o tom nikde nenašel ani náznak, hlasoval jsem pro ni.

Rovana Plumb (PSE), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro tuto zprávu, protože tento nový legislativní návrh, nařízení o statistice o odpadech, se přizpůsobuje komitologii, tedy regulaci s kontrolou.

Usnesení Evropského parlamentu také vyzývá Komisi, aby včas předložila hodnotící zprávu o pilotních studiích, abychom se vyhnuli dvojímu vypracovávání zpráv o údajích o statistice odpadů.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), písemně. – (RO) Nedostatek údajů o vytváření odpadu a nakládání s ním brání Evropské unii, aby, pokud jde o odpad, uplatňovala harmonizovanou politiku. Statistické nástroje jsou nezbytné pro hodnocení zásady dodržování prevence zhoršování životního prostředí jako důsledku využívání odpadu a sledování odpadu při jeho vytváření a zpracování. Členské státy uznaly, že statistické údaje jsou nedostatečné a že definice obsažené v této zprávě nepostačují k tomu, aby přinesly ohledně států srovnatelné výsledky. Proto lze údaje v souladu se zásadou subsidiarity snadněji shromažďovat na úrovni Společenství.

Pokud jde o statistiky v oblasti zemědělství, rybolovu a lesnictví, měli bychom vzít v úvahu míru, v jaké se tato zpráva vztahuje na zacházení se zemědělským a biologickým odpadem. Existuje proto několik zásadních okruhů otázek, které si zaslouží naši zvláštní pozornost, abychom zajistili přesnost údajů a následně i harmonizaci statistických údajů na úrovni Společenství.

– Zpráva: József Szájer (A6-0298/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. – (LT) Spektrum podobně jako jiné přírodní zdroje (slunce, voda, vzduch), je veřejným statkem. Samy tržní mechanismy, ačkoliv jsou účinným prostředkem pro vytváření optimálních hodnot (jak v soukromém, tak veřejném sektoru) nemohou chránit veřejné zájmy a vytvářet hodnoty, které jsou pro vytvoření informační společnosti nezbytné. Je proto nutná koordinace politických a tržních opatření.

Lepší koordinace a větší míra flexibility jsou pro plné využití omezených zdrojů nezbytné. Ale je také třeba zachovat rovnováhu mezi flexibilitou a harmonizací, abychom v případě spektra dosáhli přidané hodnoty pro vnitřní trh.

Spektrum neuznává hranice států. Abychom umožnili členským státům účinně využívat spektrum, potřebujeme v Evropské unii dosáhnout lepší koordinace, zejména v oblasti rozšíření evropských služeb a vyjednávání o mezinárodních smlouvách.

Ačkoliv správa spektra spadá do pravomoci členských států, jsou to zásady Evropské unie, které mohou zajistit, že její zájmy budou chráněny po celém světě.

Urszula Gacek (PPE-DE), písemně. – (PL) Podporuji další ochranu hospodářských zájmů v oblastech, kde jsou minerální vody čerpány, jak to zaručuje směrnice Evropského parlamentu o využívání a prodeji přírodních minerálních vod.

Příjmy regionů a podniků, zejména v regionu Małopolsko, značně přispívají k rozvoji regionu a jeho atraktivitě jako lázní a turistického cíle.

Je třeba poznamenat, že se jedná často o zemědělské oblasti, které mají málo příležitostí pro vytváření příjmů, neboť leží v horách, ačkoliv pod povrchem ukrývají velmi hodnotné minerální a pramenité vody, které mají léčivé účinky.

– Zpráva: József Szájer (A6-0280/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. – (LT) Dokument Evropské unie o minerálních vodách stanoví celoevropské normy pro přírodní minerální vody.

Toto nařízení určuje podmínky, za kterých lze uznat přírodní minerální vody jako takové a stanoví pravidla pro využívání zdrojů minerálních vod. Jeho ustanovení také stanoví zvláštní pravidla pro uvádění minerálních vod na trh. Rozdíly v právních předpisech narážejí na volný pohyb přírodních minerálních vod, vytvářejí rozdílné podmínky hospodářské soutěže, což má přímý dopad na fungování společného trhu s tímto produktem.

Platí to především o stávajících překážkách, které by mohly odstranit členské státy, pokud by souhlasily s uznáním minerálních vod uznaných jinými členskými státy na svém území, pokud by byla stanovena obecná pravidla pro splnění mikrobiologických požadavků na tyto produkty, které by určily název některých značek minerálních vod.

Základním cílem jakékoliv legislativní úpravy v oblasti minerálních vod je ochrana zdraví spotřebitelů a zabránění tomu, aby se ke spotřebitelům dostávaly zavádějící informace o produktech, a aby tak byl zajištěn korektní obchod.

– Zpráva: József Szájer (A6-0299/2008)

John Attard-Montalto (PSE), písemně. – Netřeba říkat, že technické kontroly motorových vozidel jsou základním předpokladem pro bezpečnost řidičů, spolujezdců a chodců. Jsou významné také v boji proti změně klimatu, pokud jde o emise CO₂.

Na druhou stranu je povinností vlády vytvořit rámec pro zlepšení bezpečnosti řidičů, spolujezdců a chodců.

Na Maltě a Gozu je jedna z nejvyšších hustot soukromých aut na hlavu. Auta na Maltě jsou vzhledem k vysokému poplatku za registraci nesmírně drahá. Proto je pro občany velmi obtížné, aby vyměnili svá auta za hospodárnější. Vláda musí okamžitě vyřešit otázku registrace aut a měla by tak učinit při rozhodování o příštím rozpočtu.

Lidé používají soukromá auta, neboť situace ve veřejné dopravě je nepřijatelná. Je čas, aby veřejná doprava prošla celkovou rekonstrukcí.

Stav mnoha našich silnic je navíc otřesný. Příspěvek ze Strukturálních fondů Evropské unie na ně pro roky 2007 až 2013 činí 53 %. Podle možností musí být všechny hlavní silnice uvedeny do souladu s normami.

– Zpráva: Roselyne Lefrançois (A6-0323/2008)

Graham Booth, Nigel Farage a Jeffrey Titford (IND/DEM), písemně. – UKIP považuje terorismus za zásadní problém. Prostě nevěříme, že by to měla být EU, kdo bude rozhodovat o přijetí opatření pro boj s terorismem. Domníváme se, že jednotlivé státy jsou nejlépe připraveny pro přijetí vhodných bezpečnostních opatření na úrovni mezivládní spolupráce.

Philip Bradbourn (PPE-DE), písemně. – Britští konzervativci podpořili tuto zprávu, ačkoliv k ní mají některé výhrady, pokud jde o nutnost zapojení Evropské unie do této oblasti, neboť zde již existuje úmluva Rady Evropy, která se zabývá stejným problémem. Podporujeme úzkou spolupráci mezi členskými státy, ale jako

součást globálního přístupu k válce s terorismem. Nejsme však přesvědčeni o účinnosti jednotného přístupu na evropské úrovni.

Marco Cappato (ALDE), písemně. – (IT) Hlasoval jsem proti návrhu, aby byl do evropského práva prostřednictvím úmluvy Rady Evropy zaveden nový trestný čin podněcování ke spáchání teroristického trestného činu, protože věřím, že definice navrhovaná Komisí je příliš vágní a je založená čistě na subjektivním posouzení, a ohrožuje tak v Evropě lidská práva a základní svobody, zejména svobodu projevu.

Ve skutečnosti by mohly být považovány za podněcování ke spáchání teroristického trestného činu a za trestný čin na evropské úrovni jakýkoliv výrok pronesený na veřejnosti nebo ve sdělovacích prostředcích nebo jakékoliv sdělení poslané internetem, které by nějak mohly – ať už přímo či nepřímo na základě „úmyslu“, a pokud bude existovat „nebezpečí, že takové trestné činy by mohly být spáchány“. Deklarovaným cílem je potlačit „teroristickou propagandu“ na internetu. Zpravodajka se pokusila znění Evropské komise vysvětlit, aby více respektovalo lidská práva a vedlo k větší právní jistotě. Navzdory tomu si myslím, že bychom měli tento návrh odmítnout, zčásti i proto, abychom vyslali jasný signál Komisi a Radě, které již oznámily, že nechtějí návrhy Parlamentu akceptovat.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark a Anna Ibrisagic (PPE-DE), písemně. – (SV) Švédský zákon o svobodě tisku uznává základní hodnoty švédské společnosti. Nemůžeme akceptovat právní předpisy o boji proti terorismu, které odporují švédské ústavě. Existuje mnoho jiných způsobů a možností, jak lze dosáhnout stejného cíle.

Návrhy, o kterých jsme dnes hlasovali, neskýtají možnost odchylek, které by nám ve Švédsku umožnily ponechat si naše předpisy.

Podporuji vylepšení, která navrhl Evropský parlament, ale nemůžeme podpořit tento návrh jako celek. Vzhledem k tomu, že v Radě bylo dosaženo souladu se švédskou ústavou, rozhodli jsme se zdržet hlasování a nikoliv hlasovat proti zprávě.

Koenraad Dillen (NI), písemně. – (NL) Zpráva paní Lefrançoisové navrhuje řadu dobrých opatření ke zlepšení účinnosti a koordinace boje proti terorismu v Evropské unii. Proto jsem pro ni hlasoval. Útoky ETA, ke kterým došlo před několika dny, a vražedný útok v Islámabádu ukázaly, že nikdy nebudeme schopni být v tomto boji dostatečně ostrážiti a akceschopní. Přeshraniční spolupráce v boji proti terorismu, který má nyní původ hlavně v islámu, je pro dosažení výsledků naprosto nezbytná.

Nemůžeme však ani zcela opomíjet chyby, kterých jsme se dopustili v minulosti. Schengenský prostor koneckonců představoval po léta pro potenciální teroristy a pachatele ideální místo pro často beztrestné uskutečňování jejich plánů. Evropa naléhavě potřebuje přemýšlet o své politice otevřených hranic a o tom, jaké má tato politika, pokud jde o přistěhovalectví, kriminalitu a islámský extremismus, zhoubné důsledky. Pokud to neudělá, bude i tento právní rámec bezcenný.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu paní Lefrançoisové o návrhu rámcového rozhodnutí Rady, kterým se mění rámcové rozhodnutí 2002/475/SVV o boji proti terorismu, neboť věřím, že nástroje pro boj s terorismem musíme přizpůsobit novým informačním a komunikačním prostředkům, které mají teroristé k dispozici.

Přepřetrhání rámcového rozhodnutí EU umožní, že se pojem terorismu bude vztahovat na určité přípravné činnosti, jakými jsou nábor pro terorismus a výcvik k terorismu a podněcování ke spáchání teroristického trestného činu, které budou trestné ve všech členských státech. Je také třeba připomenout významné pozměňovací návrhy, které předložila Skupina socialistů v Evropském parlamentu, jejichž cílem je zaručit základní svobody: svobodu slova a sdružování.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Současný mezinárodní právní rámec a právní rámec Společenství obsahuje řadu nástrojů, které jsou více než nezbytné pro boj se skutečným terorismem a organizovanou, násilnou a nadnárodní trestnou činností, která je s ním spojena.

Cílem tohoto návrhu je zpřísnit řadu bezpečnostních opatření, která pod záminkou událostí z 11. září 2001, ohrozila práva, svobody a záruky občanů.

Tento návrh, jak podotýká sama zpravodajka, obsahuje matoucí definice, které nezaručují respektování základních svobod.

Podobně jako v rámcovém rozhodnutí 2002/475/SVV o boji proti terorismu – s jeho definicí terorismu – existuje zde opět možnost uplatnění bezpečnostních opatření proti jedincům či skupinám, kteří hovoří nebo píšou o státním terorismu, a jejich kriminalizace.

Tento návrh nemá žádnou přidanou hodnotu v boji proti skutečnému terorismu a s tím spojené nadnárodní trestné činnosti a ve skutečnosti představuje pro bezpečnost a základní svobody občanů členských států skutečnou hrozbu.

Jak jsme uvedli, spíše než bezpečnostní opatření musíme řešit skutečné příčiny, které stojí za terorismem.

Jak jsme již uvedli, „nevyměníme svobodu za bezpečnost“, protože ji stejně nebudeme mít. Hlasovali jsme proto proti této zprávě.

Carl Lang (NI), písemně. – (FR) V sobotu 20. září vyhodil v centru pákistánského hlavního města před hotelem Marriott sebevražedný bombový útočník do povětří nákladní auto a způsobil, že se z hotelu stala ohořelá ruina a bylo zabito nejméně 60 lidí.

Tento útok byl připisován pákistánskému Talibanu, který má spojení na Al-Kajdu.

V neděli 20. a v pondělí 21. září byla na řadě ETA, baskická separatistická organizace, která ve třech útocích prolévala krev. Existují domněnky, že tyto útoky byly připravovány ve Francii.

Terorismus nezná hranice a Schengenský prostor skýtá dokonalou příležitost pro nábor, indoktrinaci a logistické přípravy útoků.

Francouzská ministryně vnitra Michèle Alliot-Marieová k tomuto uvedla, že „francouzské věznice jsou semeniskem pro nábor radikálních islamistů“. Upřímně přiznání! Skutečností je, že příčin terorismu je mnoho, ale dnes je příčinou hlavně ozbrojený boj radikálních islamistů. Kupodivu neexistují právní předpisy, jejichž cílem je odhalit nábor ve věznicích nebo takzvaných „citlivých“ sousedstvích a zabránit mu.

Evropská unie má v úmyslu přijmout balík právních předpisů pro boj s terorismem.

(Vysvětlení hlasování bylo přerušeno podle článku 163 jednacího řádu)

Jörg Leichtfried (PSE), písemně. – (DE) Hlasoval jsem pro zprávu paní Lefrançoisové, neboť vůdčí myšlenkou boje proti terorismu musí být zabránění teroristickým trestným činům.

Podněcování ke spáchání teroristického trestného činu, nábor pro terorismus a výcvik k terorismu jsou tři druhy přípravných činností, které je třeba také považovat za trestné činy. Zároveň ale musíme stále chránit základní práva. Hlasoval jsem proto pro použití pojmu „podněcování“ a nikoliv „vyzývání“, protože je přesnější a nedává takovou volnost při výkladu. Je třeba zasáhnout na internetu, který působí jako virtuální výcvikový tábor, neboť nové informační a komunikační technologie umožňují, aby se šíření teroristické propagandy stávalo stále snadnějším.

Evropská unie musí čelit terorismu jasně a rozhodně a zavedení tří nových trestných činů je významným krokem vpřed. Svoboda tisku, svoboda projevu a právo na respektování soukromí a korespondence a telekomunikační tajemství, které zahrnuje i e-maily a jiné druhy elektronické komunikace, by však neměly být omezovány, a proto podporuji pozměňovací návrhy paní Lefrançoisové.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Jistě máme v Evropské unii spíci organizace, které se mohou stát kdykoliv aktivními. Neměli bychom však zapomínat na to, že teroristé se neobjevují odnikud, ale přicházejí do země a vyrůstají v prostředí, které je této zemi nepřátelské. Pokud chce Evropská unie skutečně účinně bojovat s terorismem, musí přijmout opatření pro to, aby zabránila vytváření a šíření paralelních společností místo toho, aby šmahem odsuzovala ty, kteří poukazují na problémy soužití s přistěhovalci. Boj s terorismem by zrovna tak neměl vést k zastíranému omezování práv občanů, na což nedávno poukázal i Evropský soudní dvůr, ani k tomu, že v důsledku posedlosti terorismem polevíme v boji s trestnou činností.

Uvědomíme-li si, že muslimští fanatici jsou na počátku hrozby terorismu, propásli jsme dávno příležitost zasáhnout na evropské úrovni proti islámským kazatelům, kteří šíří nenávist, a výcvikovým táborům. Z tohoto důvodu jsem hlasoval pro zprávu paní Lefrançoisové.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), písemně. – (RO) Nedávné útoky v Baskicku opět ukazují, že terorismus je denní realita a že k boji proti němu potřebujeme účinné nástroje. Nové rámcové rozhodnutí Rady o boji proti terorismu je jistě krokem vpřed a já jeho přijetí vítám.

Překvapuje mě, že připomenutí 7. výročí teroristických útoků v New Yorku z 11. září 2001 prošlo Parlamentem bez povšimnutí. Měli bychom se snažit, abychom na oběti těchto útoků nezapomněli, a měli jsme zdůraznit, že transatlantické vztahy jsou v každodenní činnosti Evropského parlamentu prioritou.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Právní srozumitelnost právního rámce pro boj s terorismem je stejně důležitá jako srozumitelnost v celém tomto ohledu. V tomto smyslu jsou pochopitelné obavy Komise týkající se mechanismu, prostředků a metod náboru teroristů, zejména těch, jejichž nábor probíhá v evropských zemích a kteří se zde často narodili a vyrostli. Potřebujeme zde zajistit, aby policejní orgány a státy měly nezbytné prostředky, aby mohly jednat pokud možno tak, aby tomu zabránily. Jsou důležité také akce namířené na boj s tímto jevem, do kterých nejsou zapojeny policejní či justiční orgány. Je to otázka toho, jak zajistit, aby spolu s reakcí právního systému existoval i ostrážitý a pozorný politický systém, který může buď posílit integraci, podpořit hlas umírněné většiny, nebo řešit marginalizaci spojenou s nedovoleným přistěhovalectvím. Ze všech těchto důvodů musí být politické orgány obezřetné a aktivní. Ačkoliv není možné zabránit všem teroristickým činům, je možné zabránit vytváření prostředí, které vznik terorismu podporuje, vyvolává nebo dává terorismu sílu.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Jedním z hlavních cílů Evropské unie v rámci politiky společného prostoru svobody, bezpečnosti a práva je zajistit bezpečnost pro 500 milionů občanů. K dosažení tohoto cíle se musí Evropská unie a její členské státy postavit modernímu terorismu.

Nejkontroverznějším problémem v obsahu návrhu na přepracování rámcového rozhodnutí Rady o boji proti terorismu je požadavek na zavedení definice veřejného podněcování ke spáchání teroristického trestného činu.

Mezi svobodou slova a porušením zákona vede jen velmi tenká linie. Nemůžeme dovolit situaci, kdy bezpečnostní opatření budou omezovat práva a svobody občanů.

Z tohoto důvodu zastávám názor, že je nezbytné zajistit pro projednávané rámcové rozhodnutí co nejvyšší možnou právní úroveň, a toho je možné dosáhnout především pomocí definování pojmu veřejného podněcování ke spáchání teroristického trestného činu. Nově vytvořený dokument musí být z právního hlediska jasný a harmonický, aby se stal účinným nástrojem v boji proti terorismu a zároveň zajistil vysokou ochranu lidským právům a základním svobodám.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), písemně. – (PL) Útoky na Madrid a Londýn nám ukázaly, jak velkým problémem je pro Evropskou unii terorismus.

Rok 2008 byl na útoky nesmírně bohatý, začalo to 1. února útokem na pohřeb v Bagdádu, který si vyžádal 30 mrtvých, a skončilo 20. září útokem na hotel Marriott v Islámabádu, který si vyžádal více než 60 mrtvých a přes 250 zraněných. V roce 2008 došlo celkem k 49 útokům. Pro srovnání bych dodal, že k takovému množství útoků došlo v letech 2002 až 2007 (včetně).

Jedním z nejúčinnějších způsobů, jak bojovat proti terorismu, je vymýtit jeho příčiny.

Proto si myslím, že by Evropská unie měla učinit vše pro to, aby bojovala proti terorismu v globálním měřítku a zároveň dodržovala lidská práva. Evropská unie by měla z Evropy učinit bezpečnější místo tím, že umožní svým občanům požívat svobodu, bezpečnost a spravedlnost, což z velké části závisí na vůli členských států.

– Zpráva: Martine Roure (A6-0322/2008)

Koenraad Dillen (NI), písemně. – (NL) Hlasoval jsem proti této zprávě z čistého přesvědčení. Zpráva paní Roureové ukazuje právě včas, jak je Evropa zaslepena politickou korektností. Je zcela zřejmé, že v boji s trestnou činností a proti terorismu má vláda právo shromažďovat co nejvíce údajů o případných podezřelých, včetně údajů o etnickém původu. I paní zpravodajka to přiznává.

Proč by však neměly státní orgány zpracovávat i údaje v jiných oblastech, pokud budou respektovat soukromí jednotlivců a pokud to zajistí řádnou správu věcí veřejných? Proč by například italská vláda neměla nelegálním přistěhovalcům snímat otisky prstů, pokud je to jediný možný způsob, jak zjistit jejich totožnost?

Původní návrh Rady v této věci byl dostatečně vyvážený. Podobně jako levice, zásah proti disidentům v Evropě s plnohodnotným policejním myšlením – jako Vlám o tom vím dost – záměrem je zde působit jako hlídací pes občanských svobod. Je to naprosto směšné.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) S ohledem na to, že se zde jedná o případ „konzultace“ Evropského parlamentu Radou, chtěli bychom zdůraznit, že ačkoliv jsme podpořili pozměňovací návrhy předložené Evropským parlamentem, i když oslabují dříve přijatý postoj, máme za to, že tento návrh zdaleka není pro ochranu osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech dostatečný.

Kromě jiných zásadních aspektů, proč tento návrh hodnotíme negativně, upozorňuji na to, že nevylučuje, i když stanovuje (pseudo) podmínky pro „zpracování osobních údajů, které vypovídají o rasovém či etnickém původu, politických názorech, náboženském nebo filozofickém přesvědčení nebo o členství v odborových organizacích, jakož i zpracování údajů týkajících se zdraví nebo sexuálního života“, což je nepřijatelné!

Jak jsme již uvedli během rozpravy, jedná se o návrh založený na nejmenším společném jmenovateli pro otázku takového významu, jako je zajištění práv, svobod a záruk pro občany jednotlivých členských států, přičemž tento jmenovatel je na nižší úrovni než to, co již stanoví jiné právní nástroje, zejména právní nástroje Rady Evropy.

Zajištění ochrany osobních údajů je naléhavá a podstatná otázka. Ochrany nelze dosáhnout právním nástrojem, který nebude kvůli svým mezerám a nedostatkům chránit před možností nedodržení či neexistence ochrany.

Proto jsme se zdrželi hlasování.

Jörg Leichtfried (PSE), písemně. – (DE) Hlasoval jsem pro zprávu paní Roureové, která je zárukou vysoké úrovně ochrany údajů při jejich zpracovávání.

K boji s terorismem by nemělo docházet na úkor základních práv občanů, což je důvodem, proč je tak důležité zajistit ochranu osobních údajů. Dohoda s Radou má některé nedostatky, a proto tuto ochranu nemůže zajistit. Tato zpráva nedostatky napravuje a mění dohodu s Radou v tom smyslu, že použití a šíření osobních údajů bude přísněji regulováno. Tato zpráva upřesňuje proporcionalitu a účel zpracování osobních údajů, zavádí přísnější kontroly předávání údajů do třetích zemí a požaduje, aby byla zřízena skupina odborníků, jejíž funkcí bude jak dohlížet na zpracování, tak jej řídit.

Zdlouhavé diskuse v evropských institucích ukazují, jak je toto téma sporné a citlivé. Dosažení shody v této otázce je složité, ale nemělo by to vést k tomu, že výsledek bude povrchní nebo že ochrana údajů v Evropské unii bude oslabena. S osobními údaji je třeba vždy zacházet nesmírně obezřetně a se všemi zárukami.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), písemně. – Ačkoliv opatření navržená Komisí v tomto rámcovém rozhodnutí nespĺnila to, co bych očekávala, podpořila jsem obecnou zásadu stanovení minimální úrovně ochrany osobních údajů.

Parlamentní Výbor pro občanské svobody odvedl při vylepšení návrhu dost dobrou práci a já doufám, že to bude vzato v úvahu.

Sinn Féin podporuje co nejvyšší úroveň ochrany údajů o občanech a nadále bude podporovat všechna opatření, která zlepší soukromí a práva občanů v této oblasti.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Návrh Rady nelze v žádném případě v současné formě přijmout. Toto odnímání ochrany osobních údajů je nepřijatelné. Potřebujeme komplexní právní rámec, abychom zajistili řádnou ochranu těchto údajů a to, aby státy či jednotlivci na mezinárodní či vnitrostátní úrovni tyto údaje nezpracovávali. Kritika návrhu Rady a doporučení ze strany Evropského parlamentu jsou obecně krokem správným směrem, ale samy o sobě nestačí.

– Zpráva: David Hammerstein (A6-0336/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström a Åsa Westlund (PSE), písemně. – (SV) My, švédští sociální demokraté, jsme se rozhodli hlasovat pro pozměňovací návrh 1 ke zprávě o jednáních petičního výboru v průběhu parlamentního roku 2007 (A6-0336/2008). Důvodem je, že si myslíme, že sám Evropský parlament by měl být schopen rozhodnout o svém sídle. Myslíme si však, že v zájmu zlepšení našeho prostředí a z hospodářských důvodů by měl mít Evropský parlament jedno sídlo: v Bruselu.

Proinsias De Rossa (PSE), písemně. – Petiční výbor Evropského parlamentu prokazuje občanům Evropské unie neocenitelnou službu tím, že o jejich obavách informuje Komisi, dotazuje se celostátních, regionálních

a místních orgánů na nesrovnalosti při uplatňování práva EU a zabývá se některými případy porušení občanských práv.

Prudký nárůst počtu peticí adresovaných Evropskému parlamentu v minulém roce ukazuje, jak rostoucí povědomí občanů o tom, jak jim může Parlament sloužit, tak to, že tento výbor potřebuje dostatečné finance a personál.

Nejméně 65 peticí se v roce 2007 týkalo Irska, a do země se dostavila kvůli porušování směrnic EU v oblasti vody a životního prostředí zjišťovací mise Komise.

Jsem přesvědčena, že zásadní úloha Petičního výboru je být útočištěm pro občany, kteří čelí porušováním pravidel, a mostem mezi nimi a všemi úrovněmi veřejné správy v Evropské unii prostřednictvím jimi zvolených poslanců.

Koenraad Dillen (NI), písemně. – (NL) Tato zpráva si zasloužila, abychom se zdrželi hlasování. Samozřejmě je dobře, že evropští občané mohou úřadům – včetně těch evropských – podávat petice, ale mrzí mě federalistický podtón této zprávy. Jedním příkladem je naprosto zbytečný způsob, jakým velebí Listinu základních práv včleněnou do Lisabonské smlouvy. Dalším příkladem je volání po větší efektivnosti – rozumějte „vměšování“ do záležitostí členských států ze strany Komise.

Způsob, jakým byla tato zpráva využita k obhajobě jednoho sídla Evropského parlamentu v Bruselu mě také znepokojuje. Pochopitelně už máme dost plýtvání penězi způsobeného tím, že Evropský parlament má dvě sídla, ale toto jediné sídlo by také mohlo být zrovna tak umístěno ve Štrasburku.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Tato zpráva je ve skutečnosti zprávou o činnosti Petičního výboru Evropského parlamentu. Ale protože tato zpráva na několika místech zmiňuje Lisabonskou smlouvu oslavně a v naději, že bude brzy ratifikována, rozhodli jsme se hlasovat proti celé této zprávě.

V zásadě se domníváme, že Lisabonská smlouva byla odmítnuta, neboť voliči v jednom členském státě a v jednom referendu řekli Smlouvě ne. Je zde ale mnoho jiných států, ve kterých by bezpochyby většina voličů Lisabonskou smlouvu odmítla, kdyby tu možnost měli.

To, jak Evropský parlament a jeho petiční výbor ignorují ve zprávě nejrůznější témata, nemůžeme podporovat.

Pokud jde o otázku jediného sídla Evropského parlamentu, podporujeme zásadu, že je věcí členských států, aby o ní rozhodly, ale také si myslíme, že je vhodné, aby se k této otázce vyjádřil i Evropský parlament.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem pro pozměňovací návrh 1 pana Hammersteina k jeho vlastní zprávě. Dnes jsme zjistili, že příští měsíc se Evropský parlament zase vydá na každoděsíční cestu do Štrasburku za miliardy eur od daňových poplatníků. Musíme tento cestovní cirkus zastavit a Parlament sám se musí zapojit do diskuse o této otázce.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), písemně. – (PL) Hlasoval jsem pro zprávu pana Hammersteina o jednáních petičního výboru v průběhu parlamentního roku 2007, neboť transparentním způsobem představuje pozitivní účinky činnosti tohoto výboru.

Sám výbor pod předsednictvím pana Libického svou činností ukázal, že petice jsou potřebné. Umožňuje občanům EU podat petici v případě, že orgány členských států poruší jejich občanská práva. Článek 191 jednacího řádu Evropského parlamentu stanoví, že „každý občan Unie a každá fyzická osoba s bydlištěm nebo právnická osoba se sídlem v členském státě má právo předložit samostatně či společně s dalšími občany nebo osobami petici Evropskému parlamentu ve věci, která spadá do oblasti činnosti Evropské unie a která se jich dotýká“.

Považuji zřízení databáze ePetition za významný úspěch práce tohoto výboru. Díky této databázi máme nyní online přístup ke všem dokumentům týkajícím se každé petice. Je třeba také zmínit značný nárůst počtu peticí podaných elektronickou cestou. Minulý rok činil jejich počet 42 %. Při podávání vysvětlení spolupracuje Petiční výbor úspěšně s příslušnými útvary Evropské komise a Evropským veřejným ochráncem práv, ale též s příslušnými zástupci členských států a regionálních a místních orgánů. Zjišťovací mise zástupců tohoto výboru jeho práci velmi pomáhají. Dobře fungující sekretariát dělá také pro zlepšení efektivity jeho práce mnoho.

Ona Juknevičienė (ALDE), písemně. – (LT) Na podporu celoevropské iniciativy občanů vyzývající k tomu, aby Evropský parlament měl jedno stálé sídlo, byly shromážděny podpisy více než 1 milionu občanů Evropské

unie. To dalo lidem právo předložit Petičnímu výboru petici, aby rozhodl o stálém sídle Parlamentu. Dle mého názoru je stávající systém práce Evropského parlamentu neefektivní a přináší s sebou zbytečné výdaje. Penězi daňových poplatníků se plýtvá místo toho, aby byly využívány na vytváření hodnot pro občany. V roce 2005 jsem během přípravy zprávy o rozpočtu Evropského parlamentu navrhla, aby Evropský parlament měl jedno pracoviště, a ušetřilo se tak cestovné, což by Parlamentu umožnilo ušetřit na cestách poslanců a zaměstnanců. Přesto při dnešním hlasování nepodpořím pozměňovací návrh předložený Skupinou Zelených/Evropskou svobodnou aliancí týkající se stálého sídla Evropského parlamentu v Bruselu. Domnívám se, že není správné, aby se Brusel stal automaticky výlučným sídlem Evropského parlamentu. Tato věc spadá do pravomoci členských států.

David Martin (PSE), písemně. – Vítám, že tato zpráva uznala rostoucí význam Petičního výboru. Ve srovnání s rokem 2006 byl zaznamenán 50% nárůst přijatých peticí. I já sdílím obavy zpravodaje týkající se doby, po kterou Komise a Soudní dvůr řeší případy postoupené výboru. Hlasoval jsem pro tuto zprávu.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), písemně. – Vítám dnešní Hammersteinovu zprávu o Petičním výboru.

Zejména vítám, že se zpráva zabývá na mnoha místech irskou vládou. Rozhodnutí irské vlády pokračovat ve stavbě silnice M3 v srdci jednoho z našich nejvýznamnějších historických oblastí je neomluvitelné. Tento projekt bychom měli v zájmu ochrany našich národních památek opustit nebo přerpracovat.

Abychom si byli jisti, že se tak stane dříve, než bude příliš pozdě, o což se vláda snaží, musí kampaň pokračovat jak v Irsku, tak v Evropě.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Hlasoval jsem pro zprávu pana Hammersteina o práci Petičního výboru. Podporuje práci tohoto výboru, který je jedním z hlavních komunikačních kanálů mezi občany a evropskými orgány. Přínos Petičního výboru při jednáních o věcech občanů a jejich podpoře je třeba zlepšit posílením jeho institucionální role a dalším zlepšením jeho spolupráce s Evropskou komisí, Evropským veřejným ochráncem práv a orgány členských států.

Catherine Stihler (PSE), písemně. – To, že Parlament nepodpořil pozměňovací návrh 1 týkající se otázky jednoho sídla, je zklamáním. Toto je druhé Štrasburské zasedání, které se konalo v Bruselu, přičemž se ukázalo, že se můžeme klidně scházet a hlasovat v Bruselu. Nepotřebujeme již konat zasedání ve Štrasburku. Vyzývám kolegy, aby podepsali písemnou deklaraci 75 vyzývajících Parlament, aby zasedal v Bruselu a přestal zasedat ve Štrasburku.

– **Zpráva: Michl Ebner (A6-0327/2008)**

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström a Åsa Westlund (PSE), písemně. – (SV) My, švédští sociální demokraté jsme se rozhodli hlasovat proti zprávě, neboť jsme proti zavedení zvláštní podpory určené zemědělcům v horských oblastech ve formě prémie na dojnice. Ačkoliv vítáme komplexní strategii pro horské oblasti, zvýšená podpora odvětví mléka není správná cesta. Pokud je cílem snížit podíl společné zemědělské politiky v rozpočtu celé Evropské unie, nejsou vhodným řešením ani přesuny z prvního do druhého pilíře.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), písemně. – (EL) Zpráva o situaci a výhledech zemědělství v horských oblastech poukazuje, byť jen útržkovitě, na problém, kterému čelí zemědělství a chov zvířat v těchto oblastech. Jedná se mimo jiné o špatnou přístupnost, vysoké náklady na dopravu, nepříznivé půdní podmínky apod. Zpráva však neuvádí nic o odpovědnosti členských států a Evropské unie za nedostatečnou infrastrukturu a zásadní nedostatek cílených opatření. Tato opatření by měla směřovat k minimalizaci přirozených nevýhod těchto oblastí, pokud jde o produkci zemědělských produktů a jejich uvádění na trh, a k řádnému využití komparativních výhod.

Evropská unie používá v dobrém úmyslu vágní formulace a prázdná slova. Ať se přijmou jakákoliv opatření, ukáže se, že jsou neúčinná a neschopná zastavit vyhlidňování těchto oblastí. Stejný neproduktivní postoj zastává tato zpráva, která se snaží vymazat politiku Společenství. Neobsahuje žádnou zmínku o pokračujícím snižování financování zemědělství ze strany Evropské unie, rozpočtech a negativním vlivu společné zemědělské politiky.

Evropská unie se naopak obrací pouze k přijímání stejných starých opatření, která se snaží včlenit do rámce budoucí kontroly stavu společné zemědělské politiky.

Základní podmínkou pro zlepšení životních podmínek a zvýšení příjmů v zemědělství v horských oblastech je to, že se sami zemědělci postaví proti společné zemědělské politice a budou žádat zvláštní financování pro horské oblasti za účelem zlepšení infrastruktury a podpory procesu zemědělské výroby.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Výbor Evropského parlamentu pro zemědělství a rozvoj venkova chce uspokojit všechny zvláštní zájmy, které v tomto odvětví jsou. Pokud je nyní třeba přijmout zvláštní opatření pro zemědělce v horských oblastech, nabízí se otázka, zda není třeba přijmout zvláštní opatření pro ochranu zemědělství v Norrlandu.

Ze zásady nesouhlasíme s touto zprávou. Junilistan znovu připomíná, že Evropský parlament naštěstí nemá spolurozhodovací pravomoc v oblasti zemědělské politiky Evropské unie. Pokud by ji měl, dostala by se Unie do pastí protekcionismu a nákladných subvencí pro všemožné skupiny činné v zemědělství.

Jan Mulder (ALDE), písemně. – (NL) Členové Lidové strany pro svobodu a demokracii (VVD) hlasovali v Evropském parlamentu pro Ebnerovu zprávu, přičemž jedním z důvodů bylo, že názorně ukazuje zvláštní problémy zemědělství v horských oblastech. Členové Lidové strany pro svobodu a demokracii (VVD) však nesouhlasí s ustanoveními zprávy, která požadují postup spolurozhodování, pokud jde o kontrolu stavu společné zemědělské politiky, zejména požadavek 20% vnitrostátních rezerv.

James Nicholson (PPE-DE), písemně. – Tato zpráva zdůrazňuje klíčovou roli, kterou hrají horské oblasti, pokud jde o životní prostředí a zemědělství, ale též, pokud jde o kulturu a cestovní ruch. Nejdůležitější je, že uznává, že tyto oblasti jsou pro zachování biologické rozmanitosti a provádění strategie v lesnictví zcela zásadní.

Tyto jedinečné oblasti však mohou lidem, kteří v nich žijí a pracují, přinášet značné problémy, zejména pokud jde o infrastrukturu, komunikace a vysoké výrobní náklady. Z tohoto důvodu si tyto oblasti zaslouží koordinovanou a integrovanou strategii podobně jako pobřežní oblasti Evropské unie.

Samozřejmě, že zemědělství v těchto oblastech je nerozlučně spjato s chovem ovcí, a je třeba uznat, že pastevectví je pro stabilitu životního prostředí obzvlášť důležité. Avšak ačkoliv toto odvětví v současné době čelí mnoha problémům, Komise svým návrhem na elektronické značkování situaci ještě zhoršila. A ačkoliv chovatelé ovcí naléhavě potřebují zvláštní pomoc, nezdá se, že by byla na obzoru.

Neil Parish (PPE-DE), písemně. – Spolu se svými britskými konzervativními kolegy vítám důraz, který tato zpráva klade na zemědělství v horských oblastech, které potřebuje zvláštní opatření pro to, aby mohly být v těchto oblastech nadále používány postupy prospěšné pro životní prostředí.

Ebnerova zpráva bohužel požaduje přijetí řady opatření především dle prvního pilíře, včetně zavedení prémie na dojnice v horských oblastech a zvýšení horní hranice pro zdroje podle článku 69 na 20 %.

Nepodporujeme zavedení nových dvojích subvencí v prvním pilíři. Neslučují se s probíhajícími reformami zemědělské politiky a nejsou dobrou investicí pro evropské daňové poplatníky. Problémy, kterým tyto oblasti čelí, lze nejlépe vyřešit financováním rozvoje venkova v rámci druhého pilíře společné zemědělské politiky.

Z tohoto důvodu nepodpoříme tuto zprávu.

Zita Pleštinská (PPE-DE), písemně. – (SK) Hlasovala jsem pro zprávu pana Ebnera, protože ji považuji za důležitý signál Evropského parlamentu horským oblastem Evropy. Mám s tím osobní zkušenost, neboť bydlím v horské oblasti na severovýchodě Slovenska, na úpatí Vysokých Tater. Vypracovala jsem několik studií týkajících se atraktivity života v horských oblastech. Děkuji zpravodaji, že do zprávy zapracoval mé pozměňovací návrhy, které jsem předložila ve Výboru pro regionální rozvoj a které získaly podporu při hlasování výboru k tomuto stanovisku.

Horské oblasti umožňují kvalitní zemědělskou produkci a větší rozmanitost zemědělských produktů na evropském trhu, proto je potřeba lépe koordinovat rozvoj venkova a strukturální pomoci za účelem rozvoje společných programů a zachování dalších činností, například využívání biomasy a agroturistika, které umožní zvýšení příjmů místních obyvatel.

Horské oblasti neustále potřebují trvale udržitelné, modernizované a multifunkční zemědělství. Udržitelné využívání lesů umožní vyrábět energii z odpadu ze dřeva. Zachování určitých rostlinných a živočišných druhů, ochrana tradic, ekologická činnost a cestovní ruch přispívají v boji proti změnám klimatu

prostřednictvím ochrany biologické rozmanitosti a zachycováním CO₂ trvalými travními plochami a lesním porostem.

Jsem přesvědčena o tom, že horské oblasti potřebují nové nástroje pro ochranu území před povodněmi a důraz na prevenci povodní, přičemž zemědělci a lesníci by mohli protipovodňová opatření zabezpečovat prostřednictvím přímých plateb na plochu, které dostávají v rámci společné zemědělské politiky.

Brian Simpson (PSE), písemně. – Podporuji tuto zprávu, která usiluje o podporu udržitelného rozvoje horských oblastí.

Posun k tržněji orientované společné zemědělské politice znamená, že na horské oblasti, ve kterých je zemědělská výroba méně konkurenceschopná, čekají nejen nové problémy, ale věřím, že též nové příležitosti.

Horské oblasti možná nemají takovou schopnost přizpůsobit se snadno podmínkám soutěže a možná k tomu, aby mohly produkovat konkurenceschopné produkty za nízké ceny, vyžadují vyšší náklady, ale je třeba se zaměřit na využívání dostupných zdrojů, včetně krásné přírody, abychom přilákali turisty a využili potenciál konkurenčních výhod těchto oblastí, včetně řady regionálních a tradičních výrobků, bohatství tradičních znalostí a výrobních procesů, které činí tyto výrobky konkurenceschopnými.

Rozcháším se zde trochu s názory kolegů zde v Evropském parlamentu v tom, že nevěřím, že řešením problémů, kterým čelí horské oblasti, je poskytnutí více peněz těmto oblastem v rámci společné zemědělské politiky. Věřím, že tam, kde je zřejmé, že podpora zemědělství v horských oblastech bude obecně přínosná, například pro životní prostředí, by bylo vhodnější poskytovat prostředky z veřejných zdrojů podle pilíře o rozvoji venkova.

Klíčem k udržitelnému rozvoji horských oblastí je využití jejich potenciálu, nikoliv to, že jim budou poskytovány prostředky z veřejných zdrojů.

7. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(Zasedání bylo přerušeno ve 13.00 a pokračovalo v 15.00.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: P. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Místopředseda

8. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

9. Kontrolní a informační systém Společenství pro provoz plavidel – Vyšetřování nehod v odvětví námořní dopravy – Odpovědnost dopravců k cestujícím po moři v případě nehod – Státní přístavní inspekce (přepřacované znění) – Subjekty pověřené inspekcemi a prohlídkami lodí (přepřacované znění) – Subjekty pověřené inspekcemi a prohlídkami lodí (přepřacované znění) (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o

– doporučení pro druhé čtení (A6-0334/2008), jménem Výboru pro dopravu a cestovní ruch, o společném postoji Rady (05719/3/2008 – C6-0225/2008 – 2005/0239(COD)) k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2002/59/ES, kterou se stanoví kontrolní a informační systém Společenství pro provoz plavidel (zpravodaj: Dirk Sterckx),

– doporučení pro druhé čtení (A6-0332/2008), jménem Výboru pro dopravu a cestovní ruch, o společném postoji Rady (05721/5/2008 – C6-0226/2008 – 2005/0240(COD)) k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví základní zásady pro vyšetřování nehod v odvětví námořní dopravy a kterou se mění směrnice 1999/35/ES a 2002/59/ES (zpravodaj: Jaromír Kohlíček),

– doporučení pro druhé čtení (A6-0333/2008), jménem Výboru pro dopravu a cestovní ruch, o společném postoji Rady (06389/2/2008 – C6-0227/2008 – 2005/0241(COD)) k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady o odpovědnosti dopravců k cestujícím po moři v případě nehod (zpravodaj: Paolo Costa),

– doporučení pro druhé čtení (A6-0335/2008), jménem Výboru pro dopravu a cestovní ruch, o společném postoji Rady (05722/3/2008 – C6-0224/2008 – 2005/0238(COD)) k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady o státní přístavní inspekci (přepracované znění) (zpravodajka: Dominique Vlasto),

– doporučení pro druhé čtení (A6-0331/2008), jménem Výboru pro dopravu a cestovní ruch, o společném postoji Rady (05724/2/2008 – C6-0222/2008 – 2005/0237A(COD)) k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví společná pravidla a normy pro subjekty pověřené inspekcemi a prohlídkami lodí a pro související činnosti námořní správy (přepracované znění) (zpravodaj: Luis de Grandes Pascual), a

– doporučení pro druhé čtení (A6-0330/2008), jménem Výboru pro dopravu a cestovní ruch, o společném postoji Rady (05726/2/2008 – C6-0223/2008 – 2005/0237B(COD)) k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví společná pravidla a normy pro subjekty pověřené inspekcemi a prohlídkami lodí (přepracované znění) (zpravodaj: Luis de Grandes Pascual).

Dirk Sterckx, zpravodaj. – (NL) Pane předsedající, pane komisaři, pane úřadující předsedo Rady, musíme si položit otázku, zda jsme, devět let po nehodě tankeru *Erika* a skoro šest let po nehodě tankeru *Prestige*, na podobnou událost připraveni. Toto je otázka zcela přirozená.

Je vše v pořádku? Máme dostatek odborníků, kteří mohou dostatečně nezávisle rozhodnout? Dokáží dostatečně rychle pracovat? Dokončili jsme všechny přípravy, které jim umožní povolat specialisty či potřebné pracovníky, aby situaci vyřešili? Je v těchto případech správně zacházeno s posádkou? Dojde k vyplacení odškodného? Máme dostatek informací o plavidlech plujících podél našeho pobřeží? Toto jsou otázky, které si klademe po událostech *Erika* a *Prestige*. Tenkrát Komise neváhala a představila příslušné návrhy, některé jsme i sepsali – a nyní je potřebujeme vylepšit.

Máme za sebou první čtení, na které Rada reagovala společným postojem – obzvláště neuspokojivým. S potěšením však musím říct, že od té doby vedeme s Radou neformální rozhovory – nejprve se slovinským a nyní s francouzským předsednictvím, což přináší vynikající výsledky.

Co se týče vhodného úřadu, již jsme skoro v cíli cesty. Máme dobrý text, za který se budu u kolegů za všech okolností přimlouvat. Máme úřad, který se podílí na plánování, je dlouhodobého charakteru, má potřebnou kvalifikaci a může nezávisle rozhodovat a zlepšovat tak přijímání lodí. Pokročili jsme také v oblasti kontroly plavidel, nejen pomocí obyčejného radaru, ale i pomocí satelitu. Máme podrobnější informace o nákladu a o tom, kdo za poskytování těchto informací zodpovídá. Kontrola se vztahuje také na rybářská plavidla, čímž lze docílit i nárůstu bezpečnosti malých plavidel. Vypracovali jsme opatření pro případ výskytu ledu.

Učinili jsme pokrok, nicméně ještě stále nejsme u konce. Co ještě musíme vyřešit? Tendenci nahlížet na posádku jako na zločince, odškodnění přístavů v případě finančních ztrát a povinná hlášení o lodním palivu. I malé množství tohoto velmi znečišťujícího paliva totiž může způsobit obrovské škody na životním prostředí – mimo jiné jako v případě nehody tankeru *Tricolor* u belgicko-francouzského pobřeží, kde 180 tun paliva, tedy velmi malé množství, způsobilo závažné škody.

Pane úřadující předsedo, rád bych ocenil práci, kterou jsme my – Parlament a Rada – společně vykonali v souvislosti s mojí zprávou, chtěl bych Parlament a Radu podpořit v další takové práci.

Tato slova mě přivádí ke dvěma textům, ke kterým nenacházíme společný postoj. Jako zpravodaj jednoho z nich naléhám na Radu, aby přijala rozhodnutí i ohledně zbývajících textů. Víím, že pan úřadující předseda na tom usilovně pracuje, ale tuto problematiku finanční odpovědnosti majitelů plavidel a povinností států vlajky považuje Parlament za důležitou pro upevňování námořní bezpečnosti. Například Mezinárodní úmluva o odpovědnosti a náhradě za škodu v souvislosti s přepravou nebezpečných a škodlivých látek po moři (Úmluva HNS) musí být ratifikována všemi členskými státy, pokud má být vytvořen vhodný systém pro přijetí lodí, který se bude týkat různých členských států a Unie.

Parlament naléhá na úřadujícího předsedu, aby učinil vše, co je v jeho silách, aby Rada přijala rozhodnutí rovněž o těchto dvou textech. Pokud se tomu nestane, budeme mít velice závažný problém; Parlament bude pravděpodobně vše, čeho jsme dosud dosáhli a čeho si velmi cením, považovat za nedostatečné. Chtěl bych požádat pana úřadujícího předsedu, aby proto pokračoval v této dobré práci. Parlament – a tento zpravodaj v každém případě – stojí za ním. Pokračujme v práci a snažme se dosáhnout nejlepších možných výsledků v oblasti námořní bezpečnosti.

Předsedající. – Nevidím na místě pana Kohlíčka. Přejdeme tedy k dalším zpravodajům, a pokud se vrátí včas, dáme mu slovo.

Paolo Costa, zpravodaj. – (IT) Pane předsedající, pane úřadující předsedo Rady, pane komisaři, dámy a pánové, k prvnímu čtení jsme se sešli v této komoře v dubnu 2007. Nyní je září 2008 a já jsem přesvědčen, že jsme nepromarnili čas. Postoupili jsme o velký kus vpřed a já věřím, že se nám podaří urazit i poslední kus cesty, který nám zbývá, a dokončíme svůj hlavní úkol, zajistíme všem evropským i mimoevropským občanům, zkrátka všem, kteří se plaví po evropských mořích, bezpečnostní podmínky ve všech ohledech lepší než podmínky stávající.

Chtěl bych připomenout nejen tankery *Erika* či *Prestige*, které zmínil pan Sterckx, ale – a toto je úkol, který jsem si v souvislosti se svou zprávou stanovil – rád bych také zmínil, že se musíme vyvarovat tragédií jako je nehoda lodi *Princess of the Stars* na Filipínách, při které zemřelo 800 lidí, nebo smrt 4 lidí při srážce kontejnerové lodi a člunu v průlivu Messina či nedávná smrt „pouhých“ dvou osob na lodi *La Besogne*, která narazila na *bateau mouche* v Paříži. Shrňme-li tato fakta, riziko existuje ve všech vodách a my musíme konat ve všech vodách.

Naše směřování je však jasné: cítím, že nesmíme litovat toho, že jsme nepřijali požadovaná rozhodnutí v souvislosti se stále se opakujícími nehodami. Rád bych znovu zdůraznil, že se tato rozhodnutí netýkají pouze ochrany životního prostředí, pobřeží a moří jako v případě tankerů *Erika* a *Prestige*, ale také ochrany lidských životů jako v případě závažných nehod, ke kterým dosud jako zázrakem dochází na mořích od nás vzdálených, stejně jako v případech nehod, které vypadají méně hroživě. Uvedl jsem pouze dva příklady: nehodu v průlivu Messina a nedávnou nehodu na řece Seině v Paříži.

Moje zpráva obsahuje rovněž strategii, kterou bychom všichni měli přijmout, abychom co nejlépe využili veškeré evropské pravomoci v souvislosti s ochranou životního prostředí a ochranou spotřebitelů. V tomto případě to znamená ochranu života, jednotlivců a zajištění ochrany a bezpečnosti, abychom dosáhli zlepšení současného stavu.

Musíme však být opatrní: musíme použít pouze pravomoci, které nám umožňuje Smlouva, aniž bychom zcela narušili suverenitu či jakoukoli oblast členského státu, které, jak chceme věřit a věříme, tento cíl zcela podporují.

Z tohoto hlediska bychom pak dle mého názoru měli pokračovat v práci v oblasti, o které pojednává moje zpráva, a nalézt prostředky, které by mohly být uplatněny pro všechny přijatelným způsobem, a nalézt postupné metody pro jejich zavádění v přiměřené době, které umožní každému, aby se mohl v průběhu času přizpůsobit, aniž bychom trvali na tom, že se veškeré změny stanou přes noc. Co se týče omezení odpovědnosti, potřebujeme nalézt způsob, jak sloučit jistotu na straně majitelů plavidel spojenou s odpovědností, kterou přebírají, a výši škody, kterou mohou utrpět, spolu s jistotou na straně možných obětí, že budou odškodněni. Musíme proto nalézt po všech stránkách přijatelné řešení, které umožní pohybovat výši maximálních a minimálních limitů, které jsou v současnosti pevně stanovené. Potřebujeme zajistit lepší informovanost osob plavících se na našich lodích a v případě nehody musíme umožnit rychlou a okamžitou akci, i na základě zálohových plateb pro omezené případy, které mohou být prověřovány.

Věřím, že se v těchto otázkách snadno shodneme; můžeme nalézt způsob řešení pro témata, která jsou stále skrytá ve spisech. Základní body se však nemění: nesmíme řešit pouze jedno téma, ale musíme se vypořádat s celou problematikou, abychom mohli evropským občanům říct, že bojujeme ve všech oblastech, na všech frontách.

Nebudu opakovat témata, která souvisí se dvěma zbývajících zprávami, dvěma zbývajících ustanoveními. Rád bych francouzskému předsednictví sdělil, že bylo vynaloženo obrovské úsilí a jsem si jistý, že tomu tak bude i nadále. Hovořím-li za sebe a za Parlament, mohu vás ujistit, že budeme v každém případě od této chvíle až do 31. prosince tohoto roku pokračovat v práci každý den, za jakýchkoli podmínek, abychom dosáhli toho, že spis bude uzavřen během tohoto předsednictví, a to pro všechny, kteří nás sledují, maximálně přijatelným způsobem. Jsem přesvědčen, že v závěru se budeme cítit pyšní na pokrok učiněný v oblasti námořní bezpečnosti v Evropě, že nikdo nebude mít pocit – jak bych to správně vyjádřil? – že ztrácí odpovědnost, kterou chce uplatňovat přímo.

Dominique Vlasto, zpravodajka. – (FR) Pane předsedající, pane úřadující předsedo Rady, pane komisaři, dámy a pánové, na úvod bych jen chtěla všem připomenout, že námořní bezpečnost musí zůstat na pořadu jednání na předním místě. Nemůžeme čekat na další vážnou nehodu, ke které na moři dojde, abychom pochopili, že námořní bezpečnost je pro nás, politické vůdce, prioritní, stejně jako pro občany, kteří již dále nebudou tolerovat znečišťování pobřeží, pomineme-li samotný fakt, že tyto nehody představují pro životní prostředí katastrofu a mají za následek finanční škody.

První čtení v Parlamentu proběhlo v dubnu 2007. Radě trvalo přes rok, než nám oznámila svůj společný postoj, který se týkal pouze pěti ze sedmi textů v balíčku. Musím přiznat, že je velice těžké se s touto skutečností smířit.

Je přirozené, že některá témata jsou spojená se závažnými problémy a může být obtížné dosáhnout shody. Shodneme se alespoň na balíčku právní úpravy, která je velmi komplikovaná, a já nevidím mnoho pádných důvodů, které by nám zabránily shodnout se na odborných, nicméně jasných textech, které ve skutečnosti tvoří velmi souvislý celek. Vybavuji si, že před rokem jsme všichni měli velikou radost a byli jsme dokonce spokojeni sami se sebou. S kolegy poslanci bych samozřejmě ráda věděla, proč Radě trvalo tak dlouho, než si spis prostudovala, a byla bych ráda, aby nám Rada vysvětlila, co jí zabránilo v dosažení shody ohledně dvou důležitých návrhů, konkrétně občanskoprávní odpovědnosti majitelů lodí a závazků států vlajky, obzvláště proto, že stát vlajky je nedílnou součástí mé zprávy o státní přístavní inspekci. Vzhledem k tomu není těžké pochopit, jak se jednotlivé texty prolínají, což plně ospravedlňuje přístup k tomuto „balíčku“ a potřebu shody ohledně všech textů.

Možná budu působit nepříjemně, ale chtěla bych vědět, co se děje. Oceňuji však upřímnou snahu francouzského předsednictví, které se pokusilo vyřešit blokádu a znovu obnovit rozhovory o dvou návrzích, které v současnosti zbývají: návrzích obsažených ve zprávách pana Savaryho a pana Fernandez. Nebyl to nedostatečný vývoj v textech či jednotlivé překážky týkající se konkrétního návrhu, které nám zabránily v dosažení shody s Radou, ale skutečnost, že tyto dva texty nejsou v současnosti součástí balíčku, což očividně pro všechny zpravodaje představuje problém.

Věřím, že se brzy shodneme na obou návrzích, i na základě dohodovacího řízení, protože budeme muset. Jsem si samozřejmě vědoma toho, že francouzské předsednictví se problému plně věnuje, a doufám, že bude úspěšné.

Nejsem příliš znepokojena ohledně své zprávy o státní přístavní inspekci, protože vím, že se po našich neformálních rozhovorech mnoho problémů vyřešilo. Kromě několika rozdílných formulací však mezi námi a Radou přetrvávají tři zásadní rozpory, kvůli kterým jsem se chtěla vrátit ke stanovisku Parlamentu po prvním čtení.

Prvním bodem je uplatňování směrnice na kotviště, což je pro námořní bezpečnost zásadní téma. Musíme do tohoto textu kotviště zahrnout. Jsem přesvědčena, že naše politika působí pevně a soudržně. Lodě, které nevyhovují standardům, nesmí inspekci uniknout bez ohledu na trasu své plavby a místo vplutí do evropských vod.

Druhý bod se týká zavedení trvalých zákazů. Znovu opakuji, že toto je opatření, které slouží jako odstrašující prostředek. Toto opatření by mělo být v praxi používáno velmi zřídka, protože jen málo lodí splní podmínky pro jeho použití, musí však platit pro plavidla, která nevyhovují standardům, aby tato plavidla nepůsobila další problémy a nevyvolávala pocity beztrestnosti.

Třetí bod se týká pružnosti opatření na uplatňování systému inspekci. Při prvním čtení jsme zvolili pružné mechanismy, které vycházejí z konkrétních okolností; například vynechání inspekce na základě špatného počasí či nevyhovujících bezpečnostních podmínek. Byla zahrnuta možnost přeložit inspekci plavidla z přístavu Společenství do přístavu jiného.

Rada požaduje víc.

(Předsedající řečníka přerušil)

Luis de Grandes Pascual, zpravodaj. – (ES) Pane předsedající, pane Bussereau, pane komisaři, dámy a pánové, dnes se opět vracíme k rozpravě, která byla po prvním čtení před rokem a půl uzavřena.

Máme více důvodů než tenkrát být spokojeni s dosaženými výsledky, které jsou plodem spolupráce a shody, která v této sněmovně panuje v souvislosti s pro veřejnost citlivým tématem bezpečnosti na našich mořích.

Lituji však, že nemůžeme být spokojeni tak, jak bychom si přáli, vzhledem k případům z minulosti, jako jsou tragické nehody tankerů Erika a Prestige, které máme stále před očima, a vzhledem k potřebě učinit nějaké kroky právě teď a nečekat na shodu, která přichází vždy po takovýchto neštěstích, postoj Rady nám bohužel neumožnil uzavřít toto téma dnes přijetím osmi návrhů, které tvoří „třetí balíček“ o námořní bezpečnosti.

To mi však nebrání vyjádřit díky francouzskému předsednictví za to, že převzalo štafetu od předsednictví portugalského a slovinského a udalo v Radě správné tempo, a za rozumný úmysl dosáhnout shody ohledně

balíčku návrhů, které by měly být řešeny jako celek, na čemž se všichni shodneme, protože se vzájemně překrývají a týkají se všech, kdo jsou zapojeni v řetězci námořní dopravy.

Není proto žádný prostor pro diskusi o potřebnosti či vhodnosti těchto návrhů, jak si bohužel některé vlády myslí. Každý z návrhů má své opodstatnění.

Na základě toho vyzývám Radu, aby si nenechala tuto vzácnou příležitost proklouznout mezi prsty a uzavřela tuto záležitost ve dohodovacím řízení, ke kterému stejně většina z nás dojde, protože neformální rozhovory, které dosud proběhly, a naprostá shoda, která panuje mezi stínovými zpravodaji, přinesly velmi uspokojivé výsledky a mohly by tvořit solidní základ pro konečnou dohodu.

Dámy a pánové, stále však existuje velmi znepokojující problém, který bych rád zmínil, protože se dle našeho názoru týká důležitého bodu v balíčku. Hovořím o nezávislosti orgánů a úřadů založených za účelem přijímat nejlepší možná rozhodnutí v co nejkratší době.

V tomto směru hovořím zejména o tom, aby byl ustanoven nezávislý orgán, který by byl zodpovědný za obtížná rozhodnutí ohledně přijetí plavidla v nouzi v útočišti.

Dámy a pánové, nemělo by smysl ustanovit orgán, který by byl nezávislý na politických vlivech, pokud by neměl potřebné zdroje a rozhodovací pravomoci, mnohem závažnější však je udělit mu pravomoci, pokud pak v daném případě bude mít pouze jedinou možnost: povinně přijmout i plavidlo bez pojištění a záruk.

V takovém případě ponese veškeré náklady příslušný členský stát, který nakonec utrpí ekologické i sociální škody způsobené přijetím plavidla v útočišti a bude se muset s těmito škodami finančně vypořádat.

Schvaluji proto zřízení takového úřadu, měl by však mít příslušné pravomoci, a plavidlo v nouzi by mělo být přijato pouze na základě předchozího vyhodnocení situace, které povede k závěru, že takové rozhodnutí je nejlepší možné a že riziko je eliminováno.

Musím vám sdělit, že tuto bitvu nevedu sám a že i evropský svaz, který zastupuje všechny naše přístavy, se proti této skutečnosti ohradil.

Po těchto slovech bych rád poděkoval panu Sterckxovi za jeho vytrvalost v tomto obtížném úkolu, kdy je třeba i bojovat.

Vítám zejména vývoj v oblasti nástrojů pro kontrolu lodí, které jsou důležité pro snižování výskytu rizikových situací.

Co se týče rozdílů, budeme mít čas během dohodovacího řízení a vynaložíme veškerou snahu, abychom dosáhli kompromisu, a já o jeho dosažení nemám nejmenší pochybnosti.

Nakonec bych přešel ke své zprávě. Po přezkoumání Radou se z původního návrhu směrnice staly dva právní dokumenty, návrh nařízení a návrh směrnice, a členové Výboru pro dopravu a cestovní ruch byli přesvědčeni o správnosti tohoto kroku. Náš názor na společný postoj je proto kladný, protože z velké části přijímá směr prosazovaný Parlamentem: být schopni posílit kontrolní mechanismy uznávaných úřadů vytvořením nezávislého hodnotícího výboru s trvalou pravomocí; vytvořením pružnějšího a spravedlivějšího systému pokut, který bude mnohem efektivnější, protože bude trestat ty, kteří se nebudou chovat tak, jak mají, avšak v závislosti na závažnosti spáchaného zločinu a objemu hospodaření organizace; a nakonec, po zvládnutí velmi ožehavého problému týkajícího se uznávání certifikátů o proměření lodí, stanovením podmínek, na základě kterých se budou subjekty vzájemně uznávat, aniž by ohrožovali námořní bezpečnost, a budou se řídit nejpřísnějšími pravidly jako referenčními body.

V každém případě jsem, dámy a pánové, přesvědčen, že je vytvořen pevný základ pro konečnou shodu a že společně najdeme rozumné řešení pro všechny evropské občany.

Jaromír Kohlíček, zpravodaj. – (CS) Milé kolegyně, vážení kolegové, ve všech oborech dopravy je dlouhodobě zažito pečlivé vyšetření příčin vážných dopravních nehod. Jednotlivé členské státy berou takové vyšetření a zjištění technických příčin za samozřejmou součást snižování nehodovosti. Jedinou výjimku dosud tvoří lodní doprava. Existují sice určité rámcové předpisy, ale námořní a lodní doprava je z hlediska stanovení státu, který bude odpovědný za vyšetření příčin nehody, daleko složitější než ostatní druhy dopravy. Majitel lodi nemusí být provozovatelem lodi, oba mohou tedy pocházet z různých států. Posádka může mít pestré národnostní složení, různou státní příslušnost. Cestující mohou mít rovněž různé státní příslušnosti. Podobně se jedná o náklad, podobně se jedná o objednatele dopravy. Loď vyplouvá z přístavu v teritoriálních vodách jednoho státu, pluje do jiného, na cestě proplouvá teritoriálními vodami dalších států nebo mezinárodními

vodami. Aby nebylo dost všech složitostí, některé státy tyto vyšetřovací komise, které požadujeme, mají organizačně začleněny do různých státních organizací. Nejsou tedy nezávislé ani organizačně.

Vyšetřování nehod v oblasti námořní dopravy bylo diskutováno se stínovými zpravodaji i s předsednictvím. Výbor pro dopravu a cestovní ruch se shodl na tom, že je žádoucí udržet základní rysy návrhu směrnice. Jde o jednotné šetření podle společné metodiky s tím, že musí být stanoveny termíny, dokdy bude určen stát, který provede vyšetřování, a dokdy bude předložena závěrečná zpráva. Je samozřejmě možné diskutovat o tom, jaká třída nehod bude povinně podle přijaté metodiky vyšetřována, a je možné diskutovat o tom, jak přesně vymezit organizační nezávislost vyšetřovací komise. V průběhu projednávání materiálu jsme se shodli na tom, že závěry technického vyšetření mohou být použity pro další, například kriminální vyšetřování. Detaily technického vyšetřování musí však zůstat důvěrné. Ve výboru bylo také vyjasněno, že není možné vynechat ustanovení, které požaduje vhodné zacházení s personálem lodi, jež byla účastníkem námořní nehody, pokud tomu nebrání zahrnutí takového ustanovení do jiných předpisů. Panuje rovněž shoda v tom, že nezávislá vyšetřovací komise musí být složena z odborníků z více zemí a že jednotlivé státy mohou mít vzájemnou dohodu o zastupování při vyšetřování námořních nehod.

Rád bych zdůraznil, že jedním z hlavních cílů projednávaného námořního balíčku je posílit odpovědnost státu vlajky. Proto je vhodné, aby i navrhované formulace týkající se rychlé informace o zjištěných technických nedostatcích zůstaly součástí směrnice stejně jako specifikace lodí, na které se daná směrnice vztahuje. Nemyslím si, že by bylo dobré, aby po zkušenostech s haváriemi tankerů u španělských břehů bylo nadále umožněno, aby pracovalo paralelně několik technických vyšetřovacích komisí. Jestliže se Evropská komise necítí dostatečně fundovaná pro rozhodnutí o vedení vyšetřování, potom zbývá jako jediná možnost provést toto rozhodnutí v Evropské radě. Rozhodně považuji za špatné řešení připustit několik paralelních technických vyšetřování. Dodnes neukončené šetření havárie tankeru *Prestige* nám ukazuje, kam takovéto alibistické rozptýlení odpovědnosti za vyšetřování vede. Je správné, že celý námořní balíček má být projednáván současně, je možné se tím vyvarovat rozdílu v definování jednotlivých pojmů mezi směrnicemi, které jsou jeho součástí, a tím lze zlepšit jednoznačnost výsledných materiálů.

Věřím, že i v případě směrnice o námořních katastrofách můžeme dojít k rozumnému kompromisu, který bude v praxi použitelný a který přispěje ke snížení pravděpodobnosti uskutečnění dalších námořních katastrof, případně k důslednému došetření včetně technických návazností.

Dominique Bussereau, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedajícím, pane komisaři, dámy a pánové, zítra proběhne hlasování o třetím námořním balíčku. Jak jistě víte, námořní průmysl zaměstnává zhruba 3 miliony lidí a představuje tak pro Evropskou unii klíčové odvětví.

V balíčku zaslaném Komisí na počátku roku 2006 bylo sedm legislativních návrhů. Usilovaly o vytvoření opatření na prevenci nehod na moři a opatření pro stav po nehodách – tedy pro analyzování příčin nehod a pro odškodnění obětí. Nejdůležitějším bodem balíčku je zajistit bezpečnost a kvalitu lodní přepravy v souladu s životním prostředím a zvyšovat konkurenceschopnost evropského námořního sektoru.

Rada, Parlament i Komise podporují snahu o zvyšování námořní bezpečnosti. Na zasedání Evropské rady v roce 2002 v Kodani uvítala Rada snahy o zvýšení námořní bezpečnosti a připomněla odhodlání Evropské unie podniknout veškerá potřebná opatření, aby se zabránilo opakování katastrof, jako byla nehoda tankeru *Erika*. Rada si rovněž nemusí vyčítat, že uznala mnoho požadavků Parlamentu v jeho usnesení ze dne 27. dubna 2004. Stále však v souvislosti s třetím námořním balíčkem existují rozpory, které budou vyžadovat další jednání stran.

Od té doby, kdy byl na základě práce několika předsednictví – naposledy předsednictví slovinského – balíček Komisí představen, přijala Rada šest společných postojů k následujícím návrhům: vyšetřování nehod, společností vydávající osvědčení, státní přístavní inspekce, kontrola dopravy a Athénská úmluva, s přihlédnutím ke stanoviskům Parlamentu jako ta, která byla přijata v dubnu loňského roku.

Od začátku tohoto funkčního období vyvinulo francouzské předsednictví velkou snahu o dosažení shody během druhého čtení v Parlamentu v těchto šesti textech, ke kterým svůj společný postoj oznámila Rada v červnu 2008. Během neformálních setkání zpravodajů a předsedy výboru Coreper v letních měsících došlo ohledně všech dokumentů k velkému pokroku, protože cílem bylo rychlé dosažení shody v těchto textech. V posledním dopise jste, pane Costo, tuto skutečnost popsal jako „obrovský pokrok“.

V souladu se závazky, které jsem učinil v dubnu, navíc předsednictví, jak jistě víte, rázně a s nadšením znovu obnovilo rozhovory v Radě ohledně dvou zbývajících textů o občanskoprávní odpovědnosti a závazcích států vlajky. Toto opětovné zahájení bylo pro námořní bezpečnost velmi důležité a, pane komisaři, přišlo

jako reakce na stále se opakující požadavky vaší Komise. Je vám známo, že tento bod zařadilo předsednictví na pořad jednání na neformálním setkání v La Rochelle, na které jsem pozval poslance Evropského parlamentu pana Costu a pana Savaryho, kteří byli tak laskaví a pozvání přijali. Víte, že v současné době pracujeme na technické stránce, aby se Rada ve složení pro dopravu mohla podívat před jejím dalším zasedáním naplánovaným na 9. října.

Budu k vám hovořit upřímně: vzhledem k reakci, kterou tato skutečnost vyvolala, jsem doufal, že se vyhneme dohodovacímu řízení. Nicméně nyní stojíme před ním. Musíme teď však usilovat o to, abychom neztratili sílu, kterou máme, a zejména nesmíme připustit ani zdání, že všechna snaha a pokrok byly marné, protože to by vyslalo veřejnosti velmi špatný signál. Proto je souběžně s prací, která byla v Radě ohledně posledních dvou textů vykonána, předsednictví přesto spokojeno, že dokázalo udržet neformální kontakt se všemi zpravodaji prvních šesti textů, aby dosáhlo nad jejich obsahem shody.

Chtěl jsem vás informovat o tomto řešení a řeknu o něm i Radě na jejím dalším jednání 9. října, kde se zaměříme na zbývající dva texty. Rada rozhodne o svém postoji na základě dohodovacího řízení o prvních šesti textech.

Pane předsedající, pevně věřím, že Parlament, Rada a Komise najdou cestu k užší spolupráci na těchto dokumentech. Domnívám se, že jsme již malý krůček od konečné shody, po které všichni toužíme.

Antonio Tajani, člen Komise. – (IT) Děkuji vám, pane předsedající, dámy a pánové a zejména vám, moji kolegové. Po tolika letech strávených jako poslanec Evropského parlamentu jsem velmi potěšen, že se nyní nacházím ve sněmovně. Pane předsedající, pane Bussereau, dámy a pánové, je nutné zmiňovat důležité body a cíle, které vyplynuly na počátku této rozpravy o námořním balíčku?

Naším cílem i cílem Parlamentu, který zastupuje evropské občany, je evropským občanům zajistit či nalézt záruky, že se tragické události, které se odehrály několik kilometrů od evropského pobřeží, nebudou opakovat. Došlo i k méně závažným nehodám, jak ukazuje nedávná událost v přístavu Tarragona, které potvrzují, že naše snažení je správné a že potřebujeme dát občanům odpovědi na jejich otázky. Je samozřejmě nemožné nehodám zcela zabránit, musíme však udělat vše, co je v našich silách, abychom jim předcházeli, pomocí právní úpravy a politických kroků.

Jak toho můžeme dosáhnout? Ztížením podmínek pro bezohledné hospodářské subjekty, přísnějšími a systematictějšími kontrolami ve všech přístavech EU a také efektivnějšími ustanoveními pro přijímání lodí v nouzi do přístavů zodpovědných za přijímání lodí a v neposlední řadě důslednějším dohledem nad orgány oprávněnými kontrolovat plavidla a vydávat osvědčení o bezpečnosti jménem jednotlivých členských států.

Stručně řečeno, potřebujeme zefektivnit způsob řešení následků nehod, poskytování spravedlivého odškodnění cestujícím, jejich rodinným příslušníkům či námořním organizacím a lépe se poučit z výsledků vyšetřování, které probíhá po nehodách. To je jeden z nejdůležitějších bodů – pochopit, co se stalo, abychom mohli zabránit dalšímu opakování. Těmito problémy se budete muset zabývat, protože Rada přijala rozhodnutí o pěti ze sedmi návrhů ve třetím námořním balíčku.

Jistě je vám známo, že Rada ve složení pro dopravu nedokázala v dubnu loňského roku posoudit návrhy týkající se závazků států vlajky a občanskoprávní odpovědnosti majitelů lodí. Neměli bychom podceňovat obtíže, o kterých se zmiňují členské státy a které vyvstaly i v průběhu neformálního jednání Rady v La Rochelle – znepokojení ohledně převedení pravomocí na Evropskou unii v souvislosti se subjekty dotčenými mezinárodními úmluvami a obavy z nárůstu administrativy spojené s kontrolami.

Během jednání v La Rochelle, – kterých se účastnil pan Costa –, jsme usilovně hledali – a tím „my“ mám na mysli Komisi a předsedu i francouzské předsednictví, kterému děkuji za práci vykonanou spolu s Komisí ve snaze dosáhnout co nejrychlejšího schválení balíčku, aniž by byly vynechány dva právní texty, které všichni považujeme za velice důležité, jak zdůraznil pan Bussereau.

Velice děkuji francouzskému předsednictví za podniknuté kroky, za jeho snahu vyjednávat a jeho přání zapojit Parlament do tohoto velmi citlivého a velice obtížného právního rozhodnutí. Nemohu však tvrdit, že jsem se současným stavem spokojen. Jsou před námi dvě témata, která čelí nebezpečí, že budou odložena stranou, přestože jsou velice důležitá.

Komise by ráda přijala celý balíček a my o to budeme usilovat a v našem úsilí vytrváme, abychom dohody dosáhli. Evropa musí dokázat občanům jasně odpovědět na jejich otázky, musíme mít jednoduchý, ale závazný cíl: veškerá plavidla pod vlajkou jakéhokoli členského státu se musí naprosto podřídit. Naším cílem

musí být navíc záruka, že oběti námořních nehod obdrží odpovídající a jednotné odškodnění napříč celou Evropskou unií.

V La Rochelle jsme se pokusili vydat na cestu, která povede ke shodě mezi Parlamentem a Radou. Spolupracujeme s francouzským předsednictvím v prosazení textů, které budou mít kladné hodnocení Rady a zároveň Parlamentu. Včera jsem hovořil s ministrem dopravy Spolkové republiky Německo a naléhal jsem, aby se Německo také zapojilo, u všech členských států se během jednání snažím o to, aby učinily potřebné kroky a podpořily vyjednávací aktivity, o které se snaží francouzské předsednictví i Evropská komise.

Naprosto chápu, že Parlament usiluje během druhého čtení o přidání pozměňovacích návrhů navržených tak, aby odpovídaly podstatě dvou zbývajících návrhů. Tyto pozměňovací návrhy podporuji. Co se týče dokumentů, které jsou právě přezkoumávány, jsem si vědom toho, že jsme učinili obrovský pokrok, abychom sbližili názory Parlamentu a Rady a i přesto, že jsme nedocílili ohledně pozměňovacích návrhů kompromisu, jsem přesvědčen, že zbývající kroky budou tímto pokrokem výrazně zjednodušeny. O těchto tématech a předložených návrzích budu samozřejmě moci hovořit, až vyslechnu vaše příspěvky.

Stále však věřím, že můžeme dohody dosáhnout: bylo by nesprávné tvrdit, že jednání jsou snadná, protože jsou velmi složitá, ale věřím, že stále existuje prostor pro dosažení cíle ještě před dohodovacím řízením: nemůžeme se vzdát, dokud jsme nevynaložili veškerou snahu na přijetí všech textů, které tvoří balíček o námořní bezpečnosti.

Členové Rady, dámy a pánové, můžete se spolehnout na platnost závazku Evropské komise, všech manažerů a úředníků Kabinetu a generálního ředitelství, které mám tu čest vést, i mých podřízených, hledat a nalézt odpovědi na konkrétní otázky všech občanů Evropské unie.

Georg Jarzembowski, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Pane předsedající, pane úřadující předsedo Rady, pane komisaři, s uspokojením zjišťuji, že na základě této rozpravy se objevuje společné východisko. Zástupce Rady za Francii, náš přítel, vyjádřil svůj názor, že my všichni stále máme možnost dosáhnout dohody do konce tohoto roku. Ano, dohodněme se tedy! Rád bych také poděkoval místopředsedům za jejich podporu Komise během rozhovorů mezi zpravodaji a francouzským předsednictvím v Radě.

Pane úřadující předsedo, rádi bychom zmínili, že vy a vaši kolegové jste učinili obrovský pokrok v rámci jednotlivých rozhovorů o těchto šesti dokumentech. Jsme skutečně na správné cestě, ale – a zmiňuji tuto skutečnost, abych dodal podporu vašim váhavým kolegům z Rady –, budeme mít buď jeden balíček, nebo žádný balíček. Proto doufám, že s těmito dvěma stále nevyřešenými dokumenty postoupíte vpřed na dalším zasedání Rady pro dopravu, telekomunikace a energetiku 9. listopadu. Tyto spisy mají svou váhu, nechci hovořit o podrobnostech občanskoprávní odpovědnosti majitelů lodí, ale považuji ji za velmi důležitou v souvislosti se státy vlajky.

Je však zřejmé, že bez ohledu na konkrétní povolání musíme mít námořní bezpečnost a ochranu námořníků, cestujících i pobřežních vod neustále na paměti, přesto se však členské státy vyhýbají ratifikaci a plnění konkrétních závazků či dokonce usnesení IMO o námořní ochraně. I když chceme zavést tyto závazky států vlajky, i když my – Parlament a Komise – chceme mít možnost vyvíjet na členské státy nátlak – v případě nutnosti i u soudu – aby plnily své závazky vyplývající z Úmluvy IMO o námořní ochraně a ochraně přímořských populací, členské státy to odmítají. Přestože existují slušní lidé, kteří závazky států vlajky plní, existují i ti, kteří se odmítají podrobit kontrolám Parlamentu a Komise, které by zajistily, že závazky příslušného státu vlajky budou plněny. To je zcela nepřijatelné.

Byli jsme svědky nehod tankerů *Prestige* a *Erika* a mí kolegové zmínili rovněž nehody z nedávné minulosti. Jsme občanům i životnímu prostředí zavázáni, že zajistíme, aby zejména státy vlajky plnily své závazky.

To je zvláštní. Ve zprávě paní Vlastové jsme hovořili o státní přístavní inspekci, která teoreticky zajišťuje, že plavidla třetích zemí kotví u našich břehů budou zkontrolována. Provádíme tedy kontrolu plavidel třetích zemí, ale členské státy se bojí podstoupit kontrolu, která by zajistila, že oni, státy vlajky, splňují povinnosti týkající se bezpečnosti plavidel. To je zcela nepřijatelné.

V tomto směru bych rád podpořil pana úřadujícího předsedu při získání většiny 9. října. Říkám „většiny“, pane úřadující předsedo, protože, pokud se nemýlím, většinová rozhodnutí jsou u dokumentů o dopravě možná. Budete zřejmě muset v Radě prorazit *esprit de corps* – pokud jedinec váhá, ostatní na něho nenaléhají – protože to ohrožuje ochranu životního prostředí a občanů a my budeme muset dosáhnout většinového rozhodnutí, pokud to bude třeba.

Žádám vás, abyste pokračoval, jsme na vás hrdí – doposud jste v Radě bojoval statečně. Předajte prosím Radě následující vzkaz: stojíme za vámi a jsme připraveni a chceme dosáhnout spolu s francouzským předsednictvím skvělých výsledků. Někteří však budou muset ustoupit – včetně německé vlády. Bojujme v tomto směru společně!

10. Přivítání

Předsedající. – Než dáme slovo dalšímu řečníkovi, rád bych oznámil, že pan Bronisław Komorowski, předseda polského parlamentu, je spolu s delegací na galerii.

(Potlesk)

Pan Komorowski přijal pozvání našeho předsedy Hanse-Gerta Pötteringa a před chvílí společně zahájili výstavu fotografií, která nám připomíná svobodě zaslíbenou životní dráhu našeho drahého a váženého kolegy a přítele Bronisława Geremeka, který již není mezi námi. Pane Komorowski, srdečně vás vítáme doma, v Evropském parlamentu.

11. Kontrolní a informační systém Společenství pro provoz plavidel – Vyšetřování nehod v odvětví námořní dopravy – Odpovědnost dopravců k cestujícím po moři v případě nehod – Státní přístavní inspekce (přepřacované znění) – Subjekty pověřené inspekcemi a prohlídkami lodí (přepřacované znění) – Subjekty pověřené inspekcemi a prohlídkami lodí (přepřacované znění) (pokračování rozpravy)

Gilles Savary, jménem skupiny PSE. – (FR) Pane předsedající, od té doby, co jsem se stal „špatným“ zpravodajem, když Rada smetla ze stolu moji zprávu, mám pouze dvě minuty, abych se mohl vyjádřit. Půjdu tedy přímo k věci a zaprvé řeknu, že se neobracím na francouzské předsednictví, které nás podporuje, ani na komisaře, který nás podporuje, ale na Radu. Rovněž se obracím na kolegy poslance a chtěl bych jim poděkovat za jejich solidaritu a říct, že nehody tankerů *Erika* a *Prestige* byly velmi špatnou zkušeností. Členské státy obvinily Evropu z toho, že se těmito záležitostmi nezabývá dostatečně.

Nyní díky komisařovi Barrotovi usilujeme o zavedení zcela nového výtečného evropského prostoru námořní dopravy. Jedním z opatření, která navrhujeme, je občanskoprávní odpovědnost majitelů plavidel. Co to znamená? Znamená to, že přinejmenším zajistíme, aby byla všechna plavidla pojištěna u solventních pojišťovacích společností proti škodám, které způsobí, a to přinejmenším v rámci úmluv Mezinárodní námořní organizace (IMO). V La Rochelle jsem byl potěšen, když jsem viděl, že členské státy, jež se k organizaci IMO nepřipojily, se náhle staly jejími velkými příznivci.

Radím jim, aby ratifikovaly úmluvy IMO a ze všeho nejdříve úmluvu o chemických látkách. K chemickému ohrožení nebo chemické katastrofě může dojít dnes nebo zítra ráno. Vrátili bychom se do doby nehody tankeru *Exxon Valdez*. Prakticky žádný členský stát nepřijal v rámci IMO právní závazky ohledně chemického ohrožení. To je první věc.

Druhou věcí je vytvoření osvědčení o záruce a pojištění pro evropský prostor námořní dopravy. V Evropě potřebujeme mít jistotu. Pokud je Evropa napřed, zbytek světa její pokrok následuje. To jsme mohli sledovat zejména v případě černých listin leteckých společností. Dámy a pánové, nedávno jsem se zúčastnil sympozia, které se zabývalo otázkou, zda je balíček *Erika* ještě použitelný. Ano je a bylo tomu tak i dne 11. listopadu 2007 v Černém moři, když se v Kerčském průlivu potopilo pět plavidel, jejichž pojistné smlouvy byly nepoužitelné.

Opravdu se domnívám, že musíme tuto záležitost vyřešit, a proto si myslím, pane úřadující předsedo, že vytrvalost Parlamentu zde není otázkou hrdosti. Je otázkou veřejného zdraví a veřejného zájmu. Nikdy zde nepřipustíme svou odpovědnost za nedbalost členských států, pokud tyto státy nebudou vyvíjet žádné úsilí. Spoléhám na vás.

Anne E. Jensen, jménem skupiny ALDE. – (DA) Pane předsedající, pane úřadující předsedo Rady, pane komisaři, sdílím naději ostatních zpravodajů, že se blížíme k přijetí těchto významných právních předpisů. Zdá se mi divné, že by Radě mělo trvat tak dlouho předložit společný postoj k sedmi směrnici, jež mají předcházet katastrofám vedoucím k znečištění moří a posílit připravenost v případě takových neblahých událostí.

Je politováníhodné, že jsme již tak dlouho neúspěšní, co se týče dvou směrnic o povinnostech států vlajky a odpovědnosti pracovníků záchranných týmů. Podle mého názoru to musí být také zahrnuto do celkového balíčku. Několik dalších členů uvedlo, a já souhlasím, že francouzské předsednictví vyvíjí obrovské úsilí s cílem najít řešení tohoto problému, a já bych za to francouzskému předsednictví jménem skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu ráda poděkovala. Doufáme, že toto úsilí bude úspěšné.

Všichni samozřejmě souhlasíme, že námořní doprava je celosvětovým průmyslovým odvětvím a že právní předpisy, které přijímáme, musí být v souladu s mezinárodními námořními dohodami uzavřenými pod záštitou IMO a v rámci Pařížského memoranda o porozumění o státní přístavní inspekci. Parlament to podporuje po celou dobu. Cílem třetího balíčku pro námořní bezpečnost je, aby se lodě nesplňující potřebné normy staly v evropských vodách minulostí. Musí zde být lepší kontrola provozu plavidel, kvalitnější kontrola lodí a lepší výměna zkušeností týkajících se toho, co představuje riziko mimořádných událostí.

Záležitost přístavů pro lodě v tísni byla předmětem sporu mezi Parlamentem a Radou. Já sama žiji blízko přístavu, který byl určen jako přístav zodpovědný za příjem lodí, a musím vyjádřit svou jasnou podporu ohledně požadavků Parlamentu, že přístavy zodpovědné za příjem lodí musí být chráněny před nepříjemnými dodatečnými náklady, jež vznikají v případě, že loď, ze které uniká ropa, je odvečena do přístavu. Je důležité zajistit, aby na malých místních samosprávách nezůstala finanční zátěž za následné provedení sanačních prací.

Ráda bych zdůraznila zejména dvě směrnice, v jejichž případě jsem byla zpravodajkou za svou skupinu, konkrétně se jedná o směrnici o státní přístavní inspekci a směrnici o vyšetřování nehod. Co se týče směrnice o státní přístavní inspekci, panuje zde shoda ohledně zásad navržených Komisí, a to, že všechny lodě musí být kontrolovány a lodě, které jsou ve špatném stavu, musí být kontrolovány mimořádně důkladně. Státní přístavní inspekce musí splňovat vhodné normy, aby se dosáhlo jednotnějšího provádění inspekci ve všech přístavech EU. Je zde však ještě několik nevyřešených bodů. Rada nepřijala inspekce kotvicích lodí a její postoj není tak pevný jako v případě Parlamentu vůči odepření přístupu pro lodě v opravdu nejhorším stavu. Skupina ALDE plně podporuje postoj zpravodajky paní Vlasto a je tedy pro předložení několika návrhů z prvního čtení.

Parlament a Rada se stále neshodují v otázce několika bodů, co se týče směrnice o vyšetřování nehod. Vyšetřování mimořádných událostí a sdělování jejich výsledků by mělo zajistit, aby se nehody neopakovaly. Z nehod, ke kterým dochází, se musíme poučit a co nejvíce lidí se musí poučit ze zkušeností ostatních. Stejně jako v letectví musí být zajištěno, že všechny zúčastněné strany poskytnou co nejotevřenější a nejčestnější popis průběhu nehody. Svědecká výpověď z vyšetřování nesmí být použita v přímém spojení s jakýmkoli vzniklými náklady; v takových případech musí být obviněnému během výslechu zajištěna jeho práva. Je složité nalézt v této záležitosti rovnováhu, v prvním návrhu Parlamentu je několik bodů, které Rada nepřijala, a které proto předkládáme znovu. Hlavním předmětem sporu je však otázka, jaké druhy mimořádných událostí by sem měly spadat. Rada si přeje, aby sem byly zahrnuty pouze nejzávažnější nehody, ale mohlo by být stejně tak přínosné poučit se z méně závažných nehod a dokonce z tzv. skoronehod, tedy událostí bez následků. Rada chce navíc udělit rovnocenný status paralelním vyšetřováním prováděným několika zeměmi, zatímco my usilujeme o určitou jasnost ohledně toho, které vyšetřování je považováno za oficiální. Za každou cenu je třeba vyhnout se tomu, aby vyšetřování nehody bylo zpolitizováno a aby se orgány snažily odmítnout svou odpovědnost a ovlivňovat výsledek vyšetřování.

Skupina ALDE proto plně podporuje návrh pana Kohlíčka, který usiluje o to, aby byl znovu předložen návrh z prvního čtení.

Roberts Zile, jménem skupiny UEN. – (LV) Pane předsedající, pane komisaři, nejprve bych rád vyjádřil uznání všem zpravodajům, kteří se tímto balíčkem zabývali, a to vzhledem ke skutečnosti, že se jim podařilo zachovat v otázce těchto velmi důležitých námořních právních předpisů jednotný přístup. Zároveň bych chtěl vyjádřit obavy své skupiny ohledně dvou bodů uvedených ve zprávě paní Vlasto týkající se státní přístavní inspekce. Zaprvé se domníváme, že bod odůvodnění 13, co se týče malých států s malými loďstvy, byl mnohem lépe vyjádřen ve společném postoji než ve stávajícím znění vypracovaném výborem Parlamentu. Původní znění uvádělo, že členské státy by měly usilovat o to, aby byl změněn způsob sestavování bílých, šedých a černých listin států vlajky v rámci Pařížského memoranda o porozumění s cílem zajistit spravedlnost při sestavování těchto listin s ohledem na státy s malými loďstvy.

Abych byl přesnější, pokud je brán v potaz pouze matematický přístup, pak je pro stát s malým loďstvem čítajícím jen několik lodí, který je zahrnut do šedé oblasti všech těchto listin, velice složité, aby byl z této oblasti odstraněn. Z jakého důvodu jsou lodě zapsány mezi loďstva uvedená na šedém seznamu, pokud v tomto případě nemohou vylepšit daný matematický poměr? Myslím, že společný postoj Rady prosazuje

mnohem vyrovnanější přístup k členským státům EU s malými loďstvy. Totéž platí i ve spojitosti s odepřením přístupu na dobu neurčitou, kde by měl být rozdíl mezi státy uvedenými na šedé listině a na černé listině. Zadrhuje se domnívám, že společný postoj Rady zaujímá vyrovnanější stanovisko vůči možnosti učinit výjimky v případech, kdy inspekce nemusí být provedeny, a to zejména, pokud se tyto inspekce mají uskutečnit v noční době, v krátkém časovém úseku a také velmi daleko od pobřeží; v takovém případě není možné provést vysoce kvalitní inspekce ve státech, ve kterých jsou kruté zimy, a v severních mořích. Proto vás v tomto případě vyzývám, abyste podpořili postoj, který byl v této záležitosti přijat ve společném postoji Rady.

Michael Cramer, jménem skupiny *Verts/ALE*. – (DE) Pane předsedající, pane úřadující předsedo Rady, pane místopředsedo Komise, dámy a pánové, katastrofy, které jsou spojovány se jmény *Estonia*, *Erika* a *Prestige* Evropu šokovaly. EU tedy musí učinit zlepšení v oblasti námořní bezpečnosti rychle, účinně a důvěryhodně.

Mnoho námořníků a cestujících přišlo v minulosti o život, protože bezpečnostní předpisy a opatření nebyly dostačující. Takové nehody navíc způsobily hrozné ekologické katastrofy na pobřeží Atlantiku, Středozemního moře a Černého moře. Ekologické škody byly obrovské a byli to daňoví poplatníci, kteří museli nést jejich náklady, nikoli znečišťovatelé. Záměr Evropské unie přijmout nezbytné závazné právní předpisy, které budou platné po celé Evropě, ale i za jejími hranicemi, nesmí být odkládán kvůli vnitrostátním zájmům.

Rada by to měla mít na paměti zejména během právě probíhajících vyjednávání, protože její zamítnutí týkající se především otázky pověřit nezávislé orgány, které jsou odborníky v oblasti nehod ohrožujících lodě, aby takové nehody vyšetřovaly, je naprosto nepochopitelné. To, co je pravidlem u katastrof v letecké dopravě, by nemělo být nemožné u nehod ohrožujících lodě.

Skupina Zelených/Evropské svobodné aliance vítá všech sedm legislativních návrhů Komise, a proto podporujeme doporučení zpravodajů týkající se pěti společných postojů včetně odděleného hlasování o doporučeních obsažených ve zprávě Costa týkající se vnitrozemské vodní dopravy. Totéž platí i v případě zprávy Sterckx týkající se přístavů zodpovědných za příjem lodí.

Zvláštní opatření, jako jsou přístavy zodpovědné za příjem lodí, transparentnost a odpovědnost, jsou pro nás velmi důležitá. Pro námořní bezpečnost je zásadní, abychom zachovali námořní balíček jako jeden celek. Vyzýváme Radu ve složení pro dopravu, telekomunikace a energetiku, aby rychle, a to v rámci několika příštích týdnů, přijala společné postavení ohledně dvou otevřených záležitostí týkajících se odpovědnosti majitelů plavidel a povinností státu v souvislosti s přístavy, aby mohl být balíček konečně přijat jako celek.

Skutečnost, že mnoho členských států, které ještě neprovedly do svých vnitrostátních právních předpisů mezinárodní předpisy IMO, chce blokovat evropské dohody s odvoláním na tyto předpisy IMO, je naproste bláznovství. Rozhodnutí musí být na úrovni EU přijato dříve, než Evropou otřese další lodní katastrofa.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PANÍ KRATSA-TSAGAROPOULOU

Místopředsedkyně

Erik Meijer, jménem skupiny *GUE/NGL*. – (NL) Paní předsedající, v oblasti námořní dopravy může vést svoboda podnikání k tomu, že je nebezpečným způsobem zneužívána. Podnikatelé, kteří se snaží udržet své náklady co nejnižší, mohou být sváděni myšlenkou zachovávat v provozu lodě, které jsou staré a nebezpečné. Ty představují nebezpečí pro posádku i ostatní osoby a rovněž možné riziko pro životní prostředí. Špatné pracovní podmínky, které jsou způsobeny možností zaregistrovat se pod jinou vlajkou než pod vlajkou země majitele a skutečnou provozní základnou, mohou vést rovněž ke případům zneužívání. Provozní náklady mohou být dále snižovány prostřednictvím vyhazování lodního odpadu a zbytků lodního nákladu do moře v průběhu plavby.

K zastavení všech těchto případů zneužívání musí být možné definitivně vypovědět lodě vypočítavých podnikatelů z evropských přístavů a také z kotvišť mimo přístavy a musí být prováděn dostatečný počet inspekcí, aby bylo možné určit, kde je problém. Musí být zajištěno přísné dodržování povinností států v souvislosti s přístavy, jež jsou obsaženy v Úmluvě o práci na moři Mezinárodní organizace práce, musí platit zásada „platí znečišťovatel“ a všechna pravidla musí platit i v noční době.

Veškeré pokusy Rady zacházet s těmito podnikateli shovívavěji, než požadoval Parlament v prvním čtení, by měly nepřijatelné důsledky. Rada zamítla převážnou většinu 23 pozměňovacích návrhů Parlamentu týkajících se vyšetřování námořních nehod, které by mohly ohrozit nezávislost vyšetřování. Rada přibrzdila rovněž v případě ochrany cestujících na palubě lodí, a to tím že v roce 2003 zamítla dodržování Athénské úmluvy.

Společné postavení z června 2008 omezilo odpovědnost a povinnost poskytovat informace. Rada nepodporuje návrhy Komise a Parlamentu v oblasti katastrof na moři, jejichž cílem je zajistit, že lodě v nesnázích budou vždy přijaty v přístavy zodpovědnými za příjem lodí včas a že posádky budou chráněny před potrestáním za nedbalost, za niž nejsou odpovědné. Všechny nebezpečné situace a zneužití v oblasti námořní dopravy musí být co nejrychleji odstraněny. Z tohoto důvodu je důležité, aby Parlament i v druhém čtení zachoval vůči Radě stejný postoj, jaký zaujal již dříve.

Johannes Blokland, jménem skupiny IND/DEM. – (NL) Paní předsedající, dnes je to podruhé, co diskutujeme o balíčku Erika III na plenárním zasedání. Ačkoli je ostuda, že nám chybí dva návrhy, se stávající podobou balíčku jsem spokojen a zpravodajům jsem vděčný za jejich práci.

S jednou částí balíčku však spokojený nejsem. Do zprávy Costa týkající se odpovědnosti dopravců vůči cestujícím byly zahrnuty dva oddíly, které zajišťují, aby byla dopravcům cestujících po vnitrozemských vodních cestách a dopravcům cestujících po volných mořích uložena stejná úroveň odpovědnosti. To je naprosto nežádoucí.

Zprvč, není to potřeba. Známe jen málo případů nehod, které nastaly při přepravě cestujících po vnitrozemských vodních cestách. Mimoto by tyto dva oddíly zněly pro velký počet dopravců cestujících po vnitrozemských vodních cestách jako umíráček, protože by si nemohli dovolit úhradu s tím spojených enormních pojistných poplatků za předpokladu, že by je vůbec někdo pojistil s ohledem na úroveň odpovědnosti, která je v této oblasti stanovena. Nakonec hovoříme o menších podnicích, které přepravují nanejvýše desítky cestujících a jejichž obraty nejsou příliš vysoké. Zdá se mi naprosto jasné a logické, že těmto dopravcům by neměla být ukládána stejná úroveň odpovědnosti, jako je ukládána velkým dopravcům, kteří přepravují po moři tisíce cestujících. Nesmíme ze sebe dělat terč posměchu tím, že uložíme dopravcům cestujících po vnitrozemských vodních cestách závratnou a mimořádně nákladnou úroveň odpovědnosti.

Navíc jsem stále velice nešťastný z toho, jak se tyto oddíly znovu dostaly do znění návrhu. Předseda Výboru pro dopravu a cestovní ruch neměl nikdy prohlásit dotčené pozměňovací návrhy za přípustné, protože mezi Radou a Parlamentem již v této záležitosti panovala shoda. Z těchto důvodů jsem požádal o jmenovité hlasování u oddílů 9 a 20. Doufám a očekávám, že mnoho kolegů poslanců mě v zamítnutí těchto oddílů podpoří.

Ioannis Kasoulides (PPE-DE). – (EL) Paní předsedající, dovolu mi zmínit se o zprávě Sterckx týkající se kontroly provozu plavidel a poblahopřát jak panu Sterckxovi, tak předsednictví Rady k velkému pokroku, kterého dosáhli v průběhu konzultací. V tomto druhém čtení je pro mě nejdůležitějším bodem ustanovení týkající se plavidel v nesnázích, která mají být přijata v určených přístavech zodpovědných za příjem lodí.

Mnoho nehod, jež mělo za následek ekologické katastrofy, mohlo skončit úplně jinak, kdyby jim bylo ve správný čas nabídnuto vhodné útočiště.

Za účelem dosažení shody s Radou bylo na jedné straně potřeba, aby o přístavech zodpovědných za příjem lodí rozhodl nezávislý výbor. Na druhé straně bylo nezbytné shodnout se na uspokojivém systému odškodnění pro přístavy zodpovědné za příjem lodí v případě jakýchkoli následků. Vyvážená shoda je zde samozřejmým požadavkem. Příznivý vývoj byl zaznamenán také, co se týče automatického identifikačního systému (AIS) v rámci systému SafeSeaNet.

Na závěr mi zde dovolu zopakovat, že námořní doprava v některých členských státech značně přispívá k HDP. Jako průmyslové odvětví má celosvětový vliv. Z tohoto důvodu se musí úsilí EU, jehož cílem je učinit moře bezpečným prostředím pro lidi i pro ekologický systém, vztahovat na kohokoli, nejen na plavidla EU. Neměla by zde být žádná nekalá soutěž na úkor evropské námořní dopravy.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – (PT) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, jako stínový zpravodaj v případě zprávy pana Costy a jako zpravodaj v případě zprávy týkající se státu vlajky bych se rád vyjádřil k občanskoprávní odpovědnosti dopravců cestujících a k balíčku jako celku.

Co se týče zprávy Costa, zaměřil jsem se na posilování práv cestujících v případě nehod a mimořádných událostí, na zaručení odpovídajícího finančního odškodnění a včasnou podporu, jež má zmírnit následky mimořádných událostí na moři nebo na vnitrozemských vodních cestách, kde námořní cesty často končí, a rovněž na lepší poskytování informací cestujícím. Proto jsem souhlasil, aby byly tyto návrhy ve druhém čtení zachovány.

Paní předsedající, dámy a pánové, co se týče balíčku, řekl bych, že každá ze zpráv zaujímá vlastní stanovisko a každá rozhodně přináší přidanou hodnotu. Domnívám se však, že balíček jako celek včetně oblasti, pro

kterou jsem byl zpravodajem – týkající se povinností států vlajky – přináší námořní bezpečnosti mimořádnou přidanou hodnotu, což mě přivádí k tomu, abych požádal Radu, Komisi a každého, aby se zavázali k přijetí balíčku. Navíc bych rád poděkoval francouzskému předsednictví za jeho úsilí, jímž navázalo na úsilí slovinského předsednictví a jehož účelem je dosáhnout v této oblasti pokroku.

Dámy a pánové, domnívám se, že námořní bezpečnost můžeme podpořit pouze prostřednictvím integrovaného balíčku. V tomto ohledu bych rád využil této příležitosti a poblahopřál všem zpravodajům. Pokud nebudeme na balíček pohlížet jako na celek, odejdeme odsud pouze s částečným řešením, protože jediným způsobem, jak zamezit tomu, aby se v blízké budoucnosti neodehrály další katastrofy typu „Erika“ a „Prestige“, je přijetí balíčku jako celku a je to jediný přístup, jehož prostřednictvím můžeme účinně zajistit námořní bezpečnost.

Ian Hughton (Verts/ALE). - Paní předsedající, zastupuji Skotsko, národ s dlouhou námořní tradicí a národ, jehož potenciál pro budoucnost je obrovský.

Skotsko má velmi dobrou geografickou polohu k tomu, aby se mohlo rozvíjet jakožto osa námořní dopravy mezi Evropou a zbytkem světa, a máme značné možnosti k rozvoji dalších krátkých námořních tras jak pro přepravu cestujících, tak pro přepravu nákladu. Větší bezpečnost je pro nás tedy velice důležitá, protože i ve skotských vodách došlo k závažným nehodám v oblasti námořní dopravy.

Přeprava nebezpečných materiálů musí být samozřejmě transparentně oznámena a řádně kontrolována. Posádky by měly mít právo na spravedlivé zacházení a měla by být náležitým způsobem zohledněna jejich bezpečnost. Musíme se poučit z předchozích selhání a zajistit, že pokud dojde k nehodám, budou prováděna nezávislá vyšetřování.

Skotská vláda nedávno oznámila, že nový provozovatel obnoví provoz trajektů mezi přístavy Rosyth a Zeebrugge. Doufám, že pokud hodláme přesunout dopravu ze silnic na moře, bude nám moci Evropská unie pomáhat v rozvoji těchto tras trajektů proaktivnějším způsobem.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Paní předsedající, legislativní balíček Erika III týkající se námořní bezpečnosti začíná být nepříjemně spojován s obecnější nepopulární politikou EU, prosazováním konkurenceschopnosti a zvyšováním zisků majiteli plavidel a obecně monopolními skupinami EU. Balíček neřeší značně zhoršené problémy týkající bezpečnosti lidského života na moři a ochrany životního prostředí.

Rada zamítla přijmout i naprosto nepřiměřené návrhy Komise a Evropského parlamentu, které mají se skutečnými potřebami málo společného. Tím, že se podrobuje příkazům majitelů plavidel a požadavkům nekontrolované kapitalistické ziskovosti, Rada popírá i ta nejzákladnější opatření na ochranu životního prostředí a lidského života na moři.

Rada se snaží podkopávat každé pozitivní opatření; systematicky vylučuje navrhovaná opatření. Nepřipouští cokoli, co by mohlo mít sebemenší dopad na ziskovost společností nebo co by ukládalo majitelům plavidel sebemenší omezení v případech, kdy nenesou odpovědnost. Proto zamítla i nepřijatelné návrhy, které stanoví povinnosti a inspekční závazky států vlajky a občanskoprávní odpovědnost a finanční záruky majitelů plavidel.

Ustanovení občanskoprávní odpovědnosti majitelů plavidel, kteří mají poskytnout odškodnění obětem námořních nehod v souladu s protokolem z roku 2002 k Athénské úmluvě IMO, jenž vlády členských států EU odmítají ratifikovat, je vážnou záležitostí.

I dnes jsme byli svědky pokusů o zrušení příslušného návrhu zpravodaje pana Costy; který se týká potřeby rozšířit tuto odpovědnost majitelů plavidel a dodavatelů vybavení plavidel na všechny kategorie lodí, jež jsou využívány pro domácí i mezinárodní přepravu po moři a přepravu po vnitrozemských vodních cestách.

Derek Roland Clark (IND/DEM). - Paní předsedající, co to je: most přes neklidné vody? Pro Spojené království to byly pokojné vody, dokud nebylo zahájeno uplatňování společné rybářské politiky, která téměř zničila naše odvětví rybolovu. Nyní chcete zničit náš námořní obchod.

Zprávy Sterckx a Vlasto se zdánlivě zaměřují pouze na využívání automatického identifikačního systému společně se systémem Galileo k tomu, aby byly zmapovány pohyby lodí ve vodách EU. Systém sleduje pohyb každé lodě ve vodách Spojeného království, v našich přístavech, lodě zakotvené v našich pobřežních vodách, a to nezávisle na jejich státní příslušnosti.

Podrobnosti budou poskytnuty datovému centru EU, které je jako každá jiná databáze náchylné k selháním bezpečnostních opatření. IMO se obává, že údaje týkající se informací o námořní dopravě včetně podrobností o nákladu by mohly, pokud se ocitnou ve špatných rukou, ohrozit plavidla, která slouží k obchodování s Evropou.

Shromažďování údajů vede ke kontrolesystémům a plavidla našich obchodních partnerů, a to zejména partnerů z Britského společenství národů, by mohla být odkloněna kvůli obchodní válce EU. Pro národ, pro nějž je námořní obchod způsobem obživy, to opravdu znamená konec nezávislosti. EU rozhodne o tom, zda bude mít Británie co jíst nebo zda bude hladovět.

Spojené království má na těchto zprávách největší zájem, protože obchodujeme s celým světem – a děláme to po staletí – a každý poslanec Evropského parlamentu ze Spojeného království zastupuje oblast – kromě jedné – jejíž součástí je pobřeží. Mezitím, co EU staví své ochranné obchodní bariéry, všechny její členské státy, ať mají či nemají pobřeží, musí mít možnost se k tomu vyjádřit.

Budu podporovat svou vládu v tom, aby zamítla tento mizerný návrh, protože britský námořní obchod a celosvětový námořní obchod jsou ohrožovány ze strany byrokratů, jimž byste nesvěřili ani veslici.

Ještě horší je to, že podle zprávy Vlasto bude EU moci odepřít plavidlům přístup do našich vod. Takže EU bude moci rozhodnout, zda nás mohou navštívit cizí válečná plavidla – ty, které možná náleží našim přátelům a spojencům? Plavidla s jaderným pohonem budou moci být zamítnuta z důvodu politické korektnosti, což by se vztahovalo na jaderné ponorky královského námořnictva Royal Navy. To ony pomáhaly udržet Sovětský Svaz v dostatečné vzdálenosti a zaručily svobodu, které se nyní těšíte.

Pokud se EU bude i nadále vměšovat do záležitostí Gruzie a Ukrajiny, které jsou jako soudky střelného prachu, mohli byste tento druh ochrany potřebovat. Jaká je tedy cena politické korektnosti?

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). – (NL) Paní předsedající, pane Clarku, měli byste tento návrh přešetřit opravdu pečlivě a nikoli mluvit pouze o jiných věcech, protože všechno, co říkáte, je špatně. Opravdu jste nepochopili, že se zde jedná o námořní bezpečnost. Již kvůli tomu nebudu plýtvat svými drahocennými dvěma minutami, ale se budu místo toho zabývat skutečným obsahem tohoto balíčku.

Osudy tohoto balíčku námořní bezpečnosti jsou bouřlivé. My, Evropský parlament, trváme na svém, protože chceme přijetí balíčku jako celku. Avšak i Rada zřejmě trvá na svém. Jsem stínovou zpravodajkou pro zprávu týkající se nezávislého vyšetřování nehod a Rada až dosud prokazuje, že není ochotná se přizpůsobit. Pokud však Rada i Parlament ukáží určitou přizpůsobivost a přistoupí na určité ústupky, měli bychom dosáhnout dohody do konce tohoto roku.

Jedním z klíčových bodů s ohledem na nezávislé vyšetřování nehod, co se týče skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů, je to, že dané vyšetřování musí být skutečně nezávislé. Postoj, který v současnosti zaujímá k tomuto bodu Rada, je neuspokojivý. Musí zde být jedna osoba, která ponese hlavní odpovědnost za vyšetřování – protože občanům se zdá velmi nejasné a nedostatečně transparentní, pokud každý ze tří členských států provádí své vlastní vyšetřování. Je tedy třeba mít jednu osobu, která ponese hlavní odpovědnost. Za třetí musíme vyšetřovat nejen vzácné případy nehod, které jsou velmi mediálně sledované, ale musíme také, jak se skupina PPE-DE domnívá, vyšetřovat ostatní vážné nehody, které si zaslouží být podle základních pravidel této směrnice vyšetřovány.

Na závěr souhlasím s tím, co řekl pan Blokland o návrhu uvedeném ve zprávě Costa, aby byly do režimu odpovědnosti zahrnuty vnitrozemské vodní cesty. Skupina PPE-DE je proti a tak tomu bude i nadále. Rada bych proto požádala Radu, aby na tom pevně trvala a doufám, že zítra nebude v případě pozměňovacích návrhů 11 a 20 dosaženo kvalifikované většiny.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Paní předsedající, připomněli jsme si zde příklady katastrof – těch, které jsou známé v celé Evropě. Já pocházím z Polska, země, která si nedávno připomněla další výročí od smrti desítek lidí, kteří zahynuli na palubě trajektu *Jan Heweliusz*. Bezpečnost je velmi důležitá. Je správné, že v rámci balíčku usilujeme o bezpečnost. Je to dobrý balíček, početně dobrý, zahrnuje sedm návrhů. Bezpečnost lidí, lodí, vod a dokonce i bezpečnost obchodu by měly být a jsou v tomto balíčku zohledněny. V tomto ohledu považuji zprávu pana Sterckxe, v jejímž případě jsem měl tu čest být pomocným zpravodajem, za obzvláště dobrou.

Ano, kontrola lodí musí být prováděna. Paní Wortmann-Koolová má pravdu, když říká, že je třeba vyšetřovat příčiny potencionálních katastrof a těmto katastrofám předcházet. Navíc jsem toho názoru, že co se týče

plaveb, měli bychom se inspirovat situací v letectví, jinými slovy bychom měli vyšetřovat pouhé nebezpečí nehody, protože bychom mohli lépe porozumět mechanismům a příčinám rizik, která mohou nastat.

Nerozumím tomu a zdaleka nesouhlasím s postavením, které zaujal pan Zile, jenž mluvil o zvláštním nebo specifickém přístupu k malým státům. Velikost členského státu EU má jistě málo společného s počty plavidel, která plují pod jeho vlajkou.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Paní předsedající, dámy a pánové, vážně! I přes několik pozitivních opatření nebude mít nikdy většina navrhovaných zpráv, co se týče námořní bezpečnosti, žádný závažný blahodárný účinek.

Parlament a Komise předstírají, že se hněvají na Radu, ale toto divadlo není nic jiného než další sprostý pokus o to, jak se zbavit odpovědnosti a upřednostnit soukromé zájmy na úkor veřejného zájmu. Jediné, co tím dokážeme, bude to, že evropské orgány budou v očích lidí ještě méně legitimní, pokud dojde k další katastrofě, a to zejména s vědomím, že Evropská unie se zavázala k dodržování všeobecné dohody o obchodu Světové obchodní organizace známé jako GATS (Všeobecná dohoda o obchodu se službami), jejíž výbor pro námořní dopravu tvrdí, že současné ekologické a bezpečnostní regulace námořní dopravy jsou přílišné a měly by být uvolněny. Obyvatelé komunit, jež se staly oběťmi ztroskotání lodě *Erika*, i jiní tento cynismus EU jistě ocení.

Řádně se zaměřit na problémy bezpečnosti námořní dopravy znamená začít se zabývat jádrem problému. Je třeba vypořádat se s daňovými ráji, jež umožňují, aby činnosti námořní dopravy byly rozděleny na džungli fiktivních společností, které nabízí možnost vyhnout se regulaci. Je třeba ukončit praktiky výhodných vlajek – včetně jejich využívání na území EU –, které snižují registrační poplatky a náklady na posádku v průměru o 60 %. Především musíme vybavit zaměstnance novými právy, co se týče bezpečnosti.

Avšak vy to nikdy neuděláte, protože by to znamenalo, zaměřit se na samotné základy globalizovaného kapitalismu.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, některé z vás pravděpodobně zajímá, co dělá člen ze země obklopené pevninou, jako je Rakousko, na diskusi o plavbách na volném moři. Na tuto otázku neexistuje jednoduchá odpověď, ale několika slovy by možná mohlo být vyjádřeno, proč je tato otázka důležitá rovněž pro nás.

Zprv – a to se vztahuje skutečně na všechny členské státy Evropské unie, nejen na nás – bezpečnost a optimální organizace plaveb na volných mořích jsou důležitým zájmem všech zúčastněných. Katastrofické události a nejen ty, jež jsou spojeny s květinovým jménem *Erika*, to spouště z nás dobře objasnily.

Avšak – a nyní se dostáváme k velmi zvláštnímu bodu, o kterém se již někteří moji kolegové poslanci zmínili – zahrnutí vnitrozemské vodní dopravy do pravidel odpovědnosti představuje evropský čin pošetilosti, který nemá obdoby. Měli bychom tento návrh zamítnout bez ohledu na to, zda pocházíme z národů námořníků nebo z vnitrozemí. Znamenalo by to nepřiměřeně vysoké náklady a nepřiměřeně velkou byrokratickou zátěž, a proto by to celkově znamenalo problém pro vnitrozemskou vodní dopravu v Evropě a to je problém, který bychom neměli prohlubovat. Naopak. Měli bychom stanovit pravidla odpovědnosti i pro vnitrozemskou vodní dopravu v podobě řádného zvláštního režimu, nikoli uměle podřizovat tuto oblast pravidlům pro dopravu na volném moři.

Rosa Miguélez Ramos (PSE). – (ES) Dámy a pánové, přijetím tohoto třetího námořního balíčku poskytneme jasnou odpověď mnoha žádostem učiněným ze strany evropské společnosti poté, co došlo ke katastrofám *Erika* a *Prestige* před pěti a sedmi lety.

Tyto návrhy, které se vzájemně posilují, nám umožní, jak mnoho mých kolegů poslanců řeklo, učinit rozhodující krok ve prospěch kvalitního evropského námořního odvětví a rovněž, dámy a pánové, ve prospěch jeho transparentnosti.

Návrh směrnice o technickém vyšetřování nehod je zárukou, že již nikdy nebudeme svědky podobné stínem zahalené podívané, jako tomu bylo v případě tragické nehody lodě *Prestige*.

Návrh posiluje nezávislost organizací příslušných k vyšetřování námořních nehod a mimořádných událostí a povinnost zveřejnit výsledky za účelem zlepšení postupů a výměny osvědčených postupů.

Ráda bych proto poblahopřála zpravodajům, protože jejich vynikající práce znamenala, že pevné postavení nás jakožto Evropského parlamentu ohledně těchto návrhů je zřejmé. Účelem těchto návrhů není nic jiného, než to, jak učinit evropský námořní prostor jedním z nejbezpečnějších na světě, jak přispět k reorganizaci

evropských lodí a také jak zajistit, že provozovatelé na sebe vezmou větší odpovědnost za škody způsobené třetím stranám a zejména za škody na národním majetku.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Třetí námořní balíček je důsledkem nehod plavidel Erika a Prestige, nehod, které se udály v prosinci 2007 v Černém moři, a nehody v přístavu v Tarragoně, ke které došlo tento měsíc. Tyto nešťastné události způsobily obrovské škody v pobřežních oblastech a zejména na mořském prostředí.

Balíček se zabývá kontrolou provozu na moři, vyšetřováním nehod na moři, odpovědností dopravců cestujících v případě nehod na moři, státní přístavní inspekcí, společnými normami a regulacemi vztahujícími se na organizace, které se podílí na inspekcích a kontrolách lodí. Ráda bych uvedla, že dne 17. září 2008 vstoupilo v platnost nové znění Pařížského memoranda. Podstatné je to, že všechny lodě, které vstupují do evropských přístavů, by měly splňovat určité bezpečnostní normy. Dovolte mi připomenout, že černé a šedé listiny zveřejněné dne 18. června 2008 na internetových stránkách Pařížského memoranda zahrnují jeden členský stát a šest členských států. Čtvrtina členských států tedy musí zvýšit bezpečnost lodí zaregistrovaných pod jejich vlajkou.

Bez ohledu na její technický stav musí mít loď v nebezpečí přístup do vymezené a vybavené oblasti pro lodí v nouzi. Evropské přístavy by měly tuto možnost poskytovat a správy přístavů by měly být schopny uhradit náklady vzniklé při umístění lodí do suchého doku a její opravě. Domnívám se, že odpovědnost kapitánů lodí v případě převozu cestujících by se měla uplatňovat rovněž na vnitrozemské vodní cesty. Ráda bych poblahopřála svým kolegům, kteří pracovali na tomto námořním balíčku a jednali o něm. Domnívám se, že to má podstatný význam pro hospodářskou budoucnost Evropské unie.

Inés Ayala Sender (PSE). - (ES) Pravda je, že bych nám všem ráda poblahopřála k přijetí a představení tohoto třetího balíčku. Nejprve bych ráda poblahopřála Komisi, jejímu komisaři panu Tajanimu, který vzhledem k tomu, že pochází z Říma, již záhy ukázal, že je připraven citlivě se zabývat všemi aspekty souvisejícími s mořem a přístavy; ráda bych též poblahopřála všem svým kolegům zpravodajům, protože pravda je taková, že tato záležitost je složitá a rozsáhlá a oni byli po celou dobu schopni zachovat názory Parlamentu, jež zahrnují lepší a větší bezpečnost všech občanů v tak složitém a drsném prostředí, jakým je moře.

Rovněž si myslím, že je správné, že reagujeme poté, co došlo k několika nehodám, a že by evropští občané měli vidět, že Parlament a evropské orgány se o ně nestarají pouze poté, co se udála katastrofa, ale že se z toho poučily, jsou schopny jít kupředu a zlepšit legislativní aspekty dané otázky. V tomto případě si myslím, že aspekty souvisejícími s bezpečností jsou – pokud jde o dopad na životní prostředí, o čemž bychom mohli říci, že to zahájilo celý tento proces, ale také pokud jde nyní o bezpečnost ve vztahu k povinnostem různých zúčastněných subjektů – určování a objasňování jejich postavení a toho, jak bychom vůči nim měli postupovat, stanovení mezníků pro budoucí boj proti pirátské činnosti, a co je ještě důležitější, dosažení pokroku zlepšením pracovních, sociálních a profesních podmínek těch, kteří pracují na moři. Myslím si, že právě v těchto aspektech musíme dosáhnout pokroku a žádáme Komisi, aby je i nadále brala v úvahu.

Poslední věc, která mi zbývá říci je, že z našeho úhlu pohledu, jsou zde určité výhrady ohledně záruk potřebných k zajištění toho, aby přístavy zodpovědné za příjem lodí představovala přístavy, jež všichni potřebujeme.

Maria-Eleni Koppa (PSE). - (EL) Paní předsedající, závažné námořní nehody na evropských mořích, jichž jsme byli svědky, se samozřejmě nesmí opakovat. V mé zemi, Řecku, ztroskotala minulý rok loď u Santorini a příčiny ještě nebyly vyšetřeny. Ztráta lidského života, značné ztráty v oblasti cestovního ruchu a environmentální časovaná bomba v podobě nádrží s ropou jsou dostatečným důkazem toho, že si nemůžeme dovolit být v této otázce lhostejní.

Otázka bezpečnosti na moři je životně důležitá. Unie musí zajistit nejen udržitelnost evropské námořní dopravy, ale také ji neustále aktualizovat tak, aby byla konkurenceschopná v mezinárodním měřítku. Přitom bychom ale neměli zanedbávat potřebu ochrany přírodních zdrojů.

Pokud nebudeme jednat okamžitě, nepochybně ztratíme drahocenný čas potřebný k tomu, abychom účinně reagovali na důsledky námořních nehod. Systematické technické pátrání provedené na základě mezinárodních pravidel bezprostředně po námořní nehodě je účinným způsobem, jak získat lepší představu o jejich příčinách. Nezávislost orgánů pověřených vyšetřováním je proto velice důležitá a lituji, že Rada to nechápe.

Další důležitou otázkou je spolupráce mezi orgány, zejména pokud nehoda zasáhne několik členských států. Otázka přístavů zodpovědných za příjem lodí a kontrolního systému pro provoz plavidel je pro námořní bezpečnost klíčová. Musí být rozšířena i na proplouvající lodě, což by zaručilo, aby byly v případě nehody nebo jiné katastrofy schopné reagovat.

Na závěr bych chtěla poblahopřát zpravodajům k jejich pevnému postoji vůči Radě a doufám, že Rada po hlasování a poté, co naše postoje pochopí, pozitivně přispěje k dokončení legislativního postupu.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Paní předsedající, pane komisaři, bezpečnost v odvětví námořní dopravy je významným prvkem dopravní politiky, a to vzhledem ke skutečnosti, že velká část zboží je přepravována po moři a po vodě. Větší nejistota, co se týče možných nepříznivých přírodních jevů, teroristických útoků, úmyslných nehod a mimořádných událostí, dramaticky zvyšuje rizika, kterým je provoz plavidel vystaven. Přijetí této směrnice je pro celou Evropskou unii stále důležitější. Nahrazení předpisu, jenž byl doposud uplatňován na základě dobrovolnosti, touto směrnicí posiluje závazky a také povinnosti prostřednictvím určení příslušných orgánů a zvláštních postupů, které musí členské státy připravit, stanovit a uplatňovat. Potřeba členských států přizpůsobit právní předpisy této směrnicí vyžaduje rozsáhlou spolupráci při jejím uplatňování vůči státům a majitelům plavidel a dále vyžaduje provádění přísné kontroly a koordinace.

Poznamenala bych ještě dvě věci: potřebu důkladného navázání součinnosti se třetími zeměmi a formulaci jasné přístavní politiky, protože naše moře jsou otevřená a to je velmi důležité. Vyšetřování mimořádných událostí a jejich příčin a důsledků je samozřejmě velice důležité. Souvisí to s objasněním několika mimořádných událostí a především s přijetím preventivních opatření. V mé zemi se v posledních letech událo několik nehod, při nichž došlo ke ztrátám na životech a ke škodám na majetku a životním prostředí. Tato otázka je neobyčejně důležitá a já v této věci zpravodaji blahopřeji.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Bezpečnost námořní dopravy, rychlá reakce na nehody a účinné vyšetřování nehod jsou pro země pobaltské oblasti velice důležité. Baltské moře je odlehlé a mělké; jeho vody se mění pouze jednou za 30 let, což ho činí velmi zranitelným. Se stálým nárůstem námořní dopravy v Baltském moři jsme si kvůli litevské zkušenosti vědomi, že po nehodách na moři následuje vlna nesouhlasu a zmatek, což svědčí o skutečném nedostatku příslušných předpisů.

Zpravodaje proto chválím za jeho velmi významnou práci. Neměli bychom souhlasit s návrhem Rady, že vyšetřování týkající se bezpečnosti by měla být prováděna pouze v případě závažných mimořádných událostí. Nejen závažné události mají ničivý dopad na hospodářství zasažených zemí, životní prostředí a rovněž jejich blahobyt. Pokus o minimalizaci byrokratických postupů by neměl být na překážku kvalitě vyšetřování. Navíc je velmi důležité, aby byly ve všech členských státech používány tytéž vyšetřovací metody.

Dominique Bussereau, úřadující předseda Rady. – (FR) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, z vašich projevů si odnáším velké povzbuzení. Jak téměř všichni z vás řekli, u prvních šesti textů bychom měli brzy dosáhnout dohody.

Jsem samozřejmě trochu zklamán, že jsme museli přistoupit k dohodovacímu řízení, ale jsem připraven pokračovat v našem dialogu a dovést ho do konce.

Pochopil jsem vaše vzkazy: jde vám zejména o odpovědnost států, potřebu moci vést vyšetřování ve velkém počtu případů, o ratifikaci zejména úmluv IMO a znova jste důrazně opakovali, že balíček nemůže být rozdělen nebo sestříhán. To jsem vyslechl a zopakuji to v Radě na našem zasedání, které se uskuteční dne 9. října. Víte, že diskuse budou složité, ale i vy jste poznamenali, že příliš dlouho trvalo, než jsme se dostali tam, kde jsme dnes. Mohu však potvrdit, že naše rozhodnutí je silné a stále stejné. Doufám, že společně můžeme zavést srozumitelný, ucelený systém, který ve svém rámci zajistí odpovědnost každého ze subjektů. Myslím, že toto je to cena námořní bezpečnosti v Evropě. Proto je třeba dosáhnout pokroku, co se týče dvou posledních návrhů. Jak víte, budeme na tom pracovat do poslední chvíle našeho předsednictví.

Slovy Antonia Gramscioho, krajana komisaře pana Tajaniho a předsedy pana Costy, se v této diskusi snažíme nalézt rovnováhu mezi pesimismem rozumu a optimismem vůle. V každém případě předem děkuji Parlamentu za všechno, co může udělat proto, aby podpořil tento optimismus.

Antonio Tajani, člen Komise. – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, chtěl bych poděkoval panu Bussereauovi za nasazení, které stále prokazuje. Rád bych se zabýval podstatou několika zpráv a několika pozměňovacích návrhů, které byly předloženy.

S ohledem na první hlasování týkající se zprávy pana Sterckxe o kontrole námořního provozu jsem velice potěšen širokou podporou Parlamentu, co se týče cílů stanovených v návrhu Komise. Nejdůležitějšími

ustanoveními návrhu jsou ta, která se vztahují k místům pro lodi v nouzi. Zcela podporuji pokusy Parlamentu zachovat zásadu nezávislosti v rozhodovacím procesu přijetí plavidla v nesnázích do přístavu zodpovědného za příjem lodí.

Pozměňovací návrhy, které přejímají podstatu návrhu směrnice a vztahují se ke zprávě pana Kohlíčka, občanskoprávní odpovědnosti a finančním zárukám majitelů plavidel, však mohou být schváleny bez výhrad s výjimkou dvou návrhů, jež se vztahují ke zřízení úřadu Společenství pro správu certifikátů finanční záruky. Moji pracovníci mají obavy ohledně účinků tohoto návrhu na správní a finanční úrovni a budeme ho muset pečlivě přešetřit. Na druhé straně jsem po přečtení zprávy pana Kohlíčka spokojen, že podpora Parlamentu ohledně vyšetřování následně po nehodách neoslabila.

Občas je však nejlepší varianta nepřítelem té dobré a Komise sama ukázala, že je vnímavá vůči argumentu, který se objevil během rozpravy v Radě, a to konkrétně, že aby byla zaručena kvalita vyšetřování, je lepší tato vyšetřování zbytečně nenásobit: důležité je to, že k případům velmi závažných nehod je navíc prováděno vyšetřování s cílem získat užitečná ponaučení pro budoucnost prostřednictvím pochopení příčin nehody. Tohoto cíle, který v každém případě odpovídá přístupu, jež zaujímá IMO, je dosaženo ve společném postoji, a nemohu proto podpořit pozměňovací návrhy, jako jsou například pozměňovací návrhy 7, 13 nebo 14. Tři pozměňovací návrhy – 18, 19 a 20 – jsou určeny k tomu, aby do směrnice zahrnuly mechanismus k vyřešení jakýchkoli sporů mezi členskými státy ohledně jediného vyšetřování. I když je pravda, že návrh Komise a společný postoj ve skutečnosti vyžadují, aby se členské státy vyhnuly paralelním vyšetřováním, je též pravda, že neupírají zúčastněným členským státům právo vlastní vyšetřování provádět. V každém případě nemůže být úkolem Komise vystupovat jako prostředník mezi členskými státy, z nichž jsou všechny přesvědčeny o tom, že mají na provedení vyšetřování zásadní zájem. V tomto případě je důležité zajistit, aby byly orgány pověřené vyšetřováním nezávislé.

Co se týče odškodnění pro cestující v případě nehody uvedeného ve zprávě pana Costy, víte, že Komise chce posílit práva cestujících ve všech odvětvích dopravy a po celé Evropě. Při předložení tohoto návrhu před třemi měsíci uvedla Komise připomínku: pokud dojde v Evropě k nehodě na palubě plavidla na moři nebo na řece, oběti nebudou řádně odškodněny, pokud se budou platná pravidla v různých členských státech příliš lišit a bude se zdát, že jsou v podstatě zastaralá. Tato pravidla neuvádí žádná ustanovení pro povinné pojištění, stropy pro odškodnění jsou nepřiměřené a systém odpovědnosti stanoví, že důkaz o tom, že situaci zavinil dopravce, musí poskytnout oběť nehody, což je navíc v případě ztroskotání plavidla složité prokázat.

Pro tuto připomínku našla Komise pouze jedno řešení: snažit se o harmonizaci. To znamená uplatňovat Athénskou úmluvu; jednání jsou pod záštitou IMO a to znamená její uplatňování v celém rozsahu, aby se zaručilo, že všechny oběti obdrží odškodnění podle podmínek stanovených úmluvou a na základě nejvyšších částek v ní stanovených. Rada ukázala, že sdílí totéž stanovisko. Cílem všech pozměňovacích návrhů předložených Evropským parlamentem je zlepšit budoucí nařízení; schvalujeme je proto bez jakýchkoli výhrad.

S ohledem na oblast působnosti, která by měla být co nejširší, však nemohou být popírány potíže některých provozovatelů vnitrostátní nebo říční dopravy. Bylo by tedy oprávněné zavést v průběhu času uplatňování nařízení, aby byly umožněny nezbytné úpravy. Proto podporuji příslušné pozměňovací návrhy. V současné situaci závisí maximální částky odškodnění na velikosti plavidla a počtu obětí, což je nepřijatelné. Toto musíme napravit a jedním způsobem, jak to udělat, je poskytnout pomoc oblasti pojišťovnictví tím, že stanovíme jednotnou výši maximálních částek odškodnění, která se bude uplatňovat po celé Evropě. To je cílem pozměňovacích návrhů 12, 13 a 14, (první části), které Komise podporuje.

Hovořím dlouho, pane předsedo, protože se domnívám, že je správné vyjádřit svůj názor k různým předloženým pozměňovacím návrhům, a tak, pokud dovolíte, budu hovořit ještě další dvě minuty. S ohledem na zprávu Vlasto o státní přístavní inspekci bych rád poděkoval zpravodaji a Parlamentu za jejich podporu tohoto návrhu, který povede k uplatňování nového ambiciózního kontrolního systému pro Evropu.

Rád bych poznamenal dvě věci ke dvěma zásadním aspektům: první se vztahuje na mechanismy, jejichž prostřednictvím lze stanovit za jakých podmínek nemohou být inspekce lodí prováděny. Na druhé straně je zde otázka flexibility, u níž bylo správně řečeno, že je z provozních důvodů oprávněná a která je již stanovena platnou směrnicí, a proto by to podle našeho názoru mělo být zachováno. Z tohoto důvodu nemohu přijmout pozměňovací návrhy 19 nebo 23.

Nejdůležitějším aspektem z politického hlediska je zákaz, o kterém pojednávají pozměňovací návrhy 31 a 32. I když Komise může přijmout hledisko Rady, které představuje méně přísný systém pro lodě na šedé listině, jsem nicméně potěšen, že Parlament podporuje Komisi v otázce trvalého zákazu.

Co se týče zprávy pana de Grandes Pascala o klasifikačních společnostech, jsem rád, že Parlament přijímá rozdělení aktu na směrnici a nařízení tak, jak si to přála Rada. Tento přístup se mi zdá jak spravedlivý, tak precizní z právního hlediska. S ohledem na pozměňovací návrhy bych řekl, že pozměňovací návrhy 27 a 28 mění režim občanskoprávní odpovědnosti uznávaných subjektů a to se nám v praxi jeví jako rozporné. V každém případě se má podle směrnice na úmrtí způsobená nedbalostí i nadále vztahovat minimální odpovědnost.

Co se týče pozměňovacího návrhu 1, který se snaží o vypuštění bodu odůvodnění 3 přidaného Radou do návrhu nařízení, můžeme ho přijmout. Tento bod odůvodnění se nám zdá nadbytečný a nebezpečný; byl bych nerad, kdyby kvůli tomu naši vyšetřovatelé čelili potížím při provádění své práce. Na závěr, a jak jsem již řekl, mohu přijmout pozměňovací návrhy, které se snaží zahrnout do návrhu směrnice některé prvky návrhu o státu vlajky.

Omlouvám se, že jsem mluvil tak obšírně, pane předsedo, ale bylo zde mnoho pozměňovacích návrhů a domnívám se, že bylo správné představit Parlamentu názor Komise.

Dirk Sterckx, *zpravodaj*. – (NL) Paní předsedající, dovoluji mi nejdříve říct několik slov mým španělským kolegům poslancům, co se týče jejich výhrad k přístavům zodpovědným za příjem lodí. Pokud příslušný orgán členského státu přijme rozhodnutí, může ve skutečnosti dojít k problému s finančním odškodněním přístavů zodpovědných za příjem lodí, ve kterých mohou být lodě přijaty. Je to diskutováno v mé zprávě a mimochodem problémem je to, že Rada a Parlament se zdaleka nedokáží dohodnout mezi sebou: to je jeden ze složitých problémů. Jak to může být vyřešeno?

Navrhoval jsem pro to poměrně jednoduché řešení konkrétně uvalit finanční odpovědnost na členský stát, jehož se tento případ týká. Rada nesouhlasí a my budeme muset vymyslet něco jiného. Není to tak, že bychom tento problém nezávázili nebo si ho nebyli vědomi, tedy – chtěl jsem to pouze říct, abychom se vyhnuli jakýmkoli nedorozuměním.

Přistoupíme nyní k dohodovacímu řízení a úřadující předseda Rady i Rada a Parlament mají za úkol zajistit, že toto dohodovací řízení bude úspěšné. Selhání si nemůžeme dovolit. Ještě jednou vám musím poděkovat – vám a vašim kolegům – za skutečnost, že 90 % práce je již za námi, zejména co se týče mé zprávy. Zitřejší hlasování to nebude brát v úvahu, ale co se týče mě, můžete si být i nadále jisti, že z mé strany to, na čem jsme se dohodli, bude dále platit, a že se budeme zabývat zbývajících body a velmi rychle dosáhneme výsledku.

Problémem během dohodovacího řízení budou dvě chybějící zprávy, dva chybějící texty, a ještě jednou bych rád zdůraznil, že „*nous sommes avec vous, nous devons travailler ensemble, le Parlement est avec le Conseil et ça ne se passe pas tous les jours!*“

Jaromír Kohlíček, *zpravodaj* – (CS). – Zkusme si shrnout, prosím vás, proč by měl být námořní balíček projednáván jako jeden celek. Ne tedy jako soubor zpráv, ze kterých si Rada a Komise něco vybere, něco poposune dopředu, něco nechá uležet, počká, až to vezme příští předsednictví nebo přespříští. Za prvé je nutno ve všech případech, ve všech těch zprávách stanovit stejně, na které lodě se všechny návrhy vztahují. U těch prvních zpráv tam byly rozdíly. Já na to znovu upozorňuji. Za druhé, bezpečnost je nedělitelná, proto je třeba posílit odpovědnost státu vlajky. Tato odpovědnost musí být jasně specifikována, není možné bez odpovědnosti státu vlajky tenhle balíček posunout někam dopředu. Za třetí, slušné zacházení s posádkou lodí, která se dostala do nesnází, je nutno obecně přijmout. Jestli někdo přijal IMO nebo nepřijal, to je vedlejší. Za čtvrté, životní prostředí je natolik důležitou hodnotou, že diskuze o tom, kdo je odpovědnou osobou u námořní přepravy v případě problémů nějaké lodě, musí skončit a alibismus musí jít stranou. Prostě v každém státě bude jedna osoba, která rozhodne, kam se loď v nesnázích může dát. Za páté, když dojde k nehodě, musí být ve stanoveném termínu jasno, kdo provede technické vyšetřování, kdo je zodpovědným státem, dokdy předá závěrečnou zprávu a jakou strukturu tato zpráva bude mít, jinak si tady hrajeme naprosto nesmyslně. Nezávislost vyšetřovací komise je samozřejmý požadavek. A za šesté, pokud si mohu přát pane komisaři i pane ministře, vyslyšte přání nejen Evropského parlamentu, ale i občanů Unie a respektujte námořní balíček jako celek.

Paolo Costa, *zpravodaj*. – (IT) Paní předsedající, pane Bussereau, dámy a pánové, prosím přijměte malou připomínku založenou na zkušenosti, kterou jsem získal v průběhu tohoto období, ačkoli nebylo příliš dlouhé. Ujišťuji vás, že nemusíte mít žádné obavy, co se týče dohodovacího řízení: dohodovací řízení je kreativní fáze, která umožňuje překonat i problémy, které se jeví jako neřešitelné.

Zaručuji vám, že dosáhneme dohody i v případě omezené celkové odpovědnosti, kterou by chtěli mít všichni majitelé plavidel, a to i za situace, kdy čelíme potřebě každého cestujícího, aby s ním bylo zacházeno stejným

způsobem. Dnes se to zdá nemožné, ale až všichni společně vyvineme určitou dávku představivosti, určitě to umožní, aby vše fungovalo tak, jak má. Zkrátka kromě optimismu vůle, kterou budu jistě na památku Gramsciho prosazovat, vás též žádám, abyste přijali radu anonymního francouzského autora z roku 1968 – s malou dávkou představivosti dosáhneme určitého konečného řešení.

Musím říct, že jsem již méně potěšen některými poznámkami svých kolegů poslanců, co se týče jejich odporu, který se mi zdá nepochopitelný, vůči rozšíření ochrany cestujících rovněž na vnitrozemské vody. Musím říct, že jsem zklamán, když musím otevřeně uvést tuto skutečnost – skutečnost, že dítě a jeho otec, kteří zemřeli na Seině, by měli mít jinou ochranu na základě toho, jaký předpis by se na ně vztahoval, než kdyby zemřeli na otevřeném moři. To se mi zdá naprosto nepřijatelné a nemůžu uvěřit, že pan Rack, paní Wortmann-Koolová a pan Blokland opravdu mysleli na ochranu malých zájmů – protože se to týká velmi malých nákladů na pojištění v případech, které vzhledem k tomu, že jsou velmi nepravděpodobné, mají velmi malé náklady na pojištění, tedy že malé zájmy některých malých provozovatelů mohou zpochybňovat názor, jež potvrdila také Komise, což mě velice těší, a jež by měl zastávat také Parlament.

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). – (NL) Paní předsedající, ráda bych vyjádřila důraznou námitku vůči připomínce pana Costy týkající se spojitosti mezi lidmi, kteří zemřeli na Seině a skutečností, že skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů odmítá podpořit jeho návrh. To je spojitost, kterou by pan Costa neměl dělat, a proto si přeji, aby byla zaznamenána naše důrazná námitka.

Dominique Vlasto, zpravodajka. – (FR) Paní předsedající, na závěr mohu říct, že se domnívám, že dnešní rozprava odhalila společnou touhu dosáhnout výsledku. Myslím, že je to velmi důležité.

Byl udělán velký kus práce, a to zejména v průběhu francouzského předsednictví, což nás může těšit. Doufám, že po zasedání Rady ve složení pro dopravu, které se uskuteční dne 9. října, nalezneme, pane úřadující předsedo, řešení, které každý podpoří, aniž bychom od čehokoli upustili. Parlament je v podpoře balíčku jednotný a doufám, že dokážeme zajistit, aby byl balíček přijat na plenárním zasedání.

Luis de Grandes Pascual, zpravodaj. – (ES) Ještě jednou bych rád poděkoval francouzskému předsednictví, které neukázalo pouze vůli, ale prokázalo také svou inteligenci.

Doufejme, že i přes jejich neústupnost, jež je zde též prosazována, nebudou některé vlády hluché, ale budou této inteligenci, francouzské inteligenci, naslouchat a budou uvážlivě spolupracovat za účelem dosažení cílů, ke kterým se zavázaly jak ony, tak my.

Co se týče Komise, místopředseda si je vědom, že jsme vedli několik neformálních dialogů, ale že to, co nazval nesoudržností, je nepochybně přirozené, a to vzhledem k načasování a parlamentním předpisům, ale je to zcela napravitelné.

Na základě těchto dialogů jsme dosáhli cíle, pokud jde o zprávy, za něž jsem zodpovědný a týkají se uznávaných subjektů, a je nepochybné, že na řešeních se můžeme shodnout.

Pan Sterckx nám jako Španělům doporučil, abychom byli citliví vůči přijetí jeho návrhů. Žádám vás, abyste akceptovali, že pro naše rozdílné názory existují hluboce zakořeněné důvody, ale že tyto názory nejsou neměnné a v dohodovacím řízení budou nepochybně předpisy, na kterých se shodneme, a že budeme moci přijmout předpis, v jehož případě každý pochopí, že bude řešením nejen pro země, které disponují plavidly, ale i pro ty z nás, kteří trpíme, protože máme pobřeží.

Předsedající. – (EL) Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra, tedy ve středu v 11:30.

Písemná prohlášení (článek 142)

John Attard-Montalto (PSE), písemně. – Je důležité mít společná pravidla a normy pro subjekty pověřené inspekcí lodí a prohlídkami lodí a pro příslušné činnosti námořní správy.

Na druhou stranu je pro Evropskou unii důležité zvyšovat počet lodí zaregistrovaných v jejich členských státech. Lodní rejstříky Maltý, Kypru a Řecka umožnily Evropské unii zůstat jedním z hlavních celosvětových hráčů, pokud jde o registrace lodí. Díky tomu může Evropská unie zvyšovat normy a zachovat si určitý dohled nad jejich plavidly.

Aniž by Evropská unie přistupovala ke kompromisům ohledně bezpečnosti, musí zajistit, aby se plavidla uvedená na jejích seznamech nepřesouvala do jiných států, a to zejména do států, které umožňují plout pod „výhodnými vlajkami“.

Musí být uznáno, že námořní doprava je jedním z nejčistších způsobů dopravy. Je také jedním z nejlevnějších způsobů. Musíme dávat pozor, abychom toto významné odvětví nepřetížili.

Všechna přijatá opatření to musí zohledňovat. Námořní doprava musí být podporována a to se musí brát v úvahu při regulaci daného odvětví, aniž by byly činěny jakékoli kompromisy v oblasti zabezpečení, zdraví a bezpečnosti.

12. Pirátská činnost na moři (rozprava)

Předsedající. – (EL) Příštím bodem jsou prohlášení Rady a Komise týkající se pirátské činnosti na moři.

Dominique Bussereau, úřadující předseda Rady. – (FR) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, v sobotu dne 14. září – tedy pouze před několika dny – byla ve vzdálenosti 420 mil od somálského pobřeží pronásledována piráty francouzská loď sloužící k lovu tuňáků. Nebyl to ojedinělý případ. Od začátku července bylo zajato 10 plavidel a 250 námořníků bylo zadržováno jako rukojmí. V důsledku toho rybářská plavidla – a jistě chápete jejich důvody – váhají nad provozování své činnosti a kolem 50 francouzských a španělských plavidel sloužících k lovu tuňáků, která běžně lovila v blízkosti Seychel a Somálska, se rozhodlo vrátit se na seychelské souostroví.

Kromě skutečnosti, že tyto pirátské činy přibývají, se zdá jasné, že k nim již nedochází v těsné blízkosti pobřeží, ale že se od něj stále více vzdalují, a to do mezinárodních vod, a nenapadají pouze proplovající rybářská a nákladní plavidla, ale také – a to je velmi závažné – plavidla působící v rámci humanitárních programů, zejména Světového potravinového programu, který zabezpečuje základní pomoc pro mnoho vysídlených obyvatel v Somálsku.

Tento fenomén se stává příčinou obav na celosvětové úrovni. Francouzský prezident, pan Sarkozy, nedávno uvedl, že to již nejsou ojedinělé případy, ale odvětví trestné činnosti, které ohrožuje jednu ze základních svobod, svobodu pohybu, a také svobodu mezinárodního obchodu. Francouzský prezident zakončil svůj projev slovy: „svět toto nemůže připustit!“

V této souvislosti přijala Rada bezpečnosti Organizace spojených národů v květnu a červnu rezoluce č. 1814 a 1816. V reakci na zhoršování této situace nyní pracuje na nové rezoluci, jejímž cílem je zmobilizovat mezinárodního společenství k účinnějšímu uplatňování existujících nástrojů k potlačování a prevenci v rámci mořského práva a rezolucí Rady bezpečnosti.

Členské státy EU, si již stanovily, že to udělají, a dne 26. května vyjádřily své odhodlání společně pracovat na boji proti pirátské činnosti, ke které dochází v blízkosti somálského pobřeží. Koncepce řešení krize byla Radou schválena dne 5. srpna. Nedávno při příležitosti zasedání Rady ve složení pro obecné záležitosti a vnější vztahy, které se konalo dne 15. září, přijala Rada vojenskou strategickou volbu s ohledem na možnost námořní vojenské operace v rámci evropské bezpečnostní a obranné politiky. Formálně bych vám rád připomněl, že je zde jasně zahrnut úmysl zahájit námořní vojenskou operaci, jak oznámilo minulé úterý francouzské předsednictví parlamentnímu Výboru pro zahraniční věci v závěru výše zmíněného zasedání Rady.

Dokud eventuelní operace neproběhne a vzhledem k naléhavosti v této záležitosti jednat, učinila Rada první krok a zřídila námořní koordinační jednotku. Jednotka je řízena španělským vyšším důstojníkem a skládá se ze čtyř námořních expertů, jejichž úkolem je usnadňovat výměnu informací mezi obchodními loďstvy a jinými námořními vojenskými plavidly v dané oblasti, a to pravidelně nebo příležitostně. Jednotka je umístěna v Bruselu a bude odpovědná za podporu dohledu a ochrany, jež u somálského pobřeží zajišťují některé členské státy. Tato iniciativa by měla být rozdělena do tří částí: na doprovod některých zranitelných plavidel proplovajících Adenským zálivem, ochranu plavidel Světového potravinového programu, která zabezpečují humanitární pomoc pro Somálsko, a dohled nad rybolovnými oblastmi u jižního pobřeží Somálska. Členské státy, jejichž vojenské námořní jednotky u somálského pobřeží působí, jsou vyzvány, aby o tom jednotku informovaly, a to zejména za účelem zlepšení možností ochrany nejzranitelnějších obchodních plavidel.

Paní předsedající, Evropská unie bude zároveň pokračovat v přípravách na možnou vojenskou námořní operaci v rámci evropské bezpečnostní a obranné politiky. S cílem zdokonalit strategický plán se v dané

oblasti nyní nachází mise za účelem shromažďování informací, která se skládá z odborníků vojenského štábu Evropské unie a generálního sekretariátu Rady. Své závěry by měla předložit dne 29. září.

Uvidíte, dámy a pánové, že Evropská unie pouze neprezentuje své odhodlání jednat, ale také upevňuje své postavení jakožto vedoucí subjekt v boji proti pirátské činnosti na mezinárodní scéně. Musíme se vybavit prostředky, které nám umožní jednat rychle a koordinovaně a samozřejmě ve prospěch obchodních zájmů, ale také v zájmu svobody pohybu, který je globální zásadou, a konečně i ve prospěch našich humanitárních cílů.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Paní předsedající, pane úřadující předsedo Rady, dámy a pánové, Komise velmi odsuzuje trestné činy, jež jsou pravidelně páčány proti zájmům členských států EU v některých oblastech světa, a to jak pirátskou činností na moři, tak ozbrojené loupeže na lodích páchané ve vodách náležejících do pravomoci některého státu.

Takové činy ovlivňují nejen námořní dopravu, ale také rybolov na volných mořích a námořní cestovní ruch. Kromě toho tyto činy způsobují, že životní podmínky námořníků jsou ještě nebezpečnější, ačkoli musí svoji práci vykonávat v již tak složitých podmínkách. Protože nemůžeme tyto činy pouze odsuzovat, ale musíme také jednat, musíme si uvědomit, že je zde riziko, že se vrátíme o stovky let zpět do minulosti, kdy existovaly organizované zločinecké sítě a piráti působící ve čtyřech hlavních oblastech: v oblasti Jihočínského moře, Malackého průlivu a Singapurského průlivu, Guinejského zálivu a Afrického rohu. Většina trestných činů je spáchána v těchto oblastech a četnost a závažnost útoků se neustále mění.

Navíc jsou zde také obavy týkající se vývoje a dokonce rozšíření pirátské činnosti do dalších oblastí světa, což ve skutečnosti ukazuje, že to nejsou pouze příležitostné incidenty, ale jsme přesvědčeni, že existuje organizovaná síť zločinců, kteří chtějí systematicky napadat nákladní lodě, turistická plavidla a plavidla na přepravu cestujících.

Vzhledem k tomu, že je Evropské společenství členem Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu z roku 1982, Evropská komise se vždy zasazovala o podporu svobodné plavby ve všech jejích aspektech a o rozvoj vhodných nástrojů k předcházení protiprávním činům zaměřeným proti lodím. V této souvislosti Komise systematicky podporovala pokusy členských států a mezinárodního společenství jako celku o vypracování vysoce kvalitních právních nástrojů v rámci Spojených národů a jeho zvláštního orgánu pro odvětví námořní dopravy, tedy Mezinárodní námořní organizace.

Po práci v rámci neformálního konzultačního procesu o oceánech a mořském právu v rámci Spojených národů v červnu loňského roku, který se zabýval zejména otázkou právní úpravy zacházení s piráty, jež jsou dopadeni, úsilí stále pokračuje aktuálně probíhajícím přezkumem tří právních nástrojů IMO týkajících se předcházení pirátským útokům a ozbrojeným loupežím namířeným proti lodím. Přezkum by měl být dokončen v prosinci 2008.

Využívající svých právních předpisů o bezpečnosti lodí a přístavních zařízení, které začlenily do právních předpisů Společenství kodex ISPS (Řád mezinárodní bezpečnosti lodí a přístavních zařízení), což je nástroj IMO, prosazuje Evropské společenství, aby jeho mezinárodní partneři a zejména evropsko-středomořští partneři prostřednictvím programu Safemed II podporovali tyto normy námořní bezpečnosti. Stejným způsobem je k této záležitosti připravován seminář na vysoké úrovni jakožto součást regionálního fóra ASEAN v rámci spolupředsednictví Evropské unie a Indonésie. Spolupráce se zeměmi mimo Evropu se tedy stává obzvláště důležitou.

Ve stejné koncepční rovině Komise studuje možnost využívání nástroje stability na podporu stávajících regionálních iniciativ nebo iniciativ, jež jsou připravovány a prosazovány Mezinárodní námořní organizací jak v oblasti Malackého průlivu, tak v oblasti Afrického rohu, a to za účelem podporovat bezpečnost námořní dopravy v těch oblastech, které mají strategický význam pro evropské zájmy a dodávky.

Měl bych rovněž zdůraznit pokračující poskytování podpory rozvoje, která je Evropským společenstvím udělována zemím sousedícím s těmito rizikovými oblastmi a je určena na zlepšení jejich životní úrovně, což je základním předpokladem dodržování právních předpisů. To je tedy rovněž důležité při hledání východiska, jak zbavit zločinecké organizace, které se mohou zaměřovat na poměry extrémní chudoby některých skupin obyvatel, jejich pracovní síly.

Co se týče potlačování pirátství na mořích a ozbrojených loupeží namířených proti lodím, Komise je potěšena přijetím rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1816 o potlačení pirátství na mořích a ozbrojených loupežích u pobřeží Somálska, dále je samozřejmě potěšena významným krokem, který učinila Evropská rada, když na

svém zasedání dne 15. září 2008 přijala podrobný akční plán. Pan Bussereau zdůraznil, jaké tyto iniciativy jsou a jaké závazky učinila Evropská unie a členské státy, a my tyto závazky sdílíme a podporujeme.

V souvislosti se stálým nárůstem případů pirátské činnosti vyvstává další otázka: slouží pirátská činnost k financování mezinárodního terorismu? Je to otázka, na kterou se musíme ptát sami sebe a na kterou musíme najít odpověď, ačkoli v současné době neexistuje důkaz o tom, že by byl terorismus financován prostřednictvím peněz z výkupného; není zde ale nic, co by nám umožňovalo *a priori* stanovit, že to není možné. Proto tento předpoklad nechceme zamítnout zejména s ohledem na zřejmé vazby mezi některými zeměmi, jež pirátům poskytují útočiště, a s ohledem na existenci utajených základů teroristických skupin.

Komise však v této záležitosti zahájí vyšetřování, aby lépe pochopila finanční toky spojené s pirátskou činností na mořích. Svou ostražitost v boji proti terorismu nesmíme nikdy oslabit a každé podezření musí proto být pečlivě posouzeno, ačkoli předem nemůžeme vyvozovat žádné úsudky, a musíme učinit všechny příslušné kroky, abychom terorismu zabránili ve využívání pomoci a organizované a ekonomické podpory zločinných organizací. Proto budeme ve své práci nadále pokračovat v souladu se všemi členskými státy, s Radou a také se zeměmi mimo Evropu, jež jsou do boje proti pirátské činnosti obzvláště zapojeny.

Georg Jarzembowski, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Paní předsedající, pane úřadující předsedo Rady, pane místopředsedo Komise, naprosto souhlasím s projevem pana místopředsedy. Musíme rozlišovat mezi průlivy, v jejichž případě náleží odpovědnost zemím, se kterými můžeme spolupracovat na omezení pirátské činnosti, a námořními operacemi, v jejichž případě neexistuje žádná odpovědná země, pokud jde například o Somálsko, kde musíme být činní sami.

Pane úřadující předsedo, to co jste řekl, se mi zdá při vši úctě nedostatečné. Zavedení a nasazení krizových jednotek je vždy dobrá věc, ale ničemu to nepomůže. Krizová jednotka je umístěna zde v Bruselu nebo někde jinde. To, co potřebujeme, je koordinovaná námořní operace v dané oblasti prováděná loděmi členských států EU, které již v této oblasti jsou. Musíme vyzvat členské státy, které tam ještě žádné lodě nemají, aby se společně námořní operace zúčastnily.

Nemůžeme dovolit, aby dvě pirátské mateřské lodě vesele pluly těmito vodami a útočily na naše rybářská a obchodní plavidla, musíme jim být stále v patách a snažit se dostat tuto situaci pod kontrolu. Čekám na to, co řekne můj generál, který zde bude za chvíli. Ale my potřebujeme strategické a taktické posouzení stávající situace a potřebujeme dostatek pracovní síly schopné udržet pirátskou činnost pod kontrolou, protože rozkazy zde jednoduše nepomohou. Musíme piráty stíhat, musíme je dopadnout, jinak to nebude fungovat.

Devadesát procent dovozů do Evropy, na kterých závisíme, je dováženo po námořních cestách. Máme vysokou míru odpovědnosti za námořníky a rybáře lovící u cizích pobřeží; tato odpovědnost vyplývá ze společně dohodnutých smluv a musíme tyto rybáře, námořníky a také turisty chránit. V oblastech, kde není žádný vládní orgán, to bohužel funguje, pouze pokud vyvineme vlastní evropská opatření na základě rezolucí OSN.

V této souvislosti je, pane úřadující předsedo, dobré zřídit krizovou jednotku, ale očekáváme, že v příští fázi uvidíme dobře vymezenou operační základnu a dobře vymezené operace.

Rosa Miguélez Ramos, jménem skupiny PSE. – (ES) Dámy a pánové, je naléhavé, abychom tento problém vyřešili. Údaje, které mám já, jsou ještě horší než ty, které nám právě představil pan Bussereau: v současné době je údajně v zajetí pirátů 13 plavidel a 300 námořníků.

A je jasné, že pokud tento fenomén nebude zastaven, bude se stále více rozšiřovat tak, jak tomu bylo dosud, a tato situace se samozřejmě sama nezastaví ani nezlepší.

Vytrvalost mimo jiné francouzské a španělské vlády a také vytrvalost tohoto Parlamentu přinesla své ovoce. V krátkém čase jsme zajistili, aby Organizace spojených národů vydala rezoluci týkající se tohoto fenoménu, která rozšiřuje právo na stíhání, a byla také vytvořena jednotka sloužící ke koordinaci operací na evropské úrovni.

Měli byste si však být vědomi, že hlavní je to, že všichni usilujeme především o prodloužení mandátu Organizace spojených národů, protože ten je platný pouze po dobu tří měsíců, a pokud nebude prodloužen, naše zbrusu nová koordinační jednotka bude muset být na počátku prosince uzavřena.

Co se týče druhé části rozhodnutí ministrů, tedy vojenské strategické volby, je nutné, aby tato operace byla uskutečněna a aby velký počet členských států co nejdříve ukázal svou připravenost se jí účastnit. Podporuji

to, co řekl pan Jarzembowski. Byla by to první evropská vojenská námořní operace v rámci evropské bezpečnostní a obranné politiky, dámy a pánové, a značila by význam Evropy.

Okolnosti to vyžadují. Pirátská činnost v Indickém oceánu je v současnosti velice výnosným obchodem, který den ode dne vzrůstá. Dnes mi někdo řekl, že postavení povolání piráta, jakkoli se to může zdát neuvěřitelné, je v zemích při pobřeží Indického oceánu na vzestupu.

Tuto spirálu musíme zastavit, musíme chránit zranitelná plavidla, ať jsou obchodní či výletní, a početné rybářské lodě, které loví v této oblasti. Ochranu a doprovod musíme poskytnout rovněž plavidlům Světového potravinového programu, protože dne 27. září ukončí svůj mandát Kanada a stále ještě není určena země, která tento mandát převezme.

Philippe Morillon, jménem skupiny ALDE. – (FR) Paní předsedající, bylo by zvýšení pirátské činnosti na moři pro Evropskou unii příležitostí k použití prostředků na ochranu jejích hodnot a zájmů, pokud by to bylo nutné a kdekoli by to bylo nutné?

V každém případě neříkejte rybářům, kteří museli minulý týden hledat útočiště v přístavu na seychelském ostrově Mahé, nebo posádkám našich obchodních a výletních lodí, které jsou ohrožovány ve stále větší a větší vzdálenosti od somálských teritoriálních vod, že Evropy se to vůbec netýká! To by popíralo to, co evropští občané od Evropy očekávají: v první řadě bezpečnost a zejména bezpečnost na moři.

Proto jsou, pane komisaři, iniciativy Komise týkající se uplatňování evropské politiky pro moře a oceány tolik vítány. Proto, pane úřadující předsedo, nepochybují o tom, že převážná většina v tomto Parlamentu na konci konzultace, která, jak jsem pochopil, ještě probíhá, schválí opatření, jež navrhuje.

V současnosti se říká, že to není tak jednoduché, že by mohlo být lepší poradit se nejprve s našimi spojenci po celém světě a přemýšlet o legalitě, pokud jde o mezinárodní právo. To, co bylo dokázáno při nedávném osvobození rukojmích z plavidel *Ponant* a *Carré d'as* ukazuje, že máme prostředky pro účinná opatření za předpokladu, že je zde vůle je využít. Kéž by mohla být tato vůle, pane úřadující předsedo, předmětem širokého konsensu v Radě!

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Podle číselných údajů je pobřeží Somálska zřejmě jedním z nejnebezpečnějších pobřeží na světě zejména vzhledem ke skutečnosti, že jen minulý rok se stalo obětí všech druhů pirátských činností přinejmenším 25 plavidel.

Případ lodi *Playa de Bakio* je možná jedním z nejznámějších, přinejmenším ve Španělsku, ale zřejmě není jediný.

Dnes je rovněž zřejmé, že prozatímní federální vláda Somálska nemá zdroje ani prostředky na to, aby ve své zemi zřídila mír a bezpečí, a proto je mnohem méně schopná zaručit bezpečnost ve svých vodách nebo jim blízkých oblastech, a je zde tedy nutná mezinárodní podpora, která to zařídí v souladu s tím, co bylo stanoveno Spojenými národy v červnu, jak uvedli předchozí řečníci.

Osobně se obávám něčeho jiného, co bych rád zmínil: někdy dostáváme zprávy o cizích lodích, z nichž některé jsou možná evropské a jež využívají této situace nedostatečné kontroly za účelem nelegálního rybolovu v jedné z nejbohatších rybolovných oblastech světa nebo tyto oblasti dokonce využívají jako úložiště nebezpečných látek, což federální vláda rovněž nedokáže kontrolovat.

Proto si myslím, že prioritou – a to zdůrazňuji – je zaručit bezpečnost plavidel, která legitimně působí v této oblasti v souladu s mezinárodními právními předpisy, ale prioritou je rovněž to, a ne-li víc, abychom se zavázali k vyřešení tohoto konfliktu, jenž tuto zemi ničí, a odpovědnost za udržení bezpečnosti v dané oblasti tak mohla být konečně převzata nezávislými, legitimními, uznávanými somálskými institucemi.

Luis de Grandes Pascual (PPE-DE). – (ES) Nebudu opakovat skutečnosti, které zde již byly uvedeny. Chci je popsat: jsou skandální a způsobují sociální neklid mezi našimi občany, kteří nepochybně pocítují určitou bezbrannost. Nemluvě o pocitech našich námořníků, kteří mají pochopitelně obavy o svoji práci a fyzickou bezpečnost vzhledem k tomu, že piráti nevyhrožují pouze naprázdno, a po pracovnících nemůže být požadováno, aby kvůli své práci riskovali životy.

Majitelé plavidel navíc trpí závažnou hospodářskou újmou, která není ve všech případech kryta jejich pojištěním, protože je způsobena za výjimečných okolností a ty nebývají pojistnými smlouvami kryty.

Jak můžeme pirátům čelit? Samozřejmě jakkoli kromě zaujetí amatérského přístupu, který převládl v Radě ve složení ministrů zahraničních věcí dne 15. září. V boji proti pirátské činnosti musíme postupovat

jednoznačně a na dvou úrovních: v oblasti diplomacie podporou afrických zemí, které trpí přítomností skutečných mafií na svém území, tyto mafie využívají vyděračství a únosy k tomu, aby vydírali rybáře a obchodníky z určité části světa, a dále v oblasti legitimního použití síly, kdy je síla využita jako odrazující nástroj, což je pravděpodobně jediný jazyk, kterému piráti rozumí.

Kde bychom tedy měli působit a na jaké úrovni? Na vnitrostátní, evropské nebo mezinárodní úrovni? Domnívám se, dámy a pánové, že nejprve musíme působit na vnitrostátní úrovni, jak to příkladným způsobem učinila Francie s využitím mezinárodního práva a provedla to účinným způsobem, který byl rovněž příkladný.

Lituji, že španělsko-francouzské návrhy nebyly Radou přijaty, protože to, co bylo nakonec dohodnuto, bylo nedostačující. Myslím, že musíme vyjádřit důvěru francouzskému předsednictví, aby mohlo navrhnout na evropské úrovni opatření, která budou chránit naše zájmy, a doufám, že až nastane správný čas, bude možné využívat nabídku NATO na celosvětové a mezinárodní pokrytí této záležitosti.

Avšak jednejme tak jako vždy, postupujme kupředu, přijímejme rozhodnutí a pak počkejme, až nám pomohou ostatní. Nebudme již bezbranní a nevzbuzujme u občanů dojem, že nejsme schopni ochránit sami sebe.

Gilles Savary (PSE). – (FR) Paní předsedající, nejprve bych chtěl poděkovat Radě a Komisi za přijetí požadavku Parlamentu uspořádat ohledně této záležitosti rozpravu, je to velice aktuální záležitost, která nás všechny znepokojuje. Hovořili jsme o ní zejména ve Výboru pro dopravu a cestovní ruch, ve kterém nás navštívil pan De Rossa, jenž nám poskytl představu o rozsahu tohoto problému. Rád bych řekl, že bychom si měli poblahopřát za rychlou reakci dotčených členských států – mluvím o Francii a Španělsku – a za to, co již bylo uděláno v rámci Organizace spojených národů a Rady. Myslím, že je to vcelku rychlá reakce.

Myslím, že několika věcem se musíme vyhnout. Za prvé se jedná o požadavky civilních plavidel disponovat zbraněmi. Vidím takové požadavky přicházet a myslím, že se vůči tomu musíme mít na pozoru, protože víme, že by to situaci učinilo ještě nebezpečnější. Za druhé nesmíme tuto situaci zanedbávat a nechat ji sklouznout k terorismu. Tím myslím, že bychom měli politickým skupinám zabránit, aby se do těchto záležitostí vměšovaly, protože daná situace by pak dosáhla úplně jiných rozměrů. Za třetí se musíme vyhnout situacím, kdy se členské státy snaží jednat samostatně.

V této souvislosti jsem právě myslel na pakt stability. Je zřejmé, že po některých členských státech požadujeme, aby neměly deficit, ale tytéž členské státy vždy žádáme, aby poskytovaly ochranu, protože na to mají prostředky. Domnívám se proto, že musíme ukázat o něco více solidarity na úrovni EU a že ty státy, které nemají prostředky na to, aby se ochránily, mají být chráněny státy, které mají vojenské prostředky. V takovém případě z toho ale vyvodíme všechny důsledky na všech úrovních.

Rovněž bych rád řekl, že ačkoli je velmi naléhavé, abychom ukázali schopnost odradit od této trestné činnosti například prostřednictvím opatření přijatých francouzskou vládou nebo v případech *Ponant* a *Carré d'as*, velmi dobře víme, že trestná činnost je součástí lidské povahy, ale že její oprávněnost se živí lidskou beznadějí. Je tedy velmi důležité přijmout diplomatická opatření vůči těmto zemím a najít způsoby, jak jim pomoci z hlediska bezpečnosti i rozvoje. Poté už se nebudou muset s prázdným žaludkem věčně dívat na to, jak kolem nich projíždí plné talíře.

Josu Ortuondo Larrea (ALDE). – (ES) Paní předsedající, pane ministře, pane komisaři, evropští občané nemohou pochopit proč v době technologie, telekomunikací, družic atd. zažíváme případy pirátské činnosti, které nás vrací zpět o čtyři nebo pět století v naší historii.

Nemohu akceptovat to, co zde řekli ostatní, co se týče jejich spokojenosti s reakcí na daný problém. Již po několik let zde v Evropském parlamentu uvádím, že situace v Indickém oceánu, situace u pobřeží Somálska pro evropské rybáře a plavidla, jež tam působí a pracují, je neudržitelná, a žádné velké reakce jsem se nedočkal. Opravdu vítám skutečnost, že Rada konečně udělala první krok, ale myslím, že tento krok je nedostatečný, protože jednotka, která má být odpovědná za doprovod rybářů, ochranu humanitární pomoci, jež je v Somálsku tolik důležitá, a která má rovněž zajistit dohody týkající se lovišť, byla zřízena zde v Bruselu.

Domnívám se, že s tím, co bylo doposud vytvořeno a dohodnuto, nebude možné dosáhnout všech těchto ambiciózních cílů. Moře je obrovské, rovněž pobřeží Indického oceánu je rozsáhlé, a my potřebujeme přispění a spolupráci ze strany všech evropských zemí, protože není rozhodující, zda jsou námořníci nebo plavidla francouzského, baskického, španělského nebo nizozemského původu, rozhodující je to, že jsou evropského původu a že k tomu musíme přispívat všichni společně.

Angelika Beer (Verts/ALE). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, ochrana námořníků je upřímným zájmem nás všech, ale já si nicméně dovolím zeptat se, jak nejlépe to můžeme zaručit.

K pochvalám francouzského předsednictví se nemohu výslovně připojit, protože jak po politické, tak po technické stránce svou práci zpackalo od začátku až do konce. Ráda bych vysvětlila proč. Tato debata je součástí zelené knihy o námořní politice. Zdůraznili jsme, že pirátská činnost je problém a že abychom mohli s tímto fenoménem bojovat, potřebujeme dlouhodobou strategii.

Rovněž si dovolím zdůraznit, že tento fenomén existoval již v šestém století před naším letopočtem. Pak přijde pan Sarkozy, všeho nechá a začne mluvit o nasazení vojenského loďstva. Německý ministr obrany Franz Josef Jung má již na svých vojenských lodích naleštěné zbraně a máme zde misi evropské bezpečnostní a obranné politiky, která ještě ani nebyla prodiskutována v příslušných výborech – ve Výboru pro zahraniční věci a podvýboru pro bezpečnost a obranu – ale pouze ve Výboru pro dopravu a cestovní ruch. Co je to za hru? Toto není žádná hra!

Mám dojem, že se snažíme jednat *ad hoc* hektickým způsobem s cílem legitimizovat něco, co bude mít velice dlouhodobé mezinárodní důsledky. Pokud použijeme k ochraně námořníků nasazení vojenských sil, musíme hovořit o následcích. Co chceme? Politiku dělových člunů? Chceme použít varovné výstřely? Chceme potápět lodě? Pokud je to skutečně spojeno s mezinárodním terorismem, kde je tedy dlouhodobá strategie? Říkám to pouze jako varování. Budeme to důkladně analyzovat a doufejme, že ve druhém týdnu v říjnu dosáhneme poněkud objektivnějšího závěru, který dokáže obyvatelstvu dané oblasti lépe pomoci.

Carmen Fraga Estévez (PPE-DE). – (ES) Nedávno jsem se zúčastnila zasedání regionálního poradního sboru pro zámořské loďstvo a chápu tedy obrovské obavy o osud 51 plavidel a přibližně 1 500 členů posádek loďstva Společenství pro lov tuňáků, které loví v Indickém oceánu.

Po celé roky toto loďstvo hlásilo případy pirátské činnosti v oblasti přilehlé k Somálsku, ale ani dubnové zajetí španělské lodě pro lov tuňáků *Playa de Bakio* nepřinutilo některé vlády, bohužel včetně té méj, jednat včas, dokud v minulých dnech nemuselo toto loďstvo opustit přístav Victoria. A opatření, která byla od té doby přijata, jsou naprosto nedostačující.

Musíme pochopit, že rybáři zažívají obzvláště nebezpečnou situaci, protože ačkoli jsou všechna plavidla proplovající danou oblastí důvodem k obavám, obchodní plavidla mívají pevně určené trasy, což usnadňuje jejich sledování, když oblastí proplovají.

Uvedených 51 rybářských lodí je však rozptýleno podle migrací tuňáků v oblasti o rozloze přesahující 3 200 čtverečních milí, což znamená pět dní plavby, a tyto lodě jsou proto mnohem více zranitelné, a vojenská námořní operace je proto nezbytná a naléhavá.

K tomu, co bylo řečeno o Malackém průlivu a Somálsku, navíc dostáváme od rybářských loďstev zprávy o pirátské činnosti v Mosambickém průlivu a v oblastech Indie a Karibského moře.

Nemůžeme tedy zůstat nečinní a musíme jednat i přesto, že reakce na tuto situaci mohou přicházet již i od našich vlád a Rady. Všechny orgány Společenství jsou zahrnuty do vytváření koordinované strategie pro boj proti mezinárodní pirátské činnosti.

Proto jsem své politické skupině, skupině Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů, navrhla změnu rozpočtu s cílem přidělit jeden milion EUR na studii plánu životaschopnosti pro uplatňování této strategie a žádám Parlament, aby mu dal zelenou, a všichni občané Společenství, ať jsou kdekoli, tak věděli, že Evropská unie je podporuje a zejména je chrání.

Margie Sudre (PPE-DE). – (FR) Paní předsedající, pane úřadující předsedo Rady, pane komisaři, dámy a pánové, za posledních několik měsíců jsme byli svědky nárůstu pirátské činnosti, a to zejména u pobřeží Somálska. Tyto útoky využívají stále důmyslnější prostředky a připomínají mocné mafie. Se všemi kolegy poslanci sdílím obavu o evropské rybáře, kteří jsou mimořádně zranitelní.

Evropská unie ale stanovila prostředky určené k reakci na tyto útoky. Zasedání evropských ministrů zahraničních věcí, které se uskutečnilo dne 15. září, přineslo výsledky, které se mi zdají velmi významné. Na jedné straně schválilo 27 členských států zřízení koordinační jednotky a na druhé straně ministři přijali vojenskou strategickou volbu, která otevírá cestu pro případnou námořní vojenskou operaci EU.

Někdy bývá zmiňováno využití soukromých bezpečnostních agentur. To se mi nejeví jako správné řešení. Jediné dlouhodobé řešení, jak řekl pan Savary, je jak diplomatické, tak politické. Pirátská činnost prosperuje

díky slabosti vlád. Toto soužení ukončíme tím, že pomůžeme dotčeným zemím zastavit protiprávní činnosti, pomůžeme jim dosáhnout politické stability a vypořádat se s chudobou. Tímto způsobem byl před několika lety zbaven pirátů Malacký průliv.

Jak uvedl pan Sarkozy, Evropská unie evidentně nemůže jednat sama. Mezinárodní společenství se musí zmobilizovat, jinak nebude možné zaručit námořní dopravě ochranu, zejména protože pirátská činnost na moři je rozšířená nejen u pobřeží Somálska. Evropská unie přistoupila ke společné reakci. Nyní záleží na celém mezinárodním společenství, aby se chopilo svého dílu odpovědnosti.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN DOS SANTOS

Místopředseda

Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE). – (ES) Pane úřadující předsedo Rady, pane komisaři, dámy a pánové, jsem velice potěšen, že vedeme tuto rozpravu. Od roku 2005 Parlament upozorňuje Komisi a Radu na nebezpečí týkající se plaveb ve vodách v blízkosti Somálska a dokonce i v mezinárodních vodách.

Po několika případech únosů lodí a ozbrojených loupeží zřídila Evropská unie koordinační jednotku. To je velice vítáno, přinejmenším došlo konečně k uznání toho, že je zde problém. Obávám se však, že i přes působení této jednotky bude problém pokračovat.

Dokud nebude docházet ke skutečné spolupráci a nebudeme mít opravdovou společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, budou členské státy, jejichž zájmy jsou dotčeny, i nadále nuceny chránit se samy a hájit svoje legitimní národní zájmy. Francie to jasně pochopila a blahopřeji jí za její rozhodnost, odvahu a průbojnost.

Španělsko reagovalo tak, že plánovalo vyslat do oblasti průzkumné letadlo, jinými slovy, neozbrojené letadlo, které mělo odradit ozbrojené piráty. Je politováníhodné, že toto letadlo nebude stačit na to, aby mohlo řádně bránit a chránit naše rybáře, pokud dojde k ozbrojenému napadení našeho loďstva.

Musíme žádat a zajistit větší spolupráci mezi dotčenými členskými státy, musíme využít francouzského předsednictví Rady a přidělit více zdrojů na to, aby nebyl zákonný rybolov v mezinárodních vodách, jak tomu je v současnosti, velice rizikovou činností, a to kvůli pirátské činnosti, která je v mezinárodní společnosti 21. století nepochopitelná.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). - Pane předsedajícím, se svými připomínkami se obracím zejména na předsednictví Rady.

V otázce pirátské činnosti na moři souhlasím s rozsáhlou mezinárodní akcí. Blahopřeji francouzské vládě k akci, kterou tento měsíc provedla francouzská komanda. Možná si vzpomínáte, že ve dnech, kdy Británie skutečně měla morální zahraniční politiku, královské námořnictvo Royal Navy se plavilo po oceánech, kde nebyli žádní piráti. Tato politika je odvála pryč z vod a rovněž ukončila obchodování s otroky.

Nyní se zdáme být bezmocní. Naše loďstva byla přemožena a my se bojíme jednat, abychom se nedostali do konfliktu s právními předpisy o lidských právech nebo se nezapletli do zdoluhavých soudních řízení.

Reakcí EU je pokusit se vymyslet další vojenskou operaci na základě zřízení výboru tzv. koordinační jednotky EU, která by měla koordinovat vojenské operace v mořích u Afrického rohu. Ale v těchto vodách již vojenská operace probíhá. Je to „Combined Task Force 150“, na níž se podílí pátá flotila Spojených států a válečné lodě NATO a je v současnosti pod dánským vedením.

Mám otázku na předsednictví Rady. Proč se toho má EU účastnit? Toto je práce NATO a konkrétněji, co hodlají evropští spojenci v NATO dělat k zajištění toho, že bude na tento úkol přiděleno více válečných lodí? K tomu jsou zde pravidla zapojení a zavedené mezinárodní právo na úrovni Spojených národů je určeno k tomu, jak zacházet se zajatými piráty, aniž bychom jejich uplatňování uvalovali na naše vlastní země.

Tobias Pflüger (GUE/NGL). – (DE) Pane předsedajícím, máme zde komisaře pro dopravu a francouzského úřadujícího předsedu Rady odpovědného za oblast dopravy. Přesto zde hovoříme o reálném nasazení vojenského loďstva. Příslušnému výboru, tedy podvýboru pro bezpečnost a obranu, byly informace předány velmi pozdě, ačkoli tiskové zprávy o této misi EU pro boj proti pirátské činnosti byly v oběhu již od srpna. To je nepřijatelné. Základní informace musíme mít včas a poté můžeme přijímat správná rozhodnutí.

Podle informací BBC chtěla Francie získat všeobecnou pravomoc celosvětového rozsahu a nikoli pouze pravomoc pro otázku Somálska, ale naštěstí se jí to nepodařilo. Úplně poprvé zde hovoříme o omezení

námořní svrchovanosti a hovoříme rovněž o hmatatelném porušování mezinárodního práva. Měli bychom to velmi jasně specifikovat. Hovoříme o přímé podpoře takzvané vlády v Somálsku, která je podporována Etiopií a Spojenými státy. Je zde přímá spolupráce s operací Trvalá svoboda, což je nepřijatelné, a financování by mělo být prováděno prostřednictvím operace Athena. O tom nemáme rovněž žádné informace.

Měli bychom být informováni přímo. Jedná se zde o vojenské zajištění přístupu k surovinám, což by takto nemělo probíhat. Musíme se s touto situací vypořádat jiným způsobem než za použití vojenských prostředků.

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE). – (EL) Pane předsedající, dovoluji mi zaměřit se v této velmi důležité diskusi na dva body, které považuji za významné. Jeden z nich se týká právního hlediska. Myslím si, že nastal čas pro aktualizaci Úmluvy o mořském právu, abychom mohli zdokonalit právní základ pro uplatňování různých metod boje s daným problémem.

Druhý bod je operativní stránkou věci. Námořní hledisko této záležitosti je důležité, ale nikoli dostatečně. Je třeba sestavit operativní plán; pro účinnou akci musí být využity námořní a vzdušné síly.

Je zde celá řada souvisejících otázek. Pan komisař Tajani uvedl, že je vyšetřována spojitost mezi pirátskou činností a terorismem a já musím dodat další rozměr: měla by být vyšetřována spojitost mezi pirátskou činností a organizovaným zločinem.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE). – (EL) Pane předsedající, pečlivě jsem naslouchal všem řečníkům. Vše, co řekli, je správné, ale čelíme zde otázce, která vyžaduje okamžité řešení. Nemůžeme čekat na nový předpis o námořní dopravě nebo tuto situaci ignorovat.

Dovolte mi zdůraznit, že NATO do této otázky zasahuje a hraje úlohu mezinárodního policisty a čmuchala. Nemohlo by tedy zasahovat alespoň zde, s naší podporou a tím, že sestaví jednotku námořních a vzdušných sil se zastoupením všech členských států? Pokud budeme my Evropané, kteří nemáme žádnou společnou obrannou politiku, čekat, dokud nebudeme moci takovou jednotku sestavit, myslím, že bude již příliš pozdě.

Vzhledem k tomu, že si NATO hraje na policistu tam, kde to pro nás není příhodné, vyzvěme ho, aby se přizpůsobilo i našim potřebám.

Dominique Bussereau, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, nejprve bych vám chtěl poděkovat za tuto velice kvalitní rozpravu.

Upřímně se domnívám, že pirátská činnost je formou terorismu a že nabývá nekontrolovatelných rozměrů. Je pravda, že pokud se nepřistoupí k jejímu řešení, svoboda pohybu pro námořní dopravu v Adenském zálivu a u pobřeží Somálska může zcela vymizet a to může mít obrovské následky, které by z toho samozřejmě vyplývaly. Jsem rád, že Evropská unie je první, kdo se v této otázce chopil odpovědnosti. Dodal bych, že jak víte, i v ostatních oblastech světa představuje pirátská činnost problém, a to zejména v Malackém průlivu a v okolí Singapuru. Pro Evropu je to stejně složitá a významná otázka. Na začátku října bychom měli být schopni rozhodnout, zda budeme v rámci evropské bezpečnostní a obranné politiky nadále plánovat provedení námořní vojenské operace.

Úloha NATO byla zmíněna v několika projevech. Zabývat se pirátskou činností nenáleží do pravomoci NATO. Jeho mandát se vztahuje na terorismus. Tyto dva fenomény mohou vypadat podobně, ale nejsou totožné. Do října bude koordinační jednotka pokračovat v podpoře členských států a snažit se tím zlepšit bezpečnostní podmínky v dané oblasti. Pan Savary zmínil chudobu v Somálsku a já bych chtěl zdůraznit, že musíme zajistit proplutí plavidel Světového potravinového programu touto oblastí. Somálsko a jeho obyvatelstvo tuto pomoc opravdu potřebují.

Zároveň musíme učinit opatření pro stanovení společného právního rámce pro celé mezinárodní společenství, aby mohly být tyto případy pirátské činnosti účinněji předávány spravedlnosti. To se týká pirátů, kteří byli zatčeni a uvězněni v Evropě. Samozřejmě musíme brát v úvahu soudní aspekt a právní rámec toho všechno.

Rád bych řekl, že na rozdíl od poslankyně, která mluvila před chvílí, jsem potěšen konkrétním opatřením, které bylo několika členskými státy přijato. Toto konkrétní opatření vysílá velmi silný signál, který by mohl zachránit životy, protože by nemuselo docházet jen k požadavkům výkupného, ale také k zabíjení. Několik rybářských plavidel se před pár dny stalo obětmi střelby. Situace je tedy nebezpečná a odpověď za použití vojenských sil je proto vhodná.

Na závěr si přisvojím krásnou frázi, kterou použil váš kolega poslanec pan Morillon: jedná se tu o ochranu našich zájmů a hodnot. Ochrana našich hodnot je pro Evropu přesvědčivým a správným opatřením!

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, podle mého názoru byla tato rozprava velice užitečná, protože bezpochyby ukázala přání Parlamentu, Komise a Rady přijmout společně opatření vedoucí k řešení fenoménu, který se stává stále znepokojivějším a kterým je konkrétně pirátská činnost, a přání odpovědět na tuto otázku evropským občanům.

Schvaluji analýzu, která vyplynula k této rozpravě: není postačující zahájit pouze vojenskou akci, což je zásadní, ale musí to být provedeno rychle a nedomnívám se, že bychom se měli dlouho pozastavovat nad záležitostmi pravomoci, tedy zda by to měla učinit Evropská unie nebo NATO – nesmíme ztrácet čas. Domnívám se sice, že musíme pokročit v koordinaci, ale jsme povinni zasahovat a předcházet tomu, aby pirátské organizace posilovaly svá postavení.

Zároveň je důležité přijmout opatření, která budou sloužit k předcházení možným příčinám nárůstu fenoménu pirátské činnosti a najímání pirátů a k vymýcení těchto příčin. Někdo v průběhu rozpravy uvedl, že pirátská činnost začíná být velmi výnosnou a že v oblastech, kde se vyskytuje chudoba nejvyšší úrovně, je jasné, že je pro pirátské organizace jednoduché najímat lidi, zejména mladé, kteří jsou připraveni udělat cokoli a jsou připraveni nechat se naverbovat do těchto polovojských organizací.

Zároveň s opatřeními zaměřenými na kontrolu a potlačování, která musí být zeměmi EU přijímána, a já jsem potěšen tím, co již bylo uděláno, tedy musíme jednat – zde hraje důležitou roli Komise – s cílem pomoci některým rozvojovým zemím v hospodářském růstu a s cílem předcházet chudobě v tom, aby se nestávala nástrojem, který podporuje pirátskou činnost.

Samozřejmě musíme také pracovat na tom, abychom pochopili – a zde může hrát Komise opět velmi důležitou roli –, co se skrývá za pirátskou činností, jaké jsou zde spojitosti s fundamentalismem a terorismem, jaké jsou její silné stránky, jaké jsou její důvody. Komise zde může významným způsobem pomoci ostatním evropským orgánům.

Samozřejmě nemůžeme pouze přihlížet, samozřejmě nemůžeme čekat a rovněž samozřejmě musíme prostřednictvím důrazných opatření Parlamentu, která budou nutit Radu a Komisi jednat, zajistit bezpečnost pracovníků na moři a musíme zajistit bezpečnost pro zboží, které pochází ze zemí mimo Evropskou unii a zásobuje ji. Musíme bezpečnost zajistit nejen tam, kde působí rybáři, je správné nezabývat se jí pouze v mořích nejbližší Evropské unii. Paní Fragaová nám s obavou uvedla případy, které se dějí ještě blíže.

Musíme rovněž sledovat, co se děje v ostatních částech světa, protože pirátská činnost postihuje rovněž lodě plující pod vlajkami zemí EU ve velmi vzdálených mořích. Proto již nesmíme ztrácet čas, ale zdá se mi, že přání Evropské unie bylo dnes jasně prezentováno, a zejména pak přání Rady za podpory Komise zasahovat a nadále jednat rozhodným způsobem vedoucím k předcházení pirátské činnosti a dále se domnívám, že bychom měli prostřednictvím strategických projektů předcházet jakémukoli nárůstu teroristické činnosti.

Proto Rada obdrží podporu ze strany Komise, co se týče všech iniciativ pro boj proti terorismu a jeho předcházení; chceme předcházet terorismu a bojovat proti terorismu, který je, dovolme si říci, spojen s pirátskou činností. Domnívám se tedy, že tato spolupráce nás může společně s dohledem Parlamentu dovést k pozitivnímu výsledku. Ohledně ochrany sdílím rovněž názor pana Bussereaua týkající se slov našeho přítele generála Morillona: není to pouze záležitostí ochrany zájmů, ale také hodnot Evropské unie.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat až na říjnovém zasedání.

(Zasedání bylo přerušeno v 17:50 a pokračovalo v 18:00)

PŘESEDÁJÍCÍ: PAN DOS SANTOS

Místopředseda

13. Doba vyhrazená pro otázky (otázky Radě)

Předsedající. – dalším bodem je doba vyhrazená pro otázky (B6-0462/2008). Radě byly předloženy tyto otázky.

Otázka č. 1, kterou pokládá **Silvia-Adriana Țicău** (H-0614/08)

Předmět: Význam politiky silniční dopravy

Parlament vyjádřil v prvním čtení svůj postoj k tzv. silničnímu balíčku, skládajícímu se z návrhů na změnu tří nařízení, a to nařízení o přístupu k povolání provozovatele silniční dopravy (2007/0098(COD)), nařízení o přístupu na trh silniční přepravy zboží (2007/0099(COD)) a nařízení o přístupu na trh přepravy cestujících autokary a autobusy (přepracované znění – 2007/0097(COD)). Tato nařízení se týkají činnosti více než 800 000 provozovatelů silniční dopravy v Evropě a přibližně 4,5 milionu pracovních míst. Je nezbytné, aby existoval jasný legislativní rámec umožňující podporu obchodních a rozvojových strategií.

Vzhledem k tomu, že nové znění nařízení o přístupu k povolání provozovatele silniční dopravy vstoupí v platnost dne 1. června 2009 a že do 1. ledna 2012 by členské státy měly propojit své vnitrostátní elektronické rejstříky, jak nařízení stanovuje, může Rada uvést, jakou prioritu bude mít silniční balíček v příštích pěti měsících a jaký je navržený harmonogram, aby mohly být nové pozměněné směrnice přijaty do 1. června 2009?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedající, nejdříve bych chtěl vyjádřit svou účast všem, koho zasáhla smrt 10 lidí ve škole ve finském Kauhajokiu. Upřímnou soustrast rodinám obětí a finským poslancům přítomným v této sněmovně i těm, kteří se věnují jiným pracovním povinnostem.

Pokud jde o otázku paní Țicăuové, rád bych řekl, že Rada na svém zasedání dne 13. června 2008 dosáhla ohledně tří návrhů obsažených v silničním balíčku politické shody. Účelem těchto nových znění je harmonizovat vnitrostátní právní předpisy, které se mohou navzájem lišit, a vyvolávat tak u provozovatelů silniční dopravy právní nejistotu.

Mezi hlavní provedené změny patří především tyto: je přesněji formulován pojem „kabetáž“, je stanovena normalizovaná podoba licence Společenství, ověřených opisů a osvědčení řidiče, byla posílena ustanovení ukládající členskému státu, aby zasáhl, pokud dopravce poruší právní předpisy v jiném členském státě, a také je zdokonaleno propojení vnitrostátních rejstříků přestupků, aby bylo možné provozovatele silniční dopravy v celé Evropě lépe sledovat.

Evropský parlament přijal zprávy k tomuto balíčku v prvním čtení na zasedání dne 20. května. Nyní by se práce měla soustředit na dosažení kompromisu mezi Radou a Parlamentem. S přihlédnutím k času, který je potřeba na překlad, může příprava příslušných společných postojů začít nejdříve v srpnu, ale Rada doufá, že bude společné postoje k těmto třem návrhům moci přijmout v průběhu několika příštích týdnů a že je bude moci předložit Parlamentu co nejdříve.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (FR) Chtěla bych říci, že jsme od Rady stále ještě neobdrželi společný postoj, a zdůraznit, že nařízení o přístupu k povolání provozovatele silniční dopravy má vstoupit v platnost dne 1. června 2009. Jde tu o 4,5 milionu zaměstnanců a téměř 800 000 podniků. Je to tedy velice důležitá záležitost a doufáme, že díky politické shodě v Radě budeme mít dostatek času na její projednání ve druhém čtení.

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Paní Țicăuová, jsem si té naléhavosti, o níž mluvíte, dobře vědom. Mohu vás ujistit, že Rada udělá maximum pro to, aby byl společný postoj vytvořen a předán Parlamentu co nejdříve, protože skutečně jde o velmi urgentní záležitost, jak zmiňujete.

Předsedající. – Otázka č. 2, kterou pokládá **Manuel Medina Ortega** (H-0616/08)

Předmět: Evropský pakt o přistěhovalectví

Může Rada vysvětlit pravděpodobné důsledky nedávno přijatého Evropského paktu o přistěhovalectví pro přistěhovaleckou politiku Unie?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane Ortego, cílem Evropského paktu o přistěhovalectví a azylu je vyjádřit na nejvyšší politické úrovni společné zásady, jimiž by se měla řídit přistěhovalecká politika na vnitrostátní úrovni i úrovni Společenství, a strategické kroky, jimiž by se tyto zásady měly v praxi naplňovat.

Navrhované znění kladně přijala Rada i Komise. Konečné znění by měla schválit Evropská rada v říjnu. Jak víte, cílem tohoto paktu je položit základy silnější společné politiky založené na dvou hlavních zásadách evropské integrace – na odpovědnosti a solidaritě.

Pakt je založen na tom, že celkový přístup k přistěhovalectví má tři rozměry. Prvním z nich je lepší organizace legálního přistěhovalectví, což zahrnuje především větší zohledňování potřeb a přijímacích kapacit členských států, ale také podporu integrace. Dalším je efektivnější boj proti nezákonnému přistěhovalectví, zvláště tím, že se nezákonným přistěhovalcům při navrácení zajistí důstojné podmínky. Chceme také Unii lépe chránit zvyšováním efektivity kontrol na vnějších hranicích, zvláště v rámci rozšiřování Schengenského prostoru. A konečně je tu prosazování blízkého partnerství mezi zeměmi původu, tranzitu a cílovými zeměmi přistěhovalců ku prospěchu rozvoje v našich partnerských zemích – jedná se o koncept společného rozvoje.

Doufáme také, jak zde již opakoval pan místopředseda Komise, že díky tomuto paktu budeme moci vytyčit společnou azylovou politiku a vybudovat Evropu azylu. Víme, že tradice jednotlivých členských států se od sebe liší, ale přesto bychom v této oblasti chtěli dosáhnout pokroku.

Jak víte, francouzské předsednictví s Parlamentem připravuje pakt v celém jejím průběhu neformálně konzultovalo. V rámci Parlamentu proběhlo mnoho diskusí. Politická podpora Parlamentu je pro tuto iniciativu zásadní. Nepochybujeme o tom, že pakt přinese evropským občanům konkrétní výsledky, které mají právo očekávat, a ukáže, že Evropa podniká konkrétní kroky, aby vyřešila jejich případné problémy.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Myslím, že mi předsednictví Rady na otázku uspokojivě odpovědělo, a mám za to, že Pakt o přistěhovalectví je důležitý krok.

Ve druhé části své otázky, jak bychom to mohli nazvat, se zabývám hlavně tím, jaký dopad by pakt mohl mít na vývoj přistěhovalecké politiky Evropské unie. Jinými slovy – lze očekávat nějaký pokrok? Jak si pan předseda Rady jistě uvědomuje, na jedné straně se v Evropské unii množí obavy, na druhé straně je přistěhovalectví potřebné a je potřeba mít odpovídající právní předpisy, což znamená, že informovanost často zdaleka není dostatečná.

Můžeme očekávat, že budou následovat právní předpisy a konkrétní ustanovení, která by tento problém vyřešila?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Ano, myslím si, jak pan Ortega zcela správně poznamenal, že Evropa přistěhovalectví potřebuje, a my to nepopíráme. Proto, jak jsem podotkl, potřebujeme stanovit podmínky pro přijímání a integraci i podmínky pro přizpůsobení migračních toků hospodářské a sociální situaci v jednotlivých evropských zemích. Musíme se na přistěhovalectví dívat z této perspektivy.

Často máme tendenci omezovat tyto potřeby jen na kvalifikované přistěhovalce. To však není správné, protože v Evropě potřebujeme i ty nekvalifikované, a přesně o tom se v Radě diskutuje – jak tyto potřeby spojené s přistěhovalectvím lépe zvládat a jak nejlépe řešit zaměstnávání a kvalifikaci přistěhovalců a jejich přijímání na všechny úrovně škol.

Taková je nyní situace. Lepší přehled budeme mít po zasedání Evropské rady dne 15. října, kde se bude určovat, kudy dále směřovat. Na tomto základě budou vznikat legislativní opatření, o kterých mluvil pan Ortega a která jsou skutečně nezbytná.

Předsedající. – Otázka č. 3, kterou pokládá **Eoin Ryan** (H-0619/08)

Předmět: Protikorupční opatření

Jaká protikorupční opatření má Rada k dispozici, aby zajistila, že pomoc EU rozvojovým zemím směřuje přímo a efektivně k těm, kdo ji nejvíce potřebují?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane Ryane, vaše otázka je důležitá, protože se týká účinnosti rozvojové pomoci. Je důležité poskytovat i nadále velký objem rozvojové pomoci – k tomu se ještě vrátím –, ale vy ve své otázce zcela správně poukazujete na to, že pomoc musí být efektivní. K tomu, aby byla efektivní a aby se předcházelo podvodům a nesprávnému rozdělování prostředků z rozvojové pomoci, je zapotřebí především lepší koordinace a komplementarita mezi dárci. Proto pracujeme na systému společného víceletého plánování založeného na strategiích boje proti chudobě, které nám poskytují lepší přehled o tom, kam prostředky směřují a jaké cíle mají plnit, a díky nimž můžeme také lépe kontrolovat rozdělování těchto prostředků.

Proto jsme zavedli společné prováděcí mechanismy, například společné analýzy. Konkrétně existuje několik velkých společných misí, které financují dárci i příjemci, a jsou tak zajištěny mechanismy spolufinancování.

Tyto otázky byly na programu třetího fóra na vysoké úrovni o účinnosti rozvojové pomoci, které se konalo minulý týden v Akkře. Diskutovali jsme o tom zde při minulém zasedání začátkem tohoto měsíce. Na fóru

v Akkře začátkem září byl přijat akční plán. Pokud jde o EU, naplňuje tento plán do značné míry naše očekávání.

Dárci učinili především tyto závazky: lepší plánování pomoci, kterou země chtějí poskytnout, a to na tři až pět let dopředu, využívání správních orgánů a organizací v partnerských zemích a přechod od nastavování politických podmínek třetími zeměmi k podmínkám založeným na cílech, které si stanoví samy rozvojové země.

Pokud jde o sledování pomoci, má Rada stejně jako Parlament možnost každoročně hodnotit, jak byla zahraničí pomoc EU využita. Toto hodnocení se provádí prostřednictvím výroční zprávy o rozvojové politice Evropského společenství a provádění vnější pomoci, kterou Komise většinou předkládá koncem června – což musela udělat i letos v červnu, pokud jsou moje informace správné. Dodal bych, že součástí nástroje rozvojové spolupráce jsou opatření chránící finanční zájmy Společenství, jak doufá pan Ryan, zvláště pokud jde o korupci a nezákonné postupy.

Existují tedy hodnotící mechanismy, kontrolní mechanismy, mechanismy zaměřené na lepší koordinaci mezi dárci a příjemci, ovšem v konečném důsledku je cílem to, aby se s těmito politikami ztotožnily přijímající země, aby byla nadále zdůrazňována řádná správa věcí veřejných a aby především na straně přijímajících zemí panoval větší smysl pro odpovědnost při rozdělování naší pomoci.

To je vše, co jsem chtěl říci.

Eoin Ryan (UEN). - Pane předsedající, pouhou shodou okolností zveřejnila dnes protikorupční organizace Transparency International svůj každoroční index vnímání korupce. Odhaduje, že míra korupce navyšuje náklady na dosažení rozvojových cílů tisíceletí o 50 miliard dolarů, což je naprosto šokující částka. Je to přibližně polovina ročních výdajů na rozvojovou pomoc.

I kdyby toto číslo bylo přehnané – i kdyby to byla jen polovina, je to astronomická částka. Pane předsedo Rady, nemyslíte, že by se toho pro vyřešení tohoto problému mělo dělat víc? Ze všeho nejméně potřebujeme, aby si veřejnost v Evropě myslela, že se peníze, které dává na programy rozvojové pomoci, dostávají do špatných rukou nebo jsou zneužívány. Myslím, že je důležité začít k této astronomické částce přistupovat systematictěji.

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Rád bych zopakoval, co jsem řekl již dříve. Pan Ryan má pravdu. Jedním z problémů v očích evropského veřejného mínění skutečně je, že Evropa nadále poskytuje velký objem rozvojové pomoci. Jak víte, je v tomto ohledu Evropská unie největším dárce. Na druhou stranu je nutné, aby existovaly mechanismy řádné správy věcí veřejných a účinné kontroly. Také veřejnost musí být o pomoci lépe informována a rozvojová politika se musí soustředit na rozdělování pomoci přijímajícími zeměmi, a abych byl upřímný, na dohled nad veřejnou správou – řekněme, že zde musí být jistá podmíněnost.

Máte úplnou pravdu, korupce je velké zlo. Nevím, jestli jsou údaje Transparency International přesné, jak jste sám připustil, ale v každém případě je vaše konstatování správné. Proto je možné navýšit objem rozvojové pomoci jen tehdy, pokud budou posíleny kontrolní mechanismy, mechanismy zabraňující podvodům a protikorupční mechanismy a toto by mělo být jedním z cílů všech příslušných dohod.

K tomuto závěru v oblasti cílů rozvojové politiky došla také Rada dne 27. května. Abychom chránili finanční zájmy, ale hlavně abychom předcházeli korupci, jak jste zdůraznil, pane Ryane, musí existovat lepší kontrolní mechanismy a podmíněnost.

Předsedající. – Otázka č. 4, kterou pokládá **Seán Ó Neachtain** (H-0621/08)

Předmět: Nárůst cen potravin

Jednou z priorit Rady během francouzského předsednictví je udržitelný rozvoj v odvětví zemědělství a rybolovu. Co může Rada za nynější hospodářské situace, kdy Evropa i svět pociťují dopad rostoucích cen potravin, dělat a co udělá, aby byly uspokojeny naléhavé krátkodobé potřeby spojené s dodávkami potravin, a přitom nebyla ohrožena udržitelnost budoucího rozvoje zemědělství a rybolovu?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedající, pane Ó Neachtaine, Rada si je plně vědoma toho, že je třeba hledat přiměřená a efektivní řešení problému rostoucích cen potravin. Je to složitá otázka, kterou našťastí Komise důkladně analyzovala ve svém sdělení ze dne 23. května 2008. Na tomto základě pak Evropská rada na zasedání ve dnech 19. a 20. června přijala svá rozhodnutí.

V odvětví zemědělství již EU přijala opatření: prodali jsme intervenční zásoby, snížili vývozní náhrady, zrušili vyjímání půdy z produkce v roce 2008, zvýšili kvóty na mléko a pozastavili dovozní clo na obiloviny. To nám umožnilo zlepšit zásobování a napomohlo stabilizaci zemědělských trhů. Ale to nestačí.

Musíme pokračovat v reformě společné zemědělské politiky, musíme ji zaměřit více tržně, ale zároveň musíme v celé EU podporovat udržitelné zemědělství a zajistit dostatečné zásobování. Ministři zemědělství o tom jednají – vlastně možná i dnes – na neformálním zasedání v Annecy a podají zprávu na zasedání Rady ve složení pro zemědělství ve dnech 17. a 18. listopadu. Francouzské předsednictví je v této souvislosti odhodláno posílit za nynější stále nejistější mezinárodní situace nástroje krizového řízení a zachovat všechny nástroje regulace trhu, aby se zabránilo kolísání, které zcela správně zmiňujete.

Otázka cen potravin není spojena jen se zemědělstvím, fungují zde i jiné mechanismy. Mám na mysli například rybářskou politiku, která musí reagovat na důsledky zvýšení cen nafty. Dne 15. července přijala Rada soubor mimořádných opatření na podporu restrukturalizace loďstev nejhůře postižených krizí. Další oblastí je regulace maloobchodního odvětví – Komise má předložit zprávu na prosincovém zasedání Evropské rady. Jsou tu také politiky v oblasti biopaliv, které musí zohledňovat hospodářská a ekologická omezení, a je třeba zajistit, aby pro tyto nové pohonné hmoty existoval cenový strop.

Jak vidíte, tyto různé otázky, nemluvě o těch, které jsme zde již zmiňovali – tedy o rozvojových politikách a zásobovacích politikách spojených s dovozem zboží – se týkají celé řady politik a Rada se jimi intenzivně zabývá. Evropská rada je bude řešit na svém říjnovém a prosincovém zasedání a já se samozřejmě rád zhostím úkolu informovat vás o jejich výsledcích.

Seán Ó Neachtain (UEN). - (GA) Pane předsedo, děkuji vám za odpověď. Rád bych se pana předsedy Rady zeptal, zda si nemyslí, že je nyní důležitější než kdykoli předtím, aby vzhledem k současné krizi světové politiky v oblasti zásobování potravinami evropská zemědělská politika, tedy politika zaměřená na zásobování potravinami, pokračovala i po roce 2013, a dodavatelé potravin v Evropě tak měli nějakou jistotu?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. - (FR) Chtěl jsem říci, že – jak pan Ó Neachtain jistě ví – chceme, aby kontrola stavu zemědělské politiky byla uzavřena úvahou o její budoucnosti. Takový byl cíl – vlastně hlavní cíl – dnešních a včerejších diskusí mezi ministry zemědělství v Annecy. Pan Ó Neachtain ví, že se v tomto ohledu může na odhodlání francouzského předsednictví spolehnout.

Předsedající. – Otázka č. 5, kterou pokládá **Liam Aylward** (H-0623/08)

Předmět: Bílá kniha o sportu

Může Rada nastínit, které součásti bílé knihy EU o sportu se bude snažit zavést a prosadit během francouzského předsednictví EU?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. - (FR) Tato otázka mě velice zajímá, budu se tedy snažit být stručný. Nebudu se zabývat právními aspekty, i když ty tu také jsou.

EU nemá v oblasti sportu žádné konkrétní pravomoci. Chtěl bych panu Aylwardovi zdůraznit, že právní základ pro skutečné politiky v oblasti sportu poskytuje Lisabonská smlouva. Jsme si toho vědomi a z tohoto důvodu i z mnoha dalších čekáme na provedení této smlouvy. Chtěli bychom zajistit, aby si Evropa uvědomovala různé podoby sportu i to, jaký vliv má na lidi všech věkových kategorií, zvláště pak na mladé, ale především aby si byla vědoma jeho společenských a výchovných aspektů. Jako současná předsednická země připisujeme velký význam spolupráci členských států v této oblasti.

Než budou moci vzniknout nové právní základy podle Lisabonské smlouvy, myslím, že si musíme uvědomit zvláštní postavení sportu v naší společnosti. Na neformálním zasedání ministrů pro evropské záležitosti, které jsem svolal na 12. června do Brestu, jsme se touto otázkou zabývali v kontextu Evropské unie. Řešili jsme, za jakých podmínek by tato zvláštní povaha měla být zohledněna v právním rámci, který by byl jasný z hlediska práva Společenství, a také to, že je třeba zdokonalit řízení sportu na evropské úrovni.

Vedli jsme diskuse, především s předsedou UEFA Michele Platiniem, a vycházeli jsme z bílé knihy o sportu a akčního plánu Pierra de Coubertina, který Komise zveřejnila v červenci. Tyto diskuse budou pokračovat mezi ministry sportu v Biarritzu ve dnech 27. a 28. listopadu.

Proběhne také evropské fórum o sportu. Předsednictví vyzve ministry k tomu, aby se zabývali řadou témat, která považují za nesmírně důležitá pro soudržnost naší společnosti a pro výchovnou hodnotu sportu, především vztahem mezi zdravím a sportem, bojem proti dopingu, tím, že je třeba udržet sport na místní

úrovni a zajistit, aby kluby dostávaly zpětnou vazbu, pokud jde o hráče, které trénují, a také otázkami dvojí kariéry nebo dvojí odborné přípravy.

Jak vidíte, usilujeme o to, abychom zviditelnili úlohu sportu v Evropské unii a zajistili mu v Evropě postavení, jaké si zaslouží. Stanovili jsme si tři cíle: zohlednit zvláštní úlohu sportu ve společnosti, zohlednit úlohu, kterou pohyb a sport zastává v hospodářském rozvoji, a zajistit v dnešní stále složitější společnosti řádné řízení sportu, všech sportů.

Liam Aylward (UEN). - Pane předsedo, jsem rád, že jste zmínil různé podoby sportu. V současné době stále slyšíme o profesionálním sportu, ale mě zajímá především dobrovolnictví ve sportu a myšlenka „sportu pro všechny“. Rád bych, abyste mě ujistil, že EU bude podporovat dobrovolné organizace a dobrovolnictví a zvláště myšlenku „sportu pro všechny“. To je v dnešní době, kdy se v médiích i jinde klade důraz na profesionální sport, naprosto zásadní..

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedající, pan Aylward má naprostou pravdu. Rádi bychom zajistili větší rovnováhu mezi amatérským a profesionálním sportem, chtěli bychom, aby v některých případech existoval dohled nad profesionálním sportem a skutečně chceme podporovat tisíce dobrovolných sportovních organizací v celé Evropě.

A skutečně právě zde musíme zajistit, aby Evropská unie nabízela motivační opatření. V této fázi je nutné vědět, které organizace v Evropské unii sport podporují. Potřebujeme vypracovat podrobnou studii o dobrovolnické práci v EU, zvláště v oblasti sportu, a pokud se do námi navrhované studie chce pan Aylward zapojit, bude samozřejmě velice vítán. V každém případě jde o důležitou podobu sportu, kterou chceme zohlednit.

Zde bych také poukázal na to, že se dne 5. října setkáme v Paříži se všemi evropskými sportovci, kteří se účastnili Olympijských her. Na Olympiádě stále ještě soutěží mnoho amatérských sportovců.

Předsedající. – Otázka č. 6, kterou pokládá **Brian Crowley** (H-0625/08)

Předmět: Cíle evropské konference o Alzheimerově chorobě

Jsem rád, že na programu francouzského předsednictví figuruje prosazování lepší péče o pacienty trpící Alzheimerovou chorobou a o jejich rodiny. O podporu výměny a sdílení zkušeností a spolupráci na vyvíjení osvědčených postupů mezi členskými státy v oblasti zdravotnictví přece v Evropské unii jde. Lepší výměna informací a osvědčených postupů mezi členskými státy v oblasti zdravotnictví bude velkým přínosem pro naše zdravotníky a především naše občany.

Vím, že se v říjnu bude konat velká evropská konference o Alzheimerově chorobě. Můžete nastínit, jaké jsou cíle této konference a čeho by francouzské předsednictví chtělo dosáhnout?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Toto je velice závažná otázka. Francouzské předsednictví Rady připisuje Alzheimerově chorobě i dalším neurodegenerativním onemocněním velký význam. Tento problém se do určité míry týká každé evropské rodiny. Musíme se mu postavit čelem, aby nás stárnutí evropské populace nezaskočilo.

Jak dne 1. července oznámil pan předseda Barroso a pan prezident Sarkozy, musíme společně vypracovat plán, jak řešit Alzheimerovu chorobu, který bude postaven na třech pilířích: výzkumu, péči o pacienty a kvalitě života a etice a právních aspektech, především s ohledem na všechny, kdo se zabývají léčbou této choroby.

Taková je situace, v níž bude francouzské předsednictví ve dnech 30. a 31. října pořádat v Paříži ministerskou konferenci nazvanou Evropa proti Alzheimerově chorobě. Konference bude zaměřena na tuto chorobu, ale bude se diskutovat i o příbuzných onemocněních, jako je Pickova choroba, Binswangerova choroba nebo demence s Lewyho tělísky.

Budeme se zabývat všemi těmito chorobami a hledat odpovědi na otázky, jak sladit péči o pacienty se sociální podporou, jak přizpůsobit příslušná povolání a kvalifikace potřebám pacientů, jak rozšířit naše znalosti – tedy vše, co se pojí s lékařským výzkumem a odborností, jak zajistit lepší koordinaci výzkumných programů v různých evropských zemích a jak získávat informace o nejnovějších výsledcích výzkumu týkajícího se této choroby a vývoje nových léků.

Není pochyb o tom, že celoevropský rozměr může, dokonce musí být impulsem pro různé kampaně zaměřené na boj proti této chorobě. Výsledky ministerské konference přispějí k vytvoření podkladů pro závěry prosincové Evropské rady, ačkoli si uvědomujeme, že nás ještě čeká mnoho práce.

Tento projekt bude dlouhodobý a je zásadní, aby další předsednické země počínaje Českou republikou a Švédskem v této prospěšné práci pokračovaly. Protože vím, že je Evropský parlament velice vnímavý, vím také, že můžeme počítat s tím, že potřebnou kontinuitu podpoříte, stejně jako se můžeme spolehnout na odhodlání Evropské komise.

Liam Aylward (UEN). - Rád bych vyjádřil francouzskému předsednictví pochvalu za to, že organizuje tuto konferenci nazvanou Evropa proti Alzheimerově chorobě a že zaujalo takto aktivní přístup.

Všiml jsem si však, že jste nezmínil konkrétně problém demence, ačkoli, jak jistě víte, organizace zabývající se Alzheimerovou chorobou volají po lepší informovanosti a osvětě týkající se tohoto onemocnění. Můžete mi, pane ministře, říci, zda se bude na konferenci věnovat pozornost také zlepšování informovanosti o tomto onemocnění, aby přestalo být vnímáno tak negativně?

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Alzheimerova choroba a péče o osoby, které jí trpí, je v Evropské unii i v mé zemi, na Slovensku, stále ještě na okraji zájmu. Odborníci odhadují, že v příštích čtyřiceti letech může Alzheimerovou chorobou onemocnět až čtyřikrát více lidí než dnes, ale včasné a přesné stanovení diagnózy může vývoj choroby zpomalit.

Nechystá francouzské předsednictví zvláštní informační kampaň, případně nové podněty pro Komisi, aby připravila programy spolufinancující činnost občanských sdružení zaměřených na pomoc lidem s poruchami paměti a Alzheimerovou chorobou?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Pan Aylward má pravdu – na konferenci se bude třeba zaměřit na všechny aspekty prevence a osvěty, na což poukazuje paní Pleštinská i pan Aylward. Musíme vzít v potaz všechny aspekty demence a zvláště, jak jsem ve svém příspěvku doufám zdůraznil, aspekty demence s Lewyho tělísky.

Je to logický postup, protože Alzheimerova choroba je neurodegenerativní onemocnění, tedy onemocnění, při němž se rozpadají a odumírají nervové buňky. Odumírání těchto nervových buněk, které zajišťují plánování sekvencí činností, má za následek úpadek myšlení. Ačkoli bývá Alzheimerova choroba spojována se ztrátou paměti, postihuje i jiné části mozku. Mohou ji samozřejmě provázet různé formy demence, proti nimž je třeba podnikat preventivní opatření. Zde mohu pana Aylwarda ujistit, že na konferenci se těmto otázkám bude věnovat plná pozornost.

Pokud jde o otázku paní Pleštinské, myslím si, že k určité marginalizaci skutečně dochází. Hovořila jste o nárůstu počtu případů Alzheimerovy choroby ve vaší zemi. Bohužel to v Evropě není ojedinělý případ. I zde se musíme soustředit na otázku včasné diagnózy. Musíme si předávat informace, potřebujeme lepší koordinaci mezi odborníky na tuto problematiku na evropské úrovni. Včasná diagnóza je ale obzvláště důležitá proto, abychom zabránili vyloučení pacientů ze společnosti a tomu, aby chorobě postupně podlehli, aniž by si toho ostatní lidé všimli.

Předsedající. – Otázka č. 7, kterou pokládá **Avril Doyle** (H-0631/08)

Předmět: Zemědělská politika a francouzské předsednictví

Předsednictví Rady ve svém pracovním programu uvádí, že „bude pokračovat v přezkumu návrhů právních předpisů týkajících se kontroly stavu společné zemědělské politiky s cílem dosáhnout přijetí nových předpisů do konce roku 2008. Bude proto úzce spolupracovat s Evropským parlamentem... předsednictví [také] svým partnerům navrhne širší rámec úvah o problematice a cílech, na které bude muset v budoucnu reagovat evropské zemědělství a společná zemědělská politika.“

Mohlo by předsednictví Rady v tomto ohledu informovat Parlament o neformálním zasedání ministrů zemědělství, které se má konat ve dnech 21.–23. září 2008 v Annecy?

Mohlo by především předsednictví podat Parlamentu zprávu o tom, jak se vyvíjí kontrola stavu společné zemědělské politiky a strategie v oblasti zdraví zvířat?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedající, rád bych paní Doyleové poděkoval za příležitost informovat Parlament o vývoji v oblasti společné zemědělské politiky. Rada na kontrole stavu SZP intenzivně a konstruktivně pracuje, jak jsem již řekl, s cílem dosáhnout politické shody, jakmile Parlament

vydá své stanovisko, což se očekává v listopadu 2008. Chceme s Parlamentem úzce spolupracovat na základě zprávy, kterou má předložit Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova dne 7. října. Rada o ní poté bude diskutovat ve dnech 27. a 28. října.

Jak jsem již zmínil, Rada se nadále zabývá legislativními návrhy Komise, pokud jde o otázky odlišení, mechanismů řízení trhu, spravování kvót na mléko a podmíněnosti. O těchto otázkách diskutovali včera a dnes ministři zemědělství v Annecy. Probírali problematiku kontroly stavu společné zemědělské politiky i její budoucnost, přičemž se zaměřovali zvláště na její vnitřní a vnější aspekty. Pokud jde o vnitřní aspekty, je důležité, aby byla větší část prostředků z rozpočtu SZP přidělována nejvíce znevýhodněným osobám, zvláště při současném růstu cen. Vnější aspekty musí zahrnovat zavedení mimořádného potravinového programu EU.

Pokud jde o otázku paní Doyleové týkající se strategie v oblasti dobrých životních podmínek zvířat, Rada v návaznosti na zveřejnění sdělení Komise o politice Společenství v oblasti zdraví zvířat a strategie pro období 2007–2013 v září 2007 schválila dne 17. prosince 2007 závěry k této strategii, v nichž Komisi vyzvala, aby předložila akční plán. Ten Komise přijala dne 10. září a na základě tohoto dokumentu chce francouzské předsednictví dále pracovat. Zvláště bychom chtěli posílit postupy Společenství v oblasti epizootické kontroly jak uvnitř Společenství, tak ve vztahu k dovozu a přezkoumat právní předpisy týkající se biologické bezpečnosti a náhrad škody.

Jim Higgins (PPE-DE). – (GA) Pane předsedající, když mluvíme o zemědělství, mluvíme o potravinách. Mám za to, že Komise doporučila, aby Evropská unie disponovala politikou označování potravin spočívající v jasném označování potravin evropského původu v regálech supermarketů – především mám na mysli označování masa. Bylo však řečeno, že Rada tuto politiku nepřijme. Rád bych se pana předsedy Rady zeptal, proč.

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Víte, sdílím obavy pana Higginse, takže zjistím, co je Rada připravena přijmout. Jasně je, pane Higginse, že jako předsednická země sdílíme vaše obavy o zaručení bezpečnosti potravin občanům a o vysledovatelnost potravin. Je tedy zásadní, abychom uspokojili poptávku po kvalitních a rozmanitých potravinách. Spotřebitelé budou v budoucnu v otázkách bezpečnosti potravin ještě kritičtější. Zajistíme zlepšení informovanosti spotřebitelů o otázkách veřejného zdraví spojených s vyváženým stravováním a původem a kvalitou výrobků.

Měl byste vědět, že toto je jedno z témat, jimiž se předsednictví zabývá, a že se během různých zasedání na nejvyšší úrovni budeme snažit, aby pro splnění tohoto cíle, který nám všem leží na srdci, pane Higginse, byly podniknuty konkrétní kroky.

Předsedající. – Otázky 8 a 9 jsou nepřipustné.

Otázka č. 10, kterou pokládá **Jim Higgins** (H-0635/08)

Předmět: Zamítnutí Lisabonské smlouvy v irském referendu

Má zamítnutí Lisabonské reformní smlouvy irskými voliči důsledky pro rozšiřování Evropské unie a může Rada přesně uvést, o jaké důsledky se jedná?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedající, pane Higginse, jak jistě víte, Evropská rada uznala výsledky irského referenda o Lisabonské smlouvě. Vzala také na vědomí, že proces ratifikace nadále pokračuje a výslovně připomněla, že cílem Lisabonské smlouvy je napomoci efektivnějšímu a demokratičtějšímu fungování rozšířené Unie. Hlavy států a předsedové vlád se touto otázkou budou zabývat na říjnovém zasedání Rady. Musíme se všichni zamyslet nad tím, jaké důsledky má současné institucionální uspořádání pro všechny politiky, včetně rozšíření, i pro orgány samotné. Niceská smlouva byla z politického hlediska vytvořena pro Evropskou unii o 27 členských státech.

Chci však naprosto jasně říci, že Francie během svého předsednictví nestranně pokračuje v jednáních s Tureckem a Chorvatskem na základě pokroku, kterého tyto země dosahují v plnění svých závazků.

Pokud jde o Chorvatsko, je stále otevřeno 21 ze 35 kapitol a 3 byly předběžně uzavřeny. Během francouzského předsednictví mají proběhnout dvě mezivládní konference. Již jsme otevřeli kapitolu o volném pohybu zboží.

Pokud jde o Turecko, minulý týden během zasedání ministrů zahraničí EU proběhlo setkání trojky. Nyní je otevřeno 8 ze 35 kapitol, 1 kapitola byla předběžně uzavřena, a pokud budou splněny příslušné podmínky, doufáme, že s Tureckem do konce roku otevřeme ještě 2 nebo 3 další kapitoly.

Jim Higgins (PPE-DE). - Pane ministře, není snad jasné, že do 31. prosince Lisabonskou smlouvu ratifikuje všech 26 členských států s výjimkou Irska a že už o ní nebude možné dále jednat? Už se k jejímu znění nebude možné vrátit.

Ale kromě Irska a Lisabonské smlouvy, je tu také Francie a Nizozemí a Ústava – velký problém je v tom, že mezi běžným občanem a evropským projektem je obrovská propast.

Nemyslí si pan ministr, že by mohlo být dobré slavit Den Evropy – ne jen Schumanův den, kdy je svátek jen v Bruselu a v Belgii – ale Den Evropy, svátek, kdy by všichni evropští občané ve všech 27 členských státech oslavovali naše společné evropské občanství a identitu?

Gay Mitchell (PPE-DE). -Mám za to, že Rada obdržela výsledky průzkumu, který provedla irská vláda. Jen bych rád řekl, že podle mě nás právě takovéhle přikrášlování skutečnosti dostalo tam, kde teď jsme. Neptali se na názor těch 47 % lidí, kteří hlasovali pro. Referendum v Irsku neprošlo jednak kvůli špatnému politickému vedení a jednak proto, že – když pomíneme první hlasování o Římské smlouvě – jsme se na lidi v referendu obrátili celkem šestkrát: u Jednotného evropského aktu, Amsterdamské smlouvy, Maastrichtské smlouvy, dvakrát u Niceské smlouvy a teď u Lisabonské smlouvy. A pak jim dáme do rukou celou smlouvu a ptáme se, co si o ní myslí. Mohlo to při absenci politického vedení dopadnout jinak než špatně? Otázka zní: máme to vedení teď?

Chtěl bych pana předsedu požádat, aby naznačil, jaké důsledky bude mít, pokud Irsko smlouvu nyní neratifikuje nebo pokud budou občané i v budoucnu hlasovat v referendu proti. Naznačte nám, kam se Evropa ubírá.

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Pan Higgins a pan Mitchell vznesli důležité otázky. Odpovědnost za poznámky pana Mitchella nechám na něm. Já sám na ně reagovat nemohu a on to vzhledem k mým povinnostem k tomuto shromáždění jistě pochopí..

Příčin je mnoho. Myslím, že ve zprávě vypracované poté, co irští občané hlasovali v referendu proti, se poukazuje na řadu problémů – je zde zmíněna otázka politického vedení, různé tematické otázky a také problém nedostatečného pochopení, co to Lisabonská smlouva ve skutečnosti je. Francouzské předsednictví bude dělat vše, co bude v jeho silách, aby našlo řešení tohoto zásadního institucionálního problému. Lisabonskou smlouvu potřebujeme a ve shodě s našimi irskými přáteli budeme až do konce francouzského předsednictví zkoumat všechna možná řešení.

Abych odpověděl panu Higginsovi, myslím, že má pravdu. Není pochyb o tom, že se v referendech ukázalo, že je evropský projekt veřejnému mínění vzdálený. Proto musíme zjistit, jaké jsou hlavní problémy, a zaměřit se na komunikaci. Dnes dopoledne jsem se s členy Komise a se zástupci vašeho shromáždění panem místopředsedou Vidal-Quadrasem a předsedou výboru panem Leinenem snažil vymezit určité interinstitucionální uspořádání, politické prohlášení, jehož cílem by byla lepší komunikace mezi těmito třemi orgány. Pro Radu – mluvím teď zcela objektivně – to znamenalo značné úsilí a nebylo to nijak jednoduché.

Pokud jde o váš návrh, mohu mluvit jen za sebe, ale musím říci, že mi myšlenka Dne Evropy jako celoevropského svátku připadá jako dobrý symbol společného občanství a Evropy, které občané lépe rozumí. Je ale třeba, abychom tuto myšlenku prosazovali – vy, já i všichni horliví zastánci Evropské unie. Osobně si ale myslím, že je to dobrý nápad.

Paul Marie Coûteaux (IND/DEM). – (FR) Děkuji vám za tato objasnění. Ještě bych rád, abyste upřesnil jednu konkrétní věc. Mluvili jsme obsáhle o Irsku, ale jak víte, Lisabonskou smlouvu ještě neratifikovaly čtyři další státy: Polsko, Česká republika, Švédsko – ani nevíme, v jaké fázi ratifikace se Švédsko nachází – a Německo. Rád bych podotknul, že v Německu vše závisí na rozhodnutí Ústavního soudu v Karlsruhe. Předsedkyně soudu uvedla, že nehodlá spěchat a že rozhodne až začátkem příštího roku.

Byl bych proto rád, kdybyste nám mohl vysvětlit kroky, které budou následovat. Myslel jsem si, že Smlouva, která byla podepsána v prosinci loňského roku, má vstoupit v platnost během několika měsíců. Jak na tom tedy přesně jsme?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Vždycky jsem uznával pronikavý úsudek pana Coûteauxe. Občas se názorově neshodneme, což není překvapující, ale uznávám, že jeho analýzy jsou velmi důkladné.

Chtěl bych jasně zdůraznit, že Německo musíme řešit zvlášť. Uvidíme, co se bude dít, ale nemám v tomto ohledu velké obavy, ve vší úctě k Ústavnímu soudu v Karlsruhe. K tomuto tématu nemám žádné další

informace. Pokud jde o Polsko, jsme v kontaktu s polskými úřady. Polský prezident a vláda patří k opačným politickým táborům, ale myslím, že polská vláda usiluje o ratifikaci Lisabonské smlouvy. Ve Švédsku nic nenaznačuje, že by proces mělo něco zastavit. Myslím, že ratifikace proběhne v listopadu. Pokud jde o Českou republiku, musíme, jak víte, počkat na rozhodnutí Ústavního soudu. Nyní probíhají volby do senátu a začátkem prosince se bude konat sjezd vládnoucí strany. Takto se to zřejmě bude nejpravděpodobněji odehrávat.

Nesdílím zklamání pana Coûteaux ani jeho pesimismus. Není pochyb o tom, že se bude jednat o dlouhý proces a že mu musíme dát čas, ale je třeba vyjádřit politickou vůli a francouzské předsednictví se toho chce zhostit.

Předsedající. – Otázka č. 11, kterou pokládá **Gay Mitchell** (H-0638/08)

Předmět: Írán a rozvoj jaderného výzkumu

Může se Rada vyjádřit ke svému postoji k Íránu a potenciální bezpečnostní hrozbě, kterou představuje, neboť se rozhodl přestat uplatňovat opatření v oblasti izolace a kontroly stanovená Dodatkovým protokolem Mezinárodní agentury pro atomovou energii z roku 1997, omezit přístup inspektorů a zamezit náhodným kontrolám?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedající, abych panu Mitchellovi v této vážné věci odpověděl, EU má velké obavy z íránského jaderného programu i z toho, že tato země nemá zájem uspokojivě reagovat na znepokojení, které vyvolává jeho možný vojenský rozměr. V prosinci 2007 Evropská rada prohlásila, že by bylo nepřijatelné, aby měl Írán jaderné vojenské schopnosti.

V tomto ohledu Rada při mnoha příležitostech odsoudila skutečnost, že Írán neplní své mezinárodní závazky dané rezolucemi Rady bezpečnosti OSN č. 1696, 1737, 1747 a 1803, zvláště závazek zastavit veškerou činnost spojenou s obohacováním uranu, což je klíčové pro vytvoření nezbytného rámce pro zahájení jednání a nalezení dlouhodobého řešení.

EU vždy podporovala právo Íránu na mírové využití jaderné energie, a pokud chce Írán obnovit důvěru mezinárodního společenství v mírovou povahu svého jaderného programu, musí pozastavit citlivé aktivity spojené s jaderným palivovým cyklem. Návrhy, které přednesl pan Solana v červnu 2006 a které byly jménem šesti zemí, jichž se tato otázka nejvíce týká, zopakovány v červnu 2008, jsou stále platné a měly by posloužit k vyřešení této patové situace.

EU velice lituje, že Írán v únoru 2006 pozastavil dočasné uplatňování Dodatkového protokolu. V důsledku toho má nyní Mezinárodní agentura pro atomovou energii (MAAE) omezenější informace o některých aspektech íránského jaderného programu, jak zdůraznil její generální ředitel.

Kromě toho, jak nám nedávno znovu připomněl generální ředitel MAAE ve zprávě vydané dne 15. září, Írán stále odmítá zodpovědět některé konkrétní otázky MAAE týkající se činnosti spojené s vývojem a výrobou jaderných zbraní. Jak řekl generální ředitel MAAE – a já nemohu dospět k jinému závěru – tato situace způsobuje vážné obavy v EU i v mezinárodním společenství.

Gay Mitchell (PPE-DE). - Děkuji panu ministrovi za odpověď. Rád bych mu položil ještě jednu otázku, protože toto evidentně vzbuzuje velké obavy v EU i mezinárodním společenství. Sankce zatím nefungují. Nechceme se dostat do situace, kdy bude nutný vojenský zásah, mohly by tedy pan ministr tomuto shromáždění říci, jakými dalšími sankcemi nebo plány Rada disponuje, aby se aktivně pokusila přivést íránskou vládu k rozumu? Existují alternativní sankce? Máte nějaký seznam takových alternativních sankcí a jaké budou další kroky? Někdy je v této hře na kočku a myš velice těžké poznat, kdo je kočka a kdo myš.

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Ještě jsme se nedostali

Ještě jsme nedosáhli bodu, kdy by byl nutný vojenský zásah. To znovu jasně opakují. Oněch šest zemí potvrdilo, že podporují dvojí přístup, který musí kombinovat dialog se sankcemi, aby se dosáhlo kompromisního řešení, jež by rozptýlilo obavy mezinárodního společenství. Pokud jde o sankce, jsou různé povahy. Musí být přesně zacílené a týkat se hospodářského a finančního sektoru.

Předsedající. – Otázka č. 12, kterou pokládá **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** (H-0640/08)

Předmět: Evropská dohoda o přistěhovalectví a azylu

Evropská dohoda o přistěhovalectví a azylu, jejíž vytvoření navrhuje francouzské předsednictví, má být vyjádřením aktivního politického úsilí EU a členských států v oblasti společných zásad pro vytváření přistěhovaleckých politik v duchu solidarity a odpovědnosti.

Jaké závazné dohody týkající se přistěhovalců ze třetích zemí plánuje v této souvislosti Rada uzavřít se zeměmi sousedícími s EU, zvláště s kandidátskými zeměmi (Turecko, Chorvatsko, Bývalá jugoslávská republika Makedonie), aby Evropa byla prostorem svobody, bezpečnosti a práva?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Chtěl bych říci, že naší nejučinnější zbraní proti nezákonnému přistěhovalectví jsou dohody o zpětném přebírání osob se třetími zeměmi, které sousedí s EU.

Společenství uzavřelo dohody s jedenácti třetími zeměmi. To je případ Bývalé jugoslávské republiky Makedonie – dohoda s ní vstoupila v platnost dne 1. ledna 2008. Všechny tyto dohody obsahují ustanovení týkající se státních příslušníků třetích zemí cestujících přes území dané země. Pokud jde o Turecko, byla oficiální jednání zahájena v roce 2005. U Chorvatska neexistuje mandát pro dojednávání dohody o zpětném přebírání osob a Rada si přála rychlý pokrok v probíhajících jednáních s touto zemí.

Dohoda, o které bude Evropská rada jednat a snad ji také ratifikuje dne 15. října, povede k zaměření politické pozornosti na význam dohod o zpětném přebírání osob v boji proti nezákonnému přistěhovalectví.

Margie Sudre (PPE-DE). – (FR) Chtěla bych panu předsedovi poděkovat za odpověď. Paní Panayotopoulosová se omlouvá, protože musela odejít za jinými povinnostmi. Požádala mě, abych vám poděkovala za odpověď, pane předsedo.

Předsedající. – Otázka č. 13, kterou pokládá **Alain Hutchinson** (H-0642/08)

Předmět: Reforma francouzského veřejnoprávního televizního vysílání

Francouzský prezident Nicolas Sarkozy si stanovil za cíl provést zásadní reformu veřejnoprávního televizního vysílání ve Francii. Proti reformě, která by vedla ke zrušení veškeré reklamy, se staví lidé pracující v tomto odvětví a v širším smyslu i veřejnost z obavy, že pokud by veřejnoprávní televize přišla o příjmy z reklamy, brzy by zanikla, protože by nebyla schopna konkurovat soukromým stanicím. Není pak těžké se domnívat, což je případ mnoha lidí, že se Francie rozhodla zrušit veřejnoprávní televizní vysílání ve prospěch soukromého sektoru, pro nějž by tento krok byl velice výhodný.

Jedná se o ojedinělý případ, nebo je pravděpodobné, že se tato iniciativa rozšíří do dalších členských států? Rád bych také věděl, jak se k této otázce staví Rada a zda je taková reforma v souladu s evropskými právními předpisy.

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedající, bude mi potěšením. Děkuji vám za tuto závěrečnou otázku, na kterou opravdu velice rád odpovím, samozřejmě jako zástupce předsednictví Rady. Pana Hutchinsona jistě nepřekvapí – protože se dobře známe –, když mu řeknu, že financování veřejnoprávního televizního vysílání spadá do kompetence členských států, že protokol ke Smlouvě o Evropské unii je jednoznačný, a že tedy o financování televizních společností rozhoduje každý členský stát sám. To je vše.

Alain Hutchinson (PSE). – (FR) Pane ministře, děkuji vám za odpověď. Jen jsem chtěl říci, že patřím k francouzsky mluvícím nefrancouzům – a je nás takových hodně –, kteří pravidelně sledují francouzskou veřejnoprávní televizi a poslouchají veřejnoprávní rozhlas a kteří mají poté, co francouzská vláda přijala toto rozhodnutí a prezident, který je shodou okolností také předsedou Evropské rady, je oznámil, obavy o budoucnost státních televizních a rozhlasových stanic.

Také bych rád dodal, že komisařka pro informační společnost a média paní Redingová, které jsem při nedávném rozhovoru položil stejnou otázku, přiznala, že ji navrhovaná reforma, kterou francouzský prezident v lednu oznámil, nepřesvědčila. Také ji nepotěšilo prezidentovo rozhodnutí financovat veřejnoprávní vysílání zdaněním poskytovatelů internetových služeb. Rád bych věděl, jak se k tomu stavíte.

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Za prvé v mé zemi, pokud vím, různé politické strany bez ohledu na orientaci požadují, aby skončila tyranie sledovanosti, která ohrožuje kvalitu a multikulturní programy. To vím. Za druhé jste poukázal konkrétně na reformu stávajících finančních zdrojů z reklamy a

veřejného rozpočtu. Financování by i nadále mělo naplňovat potřeby veřejné služby a my bychom na toto financování měli mít potřebné prostředky. To je fakt a nikdo o něm nepolemizuje. Za třetí Francie nechce nikomu vnucovat určitý konkrétní model, to nemá ve zvyku, a jak jsem řekl, o těchto otázkách si každý členský stát rozhoduje sám. Všem nám leží na srdci zachování kvalitní audiovizuální veřejné služby.

Předsedající. – Doba vyhrazená pro otázky skončila..

Autoři otázek, které nebyly zodpovězeny pro nedostatek času, obdrží písemnou odpověď (viz příloha).

(Zasedání bylo přerušeno v 19:05 a pokračovalo ve 21:00)

PŘESEDÁJÍCÍ: PAN ONESTA

Místopředseda

14. Migrace na Schengenský informační systém druhé generace (SIS II) – Migrace na Schengenský informační systém druhé generace (SIS II) (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je společná rozprava na téma:

– zpráva (A6-0351/2008), kterou vypracoval Carlos Coelho za Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, o migraci na Schengenský informační systém druhé generace (rozhodnutí) (12059/1/2008 – C6-0188/2008 – 2008/0077(INI)) a

– zpráva (A6-0352/2008), kterou vypracoval Carlos Coelho ze Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, o migraci na Schengenský informační systém druhé generace (nařízení) (11925/2/2008 – C6-0189/2008 – 2008/0078(CNS)).

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Pane předsedající, pane předsedo Rady, dámy a pánové, zkoumáme dva nástroje: nařízení a rozhodnutí o migraci z Schengenského informačního systému první generace (SISone4ALL) na Schengenský informační systém druhé generace (SIS II), včetně komplexní zkoušky, která má stanovit, zda je SIS II stejně výkonný jako stávající systém. Tyto návrhy jsou výsledkem změny strategie migrace.

Rád bych zdůraznil čtyři věci: za prvé počítal původní plán s migrací pro 15 členských států, přičemž proces měl trvat zhruba 8 hodin. Mezitím vzrostl počet členských států na 25, takže proces začal být složitější a náročnější. Za druhé se bude muset vytvořit dočasná technická struktura, která umožní, aby systémy SIS I + a SIS II fungovaly po určité přechodnou dobu souběžně. To je moudré řešení, se kterým bychom měli souhlasit a díky němuž budeme mít pojistku pro případ, že by nastaly problémy. Za třetí bude v tomto přechodném období k dispozici technický nástroj – převodník – propojující centrální systém SIS I s centrálním systémem SIS II, což umožní, aby oba systémy zpracovávaly stejné informace, a zajistí, aby všechny členské státy zůstaly na stejné úrovni. A za čtvrté vyprší koncem tohoto roku mandát, který Komise dostala v roce 2001.

Nadnesli jsme čtyři body. Za prvé to, že je potřeba, aby Evropská komise měla nadále mandát rozvíjet systém SIS II do doby, než bude v provozu. Nesouhlasíme se záměrem, který se zvažoval, aby mandát Komise skončil s ukončením práce na centrálním systému C-SIS. Za druhé je třeba jasně určit pravomoci Evropské komise a členských států. Za třetí je nutné, aby před tím, než dojde k přenosu údajů, byly splněny všechny podmínky uvedené v bodě 2, který stanovuje právní základ pro SIS. Za čtvrté by tento přenos měl proběhnout najednou ve všech členských státech.

Návrhy, které jsme obdrželi dne 3. září, tedy v den, kdy je schválil výbor Coreper, obsahují zásadní změny oproti původním návrhům. Když předložené znění obsahuje podstatné změny, měla by za normálních okolností znovu proběhnout konzultace s Parlamentem. Máme však málo času, mandát Komise vyprší koncem roku 2008 a je nutné, aby Rada tyto návrhy schválila koncem října. Parlament opět ukazuje, že dostává svým povinnostem a proces se nezpозdil naší vinou. Provedené změny v podstatě řeší ony body, které jsem uvedl ve svém návrhu zprávy, zvláště pokud jde o vyjasnění povinností Komise a členských států a toho, že Komise bude nadále mít mandát k rozvíjení systému SIS II až do jeho zprovoznění.

Závěrem bych chtěl blahopřát francouzskému předsednictví ke skvělé práci, kterou odvedlo při hledání shody mezi Komisí a členskými státy, což vypadalo jako obtížný úkol. Evropský parlament chce přispět k tomu, aby nedocházelo k dalším zpožděním a aby systém SIS II začal fungovat k nově stanovenému datu

30. září 2009. Máme však jisté obavy, neboť někteří odborníci neoficiálně uvedli, že ani toto datum nejspíše nebude dodrženo.

Evropský parlament považuje za zásadní dva body, za něž se rovněž staví všechny politické skupiny. Za prvé to, že by Parlament měl být každých šest měsíců informován o vývoji projektu, a za druhé, že by mandát pro novou Komisi neměl být otevřený a měl by obsahovat ustanovení o tom, že musí opět proběhnout konzultace s Parlamentem, pokud dojde ke zpoždění delšímu než jeden rok. Upřímně doufáme, že tentokrát bude projekt dokončen včas a že bude možné zahájit provoz SIS II k plánovanému datu.

Předsedající. – Nyní vyslechneme stanovisko Rady. Pane Jouyete, jménem Evropského parlamentu bych vám chtěl poděkovat za to, že jste zde dnes byl celý den. Věřím, že vaše přítomnost před tímto shromážděním je odrazem vaší oddanosti Evropě.

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedající, děkuji vám za milá slova. I já vám chci poděkovat za oddanost Evropě – vám a také panu místopředsedovi Komise Jacquesi Barrotovi.

Pane Coelho, dámy a pánové, vytvoření nového Schengenského systému je nutné, abychom měli k dispozici nové funkce, které budou v budoucnu zapotřebí k předcházení trestné činnosti a ochraně hranic. Systém „SISone4ALL“, vyvinutý na základě iniciativy portugalského předsednictví, pane ministře, je šťastným kompromisem, který umožnil zapojení členských států, jež přistoupily v roce 2004, a co je důležitější, vedl k odstranění kontrol na vnitřních pozemních hranicích v prosinci a na vzdušných hranicích v březnu.

Všechny nás dojalo, když jsem viděl, jak se bortí poslední železná opona, jak slovenský předseda vlády s rakouským symbolicky přetřezávají dřevěnou závoru na hraničním přechodu Berg-Petržalka východně od Vídně. Myslím, že každý přesvědčený Evropan je hrdý na to, že nyní máme území o rozloze 3,6 milionu km², v němž platí svoboda pohybu. To je největší území na světě, i když – jak jistě víte – z této velké svobody nutně vyplývá potřeba mít elektronický systém, díky němuž budeme moci ověřovat totožnost osob podezřelých z trestných činů a sledovat padělané doklady a kradené cestovní pasy, ale zároveň uplatňovat přísné zásady ochrany osobních údajů, aby byla zaručena svoboda jednotlivce. Toto bych rád zdůraznil.

Jak jste však zcela správně poznamenal, stávající systém neumožňuje využití moderní technologie, ačkoli splňuje základní požadavky ochrany údajů, především zásady přiměřenosti. Jak může být policie efektivní, když jí centrální databáze nyní neumožňuje prohlížet digitální fotografie hledaných pachatelů trestných činů, aby mohla s jistotou ověřit jejich totožnost? Proto je třeba nadále usilovat o zavedení systému Schengen II neboli SIS II. Jak jste jasně vysvětlil, o to tu jde především. Pane předsedající, jménem Rady bych chtěl poděkovat panu místopředsedovi Barrotovi, který souhlasil s tím, že bude v rámci nového mandátu kromě propojování s vnitrostátními databázemi také nadále dohlížet na vývoj centrální databáze SIS II. Chtěl bych mu poděkovat za to, že se v tomto projektu osobně angažuje.

Návrhy, o nichž budete zítra hlasovat, stanoví jasnější rozdělení povinností mezi členskými státy a Komisí v každé fázi, ať jde o vývoj projektu, závěrečné zkoušky, přechodovou fázi s využitím převodníku nebo o konečnou migraci z jednoho systému na druhý, v zájmu nastolení rovnováhy mezi povinnostmi členských států a odpovědností Evropské komise.

Zvláště bych rád poděkoval panu Coelhoovi za rychlou, efektivní a kreativní práci, kterou spolu s kolegy z Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci na tomto důležitém projektu odvedl. Také bych ho rád požádal, aby vyřídil poděkování předsedovi výboru, panu Deprezovi. Pan Coelho usiloval o podporu pro dokumenty potřebné k dnešnímu zasedání, a tyto dokumenty obsahují vaše návrhy, pane Coelho. Díky tomu, že dnes máme podporu Parlamentu, můžeme zahájit novou etapu migrace na systém SIS II ještě před vypršením nynějšího mandátu Komise – měl bych zdůraznit, že jde o mandát ad hoc –, k čemuž dojde dne 31. prosince. Jen bych o tom chtěl pana místopředsedu ujistit.

Spuštění nového systému samozřejmě představuje obrovskou technologickou výzvu, která byla na začátku bezpochyby podceněna. Přesun 22 milionů záznamů, do něhož se zapojí přes 24 subjektů, jejichž vnitrostátní databáze jsou v různých formátech, není žádná maličkost, jak si jistě dovedete představit. Myslím si však, že při úsilí, jaké je v rámci projektu vyvíjeno, na tuto výzvu dokážeme odpovědět. Vzhledem k tomuto technickému a finančnímu úsilí si Parlament zaslouží, aby byl plně informován o vývoji projektu i o problémech, které při migraci na nový systém vznikají. Měl by se stanovit termín, jak jste řekl, pane Coelho, pro vyzkoušení nového systému a ověření, že bude v provozu, jak všichni doufáme, v září příštího roku, jak bylo dohodnuto na zasedání Rady ve složení pro vnitřní věci dne 6. června.

Uvědomujeme si, že jsme si stanovili náročný termín. I techničtí odborníci si to uvědomují. Můžeme ho dodržet jen tehdy, pokud budou všichni projektu SIS II dávat maximum a všichni se zhostí svých povinností. Evropský parlament dnes večer prostřednictvím této zprávy vysílá pozitivní signál, když pokládá zcela oprávněné otázky. Proto Rada navrhuje bezpodmínečně schválit předložené pozměňovací návrhy, které – to bych měl zdůraznit – získaly podporu všech politických skupin v Evropském parlamentu. Velice vám děkuji za vaši usilovnou práci.

Jacques Barrot, *místopředseda Komise*. – (FR) Pane předsedající, také bych rád poděkoval předsednictví a panu Jouyetovi, že právě vyjádřili souhlas se zprávou pana Coelho, protože pevně věřím, že je třeba v této zásadní oblasti bezodkladně pokročit kupředu. Také bych rád poděkoval panu Coelhoovi za jeho zprávu a osobní nasazení v zájmu úspěšné realizace projektu SIS II. Pokud bude tento systém zaveden, budeme za to z velké části vděčit vám, pane Coelho.

Vaše zpráva opět ukazuje, nakolik se Evropský parlament zajímá o plán vyvinout Schengenský informační systém druhé generace a nakolik tento plán podporuje. Je zřejmé, že systém SIS II bude hlavním nástrojem ve společném prostoru svobody, bezpečnosti a práva, a že je proto nezbytné, aby začal fungovat co nejdříve.

Jsem proto rád, že bylo dosaženo dohody na právních nástrojích vztahujících se k migraci ze systému SIS I na SIS II. Tuto dohodu lze přijmout, neboť se řídí třemi hlavními zásadami:

- jasné vymezení úkolů a odpovědnosti všech zúčastněných (členských států, Komise, Rady),
- efektivní a jednoznačné rozhodovací postupy,
- stanovení závazných termínů.

Pokud tento právní rámec přijmeme do října, budeme moci zajistit pokračování práce na systému SIS II v roce 2009. Je pravda, jak jste zdůraznil, pane předsedo Jouyete, že termín 30. září 2009, stanovený nyní v právních nástrojích pro migraci na nový systém, je opravdu náročný. I letos v létě jsme například museli po neoficiálních konzultacích s odborníky přerušit některé zkoušky probíhající v členských státech.

Dodavatel má nyní dvacetidenní lhůtu na to, aby odstranil stávající problémy. Není však pochyb o tom, že musíme stále dávat velký pozor na všechny případné problémy, které se mohou objevit a zabránit nám v dodržení harmonogramu pro SIS II. Nyní diskutujeme s členskými státy o tom, jak práci na systému SIS II nejlépe ukončit. Také musíme nalézt rovnováhu mezi politickou prioritou, která se tomuto systému přisuzuje, a kvalitou služeb poskytovaných vnitrostátním úřadům, které budou systém využívat.

V každém případě nám navrhované přizpůsobovací mechanismy umožňují určitou flexibilitu a zavazují nás k transparentnosti, pokud jde o plán vývoje systému. Proto naprosto souhlasíme s vašimi pozměňovacími návrhy, pane Coelho, to je zcela samozřejmé.

Na jednu stranu nám stanovení termínu pro vypršení platnosti legislativních aktů týkajících se migrace na červen 2010 ponechává dostatek prostoru pro případ, že by se vyskytly problémy při dokončování vývoje systému SIS II nebo při migraci. Tento termín také zaručí, že systém SIS II bude plně v provozu do poloviny roku 2010.

Skutečnost, že bude Komise dvakrát ročně předkládat zprávy o postupu a o migraci ze systému SIS I na systém SIS II, zase zajistí, že bude práce na systému pro Evropský parlament transparentní.

Za sebe bych, pane předsedající, zdůraznil – stejně jako pan Jouyet za francouzské předsednictví, že aby byl Schengen opravdu úspěšný – což už je -, potřebujeme systém SIS II. Ten představuje skutečný technologický úspěch a ukazuje, co Evropa dokáže, pokud se rozhodne využívat nové technologie. A to je také naprosto zásadní.

Proto jsem velice vděčný Evropskému parlamentu za to, že téměř jednohlasně uznal všechny tyto aspekty a schválil zprávu pana Coelho.

Marian-Jean Marinescu, *za skupinu PPE-DE*. – (RO) Podporuji návrh pana zpravodaje stanovit termín pro tento nový legislativní balíček na 30. června 2010. Je to důležité proto, abychom zabránili případným zpožděním při zavádění Schengenského systému druhé generace, SIS II.

Odstraňování kontrol na pozemních a námořních hranicích, které začalo dne 21. prosince 2007, i na hranicích vzdušných (březen 2008) platí pro devět z deseti příslušných členských států. Rada rozhodla, že hraniční kontroly ve zbývajících třech státech, Kypru, Rumunsku a Bulharsku, budou odstraněny poté, co

bude na základě vyhodnocení zaručena funkčnost Schengenského systému. Fungování Schengenského systému v těchto třech státech však závisí na jeho fungování ve stávajících zemích Schengenu. Jak je známo, původní plán byl zprovoznit systém SIS II v květnu 2007, poté bylo jeho spuštění odloženo na prosinec 2008 a nyní se znovu odkládá na září 2009. Tato změna plánu může ve třech zmiňovaných členských státech vést ke zpoždění. Neměli bychom zapomínat na to, že tyto tři členské státy jsou hraničními státy Evropské unie a že mají pozemní i námořní hranice.

Prvními dvěma opatřeními schengenského *acquis* jsou odstranění hraničních kontrol, jejich přesunutí na vnější hranice a společné postupy pro kontroly osob překračujících vnější hranice. Skutečnost, že jsou státy jako Rumunsko, Bulharsko a Kypr závislé na opožděném spuštění systému SIS II ve státech, které jsou součástí Schengenského prostoru, tato opatření v rámci *acquis* oslabuje. Proto apeluji na Komisi a na francouzské předsednictví, aby problém řízení projektu SIS II vyřešily a jednaly s dodavatelem, aby nedošlo k další změně harmonogramu zavádění systému SIS II.

Roselyne Lefrançois, ze skupiny PSE. – (FR) Pane předsedající, chtěla bych poznamenat, že stínovou zpravodajkou pro tuto zprávu je paní Roureová. Bohužel tady dnes nemůže být, a proto mluvím za ni i za skupinu sociálních demokratů v Evropském parlamentu.

Ztotožňuji se s tím, co řekl pan zpravodaj, a děkuji mu za jeho práci. Tato situace je zcela nepřijatelná. Spuštění systému SIS II se výrazně zpozdilo. Mandát Evropské komise pro provedení migrace jsme již jednou museli prodloužit do prosince 2008. Komise opět nedodržela harmonogram a nyní žádá, aby byl její mandát pro provedení migrace prodloužen neomezeně. Já to považuji za nepřijatelné, protože by to do budoucna znemožňovalo veškeré konzultace s Evropským parlamentem na toto téma.

Nechceme však migraci ze systému SIS na SIS II uspěchat, protože by to mělo vliv na kvalitu a bezpečnost údajů i na systém jako celek. Proto musí být přijata veškerá opatření zajišťující ochranu údajů a bezpečnost systému. Proto jsme souhlasili s posunutím termínu a prodloužením mandátu Komise, aby mohla migraci řádně provést.

Tento proces však v žádném případě nemůže pokračovat bez demokratické kontroly Evropským parlamentem. Proto skupina PSE podporuje pana zpravodaje, aby byly zaručeny pravomoci Evropského parlamentu.

Henrik Lax, za skupinu ALDE. – Pane předsedající, rád bych panu zpravodajovi vyjádřil uznání za jeho skvělou práci.

Schengenský informační systém je největší společnou evropskou databází sloužící jako informační systém pro členské státy. Tyto informace může využívat policie a soudy v rámci spolupráce v trestních věcech i při kontrole osob na vnějších hranicích nebo na území států nebo při vydávání víz a povolení k pobytu.

Rozhodnutí vytvořit systém druhé generace – SIS II – odráží potřebu zavést biometrické údaje a nové typy záznamů, například kvůli evropskému zatykači. Systém SIS II je také nutný pro začlenění nových členských států, jak jsme zde již slyšeli.

Spuštění nového systému bylo původně naplánováno na březen 2007. Víme, že došlo k mnoha zpožděním a byl oznámen nový harmonogram, podle něhož měl systém začít fungovat koncem tohoto roku. Díky přechodnému řešení, s nímž přišlo portugalské předsednictví a které zde zmínil pan ministr Jouyet, vznikl tzv. systém SIS One 4 All, který je nyní v plném provozu a díky němuž se mohlo devět nových členských států zapojit do Schengenského informačního systému. Přesto však, jak zde zdůraznil pan komisař Barrot, vzniká v tomto rozšířeném Schengenském prostoru ještě naléhavější potřeba zvýšit nároky na bezpečnost, a toho lze plně dosáhnout jen migrací na novou generaci systému.

Nezbytnou podmínkou pro migraci je, aby systém SIS II splňoval všechny právně stanovené technické a funkční požadavky i další požadavky, jako je stabilita, schopnost reakce a výkonnost. Parlament má nyní vydat stanovisko ke dvěma aktuálním návrhům zaměřeným na stanovení právního rámce pro migraci. Jako stínový zpravodaj za skupinu ALDE plně souhlasím s návrhy pana zpravodaje, zvláště s tím, že by Komise měla do konce června 2009 a dále každých šest měsíců předložit Radě a Parlamentu zprávu o tom, jak pokračuje vývoj systému SIS II, a o migraci z Schengenského informačního systému SIS I+ na systém druhé generace SIS II..

Je velice těžké přijmout, že systém SIS II ještě není v provozu. Doufám, že s novým mandátem a důkladnými zkouškami systém SIS II konečně směřuje k úspěšnému spuštění v září 2009.

Tatjana Ždanoka, za skupinu Verts/ALE. – Pane předsedající, nejdříve bych ráda poděkovala panu Coelhovi za jeho jako vždy produktivní práci na zprávách týkajících se migrace na systém SIS II. Ve zprávě se hovoří především o technologických aspektech, ale já bych se chtěla na systém SIS II podívat ze širší perspektivy.

Nejdříve bych chtěla ocenit, že portugalské předsednictví umožnilo deseti novým členským státům zapojit se do staré verze SIS I. Jinak by tyto nové členské státy, včetně toho, odkud pocházím já, musely čekat přinejmenším do září 2009, tedy téměř o dva roky déle.

Na druhou stranu „pozdě“ neznamená vždy „špatně“. Systém SIS II bude fungovat v rámci dvou pilířů. Nemáme však ještě právně závazné rámcové rozhodnutí o ochraně údajů v rámci třetího pilíře. Protože se v rámci systému SIS II budou zpracovávat biometrické údaje, zůstává otázka ochrany údajů z velké části nedořešená.

Ráda bych zdůraznila, že moje politická skupina je v otázce biometrických údajů velice opatrná. Možná bychom opravdu měli počkat na stabilní právní rámec, než začneme systém SIS II využívat.

Další oblastí, kde by fungování Schengenského informačního systému mohlo být přínosné, je oblast zákazů vstupu udělovaných členskými státy státním příslušníkům třetích zemí. Podle Schengenské úmluvy je v případě, že osoba požádá o vymazání záznamu, který se jí týká, použitelné vnitrostátní právo. V tomto ohledu by nařízení o SIS II poskytovalo lepší procesní záruky na evropské úrovni.

Abych to shrnula, díky systému SIS II budeme mít lepší Evropu. Musíme ale nadále pracovat na některých závažných nedostacích. Pokud je třeba počkat, abychom měli více záruk, možná bychom měli být ochotni počkat.

Pedro Guerreiro, za skupinu GUE/NGL. – (PT) Jak zdůrazňují různé organizace sledující proces komunitarizace justice a vnitřních věcí – oblastí, které jsou jádrem svrchovanosti každého státu, s migrací Schengenského informačního systému na jeho druhou verzi byly možnosti tohoto informačního systému a databáze rozšířeny o nové typy záznamů, například o evropský zatykač, byly přidány nové typy údajů, například biometrické údaje, a přístup do systému získaly nové subjekty. Byly také vyvinuty nové možnosti a funkce, které propojují záznamy mezi sebou a propojují systém s vizovým informačním systémem. Za zmínku stojí také znepokojující možnost, že záznamy mohou být v případě potřeby uchovávány po velmi dlouhou dobu, zajímalo by mě však, kdo bude rozhodovat o tom, kdy taková potřeba nastává. Je také třeba vyjasnit velice nejasnou oblast možné výměny údajů se třetími zeměmi.

Máme za to, že toto rozšíření oproti původnímu systému s sebou nese rizika spojená s ochranou občanských práv, svobod a záruk, protože do databáze se přidávají nové prvky a databáze bude přístupnější a bude docházet k většímu sdílení informací. V podstatě spíše než o reakci na rozšíření o nové země jde o pokus podřídit Schengenský informační systém oně posedlosti bezpečností, která je jedním z projevů stále větší komunitarizace vnitřních věcí, již my odmítáme.

Hélène Goudin, za skupinu IND/DEM. – (SV) Pane předsedající, téma, o němž nyní diskutujeme, je mnohem důležitější než jiná témata, o nichž se v této sněmovně pravidelně hovoří. Mluvíme zde o tak zásadních věcech, jako je mobilita osob v rámci tzv. Schengenského prostoru. Není pochyb o tom, že tento systém usnadňuje mnoha lidem cestování, je však třeba říci, že nedostatky tohoto systému zastíňují jeho pozitivní stránky.

Hovořím o tom, že důsledkem Schengenu je také omezení mobility obrovského množství lidí kvůli sociálním systémům. Schengen je dalším krokem na cestě k nadstátu, k pevnosti jménem Evropa. K vytvoření společnosti, která ovládá jiné a má obrovskou moc. Na tom se nechci podílet.

Skutečně nelze pochybovat o tom, že přeshraniční trestná činnost je jedním z největších problémů, s nimiž se v dnešní době potýkáme. Je tedy zapotřebí hledat přeshraniční řešení. Nemyslím si však, že je Schengen, a v tomto případě EU, pro to správným fórem. Existuje již Interpol, skvělý a efektivní policejní útvar, v němž jsou zastoupeny svrchované státy celého světa. Namísto vytváření paralelních systémů by se mělo více pracovat na posilování Interpolu. Víme, že kriminalita se neomezuje na náš kontinent, ale funguje v celosvětových sítích. To bylo několik obecných poznámek, nyní několik konkrétnějších.

Jedním z aspektů, k nimž se v případě Schengenských informačních systémů podle mého názoru přistupuje poněkud lehkovážně, je důvěrnost. Osobní údaje, které budou zpracovávány a uchovávány, jsou velice citlivé povahy. Jedním z nejdůležitějších úkolů státu je zaručovat občanům, že k jejich osobním údajům nikdo nezíská neoprávněně přístup. Proto se na tuto otázku dívám jako na otázku spadající do kompetence jednotlivých států, protože zastávám názor, že EU nemůže potřebné záruky poskytnout. Navíc považuji

vytváření nových systémů za zbytečné a nákladné. Systém se koneckonců bude financovat z peněz daňových poplatníků.

Již dlouho si myslím, že vývoj EU, nebo evropské integrace, jak tomu někteří lidé říkají, lze přirovnat k postupnému šíření tyranie po malých krůčcích. Děsivé je, že nyní ty krůčky již nejsou nijak malé. Spíše jsme svědky toho, jak EU odhodlaně, mílovými skoky směřuje k vytvoření evropského státu. S tím by žádný eurofil neměl souhlasit.

Zita Pleštinová (PPE-DE). – (SK) Dámy a pánové, opět diskutujeme o Schengenském informačním systému, který je hlavním nástrojem při uplatňování schengenských zásad. Je bezpochyby hlavním pilířem Evropy „bez hranic“ a prostoru svobody, bezpečnosti a práva, a proto je zapotřebí, aby systém SIS II začal fungovat.

V současnosti je v plném provozu systém SIS one 4ALL, který jako přechodné technické řešení umožnil novým členským státům napojit se na Schengenský informační systém a samozřejmě se vstupem do Schengenského prostoru stát plnoprávnými členy Unie. 21. prosinec 2007 byl velkým dnem v historii mé země, Slovenska, i celé EU. Byl skutečným pádem železní opony.

Proto bych chtěla poděkovat panu Carlosi Coelhoovi za vypracování této zprávy i za jeho pracovní nasazení. Jsem přesvědčena o tom, že nebýt jeho, neměl by dnes Schengenský prostor devět nových členů. Věřím, že se stejně rychle a bezproblémově podaří zprovoznit i systém SIS nové generace.

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Velice děkuji všem, kteří zde vystoupili, za skvělou diskusi a velkou podporu zásadám nového mandátu i postoji pana zpravodaje, kterou vyslovilo mnoho poslanců.

Pane Marinescu, ocenil jsem skvělou práci, kterou odvedlo portugalské předsednictví a díky níž se mohly nové členské státy zapojit do systému. Poznamenal jsem si, že Rumunsko si přeje napojit se na systém pod dohledem Komise co nejdříve, s provedením všech nezbytných technických úprav.

Pokud jde o připomínky paní Lefrançoisové a pana Laxe, Rada velice lituje, že došlo ke zpoždění, ale všichni oceňujeme úsilí Komise a osobní nasazení pana místopředsedy Barrota při napravování této situace i přísná opatření uplatňovaná na dodavatele. Rada bude také spolu s Komisí a členskými státy situaci bedlivě sledovat a členské státy se budou nadále zasazovat o dokončení projektu podle plánu a budou zajišťovat jeho technickou proveditelnost a efektivitu a samozřejmě i záruky občanských svobod.

Abych odpověděl na otázku paní Ždanokové a pana Guerreira, chápu – jak zdůraznila paní Lefrançoisová –, že někteří z vás by rádi ještě diskutovali o začlenění nových funkcí do systému, ale než tyto nové funkce budou přidány, je třeba systém SIS II nejdříve dokončit. Proto si myslím, že by bylo přirozené vést politickou diskusi o tom, jaké nové funkce by to měly být. Jak ale několik z vás zdůraznilo, nemělo by to brzdit spuštění nového systému. Bylo by nepřijatelné od těchto funkcí upustit jen proto, že je do zastaralého systému – v tomto případě SIS I – nelze začlenit. Než k této diskusi dojde, je tedy třeba nejdříve mít systém k dispozici a dokončit technologický vývoj.

Pokud jde o ostatní příspěvky, které se většinou týkaly ochrany osobních údajů, chtěl bych zdůraznit – stejně jako pan předsedající, a my jsme se s panem komisařem Barrotem dnes dopoledne účastnili diskuse o ochraně údajů –, že skutečně chceme pokračovat v práci na evropské úrovni a máme za to, že vámi požadované záruky v oblasti ochrany údajů a sdílení informací se třetími zeměmi musí existovat. Nebudu se vracet k dopolední diskusi, ale chtěl bych jen říci, že pokud jde o ochranu těchto údajů, bylo dohodnuto, že se budeme řídit doporučeními evropského inspektora ochrany údajů, aby bylo tyto otázky brány v úvahu.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedající, také bych chtěl poděkovat všem, kdo zde vystoupili, a ještě jednou i panu zpravodajovi. Abych navázal na to, co řekl pan Jouyet, chtěl bych zopakovat, že na dodržování pravidel ochrany údajů velice dbáme. Jak jste, pane předsedo, řekl, jednotlivé útvary jsou pravidelně v kontaktu s útvary spadajícími pod evropského inspektora ochrany údajů, aby byla tato pravidla při vývoji a řízení systému SIS II řádně zohledňována. V první polovině roku 2009, ještě než dojde k migraci, má evropský inspektor ochrany údajů uskutečnit návštěvu ve Štrasburku, aby se ujistil, že ochrana údajů je dostatečná.

Převodník, který se právě vyvíjí, rovněž umožní bezpečný přenos údajů ze systému SIS I do SIS II. Paní Lefrançoisová zcela správně podotkla, že by se migrace neměla uspěchat, a má pravdu. Musíme být velice opatrní.

Právní nástroje v každém případě obsahují konkrétní ustanovení, která mají zajistit dodržování zásad ochrany údajů. To je vše, co mohu k ochraně údajů říci, a je třeba mít na paměti, že musíme bedlivě dbát na to, aby byl systém v souladu s tím, čeho chceme jinde v Evropě v oblasti ochrany údajů dosáhnout.

A nyní k otázce zpoždění: úplně chápu pana Marinescu, pana Laxe a paní Lefrançoisovou, kteří jasně vyjádřili své obavy plynoucí z řady zpoždění, k nimž došlo. Pokud jde o přípravu systému SIS II na centrální úrovni, pečlivě sledujeme, jak vývoj pokračuje, zavedli jsme opatření, díky nimž budeme nad vším moci bedlivě dohlížet, a útvary Komise konkrétně dohlédnou na to, aby na pokračování práce dodavatelů byl dostatek prostředků.

Pokud to bude nutné, můžeme samozřejmě přikročit k pokutám stanovených ve smlouvách, což udělal i můj předchůdce, který jednomu z dodavatelů udělil pokutu 1 milion eur. Pane předsedající, dámy a pánové, byl bych však raději, kdybychom pokuty nemuseli udělovat a dodavatelé pracovali efektivně a podle harmonogramu.

Zavádění systému SIS II se však netýká jen centrálního SIS II. Je evidentně zapotřebí také značného úsilí ze strany členských států. Jsem rád, že je zde dnes zastoupeno francouzské předsednictví, protože vím, jak se v této oblasti angažuje.

Pro pomoc členským státům při přípravách na vnitrostátní úrovni je velkým přínosem skupina nazvaná Přátelé SIS II, kterou založilo slovinské předsednictví a již uznává i předsednictví francouzské. Tato skupina na vysoké úrovni, již se aktivně účastní i Komise, má za úkol sledovat zavádění systému SIS II v členských státech. Jedině díky intenzivní spolupráci se nám podaří problém vyřešit.

Chtěl bych jen dodat, že se nesnažíme zaváděním systému SIS II udělat z Evropy pevnost. Jen chceme zajistit, aby po odstranění vnitřních hranic nehrozilo Evropské unii a evropským občanům větší riziko nejistoty, násilí a terorismu. Proto nemohu připustit, aby někdo říkal, že zavedením systému SIS II zavíráme před Evropou dveře. Tak to vůbec není. Jde o to, abychom po zrušení vnitřních hranic nabídli evropským občanům – ano, řeknu to – prostor bezpečnosti a svobody.

To je vše, pane předsedající. V každém případě bych chtěl poděkovat Evropskému parlamentu a konkrétně panu Coelhovi za úsilí věnované vývoji systému SIS II, který je klíčem k úspěchu Schengenu.

Carlos Coelho, zpravodaj. – (FR) Pane předsedající, odvážím se promluvit na závěr francouzsky, abych tak reagoval na milá slova pana Jouyeta a pana místopředsedy Barrota. Poděkuji vám tedy ve vašem jazyce. Nebylo snadné dosáhnout v Radě shody, ale podařilo se vám to. Pro nás jsou důležité dvě věci: jasné rozdělení pravomocí mezi Komisí a členskými státy a otázky mandátu Komise.

Mandát Komise nemůže skončit dříve, než bude systém SIS II řádně fungovat. Rád bych také poděkoval Radě, Komisi a všem politickým skupinám zastoupeným ve Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci za jejich práci na formulování pozměňovacích návrhů, o nichž budeme zítra hlasovat. Zásadní je pro nás ustanovení o transparentnosti – občané mají právo na informace o Schengenu a o systému SIS II. Pokud jde o otázku mandátu Komise, je neomezený mandát nepřijatelný. Tento problém se nám však podařilo vyřešit.

Na závěr bych, pane předsedající, chtěl všem, kdo o systému hovořili nepříznivě, vysvětlit, proč jsme mu nakloněni. Je to proto, že jsme nakloněni svobodě pohybu po Evropě. Aby bylo možné se po Evropě svobodně pohybovat, musíme však zajistit bezpečnost našich vnějších hranic. Zabezpečení vnějších hranic je podmínkou svobody evropských občanů, a proto systém SIS II tak naléhavě potřebujeme.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra.

15. Mezinárodní dohoda o tropickém dřevě z roku 2006 – Mezinárodní dohoda o tropickém dřevě z roku 2006 (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je společná rozprava o

– zprávě (A6-0313/2008) Caroline Lucasové, za Výbor pro mezinárodní obchod, o Mezinárodní dohodě o tropickém dřevě z roku 2006 (11964/2007 – C6-0326/2007 – 2006/0263(CNS)), a

– otázka k ústnímu zodpovězení (O-0074/2008 – B6-0458/2008) o Mezinárodní dohodě o tropickém dřevě z roku 2006, pana Helmuta Markova, jménem Výboru pro mezinárodní obchod.

Caroline Lucas, zpravodajka. – Vážený pane předsedající, dovoluji mi nejprve poděkovat všem kolegům ve Výboru pro mezinárodní obchod a ve Výboru pro právní záležitosti za vynikající spolupráci na mé zprávě o Mezinárodní dohodě o tropickém dřevě (ITTA) z roku 2006. Široký politický konsensus, ke kterému jsme dospěli, je vzhledem k mimořádnému významu otázky lesů, dřeva a obchodu velice uklidňující.

Možná jste zaregistrovali, že od předložení této dohody Parlamentu až do této dnešní rozpravy uplynul rok. To rozhodně neznamená, že by Výbor pro mezinárodní obchod tuto otázku bral na lehkou váhu. Z našeho stanoviska naopak pramení, že dohoda vyžaduje souhlas Parlamentu, a nikoli pouhou konzultaci, v neposlední řadě proto, že máme vůči dohodě určitá pevná a specifická stanoviska, o kterých se domníváme, že by měla být zohledněna.

Předseda Výboru pro mezinárodní obchod, pan Markov, blíže vysvětlí konkrétní procesní úsilí, které jsme vyvinuli, aby Parlament získal v této věci větší úlohu, a také, jak jsem si jista, popíše velice neuspokojivou odpověď, kterou jsme obdrželi od Rady, co se týče zpoždění a definitivního zamítnutí.

Uvedla jsem, že Parlament má na dohodu pevný a jasný názor. Tato dohoda bezpochyby představuje zlepšení starší dohody ITTA uzavřené před dvaceti lety, která ačkoli byla předkládána jako dohoda podporující jak obchod, tak udržitelnost, se ve skutečnosti týkala především obchodu, a ne již tolik udržitelnosti. To možná vysvětluje, proč jeden z klíčových signatářů této dohody, Indonésie, nenávratně ztratila tři čtvrtiny svých lesů a proč polovina veškeré těžby dřeva v oblastech, jako je Amazonka, povodí Konga a jihovýchodní Asie, se stále děje nezákonně.

Proto zatímco nová dohoda představuje zlepšení té předchozí, a my proto nabízíme Společenství podporu při její ratifikaci, toto by mělo být považováno za velice neochotnou podporu neuspokojivé dohody. Dohoda ITTA 2006 poskytuje velice málo prostředků, jež jsou nutné k vyřešení problému mizení tropických lesů. Například stále stanovuje jako jeden ze svých cílů podporu rozšíření mezinárodního obchodu, aniž by předtím vzala v potaz otázku udržitelnosti. Nebo podíváme-li se na strukturu hlasování organizace, která stojí za touto dohodou, zjistíme, že dává více hlasů výrobním zemím, které vyvážejí více dřeva, a uděluje více hlasů spotřebitelským zemím se silným dovozem. Jinými slovy, přes všechny řeči o udržitelnosti je systém stále nastaven tak, že poskytuje největší vliv těm, kteří obchodují nejvíce.

Proto naše zpráva vyzývá Komisi, aby se již začala připravovat na příští kolo jednání o dohodě o tropickém dřevě, aby byla zaručena značně vylepšená nástupnická dohoda. Souhlas Parlamentu s jakoukoli budoucí dohodou bude záviset na radikální změně v základních cílech dohody, jež povede k ochraně a udržitelnému hospodaření v tropických lesích a bude podporovat obchod s tropickým dřevem pouze do takové míry, jež nenaruší tento cíl. To znamená, že by Komise měla předložit vhodné finanční mechanismy pro země, které jsou ochotné omezit vývoz dřeva, a také navrhnout zásadní reorganizaci hlasovacího systému ITTA.

Avšak máme na Komisi ještě jeden požadavek, a tím je zabývat se dlouho očekávaným legislativním návrhem o dalších opatřeních pro boj proti nezákonné těžbě dřeva. Je naprosto nutné se mu bezodkladně věnovat. Připravoval se na začátku tohoto roku, měl být předložen k hlasování Komisi v květnu, avšak došlo k opakovanému zdržení kvůli, jak se domníváme, průmyslovému tlaku. A to navzdory četným vyjádřením široké politické podpory pro tento návrh ze strany Parlamentu. Poslední informací, kterou máme, je, že o návrhu má hlasovat sbor komisařů 15. října – byla bych vděčná za potvrzení této informace – a ráda bych apelovala na naše komisaře, aby vzali svoji odpovědnost velice vážně, protože otázka odlesňování je vysoce důležitá a týká se celého Parlamentu. Těším se na dnešní velmi silnou a optimistickou odpověď Komise.

Helmut Markov, autor. – (DE) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, jsem velice potěšen, že dnes máme tu příležitost diskutovat o Mezinárodní dohodě o tropickém dřevě.

Ochrana a udržitelné hospodaření v tropických lesích nabývá čím dál více na významu s ohledem na nutnost bojovat se změnou klimatu, potřebu udržet biologickou rozmanitost a chránit práva původních obyvatel. V souvislosti s tím panuje ve Výboru pro mezinárodní obchod široká podpora konceptu mezinárodní dohody. Nicméně jak řekla naše zpravodajka paní Lucasová - a já bych jí nyní velice rád poděkoval za její skvělou zprávu -, panují jisté obavy, zda bude tato dohoda opravdu dostatečným prostředkem pro skutečné vyřešení problému odlesňování. Každý rok ubývá 13 milionů hektarů tropického lesa kvůli těžbě a vlivem toho vzniká přibližně 20 % emisí skleníkových plynů.

Důvodem, proč mezi předložením tohoto textu Parlamentu a dnešní diskusí o této dohodě v plénu uplynul rok, rozhodně není skutečnost, že by Výbor pro mezinárodní obchod chtěl tuto rozpravu oddálit nebo že by nepřikládal problému patřičný význam. Naopak, tím důvodem bylo, že dle našeho názoru, či spíše dle stanoviska Výboru pro právní záležitosti, vyžaduje tato dohoda souhlas Parlamentu, a nikoli pouze konzultaci. V tomto bodě bych rád poděkoval především zpravodajce, paní Panayotopoulou-Cassiotovou, a předsedovi Výboru pro právní záležitosti, panu Garganimu, za jejich jasnou a rychlou právní radu týkající se právní základny.

Na základě stanoviska Výboru pro právní záležitosti napsal v lednu předseda Pöttering generálnímu tajemníkovi Rady a vysvětlil mu, že podle našeho názoru stanovuje tato dohoda zvláštní institucionální rámec, a proto vyžaduje souhlas Parlamentu podle čl. 300 odst. 3 pododstavce 2 Smlouvy o ES. Bohužel Rada na tento dopis odpověděla až 23. května 2008. Odpověď - celé čtyři odstavce - neobsahovala žádné právní nebo jiné argumenty pro odmítnutí žádosti Parlamentu. V této souvislosti přijal Výbor pro mezinárodní obchod zprávu paní Lucasové, otázku k zodpovězení a související usnesení, které tu projednáváme.

Rád bych proto zdůraznil nejen význam dohody samotné a boje proti klimatické změně, ale také otázku práv a výsad Parlamentu. Současné Smlouvy neposkytují Parlamentu téměř žádné pravomoci v oblasti dohod o mezinárodním obchodu, s výjimkou těch dohod podléhajících čl. 300 odst. 3 pododstavci 2. Zavedení zvláštního institucionálního rámce, jako je tento, je nejčastějším odůvodněním pro uplatnění tohoto ustanovení Smlouvy a opravňuje také k použití schvalovacího procesu v případě uzavírání dohod o hospodářském partnerství mezi EU a zeměmi AKT a možných dohod s Koreou nebo Indií a jihovýchodní Así – které opět mají zvláštní význam v boji proti odlesňování.

Proč je pro nás uplatnění schvalovacího procesu tak důležité? Jde nám o to vyvolat parlamentní diskusi a provést pečlivé zkoumání jménem občanů Evropy, a tudíž zajistit dohodám větší legitimitu a veřejné uznání. Je tedy skutečně také v zájmu Rady a Komise, aby Parlament začlenily jako spolutvůrce právních předpisů do této věci.

S ohledem na veřejný zájem o zachování biologické rozmanitosti a boj proti změně klimatu věřím, že Komise nyní přinejmenším vyhoví naší žádosti, aby podávala roční zprávy o zavádění Mezinárodní dohody o tropickém dřevě a o jejím vzájemném působení s bilaterálními dohodami.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. - (FR) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, nejprve mi dovoluje poděkovat paní Lucasové za její zprávu, která upozorňuje na obrovskou nutnost čelit problému ničení tropických lesů.

Navzdory svým nedokonalostem je dohoda podepsaná v roce 2006 důležitým krokem tímto směrem a její vstoupení v platnost může pouze napomoci záležitosti, kterou správně hájíte ve své zprávě. Tato dohoda má mnohem větší environmentální a sociální zaměření než její předchůdkyně z roku 1994. Je jasné, že Mezinárodní organizace pro tropické dřevo nedokáže sama zastavit přečerpávání a nezákonnou těžbu, jelikož její hlavní příčiny často pocházejí odjinud než z lesnického průmyslu. Příčinami může být například trvalé nebo dočasné nahrazování lesů zemědělskou půdou, relativně nízká výnosnost udržování lesů v porovnání s jiným využitím půdy a také, zcela jednoduše, chudoba. V této obtížné situaci se tato organizace stala jedním z klíčových aktérů přijímajících praktická opatření zaměřená na zlepšení udržitelného hospodaření s tropickými lesy. Proto si zaslouží pozornost a podporu Společenství.

Vzhledem k právnímu základu této dohody provedla Komise analýzu této otázky a došla s podporou Rady a členských zemí k závěru, že by měla zachovat svůj původní návrh. Dnešní prioritou je dokončit proces pro vstup nové Mezinárodní dohody o tropickém dřevě 2009 v platnost.

Domnívám se, že spíše než opakovat právní argumenty podrývající toto rozhodnutí by bylo užitečnější se zaměřit na jiné otázky uvedené ve vaší zprávě a zodpovědět související otázku k ústnímu zodpovězení pana Markova.

Chtěl bych pouze říci, že neexistuje žádná formální souvislost mezi Mezinárodní dohodou o tropickém dřevě a jinými dohodami, jako jsou Rámcová úmluva Organizace spojených národů o změně klimatu, Úmluva o biologické rozmanitosti a bilaterální dohody o vymahatelnosti práva, správě a obchodu v lesnictví (FLEGT). Ve skutečnosti jsou tyto dohody velice odlišné, co se týče jejich signatářů, obsahu, rozsahu a uspořádání. Vzájemné působení těchto odlišných smluv je založeno na tom, do jaké míry výsledky dosažené jako součást tohoto procesu podněcují debaty a iniciativy, které se dějí jinde, a na schopnosti různých procesů podnítit spolupráci. V rámci všech těchto dohod uskutečňuje Evropská unie svůj hlavní cíl, jímž je využít

obchodu jako ohromného podněcovatele udržitelného rozvoje: například zajištěním podpory pro multilaterální dohody a vnitrostátní právní předpisy týkající se životního prostředí.

Komise je samozřejmě připravena podat zprávy Radě a Parlamentu o činnostech Mezinárodní organizace pro tropické dřevo (ITTO), ale já bych přeci jen rád upozornil na to, že tato organizace vydává své vlastní výroční zprávy. Proto můžeme diskutovat o nich a Komise je připravena, pokud to bude nutné, poskytnout další informace. Co se týče dohod o vymahatelnosti práva, správě a obchodu v lesnictví (FLEGT), nařízení Rady již ukládá Komisi povinnost představit výroční zprávu o fungování licenčního systému.

To jsou veškeré informace, které vám mohu poskytnout. Vzhledem k tomu, že pan komisař Michel tu s námi dnes večer nemůže být, ačkoli jeho členové jeho týmu jsou přítomni, mám osobní pověření předat mu jakékoli komentáře a pozorování, které vyvstanou z této zajímavé rozpravy, v době, kdy budeme projednávat rozvoj některých zemí, obzvláště afrických.

Proto bych rád upřímně poděkoval Parlamentu a paní Lucasové a panu Markovovi za jejich nesnadnou práci. Budu nyní pozorně poslouchat komentáře jednotlivých řečníků.

Georgios Papastamkos, *navrhovatel stanoviska Výboru pro právní záležitosti*. – (EL) Vážený pane předsedající, předseda Výboru pro mezinárodní obchod, pan Markov, poukázal na právní aspekty věci, kterou projednáváme, když zastoupil paní Panayotopoulou-Cassiotovou a hovořil jménem Výboru pro právní záležitosti. Jak víte, na zasedání 19. prosince 2007 zmíněný Výbor vyjádřil své stanovisko k právnímu základu návrhu nařízení Rady. Toto nařízení bylo předloženo jménem Evropského společenství s ohledem na závěr Mezinárodní dohody o tropickém dřevě 2006, předložené Komisí.

Navrhovaný právní základ obsahuje články 133 a 175 spolu s prvním pododstavcem čl. 300 odst. 2 a prvním pododstavcem čl. 300 odst. 3 Smlouvy o EC.

Výbor pro právní záležitosti Evropského parlamentu se rozhodl navrhnout změnu tohoto právního základu, aby odkazoval na druhý pododstavec čl. 300 odst. 3. To vyžaduje souhlas Evropského parlamentu, nikoli pouhé konzultace.

Komise odpověděla jinak a nadále se řídí právním základem, který je navržen. Výbor pro právní záležitosti ospravedlňuje rozhodnutí změnit právní základ. Toto je případ mezinárodní dohody, která vytváří zvláštní institucionální rámec prostřednictvím uspořádání postupů pro spolupráci.

Zbigniew Zaleski, *jménem skupiny PPE-DE*. – (PL) Vážený pane předsedající, pane komisaři, dřevo je cenný stavební materiál, je zdravé, praktické, možná poněkud postrádá odolnost vůči ohni, ale je čím dál více vyhledávané. Zkrátka představuje vyhledávanou a přitažlivou komoditu a často také hlavní vývozní produkt země. Tropické dřevo – tedy dřevo omezené na úzké zeměpisné pásmo – je ještě přitažlivější a je předmětem obchodu, který je často nezákonný a působí ničivě na lesy i na celý ekosystém.

Čelíme tedy dilematu: Na jedné straně potřebujeme dřevo, potřebujeme stavební materiál, ovšem na druhé straně musíme chránit tropické lesy. Pokud jejich využívání nebude pod dobrou a rozumnou kontrolou, vyústí nejenom v ekologickou, ale také v demografickou katastrofu. Pokud nebudou existovat lesy, nebude existovat žádná další vegetace, ani zvířata, ani lidé. Potřebujeme mezinárodní dohody, ale informovanost o rozumném hospodaření se dřevem má zde pravděpodobně přednost. Pokud nepřeváží rozum, zničíme důležitý prvek nenahraditelného přírodního světa. Místo moudrých hospodářů se staneme ničiteli.

Abych to tedy shrnul, podporuji rozšíření dohody (přičemž si uvědomuji možnost jejího dalšího vylepšování), která, třebaže pouze částečně, omezuje volný a spravedlivý obchod s takovým dřevem a současně může být modelem pro využívání dřeva z jiných oblastí – ze Sibiře, o níž v poslední době slycháme tak málo, pane komisaři, z povodí Amazonky, o které slycháme o trochu víc, a z jiných zranitelných oblastí světa.

David Martin, *jménem skupiny PSE*. – Vážený pane předsedající, dovolu mi v samotném úvodu této rozpravy říci, že skupina sociálních demokratů blahopřeje Caroline Lucasové k její zprávě, skutečně zprávu podporuje a bude hlasovat pro všechny pozměňovací návrhy, které paní Lucasová ve zprávě navrhuje.

Vítám skutečnost, že přepracovaná Mezinárodní dohoda o tropickém dřevě klade větší důraz na udržitelné hospodaření – například řešením nezákonné těžby – a na obnovení a zachování poničených lesů. Jak již bylo řečeno, zachování tropických lesů je klíčové pro zachování biologické rozmanitosti a pro náš boj proti změně klimatu, protože jak všichni dobře víme, tropické lesy mají klíčovou úlohu při odstraňování oxidu uhličitého z atmosféry. V současné době má ubývání těchto lesů za následek 20 % globálních emisí oxidu uhličitého.

Sdílím cíl Caroliny Lucasové, aby přepracovaný dokument skutečně upřednostnil ekologické a sociální otázky a nebyl zaměřen výhradně na zvýšení obchodu s tropickým dřevem.

Rozvojové země samozřejmě musí mít prostředky pro ochranu, zachování a udržitelné hospodaření s lesy. Dohoda obsahuje kromě ustanovení o financování projektů také ustanovení o financování, jež je založeno na tematických programech. Věřím, že tematické programy se mohou zaměřit na otázky, jako je správa a snížení chudoby, a že členské státy mohou k těmto programům významně přispět.

Sdílím zklamání, které Caroline i Helmuth Markov vyjádřili ohledně skutečnosti, že Parlamentu nebyl umožněn schvalovací proces o této dohodě, a sdílím jejich názor, že k tomuto procesu mělo dojít.

Doufám, že můžeme počítat s tím, že Komise předloží Parlamentu výroční zprávu analyzující – a analyzující je zde tím klíčovým slovem – realizaci dohody. Jsem si vědom toho, že Mezinárodní organizace pro tropické dřevo vydává vlastní výroční zprávu, jak nám dnes Komise sdělila, ale my chceme slyšet odpověď Komise na tento dokument.

Co se týče bilaterálních dohod, na počátku tohoto měsíce EU podepsala dohodu s Ghanou, která má zabránit dovozu nezákonně vytěženého dřeva na evropské trhy. Tato dohoda teoreticky zajistí, že budou dodržena základní pravidla pro zachování lesů, jako je řádná vládní kontrola kácení lesů – a v současnosti, musíme poznamenat, jsou lesy v Ghaně vykáceány ročně o téměř 2 %. Pokud bude tato bilaterální dohoda fungovat, může být prospěšná oběma stranám. V Ghaně, kde nezákonná těžba zmenšila deštěné lesy oproti jejich normální rozloze za necelých 50 let až o 25 %, pomůže dohoda zajistit budoucnost dřevařského průmyslu – jejího 4. nejvýdělečnějšího průmyslového odvětví.

V Evropské unii, kde jsou spotřebitelé čím dál více orientováni na životní prostředí, můžeme zaručit, že dřevo, které dovážíme z Ghany, je zcela čisté. Ačkoli této dohodě může trvat několik let, než se stane plně funkční, domnívám se, že jde o slibný začátek a podporuji plány Komise na dosažení podobných dohod s dalšími africkými zeměmi, jako je Gabun, Kamerun a Libérie.

Na závěr bych zopakoval slova Caroliny Lucasové: Tato dohoda představuje skromný začátek; je to lepší nežli nic, ale nezajišťuje příliš mnoho a my potřebujeme další návrhy od Komise a od mezinárodního společenství.

Magor Imre Csibi, jménem skupiny ALDE. - Vážený pane předsedající, rád bych poblahopřál zpravodajce k závěrům její zprávy, které plně podporuji. Po více než 20 letech dohod o tropickém dřevě se jejich dopad na udržitelné hospodaření s tropickými lesy zdá být omezený. Organizace pro výživu a zemědělství OSN odhaduje, že jen mezi rokem 2000 a 2005 se úroveň odlesňování tropických lesů v porovnání s úrovní v roce 1990 zvýšila o 8,5 %.

Je velická škoda, že se poslanci a občanská společnost více nezapojuje do vytváření takových dohod, aby byla zajištěna rovnováha mezi obchodními zájmy a požadavkem udržitelnějšího hospodaření s tropickými lesy. Avšak ať je dohoda jakkoli účinná, musí být součástí obecnějšího přístupu, kde každý region uzná svoji odpovědnost a podnikne pevné kroky, aby bylo pustošení lesů zastaveno.

Mohli bychom si myslet, že v Evropě máme účinné mechanismy na ochranu biologické rozmanitosti a spotřebitele, ale skutečnost nás utvrzuje o opaku. Každý den je do přístavů EU přiváženo obrovské množství nezákonně vytěženého dřeva a dřevařských produktů. Jakmile se jednou nezákonné dřevo dostane na trh jednoho členského státu, může být snadno prodáno v kterémkoli z 26 členských států bez další kontroly legality. Takto se evropští spotřebitelé kupující v dobré víře nábytek nebo stavební materiál z domnělých legálních zdrojů namísto toho stávají spolupachateli zločinu na lesích.

Jako hlavní dovozce a spotřebitel dřeva a vzhledem k svému závazku snížit odlesňování jako součást plánu pro boj proti změně klimatu je Evropská unie odpovědná za boj proti nezákonné těžbě a obchodu s nezákonně vytěženými dřevařskými výrobky. Pokud chceme skutečně bojovat proti odlesňování a nezákonné těžbě, měli bychom zde nejdříve zlepšit vlastní situaci tak, že prosadíme evropské právní předpisy, které zabrání marketingu nezákonně vytěženého dřeva a dřevařských výrobků v EU. Bohužel příslušný legislativní návrh je opakovaně zdržován navzdory nařízení EU z července 2006 a prohlášení pracovního programu Komise v říjnu 2007.

U příležitosti této rozpravy bych rád vyzval Komisi, aby objasnila důvody, které ji vedly k odložení vydání balíčku předpisů týkajících se lesnictví. Dále vyzývám Komisi, aby předložila, bez dalších průtahů, právní předpis požadující, aby se na trh EU dostávalo pouze zákonně vytěžené dřevo a dřevařské výrobky.

Bohužel jsme již ztratili příliš mnoho času. V tuto chvíli vybízím Komisi, aby urychlila postup k předložení tohoto důležitého právního předpisu, aby mohlo k prvnímu parlamentnímu čtení dojít před koncem tohoto parlamentního období. Musíme se ujistit, že vysíláme správná sdělení a že tak činíme včas.

Wiesław Stefan Kuc, jménem skupiny UEN. - (PL) Vážený pane předsedající, dokončení Mezinárodní dohody o tropickém dřevě je jistě velmi důležitým krokem k ochraně tropických lesů a k civilizovanějšímu obchodu s určitými druhy dřeva. Avšak procesní záležitosti by neměly zastínit naše základní cíle. Možná je důležité vytvořit právní základ, možná je důležité, zda jde o konzultaci, nebo o schvalovací proces, ale pomůže nám to ochránit tropické lesy a posunout se dál?

Každý den nenávratně zmizí tisíce hektarů lesů a nejen těch tropických. Země, která po nich zůstává, se mění v bažinu nebo poušť. Odlesňování nelze zabránit novým vysazováním, přinejmenším ne v krátkodobém horizontu. Chudé země Afriky, Ameriky a Asie nemají prostředky, aby mohly kontrolovat rozsáhlé vytěžování lesů, předcházet mu nebo v této oblasti rozumně hospodařit. To platí také o lesích na Sibiři. Nechráníme stromy a nemáme žádnou úctu ke dřevu. Čím je země chudší, tím více to platí. Během kulturní revoluce v Číně bylo vykáceno mnoho čtverečních kilometrů lesů. Dřevo je využíváno jako primární zdroj energie.

Proto hraje Mezinárodní organizace pro tropické dřevo tak důležitou úlohu. Mějme na paměti, že technický pokrok a moderní stroje na kácení jen urychlují tento proces a levné dřevo pocházející z nezákonné těžby je pro obchodníky přitažlivé. Každá ucpaná mezera v obchodu, každá překážka, doklad o původu a kontrole bude znamenat další úspěch. Doufám, že tato dohoda splní svoji úlohu co nejdříve.

Margrete Auken, jménem skupiny Verts/ALE. - (DA) Vážený pane předsedající, ráda bych poděkovala paní Lucasové za vynikající zprávu. Potvrzuje se, a v tomto ohledu panuje všeobecná shoda, že obchod s tropickým dřevem v EU je katastrofální. Jak dnes večer bylo opakovaně řečeno, už nás unavují pouhé řeči a žádné činy. Doufám, že Komise slyší, kolik lidí ji vyzývá, aby přijala opatření a pokusila se věci změnit, aby budoucnost byla o něco jasnější.

Nezákonně vytěžené dřevo proudí do EU a to je samo o sobě naprosto absurdní. Kdyby šlo o jakýkoli jiný výrobek, nazývali bychom to obchodování s kradeným zbožím. Programy dobrovolného označování jsou velmi podivným krokem. Nezákonné činy by měly být zakázány, i v EU; neměly by být potírány žádnými prostředky k označování, ale skutečným zákazem. Věřím, že pro většinu lidí je překvapením, že je vůbec legální koupit v EU nezákonně vytěžené dřevo. Přirozeně, označování je lepší než nic.

Rozsah kontroly velkých dřevařských firem - z nichž některé z těch nejhorších pocházejí z mé země, z Dánska - nad právními předpisy EU, nebo nedostatek takových předpisů, je také absurdní. Proto podporuji výzvu zpravodajky komisaři, aby bylo nyní zahájeno přezkoumání mezinárodní dohody, a my se také musíme pustit do práce na úrovni EU. Nutně potřebujeme zavést účinnost. Přestože špatná správa a korupce hrají v zemích vyvážejících dřevo významnou úlohu, nemůžeme ignorovat poptávku, jak již bylo také řečeno mnohokrát, protože ta je tím nejdůležitějším faktorem.

Evropská unie musí přijmout odpovědnost jako jeden z největších světových dovozců dřeva. Potřebujeme účinné právní předpisy, které zajistí, že veškeré dřevařské výrobky prodávané v rámci Společenství - včetně zpracovaných výrobků - jsou jak legální tak udržitelné. Můžeme začít hned s veřejnými zakázkami. Cokoli jiného by bylo neodůvodněné.

Jens Holm, jménem skupiny GUE/NGL. - (SV) Vážený pane předsedající, ničení tropických lesů pokračuje v nezmenšené míře. Třináct milionů hektarů za rok nebo jedno fotbalové hřiště za vteřinu - to je rozloha lesů, které zmizí ze světa každý rok. To se děje navzdory skutečnosti, že první dohoda o tropickém dřevě vstoupila v platnost již před dvaceti lety. V roce 2006 byla podepsána Mezinárodní dohoda o tropickém dřevě. Ačkoli je ve svém rozsahu obecná a má své nedostatky, alespoň nám poskytuje nástroj na řešení tohoto problému.

Paní Lucasová na to upozornila a její tolik potřebné pozměňovací návrhy nám poskytnou lepší prostředky na ochranu tropických lesů. Rád bych položil otázku přímo Komisi. Paní Lucasová ve svém úvodu uvedla, že celý Evropský parlament čeká na právní předpis od Komise pro boj s nezákonnou těžbou. Kdy se tohoto předpisu o nezákonné těžbě dočkáme? Je pravda, že Komise o této záležitosti již hlasovala v květnu tohoto roku? Proč jsme tedy ještě nic nedostali? Ve svém projevu jste se o tom nezmínil, ale my v Parlamentu to chceme vědět. Co se stalo s legislativním návrhem? Prosím vás o vysvětlení.

Jinak děkuji paní Lucasové za zdůraznění celého problému obchodu se dřevem. Je skutečně opodstatněné, aby bylo tolik lesů vykáceno a tato zemědělská produkce vyvážena? Moje země, Švédsko, je nejhustěji

zalesněnou zemí EU. Současné dovážíme jednu šestinu veškerého dřeva, které spotřebujeme. Proč? Zjevně protože je velice levné kupovat dřevo na světovém trhu. Paní Lucasová to chce změnit a žádá EU, aby podpořila země, které přijmou strategie k ochraně svých tropických lesů. Naprosto správně, to je velice dobrý návrh.

Dalším opatřením, o kterém se paní Lucasová zmínila, je připojit podmínky k obchodním dohodám a zajistit, aby jak evropské podniky tak i výrobci na jihu nesli odpovědnost a aby byly dodržovány mezinárodní úmluvy a dohody. Podstatou této myšlenky je využití mezinárodního obchodu – jako nástroje na podporu udržitelnosti a rozvoje na celém světě.

Další dimenzí odlesňování, o níž se příliš málo diskutuje, je masný průmysl. Velká část masa a krmiva spotřebovaného ve světě pochází z půdy, která byla původně pokryta lesy. Produkce masa je jednou z hlavních příčin odlesňování v Amazonii. Předseda panelu OSN pro změnu klimatu, Rajendra Pachauri, nedávno vyzval k omezení spotřeby masa. Má naprostou pravdu. Zde je tedy další otázka pro Komisi: Kdy bude vytvořena strategie pro snížení spotřeby masa? Jak již jsem řekl, paní Lucasová má také pravdu ve většině věcí, které uvádí ve své zprávě. Skupina Evropské sjednocené levice proto tuto vynikající zprávu podporuje.

Maciej Marian Giertych (NI). - (PL) Vážený pane předsedající, stávající mezinárodní dohody vztahující se k tropické dendrofloře jsou zcela jasně nedostatečné. Genetické zdroje tropických lesů se zmenšují alarmující rychlostí kvůli rozsáhlému využívání člověkem.

K tomu existují dva důvody: Nejzajímavější druhy tropického dřeva stále mají v bohatých zemích odbytu na trhu. Jsou ještě efektivněji vyhledávány a káceny. Potenciál pro jejich obhospodařování podle zvládnutých lesnických podmínek je zároveň omezen nedostatkem školkařských metod, které by to umožnily. Semena obvykle nejsou trvanlivá. Jinými slovy, nejsou vhodná pro skladování a převoz. Začínají klíčit v okamžiku, kdy spadnou ze stromu. Je tedy zapotřebí zvláštních studií o těchto vymírajících druzích v produkci semen, šlechtění rostlin a pěstitelském hospodaření. Lidé obchodující s takovým dřevem by měli platit daň na podporu takového výzkumu.

Druhým důvodem je rozsáhlé využívání dřevin, včetně keřů, místními obyvateli, kteří je využívají jako topivo a na přípravu jídla. Ničení nelze zastavit, dokud těmto lidem nebudou poskytnuty zásoby jiného paliva.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). - (EL) Vážený pane předsedající, dokončení Mezinárodní dohody o tropickém dřevě 2006 je nesmírně pozitivním výsledkem. Navíc odráží konsensus 180 vlád výrobních i spotřebitelských zemí a mezinárodních organizací.

O důležitosti cílů vytyčených v této dohodě tedy není pochyb. Stačí jen pomyslet na ničivé účinky nezákonné těžby a odlesňování, zvláště o jejich přispění ke skleníkovému efektu. Pro udržitelné využití tropických lesů je proto zásadně důležitá podpora vnitrostátních politik výrobních zemí a posílení jejich schopnosti uplatňovat právní předpisy týkající se lesnictví a účinně bojovat proti nezákonné těžbě.

Pro dosažení cíle nové dohody je samozřejmě nezbytně nutné přiměřené financování. Je na nás v EU, abychom zajistili, že se na evropský trh dováží a na něm prodává pouze zákonně vytěžené tropické dřevo. Musíme podporovat činnosti vedoucí k zvýšení informovanosti a povědomí mezi spotřebiteli.

Nicméně zvažme, zda postačí dobrovolné programy, nebo zda je pro zákonný obchod se dřevem zapotřebí právně závazných pravidel a upřesnění. Tento cíl je třeba sledovat nejen na mezinárodní úrovni, ale také na úrovni bilaterálních dohod zajištěných programem FLEGT a obchodních dohod v jednání; jinými slovy, dohod o volném obchodu. Dohoda mezi EU a Ghanou je příkladem, který vytyčuje cestu k bilaterální spolupráci.

Francisco Assis (PSE). - (PT) Vážený pane předsedající, tento konkrétní případ je jasným příkladem toho, že obavy ohledně liberalizace obchodu by měly být až na druhém místě za důležitějšími cíli, v tomto případě ekologickou a sociální povahou záležitosti. Zachování tropických lesů je zásadní pro udržení ekologické rovnováhy planety a můžeme bez přehánění tvrdit, že tropické lesy jako takové jsou dědictvím lidstva a že my všichni neseme odpovědnost za jejich zachování. Především rozvinutější a bohatší země mají odpovědnost, které se nemohou vyhnout. Tyto lesy se ve většině případů nacházejí v chudých zemích, zemích, jež čelí extrémním problémům, a veškeré řeči, které zde vedeme, budou naprosto zbytečné, nedokážeme-li podpořit rozvojové akce zaměřené na tyto země.

Je naprosto zásadní těmto zemím pomoci a je nezbytně nutné, aby se největší spotřebitelé a nejrozvinutější oblasti světa, což je jasně případ Evropské unie, zavázaly na jedné straně zajistit, že zde existují pevné kontrolní

mechanismy pro využití těchto lesů, ale současně je nezbytné, aby se tyto země zavázaly k podpoře zemí, jež dřevo produkují.

Tyto země jsou na tropických lesích závislé a jejich hospodářství jsou do velké míry s lesy spjata. Rychlé odlesňování bude mít dramatické následky ze všech úhlů pohledu – pro nás na globálnější úrovni, z ekologického hlediska, ale pro ně na daleko hmatatelnější úrovni, z hospodářské a sociální perspektivy, a vystaví riziku i jejich samotné přežití – a proto vše, co můžeme udělat, musí začít tady. Musíme nabídnout podporu a zavést opatření, která podníčí rozvoj a přeměnu výrobních struktur v daných zemích, aby měly ke svým lesům a svým zdrojům vztah, který lépe odráží jejich zájmy a je více v souladu s globálními zájmy lidstva. To je odpovědností Evropské unie. Tato dohoda jde správným směrem. Stále to není dost, ale zpráva jasně poukazuje na tyto nedostatky, a přesto představuje naději pro budoucnost.

Jean-Claude Martinez (NI). - (FR) Vážený pane předsedající, tropické dřevo dnes večer, finanční krize tento týden, velké pandemie, migrace, potravinová krize... To vše nás vede ke stejnému závěru: hlavní politické otázky dneška jsou globální a vyžadují globální politické řešení.

Samozřejmě, v zásadě nikdo nezpochybňuje trvalou suverenitu Indonésie nad jejími tropickými lesy a její právo pěstovat palmy na výrobu palmového oleje, stejně jako Brazílie má právo vyměnit své lesy za dobytek, stejně jako Gabun. Nicméně zdá se, že územní suverenita má negativní důsledky mimo suverenní území. Odlesňování, chudoba, hrozící vymření fauny a flóry a levné dřevo, to všechno způsobuje škodu na globální úrovni. Proto nelze říct: „Lidé, kteří škodí jiným, musí napravit problémy, které způsobili.“ Jde o to řešit tyto otázky na právní úrovni. Jak tento problém vyřešíme? Kde začneme? V Evropě, označováním dřeva, osvědčujícím jej jako dřevo pocházející ze „spravedlivého obchodu“, stejným způsobem, jako to děláme s kávou, bilaterálními obchodními dohodami? Bezpochyby jde o zásadní první krok, ale řešení musí být globální. Potřebujeme daleko více než jen multilaterální dohodu o dřevě, protože lidé ve Společenství, protože Afričané, obyvatelé Latinské Ameriky a Asiaté mají také právo na odměnu za různé funkce, které vykonávají. Proto, pane předsedající, se na tyto problémy musíme dívat politicky, na globální úrovni, a najít pojetí a modely, aby mohl život na naší planetě pokračovat.

Předsedající. - Děkuji vám za vaši mezinárodní prosbu, pane Martinezi.

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). - (NL) Vážený pane předsedající, také bych ráda upřímně poděkovala paní Lucasové a také panu Zaleskimu za jejich snahy v otázce tohoto usnesení. Přesto bohužel obchod s nezákonně či neudržitelně vytěženým dřevem v Evropě ve velkém rozsahu stále probíhá.

Akční plán FLEGT 2003 Evropské komise, zvláště zaměřený na prevenci obchodu s nezákonně vytěženým dřevem v Evropě, měl pouze velice omezený účinek. Z tohoto důvodu je velice politováníhodné, že Evropská komise stále nepředstavila nové návrhy. Přesto se zdá, že nesprávné konání na straně dovozců se stále vyplácí, jelikož proti nezákonnému obchodu nejsou podnikány žádné kroky a neexistují sankce. Zodpovědní dovozci dřeva tudíž platí vysokou cenu, doslova i obrazně, za splnění ekologických a bezpečnostních norem, jelikož ve velkém měřítku stále dochází k obchodu s daleko levnějším nezákonně vytěženým dřevem.

Dřevařský průmysl sám o sobě došel některých podstatných změn, jako je certifikace. Musíme tyto změny podpořit závaznými právními předpisy v souladu s rámcem Světové obchodní organizace. Z tohoto důvodu jsem také zastáncem stávajících certifikačních systémů, které byly zavedeny částečně samotným odvětvím a částečně nevládními organizacemi. To, co požaduje paní Lucasová, konkrétně vytvoření nové evropské instituce, by znamenalo velký nárůst byrokracie a to je dle našeho názoru zbytečné.

Samozřejmě musí být přijaty kroky pro boj proti nezákonné těžbě přímo v regionech, ale očekáváme také, že Evropská komise představí návrh na zavedení sankcí, což by také mělo mít na dovozce dřeva preventivní účinek. Pokud neuvalíme sankce na podniky zapojené do nezákonného obchodu, existuje nebezpečí, že se toto nezákonné chování bude nadále vyplácet, a tomu musíme zabránit.

Rovana Plumb (PSE). - (RO) Ráda bych poblahopřála zpravodajce paní Lucasové a všem jejím kolegům k jejich práci na této zprávě. Věřím, že Mezinárodní dohoda o tropickém dřevě 2006 přispěje k udržitelnému hospodaření se světovými lesy, přestože 80 % z nich již bylo zničeno nebo poškozeno. Všichni víme, že lesy jsou útočištěm pro zachování biologické rozmanitosti a že hrají zásadní úlohu v boji proti změně klimatu. Dovoz levného dřeva a nábytku probíhající díky dobrovolným dohodám má za následek nerovnováhu na světovém trhu i ztrátu zaměstnanosti jak ve vyvážejících zemích, tak v těch dovážejících. Proto bych ráda znovu zdůraznila, že je třeba přijmout právní opatření na ochranu tropických a jiných lesů a zabránit nezákonné těžbě. Připravenou dohodu vítám a spoléhám se na Komisi, že představí výroční zprávu o hodnocení této dohody.

Béla Glattfelder (PPE-DE). - (HU) Změnu klimatu můžeme zastavit pouze tehdy, pokud zastavíme odlesňování. Naše evropské snahy o ochranu životního prostředí zůstanou neúčinné, pokud budeme tolerovat ničení životního prostředí v jiných částech světa.

Liberalizace mezinárodního obchodu a globalizace podporují ničení prostředí, které překračuje kontinenty. Pravidla Mezinárodní obchodní organizace musí být doplněna přísnými ustanoveními na ochranu prostředí, jinak další liberalizace povede k ještě většímu ničení životního prostředí. Nyní nestačí zakázat nezákonný obchod se dřevem: Dovoz výrobků a nábytku vyrobených z nezákonně vytěženého dřeva musí být také zakázán.

Opravdu si lidé myslí, že dovoz levného čínského nábytku nemá s odlesňováním nic společného? Tato zpráva je krokem správným směrem, ale je zapotřebí přísnějších opatření, protože stav naší planety to vyžaduje. Dokud nevejdu v platnost tvrdší pravidla, musíme apelovat na velké mezinárodní prodejce nábytku, jako je IKEA, aby používal transparentní omezení a aby neprodávali nábytek vyrobený z nezákonně vytěženého dřeva.

Konečně, odlesňování podporuje nejen obchod se dřevem a nábytkem, ale také zvyšuje zemědělské ceny a poptávku po biopalivech. Pokud umožníme obchod s biopalivy vyrobenými na základě odlesňování, musíme si být vědomi toho, že pokaždé, když naplníme nádrž svého auta, přispěli jsme tím k vykácení několika čtverečních metrů deštného pralesa.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Pane předsedo, již několik let je stav tropických deštných pralesů alarmující a není možné v skrytu přihlížet bezohlednému drancování této klíčové složky biosféry naší planety. Je smutné, že legislativa, která by potírala nelegální těžbu tropického dřeva, naráží v Evropě na vážné překážky a mezitím každý rok ubývá údajně 1 3 milionů hektarů pralesů, což má samozřejmě velký podíl na růst emisí CO₂. Plně podporuji výzvu, aby požadavky na ochranu životního prostředí byly zahrnuty do společné obchodní politiky Evropské unie. Velice oceňuji, že zpráva Lucas klade důraz také na šíření informací o katastrofálních důsledcích odlesňování. Takovýto druh smlouvy má ratifikovat Parlament a je důležité, abychom každý rok projednávali zprávu Komise o implementaci této mezinárodní smlouvy, a to znamená o stavu odlesňování, tady na půdě Evropského parlamentu. Klimatickým změnám dnes již bohužel nemůžeme předcházet ani je zastavit, ale je naší odpovědností je alespoň zpomalit. Tato smlouva, i když je nedostatečná, je krok správným směrem.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Navzdory své závislosti na sloganech vybízejících k ochraně životního prostředí se zdá, že sjednocená Evropa ignoruje narůstající problém mizení primárních lesů, jehož hlavním důvodem je chamtivé obhospodařování lesů lačné uspokojit poptávku obchodu s tropickým dřevem. Téměř 80 % celkové rozlohy takových lesů již padlo za obětí odlesňování.

Evropská unie musí zvýšit finanční pomoc poskytovanou výrobním státům, aby zabránila nezákonné těžbě a aby podporovala udržitelné obhospodařování lesů. Dalším v zásadě dobrým nápadem je zavedení certifikace dřeva pro evropský trh. Podle oficiálních statistik představuje dovoz dřeva do EU malé procento celkové produkce, ale nezapomínejme na obrovské množství dřeva dováženého do Evropy ve zpracované formě. Bitva o uchování toho, co zbylo z našich primárních lesů, je *de facto* bitvou o budoucnost následujících generací.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. - (FR) Vážený pane předsedající, děkuji těm poslancům, kteří hovořili.

Nejprve bych rád všem připomenul, že dohoda z roku 2006 má za cíl podporovat rozšíření mezinárodního obchodu s tropickým dřevem z lesů, které podléhají udržitelnému hospodaření a jsou využívány v souladu se zákonem, a podněcovat udržitelné hospodaření s tropickými lesy produkujícími dřevo.

Také bych rád řekl, že se jedná o jedinou multilaterální mezinárodní dohodu, která začleňuje lesy, především tropické, do právně schváleného rámce. Tato dohoda také nepřímou ovlivňuje další lesy, ačkoli je to méně znatelné a okrajovější.

Zajímavé je, že tato dohoda stanovuje rámec spolupráce, který spojuje všechny iniciativy související s lesnictvím. Komise samozřejmě usiluje o to být v této dohodě aktivním účastníkem, aby Společenství přispívalo do administrativního rozpočtu, a také bychom rádi financovali rozsáhlá opatření prostřednictvím tematických programů.

Nicméně to by nemělo nahradit bilaterální dohody uzavřené v rámci programu FLEGT – ba právě naopak. Oprávněně jste na to upozornili. V těchto bilaterálních dohodách, které budou čím dál více volit globálnější přístup, představujeme koncept úcty k tropickému dřevu.

Je pravda, že dohoda, o které dnes večer diskutujeme, je skromný začátek – abych citoval jednoho z řečníků -, ale měla by představovat výchozí bod pro mnohem účinnější strategii než v minulosti. V zásadě jsou texty o nezákonné těžbě a realizaci nařízení pro FLEGT naplánovány na říjen. Věřím, že s jejich pomocí bude Komise schopna splnit očekávání, která jste zde vyjádřili.

Proto bych ještě jednou rád poděkoval paní Lucasové a samozřejmě i autorovi této otázky, panu Markovovi. Ujišťuji vás, že předám dál veškeré parlamentní komentáře a podněty vztahující se k této otázce, která skutečně představuje zásadní problém, jak jste zde všichni zdůraznili. Je to zásadní odkaz lidstva pro budoucnost. Velice se mi líbil výraz „kolébka biologické rozmanitosti“. Je zjevné, že naše lesy jsou kolébkou rozmanitosti.

Ochrana našich lesů je skutečně hlavní iniciativou, která se týká budoucnosti celé naší planety. Rád bych proto poděkoval Evropskému parlamentu za skutečnou odhodlanost a věřím, že spolu s Komisí dokážeme postupně splnit očekávání všech, poté, co jsme dnes byli svědky toho, jak důležitá a naléhavá jsou. Ještě jednou děkuji všem poslancům a zvláště pak vaší zpravodajce.

Caroline Lucas, zpravodajka. – Vážený pane předsedající, chtěla bych poděkovat svým kolegům za jejich odhodlanost a podporu, ale velice ráda bych si vyměnila pár slov s komisařem Barrotem. Doufám, že jste slyšel netrpělivost a frustraci vyjádřené dnes večer poslanci tohoto Parlamentu nad nekonečnými odklady tohoto dlouho očekávaného legislativního návrhu opatření pro boj proti nezákonné těžbě. Prosím vyřiďte svým kolegům, že tento Parlament se domnívá, že je naprosto nepřijatelné, aby byl legislativní návrh neustále zdržován.

Je mi velice líto, že jste nebyl schopen odpovědět na otázku, která vám dnes byla položena přinejmenším třikrát poslanci tohoto Parlamentu ohledně toho, kdy můžeme očekávat tento návrh. Domnívám se, že si také velice nepěkně zahráváte s veřejností. Domnívám se, že vypadá velmi špatně, že Evropská unie si není schopna udržet pořádek ve vlastním domě. Rádi hovoříme o politickém vůdčím postavení, které ve světě zaujímáme, jak se rádi domníváme. Pokud toto politické vůdčí postavení něco znamená, mělo by znamenat, že zastavíme prodej a dovoz nezákonně vytěženého dřeva do EU, a my chceme vidět daleko naléhavější činy vedoucí k jeho dosažení.

Dokud je mi dán prostor, ráda bych poukázala na ještě jeden problém. Mnoho mých kolegů zmínilo spojitost mezi odlesňováním a změnou klimatu a já bych ráda dodala poslední věc o klimatickém balíčku, o kterém budou kolegové v následujících týdnech hlasovat. Víte, že odlesňování je klíčovou otázkou, pokud jde o systém obchodování s emisemi, a já bych ráda apelovala na kolegy, aby se nenechali přesvědčit argumenty ve prospěch tzv. „kreditů úložišť“ v systému obchodování s emisemi. Vedli jsme dnes o tomto polední rozpravu, ve které jsme zdůraznili, proč je začlenění odlesňování do systému obchodování s emisemi špatný nápad z mnoha důvodů, zejména proto, že by to zatížilo celý systém obchodování s emisemi. Jsou zde velké problémy s ověřováním, kontrolou, hlášením a režimy odpovědnosti. Nepochybně potřebujeme bojovat s odlesňováním jako součástí klimatického balíčku, ale domníváme se, že by se tak mělo dít prostřednictvím dražeb, aby investice řádně proudily do zemí, které čelí tomuto problému.

Pane komisaři, prosím, zvolte podzim jako okamžik, kdy Evropská unie začne skutečně jednat důvěryhodně v oblasti lesnictví. Prosím ujistěte mě, že se budete návrhu věnovat co nejdříve.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. - (FR) Paní Lucasová mě pravděpodobně neslyšela. Domnívám se, že jsem poskytl jasnou odpověď. Ohlásil jsem text na říjen. Je vina na straně tlumočnicka? Nevyjádřil jsem se jasně? Rád bych to vyjasnil: Jsem zvyklý naslouchat Parlamentu. S rizikem, že se budu opakovat a vysloužím si hněv Parlamentu, skutečně jsem před pár minutami zmínil říjen.

Předsedající. - Ano. Říjen, to je příští týden, takže tedy zasedání příští týden. Děkuji.

Na závěr této rozpravy jsem obdržel návrh usnesení jménem Výboru pro mezinárodní obchod v souladu s čl. 108 odst. 5 jednacího řádu⁽¹⁾.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra.

Písemná prohlášení (článek 142)

⁽¹⁾ Viz zápis.

Péter Olajos (PPE-DE), písemně. - (HU) Nikdo již nemůže být na pochybách, že ničení a kácení lesů má vliv na změnu klimatu a biologickou rozmanitost. Abych byl přesný, odlesňování v současné době postihuje 13 milionů hektarů na celém světě a je třetím největším zdrojem emisí skleníkových plynů. Nezákonná produkce dřeva způsobuje erozi, narušuje život místních komunit a představuje ztrátu ve výši 10–15 miliard EUR ročně pro země vyrábějící dřevo.

Samozřejmě vítám vytvoření mezinárodní dohody o tropickém dřevě, ale i s touto dohodou máme k cíli stále daleko. Dosáhneme jej, pokud se nám podaří zaujmout komplexnější přístup k lesům v mírných pásmech, alespoň v rámci Evropské unie; přístup, který zajistí, aby byly dřevařské výrobky vyráběny čestným způsobem a aby bylo možné vystopovat celý prodejní řetězec. Pouze taková dohoda může skutečně přispět k ochraně lesů a k udržitelnému využití dřeva.

Samozřejmě, nedělám si iluze, zvláště poté, co bylo prohlášení, které jsme spolu s několika kolegy sepsali během jara a podzimu tohoto roku, podepsáno čtvrtinou všech poslanců EP.

Věřím tomu, že dříve či později otázka tropických lesů přivede pozornost k nám, k Evropě. Možná díky dohodě o tropických lesích přijde Komise s právním předpisem, který zaručí, aby do Evropské unie mohly být dovezeny pouze dřevo a dřevařské výrobky, jež byly vyrobeny legálně.

16. Řízení před Soudním dvorem (Změna článku 121) (rozprava)

Předsedající. - Dalším bodem na pořadu je zpráva (A6-0324/2008) pana Costase Botopoulose, jménem Výboru pro ústavní záležitosti, o změně článku 121 jednacího řádu Parlamentu (2007/2266(REG)).

Costas Botopoulos, zpravodaj. - (EL) Vážený pane předsedající, návrh zprávy, který dnes projednáváme, se týká změny článku 121 jednacího řádu Evropského parlamentu týkajícího se řízení před Evropským soudním dvorem. Jak se v článku říká, usměrňuje taková řízení pouze v případech, kdy Evropský parlament podá žalobu k Evropskému soudnímu dvoru.

Avšak text neříká, co se stane, když se Parlament rozhodne vyjádřit své stanovisko prostřednictvím svého zástupce, předsedy, předložením připomínek nebo intervencí do předpokládaného řízení. Toto řízení umožňuje vznést námitku vůči platnosti legislativního aktu, který Evropský parlament sám schválil v rámci spolurozhodovacího procesu.

Byla tudíž vznesena otázka předsedou Výboru pro právní záležitosti, panem Garganím, kterému bych při této příležitosti rád poděkoval za pomoc při přípravě této zprávy. Ptal se, zda tento proces intervence a předložení připomínek podléhá článku 121 a pokud ne, co bychom měli dělat.

První odpovědí, kterou má zpráva přinášet, je, že jeden proces nemůže být považován za součást jiného; že slovo „akce“, použité v článku 121, nemůže zahrnovat kvalitativně odlišný případ předložení připomínek nebo intervence u soudu. Na základě toho je první odpovědí, že nemůžeme postupovat pouze na základě interpretace.

Můžeme se držet parlamentní praxe, kde rozhodnutí v takových případech spočívá na předsedovi Parlamentu, jakožto našem hlavním zástupci v soudních případech? Opět se domnívám, že odpověď zní ne. Spolehlivějším postupem je vypracovat podrobně nový postup.

Avšak proč tomu tak je? Protože v dějinách Evropského parlamentu došlo k případům, kdy se předseda Parlamentu rozhodl neřídit se doporučením Výboru pro právní záležitosti. To je případ, kdy je to otázka obhajoby platnosti předchozího rozhodnutí Parlamentu před Evropským soudním dvorem.

To se stalo v dějinách Evropského parlamentu dvakrát. Máme důvody říci, že bychom měli vypracovat proces od píky.

Jaké řešení navrhuje? Na základě doporučení Výboru pro právní záležitosti, předloží předseda, pokud s tím souhlasí, své připomínky. Pokud nesouhlasí, urovná záležitost po diskusi na Konferenci předsedů. Proč na Konferenci předsedů? Jelikož jde o kolektivní instituci, která může dosáhnout rozhodnutí s patřičným ohledem na pro a proti v každém případě.

Pouze v případech, kdy Konference předsedů rozhodne, že z výjimečných důvodů (například přepracování Smluv) by Parlament neměl hájit své předchozí rozhodnutí, pouze v takových případech je záležitost postoupena plénu, poněvadž pouze plenární zasedání má pravomoc měnit své předchozí rozhodnutí.

Georgios Papastamkos, jménem skupiny PPE-DE. - (EL) Vážený pane předsedající, jako zpravodaj - Skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů – bych rád zdůraznil, že dnes zde diskutujeme o otázce, která se týká organizační samosprávy a suverenity Evropského parlamentu.

Jednací řád Evropského parlamentu vytváří regulativní vztah založený na dlouhodobé platnosti jednotlivých ustanovení. Tím nemám na mysli ustanovení, která jsou platná až do změny, ale ta s regulativní trvanlivostí a zdatností.

Nebudu se zmiňovat o zvláštních případech procesu urovnávání sporu popsaného v textu změny – pan Botopoulos se v každém případě věnoval tomuto aspektu přesně a důkladně. Text změny navrhovaný zpravodajem je výsledkem smíru mezi Skupinou PPE-DE a Skupinou socialistů v Evropském parlamentu.

Odstavec přidaný ke stávajícímu textu článku 121 jednacího řádu Evropského parlamentu se týká možného rozdílu ve stanoviscích předsedy Parlamentu a Výboru pro právní záležitosti na rozhodnutí vztahující se k předkládání připomínek nebo intervencím Parlamentu během řízení před Soudním dvorem.

Doposud neexistovalo pro tyto případy v jednací řádě jasné, výstižné ustanovení a změna, kterou dnes projednáváme, slouží k uzavření této právní mezery a regulativní skupiny ve vnitřním fungování Parlamentu.

Maria da Assunção Esteves (PPE-DE). - (PT) Vážený pane předsedající, Evropský parlament je před Soudním dvorem zastupován svým předsedou a ve sporných případech předseda konzultuje s plenárním zasedáním. To se děje při řízení. Nová zpráva rozšiřuje tento systém na další procesní akty, kde předseda zastupuje Parlament a, ve sporných případech, konzultuje s plenárním zasedáním. Přesto zpráva přináší něco nového v bodě, kdy představuje Konferenci předsedů jako zprostředkující rozhodovací orgán mezi předsedou a plenárním zasedáním. Toto rozhodnutí není samo o sobě problematické, ale přesto by bylo dobré využít příležitosti a zdůraznit, že Evropský parlament nesmí nikdy opomenout tradiční parlamentní zásadu, která ukládá soustředit všechnu konečnou rozhodovací pravomoc na plenární zasedání. Plenární zasedání je ve všech věcech svrchované, jelikož představuje odkaz vyvstávající z etiky zastoupení.

Je pravda, že orgány, které řídí složité a široké oblasti, jak to činí Evropský parlament, se často nemohou vyhnout pokušení obklopit svou vlastní demokratickou moc byrokracií. Tomuto pokušení se často nelze vyvarovat, ale přesto zůstává skutečností, že nesmíme obalovat demokracii byrokracií, jelikož účinnost řádné správy nesmí nikdy znamenat ztrátu prostoru pro politiku nebo výměnu politiky za kvazi-administrativní formy, jako jsou výbory a někdy také konference. To protože, s použitím Mirabeauova výrazu, ty nepředstavují skutečné „vzorky obyvatelstva“.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Změna jednacího řádu se jeví jako technická záležitost, ale ve skutečnosti jde o posílení či oslabení demokratické legitimacy. Dva precedenty, kdy se předsedové Parlamentu nemuseli řídit stanoviskem Výboru pro právní záležitosti Evropského parlamentu, ukázaly trhlinu v našich pravidlech. Podpořím kompromisní znění článku 121, které zajistí, že předseda v takovém případě předloží odlišný postoj Konferenci předsedů a pak plénu. Ale myslím si, že by bylo správné, aby své argumenty obhájil a prosadil spíše před Výborem pro právní záležitosti než před předsedy ostatních výborů. Škoda, že změna článku nic neříká o tom, zda skupina poslanců může navrhnout ještě třetí alternativu plénu nebo plénum může jen potvrdit či odmítnout odlišný postup navržený předsedou, resp. Konferencí předsedů. Jde o nový precedens, který prověří až budoucnost, a nemyslím si, že jde o byrokracii, ale o demokracii.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE). - (ES) Za normálních okolností, když opoziční parlamentní skupina vyjádří podporu zpravodaji, který je z jiné skupiny, tento zpravodaj by měl zohledněn. Tento večer patří skupině Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů. Čtyři členové skupiny PPE-DE hovořili v rozpravě o zprávě pana Botopoulase! Co je na tom nejpřekvapivější, pane předsedající, je, že jsme sem všichni přišli návrhu pana Botopoulase zatleskat, protože se domníváme, že to je dobrý návrh, souhlasný návrh, návrh, jenž, mohu směle říci, získá souhlas a politickou podporu naší skupiny.

Parlamentní život je výrazem života jako takového, je to život, jenž se mění, život, na který je třeba reagovat. Proto v odpovědi na interpretaci jednacího řádu, zda konkrétní článek zahrnoval možnost Parlamentu připomínkovat řízení, pan Botopoulos problém vyjasnil svým pozitivním návrhem, což přesně život vyžaduje.

Proto, pane předsedající, moje gratulace směřují k tomuto mladému poslanci EP, kterému předpovídám velký úspěch v Parlamentu a podporu naší skupiny pro tuto reformu.

Costas Botopoulos, zpravodaj. - (EL) Vážený pane předsedající, dovoluji mi nejprve poděkovat všem řečníkům a také mým kolegům poslancům, kteří mi velice pomohli při přípravě této mé první zprávy, jež snad, jak řekl pan Méndez de Vigo, nebude mou poslední.

Mám několik velice stručných poznámek k tomu, co zde bylo řečeno. Pan Papastamkos má naprostou pravdu v tom, že tato zpráva je výsledkem smíru, protože to je přesně to, k čemu došlo. Nicméně je výsledkem smíření mezi politickými skupinami v tom nejlepším smyslu slova. Jinými slovy, nejde o nejmenší společný jmenovatel, ale o společnou půdu, které se nám podařilo docílit a která představuje dle mého názoru rozumnější a demokratičtější řešení. Jsem přesvědčen, že toto usnesení je demokratické právě proto, že umožňuje, aby se řízení vyvíjelo tím nejvhodnějším způsobem.

Paní Estevesová správně uvedla, že bychom neměli přehnaně využívat plenárních zasedání. Jak pravdivé! Z tohoto důvodu je hlavní myšlenkou, že k plenárnímu zasedání bychom se měli uchýlit v naprosto krajním případě; jinými slovy, když je nutné změnit rozhodnutí již jednou Parlamentem přijaté.

Paní Roithová také správně podotkla, že úloha Výboru pro právní záležitosti je důležitá; je vykonávána v souladu se způsobem, jakým je formulováno nařízení. Jinými slovy, Výbor pro právní záležitosti je vyslechnut na začátku, uprostřed a na konci řízení.

Dovolte mi poznamenat, a neříkám to poprvé, že pokud ve výjimečných případech nemá Výbor pro právní záležitosti čas zaujmout stanovisko, předseda sám může dojít k rozhodnutí. Nicméně i v tomto případě je jasně stanoveno, s vysvětlením, že Výbor pro právní záležitosti by měl mít možnost předložit své rozhodnutí jakýmkoli způsobem, jenž považuje za vhodný. Velmi vám všem děkuji.

Předsedající. - Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra.

17. Rozhodnutí o určitých dokumentech: viz zápis

18. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

19. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno.)